

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΣΤ'

Πέμπτη 8 Νοεμβρίου 2012

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών , σελ. 4273
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Δημοτικό Σχολείο Παρακάλαμου Ιωαννίνων, σελ. 4293
3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 4273, 4274
4. Ανακοινώνεται ότι ο Βουλευτής κ. Δ. Ανδρουλάκης γνωστοποιεί με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής ότι δεν ανήκει πλέον στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος, σελ. 4274

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών "Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013", σελ. 4273

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε.,

σελ. 4273-4284

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ.,

σελ. 4287-4299

ΝΑΚΟΣ Α.,

σελ. 4299-4317

ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι.,

σελ. 4284-4287

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,

σελ. 4274

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. ,

σελ. 4273, 4274, 4280

B. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού:

ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ Ε. ,

σελ. 4305

ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ό. ,

σελ. 4306, 4308, 4309

ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,

σελ. 4314

ΓΕΛΑΛΗΣ Δ. ,

σελ. 4298, 4300

ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. ,

σελ. 4300

ΓΚΟΚΑΣ Χ. ,

σελ. 4309

ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,

σελ. 4311

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,

σελ. 4293, 4294, 4296

ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. ,

σελ. 4303

ΜΑΡΙΑΣ Ε. ,

σελ. 4280

ΜΠΕΖΑΣ Α. ,

σελ. 4274

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. ,

σελ. 4286, 4289

ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ Φ. ,

σελ. 4296

ΣΑΜΟΪΛΗΣ Σ. ,

σελ. 4313

ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. ,

σελ. 4283

ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,

σελ. 4280, 4309

ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Ι. ,

σελ. 4296

ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,

σελ. 4277, 4280

ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,

σελ. 4302

ΦΟΥΝΤΑ Ν. ,

σελ. 4290, 4292

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΣΤ'

Πέμπτη 8 Νοεμβρίου 2012

Αθήνα, σήμερα στις 8 Νοεμβρίου 2012, ημέρα Πέμπτη και ώρα 18.30' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(«ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 7-11-2012 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΞΕ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 7 Νοεμβρίου 2012 σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου «Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016 - Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013-2016»).

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013».

Η συζήτηση επί του προϋπολογισμού του κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής μέσα σε τέσσερις συνεχείς συνεδριάσεις και θα δούμε αν μπορέσουμε να έχουμε και μια πέμπτη συνεδρίαση την Κυριακή το πρωί, ανάλογα και με τους ομιλητές που θα εγγραφούν.

Συμφωνήθηκε να δοθούν από τα κόμματα που το επιθυμούν κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο. Θα ήθελα, λοιπόν, να δεχθεί το Σώμα, όπως προβλέπει ο Κανονισμός της Βουλής στο άρθρο 65 παράγραφος 5, την υποβολή καταλόγων ομιλητών από τα κόμματα εάν το επιθυμούν. Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να ομιλήσουν και δεν συμπεριλαμβάνονται στον κατάλογο του κόμματός τους θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα ως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών και θα καταρτιστεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή των ομιλητών. Οι ομιλητές που θα δοθούν από τα κόμματα θα προηγηθούν από τους ομιλητές που θα εγγραφούν από το ηλεκτρονικό σύστημα από το ίδιο κόμμα.

Επίσης, μετά τις ομιλίες των εισηγητών να υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών κατά προτεραιότητα με ομιλητές ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα, δηλαδή κατά προτεραιότητα θα έχουμε επτά εναλλασσόμενους Βουλευτές από τα επτά κόμματα.

Στη συνέχεια και για να διατηρηθεί κατά το δυνατόν η κατ' αναλογία βουλευτικών εδρών εκπροσώπηση των κομμάτων, προτείνω να εγγράφονται πέντε Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία,

τρεις Βουλευτές από το ΣΥΡΙΖΑ, ένας από το ΠΑΣΟΚ, ένας από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ένας από τη Χρυσή Αυγή, ένας από τη Δημοκρατική Αριστερά και ένας από το ΚΚΕ και θα ακολουθηθεί η ίδια αναλογία κύκλων ομιλητών μέχρι ολοκλήρωσης του καταλόγου. Οι έντεκα Ανεξάρτητοι Βουλευτές πλέον θα παρεμβληθούν κατ' αναλογία μετά τον τρίτο κύκλο.

Τυχόν αλλαγές της σειράς εγγεγραμμένων ομιλητών θα πρέπει να γίνονται σε εξαιρετικές περιπτώσεις με έγκριση του Προεδρείου και με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κόμματος, το οποίο θα απευθύνεται στο Προεδρείο και με την απαραίτητη προϋπόθεση της αμοιβαίας αλλαγής έως τη λήξη της δεύτερης συνεδρίασης, δηλαδή μέχρι αύριο το βράδυ.

Θα καταβάλουμε και φέτος κάθε προσπάθεια, όπως γίνεται τα τελευταία χρόνια, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατόν αν περιοριζόμαστε όλοι στο χρόνο που δικαιούται ο καθένας και αν οι συνεδριάσεις μας αρχίζουν ακριβώς την ώρα που έχει καταχωριστεί από την ημερήσια διάταξη.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τονίζω ότι θα πρέπει να είναι αυστηρή η τήρηση του χρόνου και η έναρξη των συνεδριάσεων να γίνεται την ώρα που έχει προβλεφθεί.

Αναλόγως των εγγεγραμμένων ομιλητών θα υπάρξουν κατά τα ειωθότα και πρωινές συνεδριάσεις, όπως σας είπα πριν. Οι πρωινές συνεδριάσεις θα αρχίζουν στις 10 το πρωί.

Το βράδυ της τελευταίας μέρας συζήτησης, δηλαδή την Κυριακή 11 Νοεμβρίου, όπως ορίζεται και από τον Κανονισμό, η συζήτηση θα κλείσει ακριβώς στις 12 τα μεσάνυχτα και θα αρχίσει η ονομαστική ψηφοφορία.

Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προτείνω τη μείωση του χρόνου, όχι των ομιλητών Βουλευτών, αλλά των γενικών εισηγητών κατ' αρχάς σε είκοσι πέντε λεπτά αντί για τριάντα, των ειδικών εισηγητών σε δεκαπέντε λεπτά αντί για είκοσι, του Πρωθυπουργού σε τριάντα λεπτά αντί για τριάντα πέντε, του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ σε τριάντα λεπτά, των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων του ΠΑΣΟΚ, των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, της Χρυσής Αυγής, της Δημοκρατικής Αριστεράς και του ΚΚΕ και του αρμοδίου Υπουργού Οικονομικών στα είκοσι πέντε λεπτά από τριάντα πέντε, του αρμοδίου Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών να είναι δεκαπέντε λεπτά, του αρμοδίου Υφυπουργού Οικονομικών δέκα λεπτά και των Υπουργών των άλλων Υπουργείων δώδεκα λεπτά και των Αναπληρωτών Υπουργών των άλλων Υπουργείων οκτώ λεπτά, των Υφυπουργών των άλλων Υπουργείων επτά λεπτά και οι δευτερολογίες των ανωτέρω, να είναι το μισό του χρόνου της πρωτολογίας τους.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για δώδεκα λεπτά, εφόσον όμως προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων. Άλλως θα περιοριστούν στο χρόνο της δευτερολογίας στα έξι λεπτά και της τριτολογίας στα τρία λεπτά, σύμφωνα με το άρθρο 167, παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής.

Και για τους απλούς ομιλητές συναδέλφους θα προτείνω το χρόνο που έχουν με βάση τον Κανονισμό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Είναι επτά λεπτά, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Μειμαράκης): Ναι, επτά λεπτά, με βάση τον Κανονισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Η πρόταση, δηλαδή, του περιορισμού του χρόνου αφορά την Κυβέρνηση και τους Αρχηγούς, τους Κοινοβουλευτικούς Εκπρόσωπους και τους γενικούς και ειδικούς εισηγητές.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το Σώμα συμφώνησε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ορίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επειδή είναι προφανές ότι ο χρόνος δεν είναι αρκετός για να μιλήσουν όσοι συνάδελφοι θα έπρεπε, μήπως θα έπρεπε να αποφασίσουμε από τώρα να παρεμβληθούν συνεδριάσεις της Βουλής και το Σάββατο και την Κυριακή το πρωί;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Κατ' αρχάς θα δούμε τον κατάλογο των ομιλητών, τον οποίο θα τον ξέρουμε σήμερα το βράδυ. Αύριο το πρωί σε μια συνεννόηση με τα κόμματα θα προσδιορίσουμε τις συνεδριάσεις.

Η γνώμη μου είναι ότι το Σάββατο το πρωί οπωσδήποτε πρέπει να έχουμε και από εκεί και πέρα, αν χρειαστεί, θα βάλουμε και την Κυριακή το πρωί. Ή, αν θέλετε, ξεκινάμε την Κυριακή στις 2 ή στις 3 το μεσημέρι. Θα βρούμε ύστερα από μια συνεννόηση και ανάλογα με τον κατάλογο των ομιλητών, πώς θα γίνει η συνεδρίαση του Σαββάτου και της Κυριακής. Αυτή τη στιγμή μένουμε σύμφωνοι ότι σήμερα μιλούν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές. Αύριο έχουμε συνεδρίαση το απόγευμα και θα ξέρουμε αν θα έχουμε συνεδρίαση το Σάββατο το πρωί ή την Κυριακή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θα προλάβουν σήμερα όλοι οι εισηγητές;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Θα προσπαθήσουμε να μιλήσουν οι γενικοί εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές και μόνο.

Θέλω να ενημερώσω το Σώμα για δύο επιστολές τις οποίες έλαβα.

«Αγαπητέ Πρόεδρε, σε ενημερώνω ότι έχουν μεσολαβήσει ένα σωρό συμβάντα που μου επιβάλλουν να δώσω στη γνωστή σε όλους και σεβαστή πολιτική αυτονομία μου στη συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ και τυπικό χαρακτήρα. Πιστεύω πως σαν Ανεξάρτητος Βουλευτής από κοντά και σε μια γόνιμη απόσταση προς όλα τα σχήματα της ευρύτερης προοδευτικής αριστερής παράταξης θα συμβάλω ιδεολογικά σε μια νέα σύνθεση και θα διατηρήσω μια πιο ανοιχτή, ειλικρινή και θερμή επικοινωνία με τον προοδευτικό λαϊκό κόσμο, ο οποίος με στήριξε ολόψυχα, δίχως ίχνος πελατειακής ανταπόδοσης στη σχέση μας.

Με τιμή

Ο Βουλευτής, Μίμης Ανδρουλάκης»

Επίσης, από τη Χρυσή Αυγή ορίζεται αναπληρωτής Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Αρβανίτης, στη θέση του Βουλευτή Παναγιώτη Ηλιόπουλου.

Καλείται στο Βήμα ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Μπέζας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει μια παλιά αραβική παροιμία που λέει πως τέσσερα πράγματα στη ζωή δεν επιστρέφουν ποτέ: τα λόγια που ειπώθηκαν, το βέλος που εκτοξεύτηκε, η ζωή που πέρασε και η ευκαιρία που χάθηκε.

Η μεγάλη, λοιπόν, ευκαιρία της πατρίδας μας είναι τώρα. Τώρα πρέπει να ξεμπερδεύουμε με τις αδικίες και τις παθογένειες του

παρελθόντος, που οδήγησαν μια μεγάλη χώρα και έναν περήφανο λαό σ' αυτήν την κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα.

Τώρα, μετά το σημαντικό βήμα που έγινε χθες, πρέπει να σταθεροποιήσουμε το πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον, ώστε να ξαναπούμε στο δρόμο της αξιοπρέπειας και της δημιουργίας.

Τώρα πρέπει να συγχρονίσουμε ως κυβερνητικοί εταίροι το βηματισμό μας για να φέρουμε συγκεκριμένα αποτελέσματα στην κυβερνητική μας δράση και να αλλάξουμε τη στρεβλή εικόνα της Μεταπολίτευσης ότι οι πολιτικοί είναι οι «μάγοι με τα δώρα».

Ο προϋπολογισμός του 2013 είναι ίσως ο πιο κρίσιμος της νεότερης ιστορίας μας. Και είναι ο πιο κρίσιμος της νεότερης ιστορίας μας γιατί καταρτίστηκε και θα εφαρμοστεί σε μια απολύτως οριακή χρονιά. Μια χρονιά στην οποία θα κριθεί αν η Ελλάδα παραμείνει στην πρώτη γραμμή της Ευρώπης ή θα αποτελέσει οριστικά και αμετάκλητα το βραδυπορούν τμήμα της. Είναι, επομένως, μια πολιτική απόφαση για τη νέα εποχή στη χώρα μας.

Δεν φταίει μόνο η διεθνής οικονομική κρίση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε. Φταίει και το γεγονός ότι η κρίση μάς βρήκε υπερχρεωμένους. Φταίει το γεγονός ότι από τότε που ενταχθήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν δώσαμε πραγματικά την προσοχή που έπρεπε στη διάσπαση της ανταγωνιστικότητας.

Οι πολιτικές που εφαρμόσαμε στηρίζονταν πάνω σε δύο άξονες που αποδείχθηκαν στην πράξη έωλοι: Πώς θα μειωτοποιηθούν οι ετήσιοι δείκτες ανάπτυξης αποκλειστικά μέσω της κατανάλωσης και πώς θα γίνει η αναδιανομή του πλούτου μέσω του φορολογικού συστήματος και των κρατικών ενισχύσεων. Αυτό όμως, εκτός από τη δημοσιονομική κρίση, δημιούργησε και ένα λάθος παραγωγικό μοντέλο.

Τα βασικά χαρακτηριστικά του ελληνικού αναπτυξιακού προτύπου ήταν η δραματική αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης που έφτασε στο 75% του ΑΕΠ το 2011 -το υψηλότερο ποσοστό στην Ευρώπη των είκοσι επτά- η αύξηση της δημόσιας κατανάλωσης στο 16% του ΑΕΠ, ο μικρός ρόλος του εξαγωγικού τομέα με εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών να κυμαίνονται στο 27% του ΑΕΠ -από τα χαμηλότερα στην Ευρώπη- η δραματική αύξηση του τομέα των υπηρεσιών στο 75% του συνολικού ΑΕΠ, η παράλληλη συρρίκνωση της βιομηχανίας στο 12% του ΑΕΠ και του αγροτικού τομέα στο 4% του ΑΕΠ. Ουσιαστικά διαμορφώθηκε μια κλειστή, εσωστρεφής και κρατοκεντρική οικονομία μη εμπορευσιμων αγαθών και υπηρεσιών, με έντονο δημόσιο και ιδιωτικό καταναλωτισμό. Μια οικονομία που τροφοδοτήθηκε από τα χαμηλά επιτόκια, από το αθρόο τραπεζικό χρήμα και την αύξηση του δημόσιου χρέους.

Τώρα, πληρώνουμε το τίμημα αυτών των πολιτικών.

Ο Προϋπολογισμός του 2013, αποτυπώνει μια δημοσιονομική και μια οικονομική γενικότερα στρατηγική, σε εντελώς διαφορετική κατεύθυνση από αυτήν την οποία περιέγραφα προηγουμένως. Μια στρατηγική για τη σωτηρία της πατρίδας και για την ανάκαμψη της οικονομίας. Μια στρατηγική που προσπαθεί να θεραπεύσει τα σφάλματα του παρελθόντος. Διότι εμείς αναγνωρίζουμε τα σφάλματα που κάναμε στο παρελθόν και προσπαθούμε να τα αντιμετωπίσουμε.

Βασικοί πυλώνες αυτής της στρατηγικής εκ των πραγμάτων αναδεικνύονται: η εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, η ισχυρή ανάκαμψη των δημόσιων και των ιδιωτικών επενδύσεων και η επιτάχυνση της οικονομικής εξωστρέφειας, της εξαγωγής δηλαδή αγαθών και υπηρεσιών. Μόνο έτσι θα διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή και μόνο έτσι θα καταφέρουμε να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες τις οποίες υφιστάμεθα.

Ο προϋπολογισμός του 2013 είναι διαφορετικός απ' όλους τους άλλους προϋπολογισμούς που έχουμε συζητήσει εδώ στο Κοινοβούλιο. Και το ισχυρίζομαι αυτό γιατί έχει σχεδιαστεί και έρχεται να ψηφιστεί και κυρίως να υλοποιηθεί κάτω από πολύ συγκεκριμένες οικονομικές συνθήκες και δεδομένα που ενέχουν σοβαρούς κινδύνους και αβεβαιότητες. Ταυτόχρονα, αναφέρεται σε ένα πολιτικό περιβάλλον που παρόμοιό του η χώρα μας δεν έχει ζήσει ποτέ.

Ποια είναι τα δεδομένα, λοιπόν, που έχουμε μπροστά μας;

Δεδομένο πρώτο. Η παγκόσμια οικονομία, παρά τα ενθαρρυν-

τικά σημάδια ανάκαμψης στις αρχές του χρόνου, παρουσιάζει πλέον ενδείξεις επιβράδυνσης κυρίως λόγω των δημοσιονομικών προβλημάτων στις χώρες της ευρωπαϊκής περιφέρειας.

Η απάντηση όλων σχεδόν των ευρωπαϊκών κρατών σε αυτά τα προβλήματα είναι η προσηλωση σε μια αυστηρή πολιτική δημοσιονομικής πειθαρχίας. Θέλω, δηλαδή, να πω με άλλα λόγια ότι η Ελλάδα δεν κινείται από μόνη της σε αυτό το περιβάλλον ούτε εφαρμόζει δικές της αποκλειστικά συνταγές, αλλά αποτελεί μέρος μιας ευρύτερης πολιτικής που εφαρμόζεται σχεδόν σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Η Ισπανία έκανε ήδη περικοπές ύψους 27 δισεκατομμυρίων το 2012 και προβλέπει νέες περικοπές ύψους 40 δισεκατομμυρίων το 2013. Η Γαλλία προχώρησε στον πιο σκληρό προϋπολογισμό των τελευταίων τριάντα ετών, ενώ ανάλογα σκληρά προγράμματα δημοσιονομικής προσαρμογής ακολουθούνται και σε άλλες χώρες, όπως στην Πορτογαλία, στη Σλοβενία, στην Ιταλία και στην Κύπρο.

Δεύτερο δεδομένο: Η δημοσιονομική προσαρμογή, η οποία επιχειρήθηκε στη χώρα μας, ήταν η πιο σκληρή από όσες ακολουθήθηκαν στην υπόλοιπη Ευρώπη. Οι Έλληνες έχουν υποβληθεί σε τεράστιες θυσίες, που για την περίοδο 2010 – 2012 έφτασαν αθροιστικά τα 49 δισεκατομμύρια ευρώ. Μαζί με τα μέτρα των επόμενων δύο ετών, θα διαμορφωθούν στο 30% του ΑΕΠ σε μία πενταετία.

Το δημοσιονομικό αποτέλεσμα, όμως, δεν ήταν ανάλογο της τεράστιας προσπάθειας που έγινε από τον ελληνικό λαό. Το πρωτογενές έλλειμμα την ίδια περίοδο 2010 – 2012 μειώθηκε μόνο κατά 23,1 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ η ανεργία εκτοξεύθηκε στα ύψη και η πραγματική οικονομία βυθίστηκε σε μία πρωτοφανή για τα παγκόσμια δεδομένα ύφεση.

Αυτή, δυστυχώς, είναι η αφετηρία από την οποία ξεκινάει η μεγάλη προσπάθεια της Κυβέρνησης εθνικής ευθύνης. Αυτή είναι η αφετηρία από την οποία ξεκινάει η προσπάθεια την οποία αποτυπώνει ο Προϋπολογισμός που συζητούμε σήμερα.

Τρίτο δεδομένο: Από τη στιγμή που η χώρα μας προσέφυγε στο μηχανισμό στήριξης, υπάρχουν πολύ περιορισμένοι βαθμοί ελευθερίας για την άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής. Οι περιορισμοί που μας τίθενται είναι πολλοί, είναι αυστηροί και αν σε αυτούς προστεθούν και τα χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας –μεγάλο δημόσιο χρέος, στρεβλή διαμόρφωση του δημόσιου τομέα– εύκολα κανείς αντιλαμβάνεται ότι δεν υπάρχουν πολλά περιθώρια για εναλλακτικές κινήσεις.

Παράλληλα, η κατάσταση με τα ταμειακά διαθέσιμα του κράτους είναι οριακή, είναι ασφυκτική, αφού εδώ και καιρό έχει παύσει η χρηματοδότηση από το μηχανισμό στήριξης. Η χώρα πληρώνει βαρύ το τίμημα από την έλλειψη χρηματοδότησης μέσω του μηχανισμού στήριξης. Έπρεπε να είχε αποδεσμευθεί δόση ύψους 31,3 δισεκατομμυρίων ευρώ από το δεύτερο τρίμηνο, 5 δισεκατομμύρια ευρώ από το τρίτο τρίμηνο, ενώ εκκρεμεί μπροστά μας μία ακόμη δόση 7 δισεκατομμυρίων ευρώ για το τέταρτο τρίμηνο του έτους.

Τέταρτο δεδομένο: Οι αποκλίσεις των μακροοικονομικών εκτιμήσεων του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής είναι συνεχείς και μεγάλες. Η ύφεση ήταν μεγαλύτερη. Άστοχες ήταν, επίσης, και οι προβλέψεις σε σχέση με την ανεργία.

Επειδή ακριβώς αυτός ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός θέλει να αποφύγει νέες τέτοιες αστοχίες, γι' αυτό είναι ο πιο ρεαλιστικός προϋπολογισμός των τελευταίων ετών.

Οι χθεσινές μόλις, φθινοπωρινές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ύφεση και για το δημόσιο χρέος, είναι ευμενέστερες από τις προβλέψεις τις οποίες περιέχει ο προϋπολογισμός. Ο προϋπολογισμός, δηλαδή, δεν προσπαθεί να ωραιοποιήσει την κατάσταση. Προσπαθεί να αποτυπώσει τις πραγματικές εξελίξεις. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης από 6,6% το 2012, θα μειωθεί στο 5,2% του ΑΕΠ το 2013. Το πρωτογενές έλλειμμα για το 2012 θα διαμορφωθεί στο 1,2% του ΑΕΠ, ενώ το 2013 προβλέπεται πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 748.000.000 ευρώ ή 0,4% του ΑΕΠ.

Η ύφεση αποκλιμακώνεται. Παραμένει, όμως, ακόμα σε υψηλά επίπεδα. Το νέο έτος θα είναι επίσης υφεσιακό. Από το 6,5%, όμως, το 2012, θα διαμορφωθεί στο 4,5% το 2013.

Το δημόσιο χρέος θα ανέλθει φέτος στο 175,6% του ΑΕΠ και την επόμενη χρονιά στο 189,1% του ΑΕΠ, ενώ είναι φανερό ότι για να καταστεί βιώσιμο, θα πρέπει να υπάρξουν πρόσθετες apoφάσεις.

Πέμπτο δεδομένο: Ο προϋπολογισμός αυτός καταρτίστηκε εν μέσω μιας μεγάλης και σκληρής διαπραγματεύσεως με τους εταίρους μας, μιας πραγματικής διαπραγματεύσεως και όχι ενός θεάτρου για τα μάτια του κόσμου, όπως ισχυρίζονται στην Αντιπολίτευση. Μιας πραγματικής διαπραγματεύσεως που έγινε για πρώτη φορά. Εξαντλήθηκαν όλα τα περιθώρια πιέσεων και χρόνου. Υπήρξαν σημαντικές βελτιώσεις, ακόμα και την τελευταία στιγμή, όπως η επιμήκυνση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής από τα δύο στα τέσσερα έτη και για πρώτη φορά η ρήτρα υπέρβασης των στόχων.

Έκτο δεδομένο: Ο προϋπολογισμός αυτός είναι ο πρώτος που κατατίθεται από μία Κυβέρνηση τριών κομμάτων, μία Κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης που έχει προκύψει από μετεκλογική συνεργασία, που βασίζεται σε προγραμματική σύγκλιση με ορίζοντα τετραετίας και που έχει βάλει τέλος σε μία περίοδο μακράς πολιτικής αβεβαιότητας.

Επομένως, αυτός ο προϋπολογισμός, ακριβώς λόγω της συγκεκριμένης πολιτικής ιδιαιτερότητας, είναι η αποτύπωση μιας κυρίαρχης, ιστορικής, εθνικής στρατηγικής, που στο κάτω-κάτω είναι και η εντολή που έχει λάβει αυτή η Κυβέρνηση από τον ελληνικό λαό. Είναι αποτύπωση της προσπάθειας να παραμείνει η χώρα μας στο ευρώ.

Η ψήφιση του θα είναι μια πράξη που θα στείλει ισχυρά μηνύματα, όχι μόνο προς την ελληνική κοινωνία αλλά και προς τη διεθνή κοινότητα και τους θεσμικούς μας εταίρους, ιδίως προς τους θεσμικούς μας εταίρους, οι οποίοι είναι ανήσυχοι και δύσπιστοι και αναζητούν ορισμένες φορές εύκολα προσχήματα εναντίον μας.

Ακόμη από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης την κριτική ότι οι μακροοικονομικές προβλέψεις του προϋπολογισμού είναι ανεδαφικές, ότι οι στόχοι του δεν θα επιτευχθούν και επομένως θα αναγκαστούμε να προχωρήσουμε τη νέα χρονιά σε νέα πρόσθετα μέτρα.

Δεν ακούσαμε ποτέ, όμως, πέρα από κάποιες οργισμένες διαπιστώσεις και γενικόλογες θεωρητικές αναλύσεις, ποια είναι η πρότασή τους, ώστε να αποφύγουμε αυτήν ακριβώς την παγίδα αστοχίας των προβλέψεων. Δεν ακούσαμε ποτέ ποια είναι η πρότασή τους, για να πάμε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και από πού θα βρεθούν τα δισεκατομμύρια δημόσιας δαπάνης για να πάμε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, από πού θα βρεθούν επίσης τα δισεκατομμύρια δημόσιας δαπάνης για να εξυπηρετήσουμε το δημόσιο χρέος της χώρας, τη στιγμή που είναι γνωστό ότι εδώ και χρόνια η πατρίδα μας βρίσκεται εκτός αγορών.

Ακόμα και αν δεν ξέρει κανείς τόσο καλά τα οικονομικά όσο, για παράδειγμα, οι οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ, εύκολα αντιλαμβάνεται ότι η εμμονή σε μονομερείς ενέργειες του τύπου «θα χρεοκοπήσουμε και δεν θα σας δώσουμε πίσω αυτά που σας χρωστάμε» είναι σαν να παίζεις στα ζάρια την τύχη της χώρας. Η εμμονή σε τέτοιες απόψεις είναι σαν να παίζεις με τη φωτιά. Δυστυχώς, όμως, χρήματα δεν υπάρχουν έξω από την Ευρώπη. Χρήματα δεν υπάρχουν ούτε στην Κίνα ούτε στη Βενεζουέλα ούτε στη Ρωσία. Επίσης, χρήματα δεν υπάρχουν ούτε μέσα στην Ευρώπη, όταν εξακολουθείς να ταυτίζεσαι με πρακτικές τις οποίες προσβέβουν περιθωριακά κόμματα της ευρωπαϊκής Αριστεράς. Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, και γι' αυτό πρέπει να μείνουμε μέσα στο ευρώ και ισχυρά μέσα στην Ευρώπη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σε αυτό το περιβάλλον που περιέγραψα, η διαδρομή για την οικονομική ανάκαμψη δεν είναι εύκολη. Δεν είναι δρόμος ταχύτητας. Είναι ένας μαραθώνιος δρόμος, ένας δρόμος αντοχής. Αυτό που πρέπει να ζητάμε είναι να γίνονται συνεχώς βήματα μπροστά, μικρές νίκες οι οποίες αθροίζόμενες μπορούν να δημιουργούν την αίσθηση ότι κάτι αλλάζει στη χώρα και ότι οι θυσίες στις οποίες υποβάλλεται ο ελληνικός λαός δεν αποβαίνουν μάταιες.

Αυτές οι μικρές νίκες ήδη υπάρχουν. Τα πρώτα αισιόδοξα απο-

τελέσματα αυτής της προσπάθειας, που δημιουργούν θετικές προσδοκίες για την ελληνική οικονομία, είναι ορατά: Από το ύψος και το περιεχόμενο των δηλώσεων αλλά και τις επισκέψεις των ξένων ηγετών, που έχουν αυξήσει το κεφάλαιο αξιοπιστίας της χώρας μας. Από το αυξημένο ενδιαφέρον των ξένων επιχειρήσεων και των επενδυτικών ταμείων. Από τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος στη χώρα κατά είκοσι δύο θέσεις, σύμφωνα με την πρόσφατη ετήσια έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Από την ικανοποιητική πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού, ειδικότερα στο δεύτερο εξάμηνο του 2012 και παρά τη βαρύτερη ύφεση από τις εκτιμήσεις που υπήρχαν αρχικά. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα διαμορφωθεί φέτος στο 6,6%, ελαφρά χαμηλότερο από το 6,7% που ήταν η πρόβλεψη του συμπληρωματικού προϋπολογισμού του 2012.

Από την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, μέσω της βελτίωσης του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών και την αύξηση των εξαγωγών. Η Ελλάδα έχει βελτιώσει το τελευταίο διάστημα τη θέση της στη διεθνή κατάσταση ανταγωνιστικότητας κατά έντεκα θέσεις.

Από τη μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους, το οποίο φαίνεται από τις αποδόσεις των ελληνικών ομολόγων και από τα επιτόκια δανεισμού στις εκδόσεις των εξαμηνιαίων έντοκων γραμματίων. Το τελευταίο γραμμάτιο έγινε με επιτόκιο 4,46%, το χαμηλότερο από τότε που χώρα προσέφυγε στο μηχανισμό στήριξης.

Τέλος, αισιόδοξα σενάρια φαίνονται και από τη συνεχή ροή επιστροφής καταθέσεων στις ελληνικές τράπεζες και από το γεγονός ότι δημιουργούνται ισχυροί τραπεζικοί όμιλοι, ικανοί να αντεπεξέλθουν στις συνθήκες του διεθνούς οικονομικού περιβάλλοντος.

Τα πράγματα, επομένως, δεν είναι τόσο μαύρα. Η ελληνική οικονομία είναι ακόμα ζωντανή. Η ελληνική οικονομία προσαρμόζεται, εκσυγχρονίζεται, ελπίζει σε ένα καλύτερο μέλλον.

Ανέφερα προηγουμένως ότι υπάρχουν μπροστά μας πολλά χιλιόμετρα μαραθώνιας διαδρομής για την ανάκαμψη της οικονομίας. Το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής, που ψηφίστηκε το Μάρτιο του 2012, προέβλεπε τη λήψη μέτρων για τα επόμενα δύο χρόνια, ώστε να επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι οι οποίοι είχαν τεθεί.

Το πακέτο αυτό των μέτρων, το οποίο αποτελεί δέσμευση της χώρας, έπρεπε ήδη να έχει εξειδικευτεί από τον προηγούμενο Ιούνιο. Στο πλαίσιο αυτό και με δεδομένη την υποχρέωση που υπήρχε, ο προϋπολογισμός του 2013, εναρμονισμένος και με το Επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Προσαρμογής, ενσωματώνει το 2013 πρόσθετες δημοσιονομικές παρεμβάσεις καθαρής απόδοσης 9,37 δισεκατομμυρίων ευρώ, από τα οποία το μεγαλύτερο ποσοστό, 7,59 δισεκατομμύρια θα είναι στο σκέλος των δαπανών και 1,78 δισεκατομμύρια ευρώ στο σκέλος των εσόδων. Είναι δύσκολες και όντως είναι εμπροσθοβαρείς αυτές οι παρεμβάσεις. Απέναντί μας υπάρχει μια ολόκληρη κοινωνία, η οποία μας βλέπει, μας παρατηρεί αυτές τις κρίσιμες και ιστορικές στιγμές και περιμένει από εμάς απαντήσεις.

Σε αυτούς, λοιπόν, που έχουν μάθει να αποφεύγουν συνεχώς τις υποχρεώσεις τους και να πλουτίζουν σε βάρος του κοινωνικού συνόλου. Στις ποικίλες συντεχνίες που εκμεταλλεύονται τόσα χρόνια τις στρεβλώσεις που υπάρχουν και στα επιχειρηματικά συμφέροντα που αισθάνονται ότι το έδαφος τρίζει κάτω από τα πόδια τους. Σ' αυτούς που χάνουν προνόμια και εξουσίες, αλλά και στις πολιτικές δυνάμεις που τους υποθάλλουν και τους καλύπτουν. Σ' όλους αυτούς εμείς απαντούμε: δεν κάνουμε πίσω ούτε ένα χιλιοστό από την ευθύνη μας. Δεν κάνουμε πίσω από την προσπάθειά μας να ξαναφτιάξουμε μια οικονομία ανταγωνιστική και ελεύθερη. Μένουμε εδώ σταθεροί, «ποτέ από το χρέος μη κινούντες, δίκαιοι και ίσοι σ' όλες μας τες πράξεις», όπως λέει ο ποιητής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Σ' αυτούς, όμως, που θίγονται άδικα, που πληρώνουν όλα αυτά τα χρόνια τους φόρους τους, που έχουν μείνει άνεργοι, που έχουν φτάσει στα όρια τους. Σ' αυτούς που αγκομαχούν να τα

βγάλουν πέρα, στα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας και στα μικρά ορεινά χωριά της πατρίδας μας, όπως τα δικά μου χωριά στην Ήπειρο. Σ' όλους αυτούς στεκόμαστε απέναντί τους με σεβασμό και τους υποσχόμαστε ότι έχουμε προετοιμάσει συστηματικά όλες εκείνες τις προϋποθέσεις, ώστε αυτά τα μέτρα να είναι τα τελευταία.

Το 2013, θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα που είναι το βασικό ζητούμενο μιας σταθεροποιητικής δημοσιονομικής πολιτικής και ταυτόχρονα θα έχουμε και αναπτυξιακές δράσεις. Για πρώτη φορά τα μέτρα για τον περιορισμό του ελλείμματος θα συνοδεύονται με άμεσες προϋποθέσεις ανάπτυξης, με προϋποθέσεις τόνωσης της ρευστότητας και με διαρθρωτικά μέτρα, που με τη σειρά τους θα ανακόψουν την ύφεση. Αυτή είναι ουσιαστική διαφορά από το παρελθόν.

Θα ήμασταν ευτυχείς αν είχαμε εύκολες επιλογές μπροστά μας, αν είχαμε να διαλέξουμε ανάμεσα στο καλό και στο κακό, αν είχαμε να διαλέξουμε ανάμεσα στο λογικό και στο παράλογο. Εδώ όμως πρέπει να περάσουμε μέσα από τον πόνο για να βγούμε στο φως. Και θα βγούμε στο φως. Θα βγάλουμε τη χώρα στο φως, θα βγάλουμε τη χώρα από αυτήν τη μεγάλη κρίση που βρίσκεται. Δεν θα την αφήσουμε να γκρεμιστεί στη χαράδρα της χρεοκοπίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν σ' αυτόν τον προϋπολογισμό πολύ συγκεκριμένες μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες που αποτυπώνονται και περιγράφονται.

Πρώτον, η προσέλκυση άμεσων ξένων επενδύσεων, τόσο με την επιτάχυνση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων όσο και με τη δημιουργία ενός ευνοϊκού διοικητικού και ρυθμιστικού περιβάλλοντος για την επιχειρηματικότητα. Είναι ήδη σε διαβούλευση το νέο πλαίσιο για τις στρατηγικές ιδιωτικές επενδύσεις, ενώ παράλληλα έχει υπάρξει προεργασία, ώστε να επιλεγούν εκείνες οι αποκρατικοποιήσεις, οι οποίες μπορούν να προχωρήσουν ταχύτερα. Ο ρεαλιστικός στόχος για το 2013 είναι 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ αποκρατικοποιήσεων, εκ των οποίων τα πρώτα 272 εκατομμύρια θα εισπραχθούν τον Μάρτιο.

Δεύτερον, διαρθρωτικές αλλαγές στην αγορά εργασίας, αλλαγές που καθιστούν ευκολότερη την πρόσβαση για νέους επιστήμονες και επαγγελματίες και οι οποίες μειώνουν παράλληλα το κόστος αγαθών και υπηρεσιών. Η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας επιτυγχάνεται επίσης με μια σειρά άλλων παρεμβάσεων, όπως τον εκσυγχρονισμό των αγορανομικών διατάξεων, τη μείωση του διοικητικού βάρους και της γραφειοκρατίας -το κόστος έναρξης επιχειρήσεων έχει ήδη μειωθεί κατά 50%- την αποτελεσματικότητα λειτουργίας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, την προώθηση νέου θεσμικού πλαισίου για τις εξαγωγές. Ταυτόχρονα έχει ήδη τεθεί σε λειτουργία το συντονιστικό κέντρο για την αντιμετώπιση του παραεμπορίου.

Τρίτον, η δημιουργία ενός αξιόπιστου και αυστηρά ελληνικού μηχανισμού συνεχούς ελέγχου των δαπανών σ' όλους τους φορείς όχι μόνο της Κεντρικής, αλλά και της γενικής κυβέρνησης. Ο μηχανισμός αυτός, ο οποίος είναι πραγματικά πρωτόγνωρος για τα ελληνικά δεδομένα, θα προβλέπει την έγκαιρη προειδοποίηση σε σοβαρές υπερβάσεις δαπανών, αυτόματα μέτρα διόρθωσης αυτών των υπερβάσεων και πρόσθετο μηχανισμό παρέμβασης όταν τα αυτόματα μέτρα δεν υλοποιούνται ή δεν επαρκούν.

Τέταρτον, ο εξορθολογισμός των δαπανών όλων των Υπουργείων. Ο προϋπολογισμός προβλέπει ρητά μια σειρά από παρεμβάσεις που θα τεθούν σε ισχύ, όπως της παράδειγμα η κατάργηση και η συγχώνευση φορέων τόσο στη γενική κυβέρνηση όσο και στους ΟΤΑ, ο περιορισμός της σπατάλης στην υγεία και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, η επέκταση του ενιαίου μισθολογίου και ο συστηματικός επανέλεγχος των δικαιούχων για τη συγκράτηση της δαπάνης για συντάξεις.

Πέμπτον, η αξιοποίηση της αδρανούς ιδιωτικής περιουσίας του δημοσίου με την επίσημη μεταξύ των άλλων της καταγραφής της και τη δημιουργία του Εθνικού Περιουσιολογίου, για να γνωρίζουμε τι έχουμε στα χέρια μας και τι μπορούμε να αξιοποιήσουμε.

Έκτον, η καλύτερη στόχευση των κοινωνικών δαπανών, χωρίς όμως να επηρεαστεί το επίπεδο κοινωνικής προστασίας για

όσους έχουν πραγματικά ανάγκη. Το ύψος των κοινωνικών δαπανών στη χώρα μας ως ποσοστό του ΑΕΠ θα αυξηθεί, σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, από 21,3% το 2012, στο 21,7% το 2013, πολύ υψηλότερα δηλαδή από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο που θα είναι το 2013 στο 17,5%. Υπάρχει, επομένως, πεδίο δόξης λαμπρό μπροστά μας, για να περιορίσουμε τη σπατάλη και τη διαφθορά, με αποτελεσματικές πολιτικές στις κοινωνικές μεταβιβάσεις, ώστε τα κονδύλια αυτά να συνεχίσουν να πίνουν τόπο και να εξυπηρετούνται οι πραγματικά αδύναμοι.

Έβδομον, η διαμόρφωση ενός διαφορετικού φορολογικού συστήματος, ενός συστήματος μακράς πνοής που θα οδηγήσει στην άντληση εσόδων όχι από την αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης, αλλά από την αποκατάσταση της φορολογικής δικαιοσύνης, τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης, την κατάργηση των απαλλαγών και της νόμιμης φοροαπαλλαγής και την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Με την εκτεταμένη χρήση νέων τεχνολογιών, την απλοποίηση της φορολογικής νομοθεσίας, την αναδιοργάνωση του ελεγκτικού μηχανισμού για τον έλεγχο εισοδημάτων που δεν έχουν δηλωθεί ή έχουν διαφύγει στο εξωτερικό, με την προώθηση αλλαγών που δεν είχαν τολμηθεί μέχρι σήμερα, όπως η κατάργηση φόρων υπέρ τρίτων.

Όγδοο, η τόνωση της ρευστότητας στην πραγματική οικονομία με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, που κυρίως θα προστατεύσει τις καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών, με την απορρόφηση πόρων από τα διαρθρωτικά κοινοτικά ταμεία, την πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα και την ενεργοποίηση της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων στη χώρα μας για τη χρηματοδότηση μικρομεσαίων επιχειρήσεων και μεγάλων έργων υποδομής. Ο προϋπολογισμός προβλέπει ότι για την πληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τους ιδιώτες θα διατεθούν μέσα στους επόμενους δύο μήνες, μέσα στο 2012 δηλαδή, 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ και άλλα 3,5 δισεκατομμύρια ευρώ από την επόμενη χρονιά, ενώ η άλλα μεν χρηματοδοτική δόση, όση κι αν είναι αυτή, μόνο 10% θα πάει στους δανειστές μας κι αυτό θα συμβεί για πρώτη φορά.

Ένατο, η επιτάχυνση του ΕΣΠΑ. Με την απλούστευση των διαδικασιών του και την αναθεώρηση πολλών έργων και στόχων, προκειμένου να μην χαθούν πολύτιμοι πόροι και να μεταφερθούν σε προγράμματα για την ενίσχυση της απασχόλησης και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Έχουμε ήδη απορροφήσει το 45% των προβλεπόμενων πόρων, έναντι του 41% που είναι ο κοινοτικός μέσος όρος, ενώ το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν μειώνεται, όπως έχει ειπωθεί από πολλούς. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα διατηρηθεί το 2013 στα ίδια επίπεδα με τη φετινή χρονιά -6,85 δισεκατομμύρια ευρώ- και θα είναι υψηλότερο ως ποσοστό του ΑΕΠ κατά 3,7%.

Εδώ βέβαια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τίθεται ένα ερώτημα που πραγματικά είναι εύλογο. Όλες αυτές οι μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες, τις οποίες περιέγραψα, αποτελούν το ζητούμενο δεκαετιών και ταυτόχρονα πολλές από αυτές τις πρωτοβουλίες ήταν και εξαγγελίες άλλων κυβερνήσεων στο παρελθόν. Γιατί επομένως να πιστέψει ο πολίτης ότι τώρα αυτές οι μεταρρυθμίσεις μπορούν να υλοποιηθούν; Η απάντηση είναι πολύ συγκεκριμένη. Διότι τώρα υπάρχει μία διαφορετική Κυβέρνηση, διότι τώρα υπάρχει μία Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης και εθνικής σωτηρίας, η οποία έχει σαν στόχο της ένα μεγάλο άλμα της χώρας προς το μέλλον. Διότι τώρα υπάρχει μία Κυβέρνηση που είναι αποφασισμένη να σπάσει το φαύλο κύκλο του λαϊκισμού και να επιτελέσει το έργο της, πέρα και πάνω από οποιοδήποτε πολιτικό κόστος. Διότι δεν ωφελεί και είναι κατώτερο των τωρινών περιστάσεων, να αγωνιάς για το μέλλον του κόμματός σου, της παράταξής σου, όταν δεν έχεις διασφαλίσει το μέλλον της χώρας, όταν δεν έχεις διασφαλίσει τη σταθερότητα και το μέλλον των πολιτών σου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρουσίασα περιληπτικά τις βασικές προβλέψεις του προϋπολογισμού του 2013, ενός προϋπολογισμού που περιλαμβάνει επώδυνες αποφάσεις, ενός προϋπολογισμού που αποτυπώνει όμως ταυτόχρονα μία μεγάλη εθνική προσπάθεια για βιώσιμη ανάπτυξη και τα πρώτα σημαντικά βήματα ανάκαμψης.

Υπάρχουν στο πολιτικό σύστημα αυτοί που νοσταλγούν επίμονα και μονότονα το παρελθόν και αυτοί που εργάζονται σκληρά για να υπάρχει το μέλλον. Υπάρχουν αυτοί που μιλούν με ειλικρίνεια, προκαλώντας πολλές φορές την αντίδραση κι αυτοί που δεν μιλούν καθόλου, επενδύοντας στην τακτική του ώριμου φρούτου ή που μιλούν με την εύπεπτη γλώσσα του λαϊκισμού. Υπάρχουν αυτοί που στηρίζουν έμπρακτα την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας και αυτοί που κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν, πως δεν γνωρίζουν τις δεσμεύσεις που απορρέουν από την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Υπάρχουν αυτοί που αγωνίζονται για τη νέα Ελλάδα κι εκείνοι που υπόσχονται ότι θα τα αλλάξουν όλα, χωρίς όμως στην ουσία να θέλουν αλλάξουν τίποτα.

Υπάρχουν αυτοί που πειραματίζονται με τις συνιστώσες τους, τότε ζητώντας εκλογές, τότε λέγοντας ότι δεν είναι έτοιμοι να κυβερνήσουν και τότε ότι προετοιμάζονται για να κυβερνήσουν, αλλά υπάρχουν και αυτοί που σηκώνουν το κοινωνικό κόστος για να μη βυθιστεί η χώρα στην άτακτη χρεοκοπία. Υπάρχουν, τέλος, αυτοί που μιλούν τη γλώσσα της κοινής λογικής και αυτοί που προσαρμόζουν τη λογική στο κομματικό τους συμφέρον.

Αυτές είναι οι πραγματικές διαχωριστικές γραμμές σήμερα. Αυτό είναι το πραγματικό διακύβευμα και αυτή είναι η πραγματική απόφαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που πρέπει να πάρει σήμερα το ελληνικό Κοινοβούλιο. Η Ελλάδα πέρασε και άλλες κρίσεις. Η Ελλάδα πέρασε και άλλες πτωχεύσεις. Και όμως, έμεινε όρθια και συνέχισε να πορεύεται στην ιστορία της. Σας καλώ να στηρίξουμε αυτήν τη μεγάλη εθνική προσπάθεια που βρίσκεται σε εξέλιξη. Σας καλώ, όχι μόνο να ψηφίσετε τον προϋπολογισμό του 2013, αλλά να στηρίξετε -και αυτό είναι ακόμα πιο σπουδαίο- με όλες σας τις δυνάμεις την Κυβέρνηση του Αντάνη Σαμαρά για να υλοποιήσει τον προϋπολογισμό του 2013 την επόμενη χρονιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το λόγο έχει ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες ο κ. Βενιζέλος μάς είπε να ξεφύγουμε από τις «θεωρητικότητες», ότι εδώ έχουμε να κάνουμε με πρακτικά ζητήματα και μια πολύ σκληρή πραγματικότητα. Του θυμίζω ότι ο Κέινς τη δεκαετία του '30, όταν τα ίδια επιχειρήματα έλεγαν οι οικονομολόγοι του '30, ότι πρέπει να συνεχίσουμε στη σκληρή πραγματικότητα, έλεγε ότι οι πιο πρακτικοί άνθρωποι είναι αυτοί που είναι δέσμιοι κάποιου ξεχασμένου και ξεπερασμένου οικονομολόγου. Και εδώ, σ' αυτόν τον προϋπολογισμό, μπορεί να μην έχουμε πολλές ξεχασμένες ιδέες αλλά έχουμε πολλές ξεπερασμένες ιδέες. Έχουμε έναν προϋπολογισμό, ο οποίος έχει μια πολύ συγκεκριμένη κατανόηση για την οικονομία, για τις σχέσεις ανάμεσα στα βασικά μεγέθη της οικονομίας. Έχει μια πολύ συγκεκριμένη κατανόηση του δυναμικού αυτής της οικονομίας, για το από πού θα έρθει η ανάπτυξη: από τον ιδιωτικό τομέα και από τον εξωτερικό τομέα. Άρα δεν έχουμε έναν ουδέτερο προϋπολογισμό, έχουμε έναν προϋπολογισμό που βλέπει τον κόσμο, όπως τον βλέπει ο κ. Στουρνάρας, όπως τον βλέπει το ΙΟΒΕ, όπως τον βλέπει η συναίνεση της Ουάσιγκτον. Και αυτό το λέω στους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες της ΔΗΜΑΡ αλλά και ένα μέρος του ΠΑΣΟΚ, ότι έχετε να κάνετε με αυτόν τον προϋπολογισμό, με συγκεκριμένες ιδέες που είναι κάτω από αυτόν τον προϋπολογισμό.

Και θα αρχίσω για να πω ποιο είναι το κοινωνικό μοντέλο που βρίσκεται πίσω από αυτόν τον προϋπολογισμό, που είναι πολύ συγκεκριμένο και δεν είναι μόνο για τις εργασιακές σχέσεις. Είναι ένας προϋπολογισμός που έχει πολύ σαφή κατανόηση για την κοινωνική χροιά που θέλει να δει την οικονομία. Είναι ένας προϋπολογισμός που το μοντέλο χτίζει με όλες τις φορολογικές αυξήσεις στα προηγούμενα έτη και για το φόρο εισοδήματος και για άλλους φόρους που έχουμε και για τα χαράτσια και για τις έκτακτες φορολογικές επιθέσεις. Η φορολογική αυτή επίθεση δεν αφορά, ωστόσο, ολόκληρη την ελληνική οικονομία και κοινωνία. Αρκεί να παρατεθεί ένα μόνο στοιχείο που καταδεικνύει την ταξική πολιτική των προηγούμενων και της σημερινής Κυβέρνησης. Όπως καταγράφεται στην εισηγητική έκθεση, η μείωση

του ΑΕΠ το 2012 θα ανέλθει σε 6,5% του ΑΕΠ, εάν τελικά σε λίγους μήνες δεν αναθεωρηθεί προς το χειρότερο. Εντός του 2012, λοιπόν, κατά το πέμπτο συνεχές έτος ύφεσης, τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων θα αυξηθούν κατά 20% σε σχέση με πέρυσι. Την ίδια στιγμή τα έσοδα από το φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων θα μειωθούν κατά 40% σε σχέση με το 2011. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα έσοδα από το φόρο στα νομικά πρόσωπα θα διαμορφωθούν το 2012 -και προβλέπεται να παραμείνουν και το 2013- σε ποσοστό μικρότερο από 1% του ΑΕΠ.

Έχουμε τώρα μια μεταστροφή -έχει συνεννοηθεί με την τρόικα- από τους φόρους στις δαπάνες. Θα έχουμε μειώσεις στα δώρα και στις γενικές αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων, περικοπές στις συντάξεις, μείωση στις λειτουργικές δαπάνες. Οι συντάξεις θα μειωθούν 5,5 δισεκατομμύρια. Ακολουθεί σε μέγεθος η μισθολογική δαπάνη του δημοσίου με παρεμβάσεις ύψους 1,7 δισεκατομμυρίου. Έρχεται μετά -και θα μιλήσουν πολλοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες- η υγεία, η παιδεία και άλλοι τομείς.

Όταν είπαμε αυτά τα επιχειρήματα στην επιτροπή, ήρθε ο καλός συνάδελφος κ. Βορίδης και μας είπε: «Μα τι μας λέτε για την κοινωνική χροιά αυτής της οικονομίας; Η Ελλάδα έχει περισσότερες κοινωνικές δαπάνες από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης». Μας έφερε έναν πίνακα που μας έδειξε ότι η Ελλάδα έχει δαπάνες 21,7% του ΑΕΠ, ενώ ο μέσος όρος της Ευρώπης είναι μόνο 17,8%.

Και παρ' όλο που εξήγησα το λάθος στην επιτροπή, χθες ο κ. Σταϊκούρας και ο κ. Τζαμτζής ξαναείπαν ότι εμείς έχουμε 21,7% δαπάνες, ενώ η Ευρώπη έχει πολύ μικρότερο ποσοστό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έπρεπε στη Διарκή Επιτροπή να συζητάμε, να ακούει ο ένας τον άλλον και τουλάχιστον να έχουμε αντεπιχειρήματα και να μη λέμε το ίδιο επιχειρήμα, σαν να μην ακούσαμε. Γιατί, έχει η Ελλάδα πιο μεγάλο από το μέσο όρο; Διότι, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει χωρίσει τις κοινωνικές δαπάνες σε δύο κατηγορίες. Υπάρχουν οι χρηματικές δαπάνες εάν παίρνετε μία σύνταξη, εάν παίρνετε επίδομα ανεργίας. Υπάρχουν και οι δαπάνες σε είδος, εάν παίρνετε λεφτά από προγράμματα κατάρτισης, γηροκομείο, προστασία στο σπίτι. Όλα αυτά είναι δαπάνες σε είδος.

Και εάν πηγαίναμε σε άλλο πίνακα της ίδιας έκθεσης και κοιτάγαμε ποιες είναι οι κοινωνικές δαπάνες στην Ευρώπη και στην Ελλάδα σε είδος, θα βλέπαμε ότι η Ελλάδα έχει για τον ίδιο χρόνο 6,5% ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση 13,7%. Άρα, εκεί που φαινόταν ότι είμαστε πάνω 3%, 4% στην ουσία εάν πάρουμε όλες τις δαπάνες είμαστε 3%, 4% πιο κάτω από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και έδωσα και άλλον πίνακα από την ίδια έκθεση που δείχνει ότι όλες αυτές οι δαπάνες έχουν μια καταστροφική μείωση 3,6% το 2010, 7,9% το 2012.

Και λέω εγώ τώρα. Δεν έχουν συνηθίσει οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσες στη Διарκή Επιτροπή όταν τους δίνουν ένα πίνακα, που έχει κάποιο στοιχείο που τους βολεύει, να λένε και στους συνεργάτες τους «κοιτάξτε και τον πίνακα πριν και μετά μήπως εκτεθούμε».

Δεν έχουν συνηθίσει να έχουν μία αντιπολίτευση που θα την κάνει αυτή τη δουλειά. Και όποιους αριθμούς μας φέρετε, θα τους κοιτάξουμε για να δούμε εάν είναι σωστοί. Αλλά, δεν πηγαίνετε διακοπές; Δηλαδή, όταν πάτε στο Παρίσι, στη Βαρκελώνη και στο Λονδίνο η πρώτη ιδέα που σας έρχεται είναι τι ωραίες χώρες είναι αυτές, αλλά τι κρίμα που δεν έχουν τις κοινωνικές υπηρεσίες που έχουμε στην Ελλάδα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Θα καταθέσω στα Πρακτικά όλους αυτούς τους αριθμούς που είπα, καθώς και την ανάλυση της EUROSTAT που εξηγεί ποιες δαπάνες είναι σε είδος και ποιες είναι χρηματικές.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κοιτάξτε τον κόσμο έξω, μην κοιτάζετε τους αριθμούς. Κοιτάξτε τον κόσμο έξω να δείτε εάν είναι λογικό να πιστεύετε ότι έχουμε περισσότερες κοινωνικές δαπάνες από το μέσο όρο της Ευρώπης. Αλλά, δεν είναι μόνο το κοινωνικό μοντέλο που βγαίνει

από τις κοινωνικές παροχές. Είναι και από το κράτος που ονειρεύεται αυτός ο προϋπολογισμός και το μεσοπρόθεσμο στο οποίο μπαίνει ο προϋπολογισμός.

Σας έχω έναν πίνακα στη δική μου έκθεση, στο βιβλιαράκι που σας έχει μοιραστεί στη σελίδα 60 που λέει -αυτό που λέει και το μεσοπρόθεσμο- ότι ο στόχος το 2016 είναι να έχουμε πρωτογενείς δαπάνες του κράτους 38,4%.

Βεβαίως, δεν περιμένει κανένας και από αυτήν την Κυβέρνηση ότι μπορεί να αλλάξει τα πράγματα από την αρχή. Άρα θα ήταν άδικο να το συγκρίνω με το 56% της Δανίας ή το 49,9% της Σουηδίας ή το 53,4% της Γαλλίας στις πρωτογενείς δαπάνες, αλλά να το συγκρίνουμε με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι σε κρίση σαν την Ισπανία, σαν την Πορτογαλία, σαν την Ιρλανδία, που ο αριθμός για την Ισπανία είναι στο 42,7%, για την Ιρλανδία είναι 44,8%, για την Πορτογαλία είναι 45,4%.

Ποια εικόνα θα έχουμε και τι κοινωνία θα είναι αυτή με το 38,4% που φαντάζεται αυτός ο προϋπολογισμός σαν στόχο; Τι κοινωνικές υπηρεσίες θα έχετε;

Σας θυμίζω ότι παλαιότερα λέγατε ότι όταν έχουμε ένα σταθεροποιητικό πρόγραμμα, θα είναι για δύο-τρία χρόνια, όπως το πρώτο πρόγραμμα -θα θυμάστε- του κ. Σημίτη του 1985 και του 1987, που ο κ. Στουρνάρας τότε ήταν σύμβουλος και μετά θα επιστρέψουμε. Δεν είναι τέτοιο σταθεροποιητικό πρόγραμμα αυτό που έχουμε εδώ, δεν είναι τέτοιος προϋπολογισμός. Είναι προϋπολογισμός που λέει στους νέους και στις νέες μας ότι όχι μόνο τα πράγματα θα είναι χάλια τώρα, ότι έχουμε μία κοινωνική καταστροφή τώρα, αλλά ότι θα είναι χάλια και στο μέλλον. Είναι το πρώτο πρόγραμμα -νομίζω από τη Βιομηχανική Επανάσταση- που λέει στην ουσία ότι όχι μόνο τα πράγματα δεν θα είναι καλά, αλλά θα είναι και χειρότερα για τα παιδιά μας. Ποτέ πριν δεν είχαμε προϋπολογισμό που έλεγε ή υποστήριζε ανοιχτά ότι τα πράγματα πρέπει και για το κράτος και για τις δαπάνες να είναι χειρότερα για τα παιδιά μας. Ακόμα και στις χειρότερες εποχές μετά τη Βιομηχανική Επανάσταση πάντα υπήρχε ελπίδα, όσο και χάλια και να ήταν τα πράγματα, ότι θα υπήρχε κάποια στιγμή που θα υπήρχε πρόοδος.

Ας αφήσω το κοινωνικό κράτος και το κοινωνικό μοντέλο και ας επιστρέψω με τη δική του λογική στο αν το πρόγραμμα αυτό θα μπορούσε να βγει.

Οι μαγικοί αριθμοί αυτού του προγράμματος που βγαίνουν από το μεσοπρόθεσμο είναι ότι θα έχουμε στο μέλλον 3,5% ανάπτυξη το 2006 και 4,5% πλεόνασμα και άρα θα μπορούμε να ξεπληρώσουμε το χρέος.

Βέβαια, πολλά πράγματα μπορούν να γίνουν και να μη δουλέψει. Μπορεί η κατανάλωση να πέσει ακόμη περισσότερο ως αποτέλεσμα του ότι πέφτουν οι μισθοί. Μπορεί η ιδιωτική επένδυση να μην ανταποκριθεί σε ένα κλίμα αβεβαιότητας. Μπορεί και οι τράπεζες να μην μπορούν να δώσουν τη ρευστότητα.

Χθες ο κύριος Πρωθυπουργός μας είπε ότι το μεγάλο κλειδί είναι ότι με την ανακεφαλαιοποίηση θα έχουμε ρευστότητα προς τις τράπεζες. Έχω εξηγήσει στη Διарκή Επιτροπή ότι αυτό μπορεί να μη γίνει για δύο λόγους: Πρώτον, γιατί οι τράπεζες απλώς να αντικαταστήσουν τα λεφτά που παίρνουν από την ανακεφαλαιοποίηση με τα λεφτά που παίρνουν τώρα αυτήν τη στιγμή από το ευρωσύστημα και, δεύτερον, αν δεν βγουν αυτοί οι αριθμοί του προϋπολογισμού, θα συνεχιστεί η ύφεση και άρα τα επισφαλή δάνεια θα συνεχιστούν και άρα δεν θα δούμε ρευστότητα.

Είναι πολλά άλλα πράγματα που μπορούν να «στραβώσουν». Μπορεί να μειωθεί ο κύκλος εργασιών των επιχειρήσεων. Μπορεί να έχουμε περισσότερες απολύσεις και αύξηση της ανεργίας. Μπορεί να μειωθούν οι δαπάνες για τα επιδόματα. Μπορεί να έχουμε περαιτέρω μείωση εσόδων από φορολογία και από ασφαλιστικές εισφορές.

Εν ολίγοις, νομίζω ότι κανείς δεν μπορεί να πιστέψει αυτόν τον αριθμό. Πουθενά δεν ξέρω -και ας μας πει ο κ. Στουρνάρας, ο κ. Σταϊκούρας, κάποιος από τους οικονομολόγους κάποιο ιστορικό παράδειγμα, γιατί μας λέτε ότι ιστορικά εμείς δεν έχουμε και ότι εσείς χτίζετε- μια χώρα με τέτοια κρίση να σκοπεύει συγχρόνως σε πλεονάσματα και σε ρυθμούς ανάπτυξης. Εγώ δεν ξέρω καμμία.

Τελειώνω σ' αυτήν τη φάση με πέντε επιχειρήματα που θα επηρεάσουν αυτόν τον προϋπολογισμό και την πιθανότητα να έχουμε αυτούς τους αριθμούς. Το πρώτο είναι οι διεθνείς οικονομικές εξελίξεις. Στη σελίδα 50 του βιβλίου, που υπάρχουν οι εκθέσεις των γενικών εισηγητών, θα δείτε πώς μεταβάλλονται τα τελευταία χρόνια οι προβλέψεις από το ΔΝΤ -άρα θα μπορούσα να κάνω τον ίδιο πίνακα από κάποιον άλλο οργανισμό του ΔΝΤ, δεν θα ήταν ποιοτικά διαφορετική η ιστορία- πώς μεταβάλλονται οι προβλέψεις για τους ρυθμούς ανάπτυξης στην Ευρωζώνη και για την παγκόσμια οικονομία.

Θα δείτε, για παράδειγμα, στο πρώτο διάγραμμα, το δικό μου, τις προβλέψεις για την ανάπτυξη της Ευρωζώνης. Αυτή είναι η πρόβλεψη για την ανάπτυξη του 2012 που έκανε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τον Ιανουάριο του 2011, το Σεπτέμβριο του 2011 και τον Ιανουάριο του 2012, στην οποία θα δείτε μια καμπύλη που πέφτει συνεχώς.

Σας έχω και στοιχεία από τα μάρκετ, που είναι ένας δείκτης -όπως λένε οι οικονομολόγοι- που προβλέπει τι θα γίνει, έχει μεγαλύτερη προβλεψιμότητα. Ουσιαστικά είναι ένας δείκτης που ρωτάς τους μάνατζερ, είτε στις υπηρεσίες είτε στη βιομηχανία για το πόσες παραγγελίες έκαναν και από εκεί βγάζουμε κάποιες ενδείξεις για το πώς θα είναι η ανάπτυξη. Όπως θα δείτε πάλι έχουμε καμπύλη που πέφτει συνεχώς. Οι προοπτικές για την Ευρωζώνη είναι ότι θα μειωθούν οι ρυθμοί ανάπτυξης.

Δεύτερο θέμα: Πόσο ρευστικό είναι το ελληνικό χρέος είναι υπό έλεγχο και ότι είναι βιώσιμο; Αυτό είναι κάτι που είναι πολύ σημαντικό, γιατί αν δεν είναι βιώσιμο και δεν είναι υπό έλεγχο, δεν θα πέσουν τα επιτόκια και δεν θα αυξηθεί η ιδιωτική επένδυση, που είναι ο κυρίαρχος μηχανισμός γι' αυτόν το προϋπολογισμό, για το πώς θα έρθει η ανάκαμψη.

Και πάλι σας έχω πίνακες, στη σελίδα 51 και 52, που δείχνουν πως οι προβλέψεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για το ελληνικό χρέος συνεχώς αλλάζουν προς το χειρότερο. Έχω προβλέψεις, δηλαδή, πόσο θα ήταν το χρέος το 2012 και πόσο θα ήταν για το 2013. Ας πάρω μόνο για το 2013, η πρόβλεψη τον Οκτώβριο του 2010 ήταν ότι θα ήταν στο 121% του ΑΕΠ, τον Απρίλιο του 2011 ότι θα ήταν 156% του ΑΕΠ και αυτός ο αριθμός μετά ανεβαίνει στο 175% του ΑΕΠ και στο 181% του ΑΕΠ.

Η ιδέα, δηλαδή, ότι με αυτόν τον προϋπολογισμό, με αυτό το μεσοπρόθεσμο φτάνουμε σε ένα χρέος που είναι βιώσιμο δεν βγαίνει από πουθενά. Κι αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Πάμε στο τρίτο θέμα που είναι το πολιτικό. Κατά πόσο η Ευρωζώνη λύνει πολιτικά τα προβλήματα; Κι εδώ έχουμε δυσμενείς εξελίξεις. Έχουμε τέτοιες εξελίξεις, γιατί τουλάχιστον το καλοκαίρι είχαμε την εντύπωση ότι η Ευρωζώνη έδινε κάποιες λύσεις προσωρινές κατά τη δική μας άποψη, έκανε, όμως, κάποιες παρεμβάσεις, ότι θα αγόραζε τα ομόλογα των ισπανικών τραπεζών. Τώρα, μαθαίνουμε ότι αυτό δεν το εννοούσε -αυτό ήταν κάτι που όλοι το νομίζαμε, μέχρι και οι «FINANCIAL TIMES». Όλοι είχαμε καταλάβει το καλοκαίρι ότι θα αγόραζε ομόλογα των τραπεζών, της Ισπανίας και της Ιταλίας- και μαθαίνουμε ότι θα είναι μόνο για καινούργια χρέη και θα είναι υπεύθυνοι οι Ισπανοί και οι Ιταλοί γι' αυτά τα χρέη.

Μαθαίνουμε ότι ο Ντράγκι θέλει να κάνει άμεσες νομισματικές παρεμβάσεις αυτήν τη φορά όχι για τα χρέη των τραπεζών αλλά για τα χρέη των κυβερνήσεων, αυτό, όμως, θα γίνουν μόνο με αντάλλαγμα κάποια προγράμματα λιτότητας.

Πρέπει να επιστρέψουμε σε αυτό που είπαμε εμείς οι της Αριστεράς από την πρώτη στιγμή: Η κρίση της Ευρωζώνης δεν μπορεί να λυθεί αν δεν λυθεί το υπερεθνικό πρόβλημα του χρέους, αν δεν λυθεί το πρόβλημα των περιφερειακών αποκλίσεων, αν δεν λυθεί ο συντονισμός της μακροοικονομικής πολιτικής που αυτή τη στιγμή στην Ευρωζώνη φτιάχνεται με βάση τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στη Γερμανία και όχι με βάση τις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν σε όλη την Ευρωζώνη.

Για να σας το πω με άλλα λόγια, θα ήταν σαν τη αμερικάνικη μακροοικονομική πολιτική να βασιζόταν μόνο στις οικονομικές συνθήκες που επικρατούν στη Νέα Υόρκη, στο Νιου Τζέρσεϊ και στην Ουάσιγκτον.

Αυτά τα δυο θέματα που ανέφερα στο τέλος, και η βιωσιμότητα του χρέους και η οικονομική πολιτική της Ευρωζώνης και

το αν φτάνει κοντά σε μια λύση, έχουν εξαιρετική σημασία, γιατί μόνο αν λυθούν αυτά τα προβλήματα θα μπορούμε να έχουμε χαμηλότερα επιτόκια και υψηλότερες επενδύσεις.

Επιστρέφω τώρα στο τι λέει το πρόγραμμα για την ανεργία. Στη Διάρκη Επιτροπή προσαπάθησα να πω ότι ένας άλλος μαγικός αριθμός μέσα σε αυτό το πρόγραμμα, μέσα σε αυτόν τον προϋπολογισμό, είναι η ελαστικότητα μεταξύ ανάπτυξης και ανεργίας. Αν αυξησεις, δηλαδή, το ρυθμό ανάπτυξης ή αν τον μειώσεις, ποια θα είναι η επίδραση τελικά στην ανεργία;

Ρώτησα τον κ. Σταϊκούρα, τώρα ρωτάω κι εσάς, από που βγαίνουν αυτοί οι αριθμοί. Διότι το 2012 η ανάπτυξη υποθέτουμε ότι θα είναι -6,5% και η ανεργία αυξήθηκε από 16,5% το 2011 στο 22,4%, δηλαδή αυξήθηκε έξι ποσοστιαίες μονάδες.

Και ξαφνικά το 2013, όπου τώρα λέμε ότι θα είναι -4,5% η ανάπτυξη, η ανεργία θα αυξηθεί από το 22,4% στο 22,8%, δηλαδή 0,4 ποσοστιαίες μονάδες. Αυτή είναι μια αλλαγή της ελαστικότητας μεταξύ της ανάπτυξης και της ανεργίας που δεν προκύπτει από πουθενά. Αυτή η ελαστικότητα η αισιόδοξη -για να μην το πω με άλλη λέξη- συνεχίζεται και στα επόμενα χρόνια που με πολύ χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης θα έχουμε πολύ μεγάλη επίδραση στην απασχόληση.

Να πω και κάτι για τον άλλο μαγικό αριθμό, για τον πολλαπλασιαστή. Όταν κόβεις τις δαπάνες, ποια θα είναι η τελική επίδραση πάνω στην οικονομία; Ο πολλαπλασιαστής, μου είπε ο κ. Σταϊκούρας, δεν είναι το 0,5 που εγώ υπέθεσα, ήταν λίγο μεγαλύτερος τελικά, ήταν το 0,8. Αλλά όλες οι ενδείξεις είναι ότι είναι πολύ μεγαλύτερος αυτός ο αριθμός. Το λέει το μεσοπρόθεσμο ότι υπάρχει αυτός ο κίνδυνος, αλλά τα νούμερα δεν βασίζονται στους κινδύνους που εντοπίζε αλλά στις υποθέσεις.

Και είναι τρεις οι λόγοι που λέω γιατί ο πολλαπλασιαστής είναι πολύ μεγαλύτερος ιδιαίτερα στην Ελλάδα. Πρώτον, γιατί είναι μια μικρή, κλειστή οικονομία η Ελλάδα και ξέρουμε ότι οι πολλαπλασιαστές είναι μεγαλύτεροι σε μια κλειστή, μικρή οικονομία. Δεύτερον, γιατί έχουμε πολλές αναφορές ότι όταν πολλές χώρες μαζί έχουν υφεσιακές πολιτικές, οι αλληλεπιδράσεις αυξάνουν τον πολλαπλασιαστή. Και, τρίτον, γιατί όταν δεν έχεις νομισματική πολιτική και όταν η ενιαία νομισματική πολιτική της Ευρωζώνης έχει καταρρεύσει, γιατί άλλο επιτόκιο έχουν οι επιχειρήσεις στη Γερμανία και άλλο επιτόκιο έχουν στην Ελλάδα, ο πολλαπλασιαστής ανεβαίνει, αυξάνεται, γιατί δεν μπορεί η νομισματική πολιτική να αντισταθμίσει την περιοριστική δημοσιονομική πολιτική.

Πάμε τώρα και στο τελευταίο θέμα, που έχει να κάνει με τις κρατικές δαπάνες για επενδύσεις. Είπα και το λέω πιο καλά στην έκθεση, ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε ότι οι κρατικές δαπάνες για επενδύσεις θα αντισταθμίσουν την ύφεση. Και δεν μπορούμε να το πούμε αυτό, όχι γιατί μειώνονται και με διόρθωση ο κ. Σταϊκούρας στη Διάρκη Επιτροπή, και μου είπε: «Μα, δεν λέει το πρόγραμμα ο προϋπολογισμός ότι θα μειωθούν». Σωστά, αλλά κοιτάτε τον πίνακα που σας έχω στη σελίδα 60 για το τι έγινε το 2010, τι έγινε το 2011, τι έγινε το 2012, που κάθε φορά που ανακοινώσατε δαπάνες στους προϋπολογισμούς για τις επενδύσεις, πάντα υπήρχε μια μείωση στην πραγματικότητα κατά 2 και 3 δισεκατομμύρια ευρώ. Και δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην πιστέψουμε ότι θα γίνει ξανά και αυτό.

Νομίζω ότι αν τα βάλουμε όλα αυτά μαζί, μπορούμε να πούμε -όχι εγώ, όχι οι οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ, που είπε ο κ. Μπέζας, αλλά νομίζω η μεγάλη πλειοψηφία των οικονομολόγων- ότι αυτοί οι αριθμοί δεν θα βγουν. Γιατί ότι και να πείτε για το ΣΥΡΙΖΑ, είτε έχουμε δίκιο για τις προβλέψεις μας είτε δεν έχουμε προβλέψεις, δεν επηρεάζουμε τους πολλαπλασιαστές. Αν θέλουμε ή δεν θέλουμε να σας πάμε στη δραχμή, δεν επηρεάζουμε τις ελαστικότητες. Δεν υπάρχει οικονομολόγος πραγματικά που πιστεύει ότι αυτός ο προϋπολογισμός και αυτοί οι αριθμοί θα βγουν.

Νομίζω ότι είναι ο πρώτος προϋπολογισμός στην ιστορία που δεν μπαίνει καν στον κόπο να νομιμοποιήσει το σύστημα που υποστηρίζει. Συνήθως οι προϋπολογισμοί δίνουν κάτι και για τα μεσαία και για τα κατώτερα στρώματα. Λένε: «Για να νομιμοποιήσουμε τον καπιταλισμό, επειδή υποστηρίζουμε το κεφάλαιο που πρέπει να κάνει το κεφάλαιο τις επενδύσεις, βεβαίως θα του κάνομε τα χατίρια, αλλά ας δώσουμε και κάτι στα μεσαία και στα

κατώτερα στρώματα». Είναι, λοιπόν, ο πρώτος προϋπολογισμός που δεν το κάνει αυτό, όχι μόνο γιατί καταστρέφει τις ζωές των ανθρώπων, αλλά γιατί δεν έχει ούτε στο ιδεατό επίπεδο μια πειστική αφήγηση που θα μπορούσε στοιχειωδώς να ενσωματώσει μερίδες των λαϊκών τάξεων.

Θέλω να τελειώσω με κάτι πιο αισιόδοξο και να σας αφήσω μ' αυτό. Να γυρίσω στις θεωρητικές επεξεργασίες που δεν αρέσουν, του κ. Βενιζέλου. Δεν υπάρχει κανένας νόμος της κοινωνικής επιστήμης που λέει ότι για να σώσεις μία κοινωνία πρέπει να την καταστρέψεις. Δεν υπάρχει κανένας οικονομικός νόμος που λέει ότι το μόνο μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης είναι το νεοφιλελεύθερο, με ιδιωτικοποιήσεις, απορρυθμίσεις και φιλελευθεροποιήσεις. Δεν υπάρχει κανένας νόμος της Κοινωνιολογίας που λέει ότι αν θέλεις να βρεις μία συντηγία, να πας στην πρώτη συντηγία που θα σου επιδείξουν τα κανάλια των 20.00' και στα συνδικάτα και να μην πας σε επιχειρήσεις, σε τράπεζες ή σε βιομηχανούς.

Τέλος, δεν υπάρχει κανένας νόμος της Γλωσσολογίας που να λέει ότι η μεταρρύθμιση πρέπει πάντα να έχει μία συγκριμένη χροιά, που λέει «λιγότερη προστασία των ατόμων από την αγορά» ή «μεγαλύτερο ρίσκο για τα άτομα και λιγότερο ρίσκο για τις επιχειρήσεις». Άρα δεν υπάρχει νόμος της Γλωσσολογίας που να λέει ότι η μεταρρύθμιση δεν σημαίνει περισσότερη προστασία των κοινωνικών στρωμάτων, όπως σήμαινε όταν η σοσιαλδημοκρατία ήταν στα πάνω της. Και μου λέτε ότι δεν πιστεύουμε στις μεταρρυθμίσεις. Τι ήταν οι μεταρρυθμίσεις την εποχή της σοσιαλδημοκρατίας; Ήταν να μειωθεί η προστασία των στρωμάτων του κόσμου της εργασίας ή ήταν να αυξηθεί αυτή η προστασία;

Τέλος, δεν υπάρχει κανένας νόμος της πολιτικής που να λέει ότι τον κόσμο που ήμασταν χθες έξω και τον χαιρετήσαμε, αυτόν τον κόσμο πρέπει να τον έχεις απέναντι, ότι δεν μπορείς να έχεις έναν προϋπολογισμό που στηρίζεται σε αυτόν τον κόσμο, που πιστεύει σε αυτόν τον κόσμο, που λέει σε αυτόν τον κόσμο «ελάτε να συζητήσουμε μαζί για έναν προϋπολογισμό που θα βασιστεί στις ανάγκες των πολλών, σε έναν προϋπολογισμό που θα έχει μία ατζέντα για μισθούς, για συντάξεις και εργασιακές σχέσεις που είναι για τον άνθρωπο, όπως φανταζόμαστε και οραματιζόμαστε εμείς».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Με τον κ. Τσακαλώτο έχουμε μία εξαιρετική ανταλλαγή απόψεων και στοιχείων για το ύψος των κοινωνικών δαπανών.

Υπάρχουν διάφοροι πίνακες που έχουν κατατεθεί και έχουν σχολιαστεί. Βεβαίως, με αυτόν που κατέθεσε ο κ. Τσακαλώτος, δεν μας είπε πόσο αυξήθηκαν οι κοινωνικές δαπάνες στην Ελλάδα την τελευταία δεκαετία. Ο πίνακας, τον οποίο καταθέσατε, δείχνει ότι οι κοινωνικές δαπάνες, με βάση τα στοιχεία που κατέθεσε ο κ. Βορίδης, τον πίνακα της Ευρώπης, αυξήθηκαν από το 13% στο 23% σε μία δεκαετία. Αυτό, όμως, που δεν μας είπατε, κύριε Τσακαλώτο, είναι για την αποτελεσματικότητα των κοινωνικών δαπανών. Γιατί το θέμα δεν είναι μόνο πόσες δαπάνες έχεις, αλλά και πώς τις αξιοποιείς.

Συνεπώς θα ήθελα να καταθέσω τον πίνακα της Τραπεζής της Ελλάδος, να βρούμε μία άλλη πηγή, που νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε, σύμφωνα με τον οποίο έχουμε το ίδιο ποσοστό κοινωνικών δαπανών, δηλαδή συντάξεων και κοινωνικών επιδομάτων ως προς το ΑΕΠ με την Ευρώπη και όμως, στην Ελλάδα το επίπεδο της φτώχειας μειώνεται πολύ λιγότερο από την Ευρώπη. Στην Ελλάδα φθάνει το 3% και στην Ευρώπη το 9,5%.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Εμείς φταίμε γι' αυτό; Ποιος φταίει, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Γι' αυτό και αυτή η Κυβέρνηση σωστά στοχεύει στην καλύτερη αποτελεσματικότητα των κοινωνικών δαπανών. Το ζητούμενο, συνεπώς, είναι η αποτελεσματικότητα των κοινωνικών

δαπανών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Μας αρέσει αυτός ο διάλογος και η συζήτηση, αλλά, ξέρετε, ο Κανονισμός δεν το επιτρέπει. Και εσείς οι οικονομολόγοι τούς πολιτικούς κοντεύετε να μας τρελάνετε, εν τέλει.

Ορίστε, κύριε Τσακαλώτο, έχετε το λόγο για ένα λεπτό κατά παρέκκλιση και του Κανονισμού.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κύριε Σταϊκούρα, εγώ λέω να έχουμε μία αρχή. Όταν συζητάμε, να έχουμε την ίδια βάση δεδομένων. Άρα αυτή η βάση που κατέθεσα, που ήταν η βάση που ήθελα να χρησιμοποιήσουμε λέει ότι τα τελευταία χρόνια έχουμε μείωση μείον 3,6, μείον 0,4 και μείον 7,9.

Και, δεύτερον, λέω ότι αν είναι να συνεχίσουμε τη συζήτηση, να μην έρχεστε όπως ήρθατε χθες και να μου λέτε ότι οι κοινωνικές δαπάνες είναι 21,7% κι ότι είναι 17% στην Ευρώπη, όταν ξέρετε ότι δεν είναι έτσι. Σε αυτό απάντησα. Θέλετε να το πάρετε πίσω αυτό; Έχετε κάποιο λόγο; Δεν εκτιμάτε τις δαπάνες που είναι σε είδος; Τα γηροκομεία δεν τα σέβεστε; Τα προγράμματα κατάρτισης των εργαζομένων δεν τα σέβεστε; Το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» δεν το σέβεστε; Αν αυτά είναι σημαντικά, η Ελλάδα έχει ένα τεράστιο πρόβλημα σ' όλη αυτήν τη βοήθεια και αυτό το πρόβλημα θα αυξάνεται κάθε χρόνο για τα επόμενα επτά -οκτώ χρόνια, όπως λέει το μεσοπρόθεσμο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος - Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Ζητήθηκε μία αμοιβαία μεταβολή όσον αφορά τη σειρά των γενικών εισηγητών.

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Επαμεινώνδας Μαρίας.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή ζητήθηκε από το ΠΑΣΟΚ αυτή η αμοιβαία μεταβολή, γι' αυτό παύω το λόγο τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχετε όλοι την εισηγητική μας έκθεση επί του προϋπολογισμού, η οποία έχει τυπωθεί και διανεμηθεί από το Κοινοβούλιο. Επομένως μια σειρά από στοιχεία υπάρχουν εκεί, τα οποία μπορείτε να τα αναζητήσετε.

Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω ότι για τα ειδικά θέματα του προϋπολογισμού και για κάθε Υπουργείο οι τομεάρχες του κινήματός μας, του κινήματος των Ανεξάρτητων Ελλήνων, θα τοποθετηθούν αναλυτικά όσον αφορά στα ζητήματα αυτά.

Παρακολουθώ ότι η Κυβέρνηση συνεχίζει τη διγλωσσία και την υποκρισία. Ψάχνουμε μέσα από αριθμούς να δούμε πόσο αποδίδουν οι κοινωνικές δαπάνες και δεν ψάχνουμε να δούμε μέσα απ' αυτούς τους αριθμούς τους ανάπηρους-«μαϊμού» που υπάρχουν, αυτούς που ποτέ δεν ήταν άτομα με ειδικές ανάγκες και ποια πολιτικά κόμματα οδήγησαν σ' αυτήν την κατάσταση. Διότι αυτοί που επικαλούνται αυτά τα επιχειρήματα είναι η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, που κυβέρνησαν κι οι οποίοι έχουν την πλήρη ευθύνη για τις συντάξεις-«μαϊμού», για τους διάφορους ανάπηρους-«μαϊμού» και τους διάφορους τυφλούς, οι οποίοι δεν είναι τυφλοί. Άρα να ξεκαθαρίσουμε τα πράγματα. Πατούν πάνω σ' αυτά τα ζητήματα, στα ρουσφέτια τους, στην κατάσταση που δημιουργήσαν και έρχονται τώρα να επιτεθούν στα κοινωνικά δικαιώματα και να πουν ότι πλέον αυτά τα επιδόματα δεν χρειάζονται.

Έφθασαν και σε καταστάσεις αναληθσίας. Χθες είχαμε εδώ στη Βουλή πάνω από δέκα παραπληγικούς με καρτοσάκια, οι οποίοι έχαναν συγκεκριμένα δικαιώματά τους. Αυτή είναι η κατάσταση την οποία βιώνουμε. Αυτή είναι η κατάσταση στο πλαίσιο της οποίας γίνεται η συζήτηση του προϋπολογισμού. Αυτή είναι η κατάσταση την οποία παρακολουθεί και βιώνει ο ίδιος ο ελληνικός λαός, μια κατάσταση με τεράστια ανεργία, με χιλιάδες μαγαζιά κλειστά, με τρεις χιλιάδες αυτοκτονίες, μία οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα απελπιστική.

Πιστεύω ότι πρέπει να γίνει μια σοβαρή συζήτηση για τα αίτια της κρίσης, για το πώς φθάσαμε εδώ. Μερικοί λένε ότι φταίει το πελαταιακό κράτος. Κάποιοι άλλοι μας ανέλυσαν ορισμένα προβλήματα του παρελθόντος. Μήπως θα πρέπει να αναζητήσουμε πραγματικά τα προβλήματα που υπάρχουν; Μερικοί λένε να αλλάξουμε παραγωγικό μοντέλο, όπως λέει η κυβερνητική πλευρά. Όμως πραγματικά αλλάζει παραγωγικό μοντέλο η κυβέρνηση ή με το μνημόνιο που εφαρμόζει συνεχίζει το ίδιο παραγωγικό μοντέλο, δηλαδή ένα μοντέλο που στηρίζεται και στηρίχθηκε στα χαμηλά μεροκάματα, ένα μοντέλο το οποίο συνεχίζει τη λογική και τη θεωρία του αποπληθωρισμού, δηλαδή της μείωσης των μισθών; Επομένως θα συνεχίσουμε να έχουμε αυτό το οικονομικό μοντέλο που στηρίζει την ανταγωνιστικότητά του, μειώνοντας συνεχώς τις αμοιβές των εργαζομένων. Μα, αυτό το μοντέλο δεν πρόκειται να έχει καμία απόδοση. Χρειάζεται να πάμε στην κοινωνία της γνώσης, χρειάζεται να επενδύσουμε στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση.

Πώς θα επενδύσουμε, όμως, στην εκπαίδευση και την κατάρτιση, όταν το μνημόνιο μειώνει όλες αυτές τις δαπάνες; Πώς θα περάσουμε στην κοινωνία της γνώσης, στην κοινωνία του μέλλοντος; Γι' αυτό ακριβώς φεύγουν και οι χιλιάδες νέοι μας. Πρέπει όμως να δούμε τα πράγματα κατάματα.

Πρώτη παρατήρηση. Η διεθνής οικονομική κρίση που βιώσαμε και βιώνουμε χαρακτηρίστηκε από πολλούς ότι ήταν μία κρίση του πιστωτικού, του τραπεζικού συστήματος. Αν αναζητήσει κανείς τις γενικότερες αιτίες, θα δει ότι η κρίση αυτή προήλθε επειδή εφαρμόστηκε ένα συγκεκριμένο μοντέλο λειτουργίας της παγκόσμιας οικονομίας, το σύστημα της τραπεζοκρατίας, το σύστημα του νεοφιλελευθερισμού.

Και ο νεοφιλελευθερισμός στηρίχθηκε στη γνωστή «Συναίνεση της Ουάσιγκτον», δηλαδή ένα μοντέλο πολιτικής που επέβαλε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Διεθνής Τράπεζα, που βασίζεται στη μείωση των δημοσίων δαπανών, στην αύξηση των ιδιωτικοποιήσεων, στην ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, στη δραματική μείωση των μισθών και στην απόσυρση του κράτους από την οικονομία.

Φαντάζομαι ότι σας θυμίζουν πολλές πλευρές του μνημονίου αυτά που απαιτούσε η «Συναίνεση της Ουάσιγκτον». Με αυτόν τον τρόπο πέτυχαν στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή να μειώσουν πραγματικά τις αμοιβές των εργαζομένων. Μειώνοντας όμως τις αμοιβές των εργαζομένων ήταν σίγουρο ότι η οικονομία θα οδηγηθεί σε ύφεση. Γι' αυτό διατήρησαν και τη ζήτηση και την κατανάλωση με το πλαστικό χρήμα, δηλαδή οι τράπεζες αφειδώς δανειοδοτούσαν τα νοικοκυριά προκειμένου να διατηρηθεί το επίπεδο της ζήτησης για να συνεχίσουν να υπάρχουν τα κέρδη.

Αυτή η ιστορία όμως έχει ένα τέλος. Έτσι η φούσκα των τραπεζών έσκασε το 2008. Η φούσκα των τραπεζών ήταν αποτέλεσμα της άνισης διανομής του πλούτου που έγινε μέσα από το σύστημα του νεοφιλελευθερισμού. Αυτή είναι η αιτία που πρέπει να επιστημόνουμε. Παρά ταύτα τα κράτη το 2008 συνέχισαν να στηρίζουν τις τράπεζες κοινωνικοποιώντας τις ζημιές των τραπεζών και βοηθώντας τους ίδιους τους μεγαλομετόχους.

Επομένως, αυτό που θα πρέπει να επιδιώξουμε με τις πολιτικές μας είναι η δίκαιη κατανομή του παραγόμενου πλούτου στη χώρα μας. Εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, πιστεύουμε στην ισότητα. Πιστεύουμε και παλεύουμε για τη δίκαιη κατανομή του παραγόμενου πλούτου. Παλεύουμε προκειμένου να διασφαλιστεί ότι από το μόχθο της ελληνικής κοινωνίας θα πρέπει να αμείβονται δίκαια και κατά απόλυτη προτεραιότητα τα μέλη της ελληνικής κοινωνίας και όχι οι κάθε λογής τοκογλύφοι και δανειστές, γιατί βασικό μέλημα κάθε πολιτείας είναι η διασφάλιση κατά προτεραιότητα της κοινωνικής ευημερίας του λαού της και όχι η κατά προτεραιότητα εξόφληση των κάθε λογής δανειστών.

Αυτό είναι ένα πρώτο ζήτημα που πρέπει να δούμε, να αποφασίσουμε και να συμφωνήσουμε ότι θα πάμε έτσι. Τουλάχιστον εμείς, ως Ανεξάρτητοι Έλληνες, επιμένουμε σ' αυτή την επισήμανση.

Δεύτερη παρατήρηση. Να αντιληφθούμε το πώς δουλεύει η ίδια η Οικονομική Νομισματική Ένωση η Ευρωζώνη, μία Ευρωζώνη που έχει διχάσει τις χώρες σε χώρες του Βορρά και σε

χώρες του Νότου, μία Ευρωζώνη που -ακριβώς επειδή λειτουργήσε με συγκεκριμένο τρόπο, επειδή δεν υπήρχαν αναδιανεμητικές πολιτικές, επειδή δεν υπήρχε η κοινωνική και κυρίως η κοινοτική αλληλεγγύη- οδήγησε πραγματικά σε ανισότητες. Μέσα σε μία δεκαετία ο ευρωπαϊκός Βορράς αύξησε τις εξαγωγές στο Νότο, εξαγόρασε τις κυριότερες τράπεζες και βιομηχανίες του Νότου και μετατράπηκε στο μεγαλύτερο πιστωτή των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας.

Σας φέρνω μόνο ένα απλό παράδειγμα. Οι εξαγωγές του άξονα Γερμανίας, Βελγίου, Ολλανδίας, Λουξεμβούργου το δωδεκάμηνο μεταξύ του Νοεμβρίου 2008 και του Νοεμβρίου του 2009 παρουσίασε πλεόνασμα τρεχόντων λογαριασμών 211 δισεκατομμυρίων δολαρίων. Την ίδια περίοδο Ισπανία, Ελλάδα, Ιταλία μαζί παρουσίασαν συνολικό έλλειμμα 193 δισεκατομμύρια δολάρια. Τα ελλείμματα, δηλαδή, του Νότου έγιναν πλεονάσματα του Βορρά.

Ταυτόχρονα η Γερμανία μετατράπηκε στο μεγαλύτερο πιστωτή, δανειστή δηλαδή, των χωρών της ευρωπαϊκής περιφέρειας. Αγόρασε κρατικά ομόλογα Ελλάδας, Ισπανίας, Πορτογαλίας, Ιρλανδίας, αξίας 909 δισεκατομμυρίων ευρώ. Έτσι παίχθηκε το παιχνίδι και έτσι φτάσαμε στο μνημόνιο.

Αυτό θα μπορούσε να ανατραπεί μόνο εάν υπήρχε δίκαιη κατανομή μέσα στην Ευρωζώνη, εάν υπήρχε αύξηση των μισθών στη Γερμανία για να υπάρξει και εκεί αύξηση της ζήτησης, άρα να μπορεί και ο Νότος να ανασάνει εξαγωγικά στη Γερμανία. Η Γερμανία όμως έχει μετατραπεί στον πρωταγωνιστή της ευρωπαϊκής κρίσης, διότι καθλώνει τα ημερομίσθια στη Γερμανία για λόγους ανταγωνιστικότητας και το μόνο που κάνει είναι να δουλεύει τοκογλυφικά και να μετατρέπει πλέον την Ευρωπαϊκή Ένωση σε μία Ευρωπαϊκή Ένωση των δανειστών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, η παλιά ΕΟΚ, όπως τη φαντάστηκε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, όπως παρενέβη για να διαμορφώσει νέες πολιτικές ο Ανδρέας Παπανδρέου, δεν υπάρχει πλέον. Αντί να υπάρχουν σχέσεις εταίρων, υπάρχουν σχέσεις μεταξύ κρατών που είναι δανειστές και είναι οφειλέτες.

Αυτή, λοιπόν, η Ευρωπαϊκή Ένωση των δανειστών, δεν μας εκφράζει και θέλουμε μια διαφορετική Ευρωπαϊκή Ένωση, μια Ευρωπαϊκή Ένωση των κρατών-εθνών, όπου θα υπάρχει η διατήρηση της εθνικής μας κυριαρχίας και της εθνικής μας ταυτότητας. Αν αυτά δεν τα έχουμε ως πλαίσιο και παραδοχές, δεν μπορεί κανείς να συζητήσει από εκεί και πέρα για αριθμούς και επιστημονισμούς στον ίδιο τον προϋπολογισμό.

Το μνημόνιο, λοιπόν, το οποίο ήλθε και στο οποίο έχουμε αναφερθεί πολλές φορές, θα μπορούσε να αποφευχθεί αν το ΠΑΣΟΚ το πρώτο τρίμηνο του 2010 -τότε που υπήρχε ανάγκη δανειοδότησης της χώρας με 53 δισεκατομμύρια ευρώ, συνολικά για το 2010- είχε πάρει τα δάνεια αυτά. Δεν τα πήρε και για εμάς είναι ζήτημα ανοιχτό που ζητάμε να ελεγχθεί από ειδική εξεταστική επιτροπή για το πώς φθάσαμε στο μνημόνιο. Την εποχή εκείνη προσφέρθηκε από τις αγορές δανειοδότηση 53,4 δισεκατομμυρίων ευρώ και όμως αυτά δεν πάρθηκαν. Πάρθηκαν από την κυβέρνηση μόνο τα μισά.

Το μνημόνιο στηρίχθηκε στη θεωρία του αποπληθωρισμού, δηλαδή στη μείωση των μισθών και στη μείωση των τιμών. Μείωση των τιμών, όπως είδατε, δεν έγινε. Η μείωση όμως των μισθών οδήγησε σε δύο προβλήματα. Πρώτον, από τη στιγμή που έγινε μείωση των μισθών και επεβλήθη λιτότητα, τότε υπήρξε βεβαίως δραστη μείωση των εισοδημάτων, μείωση της κατανάλωσης, ύφεση, μείωση των κερδών του ιδιωτικού τομέα, αδυναμία του δημοσίου να εισπράξει τα έσοδά του. Έπεσαν, λοιπόν και οι έμμεσοι φόροι, ο ΦΠΑ, ο φόρος καυσίμων και αυτά θα σας τα δείξω παρακάτω με στοιχεία.

Ταυτόχρονα, η μείωση των μισθών -όπως εξήγησα- οδηγεί τη χώρα μας σε ένα παραγωγικό μοντέλο που είναι μια οικονομία εντάσεως εργασίας, μια κινεζοποίηση της Ελλάδας και μια κινεζοποίηση συνολικά της ελληνικής οικονομίας. Δεν μπορεί να γίνει αυτό, δεν μπορεί να προχωρήσει, γιατί εμείς ως χώρα θα γίνουμε ανταγωνιστικοί μόνο όταν επενδύσουμε στις νέες τεχνολογίες, όπως είπα.

Αυτό αποδεικνύεται και από τον ίδιο τον προϋπολογισμό. Στη σελίδα 21 της εισηγητικής επιτροπής θα δείτε ότι το 2012 αυξή-

ήθηκαν οι ελληνικές εξαγωγές στην Τουρκία, τη Ρωσία, την Ινδία, στις χώρες της Μέσης Ανατολής, δηλαδή αυξήθηκαν σε χώρες που είχαν χαμηλότερα μεροκάματα, ενώ σε χώρες που είχαν πιο αυξημένα ημερομίσθια, δηλαδή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπήρξε μείωση των εξαγωγών.

Ερχόμαστε να δούμε πώς έγινε η εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2012. Ενώ στο προσχέδιο του 2012 υπήρχε η πρόβλεψη ότι θα υπήρχε πρωτογενές πλεόνασμα 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ, τελικά αυτό που έχουμε ως αποτέλεσμα είναι έλλειμμα 4,8 δισεκατομμύρια ευρώ.

Υπάρχει επίσης, σημαντική απόκλιση στα έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, η οποία ανέρχεται σε 7,2% και έχουμε επισημάνει και άλλες φορές ότι πληρώνει η χώρα μας 565 εκατομμύρια ευρώ στον ευρωπαϊκό μηχανισμό στήριξης, τον EFSF, για προμήθειες για τη λήψη του δανείου, ένα τεράστιο ποσό που αντιλαμβάνεστε ότι συνδυάζεται με την τοκογλυφική πολιτική που έχει ο EFSF, διότι ενώ δεν μας χρεώνει χαμηλά επιτόκια παίρνει από πάνω και προμήθεια.

Το δημόσιο χρέος διαμορφώνεται πλέον, με βάση τους πίνακες που έχουμε πάει και από το μεσοπρόθεσμο. Για το 2011 ήταν 355,6 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2012 λόγω του PSI ήταν 340 δισεκατομμύρια ευρώ. Η πραγματική διαφορά που πετύχαμε από το PSI, από το τεράστιο κούρεμα, ήταν μόνο 15 δισεκατομμύρια ευρώ, γιατί ουσιαστικά κουρέψατε τα ελληνικά ταμεία, κουρέψατε τα νοσοκομεία, κουρέψατε τα πανεπιστήμια, όλους τους Έλληνες ομολογιούχους. Αυτό ήταν το σημαντικό αποτέλεσμα που υποτίθεται ότι πέτυχε η κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου.

Σε όρους πραγματικούς η διαφορά είναι μόνο 15 δισεκατομμύρια ευρώ και θα αρχίσει να αυξάνεται το δημόσιο χρέος. Το 2013 θα είναι 346,2 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2014 θα είναι 350 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2015 θα είναι 357,7 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2016 θα είναι 363,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Θα πηγαίνει προς τα πάνω, παρά το ότι λαμβάνονται συνεχώς μέτρα φορομνημονιακής πολιτικής και μέτρα για τη μείωση των μισθών και των συντάξεων. Πλήρης αποτυχία! Και αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό! Και αποδεικνύεται με τους αριθμούς τους οποίους έχω πάρει από την ίδια την έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και από στοιχεία που παρουσιάζει η Κυβέρνηση.

Το ΑΕΠ παρουσίασε το 2012 μείωση κατά 6,5%, το 2013 θα μειωθεί 4,5% και αν υπάρξει αύξηση του ΑΕΠ, θα υπάρξει δήθεν από το 2014. Όμως, πώς να υπάρξει αύξηση του ΑΕΠ μ' αυτήν την οικονομική συγκυρία στην οποία βρισκόμαστε, μ' αυτήν την κατάσταση της τεράστιας ανεργίας που με βάση τα δικά σας στοιχεία για το 2012 προσδιορίζεται στο 22,4% και το 2013 στο 22,8%;

Αυτή είναι η επίσημη ανεργία, γιατί αν βάλετε την ανεπίσημη ανεργία, έχει φύγει στα ύψη. Δεν υπάρχει πλέον οικογένεια χωρίς άνεργο. Μάλλον επιβεβαιώνεται ο Γιώργος Παπανδρέου που είχε πει ότι σε κάθε οικογένεια θα δουλεύει μόνο ένα μέλος!

Αυτό που παρατηρούμε ότι παρουσιάζει προβλήματα και πρέπει να το γνωρίζει ο ελληνικός λαός είναι οι τόκοι της κεντρικής κυβέρνησης. Το 2012 θα είναι 11,7 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή θα είναι το 5,4% του ΑΕΠ, το 2013 θα είναι 10,1 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2014 θα πληρώσουμε 11 δισεκατομμύρια ευρώ σε τόκους, το 2015 θα πληρώσουμε 12,1 δισεκατομμύρια ευρώ σε τόκους, το 2016 θα πληρώσουμε 12,7 δισεκατομμύρια ευρώ σε τόκους.

Όλα αυτά, τη στιγμή που έχουν παρθεί τα μέτρα από την κυβέρνηση των μνημονίων, αλλά βλέπουμε ότι τα έσοδα μειώνονται. Το 2010 τα έσοδα ήταν 53,9 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2011 ήταν 53,8 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2012 είναι 52 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2013 θα είναι 50 δισεκατομμύρια ευρώ –πέφτουν το 2014 θα είναι σύμφωνα με τις δικές σας προβλέψεις κύριοι της κυβέρνησης 49,7 δισεκατομμύρια ευρώ, το 2015 θα είναι 48,5 δισεκατομμύρια ευρώ– το 2016 θα είναι 48,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αποδεικνύεται, δηλαδή, αυτό που είπαμε στην αρχή. Αποδεικνύεται ότι όταν ακολουθείς την πολιτική που είναι πολιτική του αποπληθωρισμού και μειώνεις μισθούς και συντάξεις, στο τέλος θα κάνεις μία τρύπα στο νερό. Δηλαδή, θα έχεις και λιγότερα

έσοδα.

Αυτό αποδεικνύεται, επίσης, πρακτικά και από τα εξής στοιχεία: Για το διάστημα 2011-2013, οι μειώσεις σε συντάξεις και μισθούς στον κρατικό προϋπολογισμό είναι 2,8 δισεκατομμύρια ευρώ. Το ίδιο διάστημα, οι απώλειες σε έμμεσους φόρους είναι 4,2 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, έκοψε η κυβέρνηση μισθούς και συντάξεις και, τελικά, δεν έπεσαν τα χρήματα στην αγορά και η είσπραξη εμμέσων φόρων ήταν μικρότερη.

Αυτή ήταν η πολιτική που ακολουθείτε και συνεχίζετε να την ακολουθείτε, κύριοι της Κυβέρνησης και δεν βλέπουμε να υπάρχει και κανένα ιδιαίτερο αποτέλεσμα.

Για το 2013, οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις είναι στα 9,4 δισεκατομμύρια ευρώ και αφορούν 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ περικοπή μισθών και 4,7 δισεκατομμύρια ευρώ περικοπή συντάξεων. Αυτό είναι! Με αριθμούς! Καλό είναι να μιλάμε πολιτικά, μιλήσαμε και χθες, αλλά οι αριθμοί που παρουσιάζονται μέσα από τον κρατικό προϋπολογισμό αυτά δείχνουν.

Επιπλέον, τα μέτρα που έχουν ληφθεί μέχρι στιγμής, μέχρι χθες δηλαδή, ήταν 49 δισεκατομμύρια ευρώ. Προσθέστε και τα 13,5 δισεκατομμύρια ευρώ για φέτος. Επομένως, τα μνημονιακά μέτρα εις βάρος του ελληνικού λαού φθάνουν τα 62,5 δισεκατομμύρια ευρώ, για να έχουμε άνεργους που ξεπερνούν το ενάμισι εκατομμύριο, για να έχουν κλείσει τόσα μαγαζιά.

Ταυτόχρονα, το ίδιο χρονικό διάστημα έχουμε πάνω από 450 δισεκατομμύρια ευρώ που υποτίθεται ότι έχουν πάει στην Ελλάδα, διότι είναι τα δάνεια τα οποία έχει πάρει η χώρα μας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, τις χώρες της Ευρωζώνης και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης και είναι 114 δισεκατομμύρια ευρώ, εγγυήσεις και ρευστό του ελληνικού κράτους στις τράπεζες 203 δισεκατομμύρια ευρώ και βάλτε και άλλα 130 δισεκατομμύρια ευρώ που πήραν οι τράπεζες δανεικά από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και από τον ΕΛΑ.

Τελικά, τι γίνεται; Το απίθανο είναι ότι όλα αυτά τα χρήματα υποτίθεται ότι έχουν αξιοποιηθεί εγχώρια έχουν πέσει στην αγορά και έχουμε αυτό το αποτέλεσμα! Γι' αυτό είπαμε και χθες ότι κάποιος πρέπει να λογοδοτήσουν, να εξηγήσουν τι έγινε, πού πήγαν αυτά τα χρήματα, πώς διατέθηκαν!

Εμείς, λοιπόν, εξηγούμε ότι αυτή η κατάσταση φυσικά δεν μπορεί να συνεχιστεί, γι' αυτό και παλεύουμε για να ανατρέψουμε αυτήν την πολιτική.

Και επειδή μας λένε ότι με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών θα πέσει χρήμα στην αγορά, θα θυμάστε ότι έχουν γίνει ενέσεις ρευστότητας στις τράπεζες από το κράτος από την εποχή του Κώστα Καραμανλή μέχρι σήμερα. Έχουν φτάσει στα 203 δισεκατομμύρια ευρώ. Και βάσει στοιχείων, όπως λέτε εσείς, του προϋπολογισμού, το διάστημα που μεσολαβεί από τον Ιούλιο του 2011 μέχρι τον Αύγουστο του 2012 έχουμε συνεχή μείωση των χρηματοδοτήσεων του ιδιωτικού τομέα. Άρα, ποια χρήματα έπεσαν στην αγορά; Μάλιστα, ούτε τα επόμενα θα πέσουν στην αγορά, διότι από τα 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ που θα έρθουν, τα 25 δισεκατομμύρια θα πάνε στην ανακεφαλαιοποίηση. Δεν είναι ρευστό. Είναι χαρτιά, είναι ομόλογα του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και θα μπουν απλά για να γίνουν λογιστικές εγγραφές, για να μπορέσουν οι τράπεζες να ριξουν χρήμα στην αγορά. Αυτό θα γίνει μόνο εάν αυξηθούν οι αποταμιεύσεις. Μα, όμως, πώς θα αυξηθούν οι αποταμιεύσεις, εφόσον έχετε πετσοκόψει πραγματικά τα λαϊκά εισοδήματα;

Και φυσικά το κράτος έχει οδηγηθεί σε μια οιονεί στάση πληρωμών, αφού πλέον τα ληξιπρόθεσμα χρέη του θα ξεπεράσουν τα 9 δισεκατομμύρια ευρώ. Σ' αυτήν την κατάσταση βρισκόμαστε.

Και όσον αφορά το ΦΠΑ, εκτιμάται ότι το 2013 θα ανέλθει στα 13,7 δις ευρώ έναντι 16,8 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2011. Όπως αποδεικνύεται από τα στοιχεία σας, δεν περπατάει όλη αυτή η υπόθεση.

Όσον αφορά τους περιορισμούς στις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού, θα σας τα πουν αναλυτικά οι τομεάρχες των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Όσον αφορά τη δημόσια ασφάλεια, μειώνετε τη χρηματοδότηση του Υπουργείου κατά 8,4%. Όσον αφορά την άμυνα, τη μειώνετε κατά 14,3% κλπ.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, σας κάναμε μία πρόταση –και σας το έχουμε πει επανειλημμένως- που έγκειται στο ότι πρέπει να τολμήσετε να προχωρήσετε στην εγγραφή στον προϋπολογισμό των γερμανικών αποζημιώσεων, διότι πρόκειται για οφειλή της Γερμανίας προς την Ελλάδα και είναι ανείσπρακτες απαιτήσεις.

Λέμε, λοιπόν, ότι οι γερμανικές οφειλές -και τα ξέρετε πολύ καλά- πέραν των άλλων, προκύπτουν ως πολεμικές επανορθώσεις με την απόφαση της Διεθνούς Διάσκευσης Ειρήνης των Παρισίων του '46 και δεύτερον, ότι υπάρχει και η εξόφληση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου. Το συνολικό ποσό μόνο για το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο και τις πολεμικές επανορθώσεις είναι 162 δισεκατομμύρια ευρώ χωρίς τους τόκους.

Θα πρέπει να αναθέσετε στην Τράπεζα της Ελλάδος να βρει και πόσο φτάνει το ποσό με τους τόκους. Ίδιως δε για το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο, διότι πληρώθηκαν οι δύο πρώτες δόσεις. Έτσι τουλάχιστον γνωρίζω, κύριε Γλέζο. Μερικοί λένε ότι πληρώθηκαν και οι επτά πρώτες δόσεις. Σημασία έχει ότι εφόσον πληρώθηκαν οι δόσεις και σταμάτησαν να πληρώνονται, το δάνειο έχει γίνει υπερήμερο και τρέχουν τόκοι υπερημερίας.

Άρα, αυτά τα ποσά, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να το εγγράψετε στον κρατικό προϋπολογισμό, διότι όλα είναι πλέον ληξιπρόθεσμα και να δώσετε εντολή στις υπηρεσίες να προχωρήσουν σ' αυτό το ζήτημα.

Τέλος, θα πρέπει να προχωρήσετε στην άμεση τιτλοποίηση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου, διότι υπάρχει τρόπος άμεσης είσπραξης. Και εμείς ως Ανεξάρτητοι Έλληνες θα πάρουμε σημαντική πρωτοβουλία, προκειμένου να προχωρήσει αυτό το θέμα. Θα προχωρήσουμε πραγματικά σε μια ειδική έκθεση και σε μια ειδική ανάλυση και συνέντευξη Τύπου, για να δείξουμε πώς αυτό μπορεί να γίνει άμεσα από την ελληνική Κυβέρνηση. Όμως, εσείς αυτό δεν τολμάτε να το κάνετε.

Εμείς θα προχωρήσουμε στο ζήτημα της τιτλοποίησης του αναγκαστικού κατοχικού δανείου ως πρόταση και εσείς θα πρέπει να προχωρήσετε στην εκτέλεσή της. Εάν δεν προχωρήσετε, είναι σίγουρο ότι θα το πράξει η αντιμνημονιακή κυβέρνηση, η οποία σύντομα θα έρθει στη διακυβέρνηση της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

Διότι δεν είναι δυνατόν να υπερχερώνετε τη χώρα με δάνεια, ενώ μπορούμε να πάμε να εισπράξουμε από τρίτους και τελικά να μην τα εισπράττουμε. Αυτό είναι απίθανο.

Επειδή είπε ο κ. Μπέζας ότι δεν άκουσε προτάσεις, θα ήθελα να του πω το εξής. Κάναμε έναν πίνακα και έχω κάνει μια πρόταση που λέει ότι η χώρα μας θα μπορούσε να ιδρύσει μια κρατική τράπεζα ειδικού σκοπού, η οποία θα μπορούσε να ηγείται να παίρνει δάνειο απευθείας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, σήμερα με 0,75%. Κάναμε μια ανάλυση. Μόνο για τους βραχυπρόθεσμους τίτλους –που είπατε ότι είναι μεγάλη επιτυχία το ότι πληρώνουμε επιτόκιο 4,2%- εάν είχαμε ιδρύσει αυτήν την τράπεζα, που προβλέπεται στο πρόγραμμα των Ανεξάρτητων Ελλήνων, σήμερα θα δανειζόμαστε με 0,75% από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Κάναμε, λοιπόν, ένα μοντέλο εδώ υπολογίζοντας περίπου στο 1% το δανεισμό από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και 4% περίπου τα επιτόκια των γραμματίων. Το 2011 δώσαμε 707 εκατομμύρια ευρώ σε τόκους. Θα δίνουμε μόνο 177 εκατομμύρια ευρώ με βάση τη δική μας πρόταση.

Για φέτος θα κερδίζαμε 690 εκατομμύρια ευρώ μόνο από αυτή τη διαδικασία και για το 2013, με βάση τις προβλέψεις, θα υπήρχε κέρδος 638 εκατομμυρίων ευρώ. Μιλάμε για τεράστια ποσά, τα οποία μπορείτε ή μπορούμε ως χώρα να τα κερδίσουμε, αρκεί να τολμήσουμε να ιδρύσουμε αυτή την τράπεζα ειδικού σκοπού. Έχουμε κάνει ανάλυση και στο νομικό μέρος και στο θεσμικό και πολιτικό πώς μπορεί να γίνει.

Από εκεί και πέρα, υπάρχει άλλος δρόμος; Ακούστε: Βασική θέση των Ανεξάρτητων Ελλήνων είναι η διαγραφή του επονειδιστου χρέους. Το θέμα του χρέους δεν πρόκειται να λυθεί με όρους οικονομικούς, να το ξέρετε. Ποτέ δεν έχει λυθεί. Το ζήτημα του υπερόγκου χρέους, το οποίο θα ανεβαίνει -θα φτάσει στα 400 και πλέον δισεκατομμύρια ευρώ- μπορεί να λυθεί μόνο πολιτικά. Πάντοτε στην ιστορία τα ζητήματα του χρέους λύθηκαν

πολιτικά, ποτέ με τον τρόπο τον οποίο λέτε εσείς, λες και αν κόψετε τα 30 ευρώ από τον αγρότη της Λάρισας ή από τον αγρότη του Ηρακλείου και αν του βάλετε και 25 ευρώ να πληρώνει για να μπει στο νοσοκομείο, στο τέλος θα ξεχρεώσετε ένα χρέος το οποίο δεν είναι βιώσιμο, δεν είναι διαχειρίσιμο. Δεν γίνονται αυτά.

Η πρότασή μας, λοιπόν, είναι διαγραφή του επονειδιστου χρέους. Καλούμε την Κυβέρνηση να αξιοποιήσει συμμαχίες στο επίπεδο αυτό, να αξιοποιήσει συμμαχίες των χωρών του Νότου και κυρίως, να αξιοποιήσει τις προτάσεις που υπάρχουν από τον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών, τον κ. Ουμάμα, ο οποίος και αυτός μιλά για διαγραφή του ελληνικού χρέους προς την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και προς τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν δανείσει την Ελλάδα. Αυτό λέει.

Σήμερα, λοιπόν, όταν εσείς λέτε ότι δεν υπάρχουν προτάσεις, ότι δήθεν μιλάμε στον αέρα, ότι η Ελλάδα είναι μόνη της, εμείς σας ζητάμε, αλλά δεν το κάνετε, να αξιοποιήσετε αυτή την ιστορική συγκυρία και να προχωρήσει η Ελλάδα. Αντί να παρακαλάτε τη Μέρκελ για το πώς και αν και εφόσον θα πάρετε -αν θα πάρετε τίποτα- να πάμε περήφανα και να διεκδικήσουμε και το κατοχικό δάνειο και φυσικά, να διεκδικήσουμε και να επιβάλουμε τη μονομερή διαγραφή του επονειδιστου χρέους. Σας θυμίζω κάτι -ίσως είναι ιστορική συγκυρία- ότι η έννοια του επονειδιστου χρέους, οδίου debt, ξεκίνησε από τις Ηνωμένες Πολιτείες το 1898, όταν δεν πλήρωναν τα δανειά τους προς την Ισπανία.

Το φέρνει, λοιπόν, έτσι η ιστορική συγκυρία και λέμε: Θα εγκλωβιστείτε στους δανειστές; Θα εγκλωβιστείτε στη Μέρκελ; Θα εγκλωβιστείτε σε αυτούς οι οποίοι λένε «κόψτε μισθούς, συντάξεις, δεν μας ενδιαφέρει, αρκεί να εξοφληθούμε» ή θα πάμε περήφανα, πρώτον, να κάνουμε λογιστικό έλεγχο για το χρέος, δεύτερον, να διαγράψουμε το επονειδιστο χρέος, να καταργήσουμε τις δανειακές συμβάσεις και τα μνημόνια και να αξιοποιήσουμε όρους γεωστρατηγικής; Δηλαδή, πρώτον, να ανακηρύξουμε την ΑΟΖ -διότι αυτό είναι σημαντικό- δεύτερον, να μπορέσουμε να τιτλοποιήσουμε τα αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου και τρίτον, παίζοντας στο γεωστρατηγικό πεδίο και βλέποντας σήμερα αντικειμενικά τη σύγκρουση που υπάρχει μεταξύ Ηνωμένων Πολιτειών και Γερμανίας και μεταξύ διαφόρων οικονομικών μπλοκ αυτή τη στιγμή, να αξιοποιήσουμε την πρόταση που είπε ο ίδιος ο Μπάρακ Ομπάμα για διαγραφή των ελληνικών χρεών απέναντι στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα κ.λπ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Ας το πούμε και απλά γιατί δεν είμαστε χώρα των μπαταχτσήδων. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα είναι ένας οργανισμός που κερδοσκοπεί εις βάρος του ελληνικού λαού. Αγόρασε ομόλογα αξίας 38 δισεκατομμυρίων και θέλει να τα πληρωθεί στην ονομαστική τους αξία ως 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό δεν το κάνει ούτε ο μεγαλύτερος τοκογλύφος! Θα τολμήσετε να πάτε εκεί και να τους πείτε: «Δεν θα πληρωθείτε αυτό τον αέρα τον κοπανιστό.»; Θα τολμήσετε να πάτε να μιλήσετε με τις άλλες χώρες και να πείτε ότι δεν γίνεται να μας επιβάλλουν 4,5% σήμερα επιτόκιο, παρά τη μείωση του 1,5% και να συνεχίζεται η τοκογλυφία;

Όταν μπήκαμε -και τελειώνω- στην Οικονομική Νομισματική Ένωση, το χρέος ήταν 130 δισεκατομμύρια ευρώ. Όταν μπήκαμε στο μνημόνιο, ήταν 329 δισεκατομμύρια ευρώ. Η ίδια η λογική της Ευρωζώνης, έτσι όπως λειτούργησε, συσσωρεύει αυτό που ονομάζουμε επονειδιστο, απεχθές χρέος. Εμείς αυτό το χρέος δεν θα το πληρώσουμε, διότι είναι παράνομο. Αυτή τη στιγμή πιστεύουμε και προτείνουμε ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να αξιοποιήσει αυτή την ευκαιρία, να συγκροτήσει δηλαδή μια κυβέρνηση εθνικής, πραγματικά, σωτηρίας που, πρώτον, θα καταγγείλει το μνημόνιο, δεύτερον, τις δανειακές συμβάσεις και θα διαγράψει το επονειδιστο χρέος. Αυτή είναι η πρότασή μας και φυσικά, καταψηφίζουμε την πρότασή σας τον προϋπολογισμό 2013 που στέλνει τον ελληνικό λαό στα τάρταρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης): Το λόγο έχει ο κ. Σαχινίδης από το ΠΑΣΟΚ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό διεξάγεται σε μια πολιτικά φορτισμένη μέρα μετά από δύο ημέρες έντονης συζήτησης και σκληρής αντιπαράθεσης επί του νόμου για τα διαρθρωτικά και δημοσιονομικά μέτρα, μια συζήτησης που ανέδειξε τις αδυναμίες της τρικομματικής Κυβέρνησης τις οποίες δεν μπορούμε ούτε να αγνοήσουμε ούτε να προσπεράσουμε αδιάφορα. Είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει πείρα από κυβερνήσεις συνεργασίας με κόμματα που διαφέρουν τόσο πολύ ιδεολογικά. Αυτή είναι μία εξήγηση για πολλά από τα λάθη των τελευταίων ημερών τα οποία θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν μας για να προστατεύσουμε την εικόνα αλλά και τη συνοχή αυτής της Κυβέρνησης προκειμένου να φέρει εις πέρας το δύσκολο έργο να βγάλει την χώρα από την κρίση.

Αμέσως λοιπόν μετά από τις αποφάσεις του Eurogroup πρέπει να προχωρήσουμε σε μια αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της διαπραγματευτικής στάσης έναντι των εταίρων μας ως προς τα μεγάλα ζητήματα της εκταμίευσης, της βιωσιμότητας του χρέους αλλά και της συγκρότησης ενός αναπτυξιακού και κοινωνικού πακέτου αλλά και να επαναπροσδιορίσουμε τον τρόπο λειτουργίας της Κυβέρνησης καθώς και των σχέσεων μελών της Κυβέρνησης και των Κοινοβουλευτικών Ομάδων που τις στηρίζουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό παρέχει μία ευκαιρία να συζητήσουμε την οικονομική πορεία και τις προοπτικές της χώρας, να αξιολογήσουμε αν ο προϋπολογισμός που συζητάμε μπορεί να παίξει κάποιο ρόλο στην επίτευξη των στόχων της οικονομικής πολιτικής όπως προσδιορίζονται από τον Υπουργό Οικονομικών στην εισηγητική έκθεση.

Αν συνοψίσει κανείς τις απόψεις που κατέθεσαν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, θα καταλήξει ότι δύο είναι οι βασικές διαπιστώσεις της κριτικής που ασκούν. Η πρώτη διαπίστωση είναι ότι η ακολουθούμενη πολιτική δημοσιονομικής προσαρμογής είναι βαθιά υφεσιακή και ευθύνεται για την έκρηξη της ανεργίας. Η δεύτερη διαπίστωσή τους είναι ότι δεν υπάρχουν προτάσεις πολιτικής από την πλευρά της Κυβέρνησης για να επιστρέψει η οικονομία σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και να ανταποκριθεί στα αυξημένα προβλήματα των ανέργων αλλά και όλων όσων είδαν τα εισοδήματά τους να μειώνονται κατά τα τελευταία δύο-μια χρόνια.

Σε ό,τι αφορά την άποψή τους για τον υφεσιακό χαρακτήρα του προϋπολογισμού, οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης υποστηρίζουν ότι την επόμενη χρονιά η ύφεση και η ανεργία θα διαμορφωθούν σε επίπεδα υψηλότερα από τα αναφερόμενα στον προϋπολογισμό. Προεξοφλούν ότι η χώρα θα βρεθεί εκτός δημοσιονομικών στόχων, γεγονός που με τη σειρά του θα οδηγήσει στην ανάγκη λήψης νέων μέτρων. Έτσι, λένε, συντηρείται ένας φαύλος κύκλος που οδηγεί σταδιακά την οικονομία σε κατάρρευση.

Θα ξεκινήσω με την παραδοχή ότι οι επισημάνσεις αυτές των συναδέλφων μπορεί και να είναι σωστές και ότι οι εκτιμήσεις τους μπορεί και να επαληθευτούν. Δεν άκουσα όμως ποια είναι η δική τους πρόταση. Θα αποπειραθώ να την περιγράψω από τα συμφραζόμενα παρά το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην επιτροπή τους είχα ζητήσει επανειλημμένως να μας κάνουν την τιμή να ακούσουμε την πρότασή τους κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Ολομέλεια.

Η πρότασή τους είναι ότι σε συνθήκες ύφεσης η χώρα πρέπει να ακολουθήσει επεκτατική δημοσιονομική πολιτική. Έτσι, σύμφωνα με την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ –και παρακαλώ διορθώστε με όπως σας αδικώ- οι δαπάνες στο σκέλος των μισθών και των συντάξεων όχι μόνο δεν πρέπει να περικοπούν αλλά πρέπει να διατηρηθούν και στην καλύτερη των περιπτώσεων, να αυξηθούν. Επιπρόσθετα, η Κυβέρνηση πρέπει να αποφύγει κάθε περικοπή των δημοσίων επενδύσεων. Αντίθετα, πρέπει να αυξηθούν οι δαπάνες για δημόσιες επενδύσεις.

Εδώ, τουλάχιστον ως προς το ζήτημα της περικοπής των επενδύσεων, να πω ότι έχουν απόλυτο δίκιο. Και θεωρώ δόκιμη την

κριτική που αφορά όχι μόνο το σήμερα και το αύριο αλλά και όλη την περίοδο που προσωπικά συμμετείχα σε κυβερνητική θέση στο Υπουργείο Οικονομικών.

Τέλος, προτείνουν μείωση των φόρων στους μισθωτούς και συνταξιούχους και διεύρυνση της φορολογικής βάσης για να καλυφθούν -οι πρόσθετες δαπάνες για δημόσιες επενδύσεις και αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις- είτε εν μέρει είτε στο σύνολό τους.

Ο συνδυασμός αυτών των προτάσεων πολιτικής εκτιμούν ότι θα οδηγήσει σε επαναφορά της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Αποφεύγουν όμως, να μας δώσουν την εκτίμησή τους για τα πόσα δισεκατομμύρια πρόσθετης δαπάνης χρειάζονται, ώστε να αποφύγουμε την ύφεση το 2013. Ειλικρινά, εμείς περιμένουμε να σας ακούσουμε. Πιστεύουμε στον διάλογο. Πόσα δισεκατομμύρια πρόσθετης δαπάνης; Πέντε, οκτώ, δέκα δισεκατομμύρια;

Σε αδρές γραμμές η προσέγγιση αυτή θυμίζει τις απόψεις που υπερασπίστηκε ως Αντιπολίτευση η Νέα Δημοκρατία και αποτέλεσε τον πυρήνα των προεκλογικών της εξαγγελιών, αλλά τις εγκατέλειψε ως Κυβέρνηση.

Εδώ, λοιπόν, τίθεται εύλογα ένα ερώτημα: Αφού, λοιπόν, υπάρχει πρόταση γνωστή και στη Νέα Δημοκρατία και στον Πρωθυπουργό που δίνει τη δυνατότητα εξόδου από την κρίση, γιατί η Κυβέρνηση δεν την θέτει σε εφαρμογή; Η απάντηση είναι πάρα πολύ απλή: Γιατί δεν υπάρχουν λεφτά να την χρηματοδοτήσουν αυτή την πρόταση πολιτικής.

Ακόμη χειρότερα, όχι μόνο δεν υπάρχουν λεφτά για να ξοδέψετε περισσότερα, αλλά αυτά που εξασφάλισαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και του Λουκά Παπαδήμου, δεν αρκούν ούτε για να κάψει ηπιότερη την δημοσιονομική προσαρμογή. Δεν έχουμε δηλαδή τόσα χρήματα, όσα θα χρειαζόμασταν, ώστε το στόχο για τη μείωση των ελλειμμάτων και την δημιουργία πλεονασμάτων να τον πετύχουμε σε τέσσερα αντί για δύο χρόνια.

Επομένως, το ερώτημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι αν η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ είναι σωστή. Το ερώτημα είναι πόσα χρήματα χρειάζονται για να εφαρμοστεί αυτή η πρόταση και βέβαια, από πού θα βρεθούν. Διότι προφανώς, με τον υπάρχοντα συσχετισμό δυνάμεων στη συντηρητική Ευρώπη είναι δύσκολο να εξασφαλίσει πρόσθετους πόρους πέρα από τα 240.000.000.000 ευρώ του πρώτου και του δεύτερου προγράμματος, που κατάφεραν να εξασφαλίσουν οι Κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και του Λουκά Παπαδήμου.

Έχοντας επίγνωση ότι η χώρα μας έκανε μια από τις πιο δραστηκές προσαρμογές που έχει κάνει ποτέ χώρα σε συνθήκες ύφεσης και διαπιστώνοντας πόσο έζω προς το χειρότερο είχαν πέσει οι προβλέψεις των δανειστών για την ύφεση, ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος είχε υποστηρίξει πριν από τη διπλή εκλογική αναμέτρηση ότι η χώρα πρέπει να διεκδικήσει από τους δανειστές την επιμήκυνση του προγράμματος κατά μια τουλάχιστον, διετία.

Την επομένη των εκλογών θέσαμε μεταξύ άλλων ως προτεραιότητα της νέας κυβέρνησης την επίτευξη του στόχου της επιμήκυνσης, ώστε τα μέτρα των 13.500.000.000 σε καθαρή βάση να κατανεμηθούν ισόρροπα στα τέσσερα χρόνια.

Τελικά η χώρα μπορεί μεν να εξασφαλίσει επιμήκυνση ως προς το χρόνο επίτευξης του στόχου, αλλά όχι ως προς τη κατανομή των μέτρων. Αντί, δηλαδή να γίνει ισόρροπα η κατανομή των μέτρων σε βάθος τετραετίας τώρα έχουμε ένα πρόγραμμα που είναι ιδιαίτερα βαρύ το 2013, γεγονός που εξηγεί και την παράταση της βαθιάς ύφεσης κατά ακόμη ένα χρόνο. Και βέβαια, ακόμη και αυτή τη στιγμή που συζητάμε παραμένει ανοιχτό το θέμα της χρηματοδότησης αυτής της ανισόρροπης επιμήκυνσης.

Σήμερα μάλιστα ακούμε ότι ακόμη και το ζήτημα της εκταμίευσης των 31.500.000.000, για το οποίο σπεύσαμε να ψηφίσουμε χθες τα δημοσιονομικά και διαρθρωτικά μέτρα, είναι ανοιχτό και μπορεί να μη ληφθεί απόφαση στο Eurogroup.

Στην Επιτροπή κάλεσα τον εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ να εκμεταλλευθεί την ευκαιρία και να μας παρουσιάσει τον τρόπο χρηματοδότησης της δικής του πρότασης. Δεν άκουσα σήμερα το παραμικρό. Όπως, δεν άκουσα και τον Πρόεδρο της Κοινοβου-

λευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, τον κ. Τσίπρα, να μας λέει πώς θα χρηματοδοτήσει αυτά που υπόσχεται ότι θα δώσει σε όλους, όσους τον επισκέπτονται και φωτογραφίζεται μαζί τους.

Και σας το λέω, κ. Τσίπρα, γιατί και εμείς βγαίναμε φωτογραφίες και ο Πρωθυπουργός πριν από λίγους μήνες, αλλά τελικά υπερσχίζει το «Δει δὴ χρημάτων και άνευ τούτων ουδὲν ἐστί γε-νέσθαι των δεόντων».

Δεν θα έθετα τόσο επιτακτικά το ερώτημα, αν μέρος της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ δεν διεκήρυττε με κάθε τρόπο ό,τι όχι μόνο είναι έτοιμη να κυβερνήσει, αλλά πρέπει να γίνουν άμεσα εκλογές, όταν έχουν περάσει μόλις τέσσερις μήνες από τις τελευταίες.

Έρχομαι, λοιπόν, στο δεύτερο πεδίο κριτικής της Αντιπολίτευσης που αφορά τη στρατηγική για την ανάπτυξη. Η Αντιπολίτευση υποστηρίζει ότι δεν έχει παρουσιάσει η Κυβέρνηση πολιτικές, ούτε διαθέτει εργαλεία για να διευκολύνει το πέρασμα της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Και προχωρώντας ένα βήμα παραπέρα, θεωρεί ότι το αναπτυξιακό υπόδειγμα που στοχεύει η Κυβέρνηση δεν μπορεί να δουλέψει και μάλιστα έχει βαθύτατα συντηρητικό, ιδεολογικό, υπόβαθρο.

Για να είμαι ειλικρινής, η συζήτηση για τις πηγές ανάπτυξης είναι η πιο σημαντική για όλους, όσους παρακολουθούν τη σημερινή συζήτηση. Θεωρώ ό,τι θα έπρεπε προ πολλού να είχε βρεθεί στο επίκεντρο της δημόσιας συζήτησης, ιδιαίτερα μετά την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ.

Δυστυχώς, ενώ τα σημάδια του της επερχόμενης κρίσης του παραγωγικού προτύπου της χώρας ήταν ορατά, η χώρα δεν συζητούσε για τις αλλαγές που είχε ανάγκη, ώστε να διατηρήσει ή ακόμη και να ενισχύσει το μερίδιό της στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας, όταν εκδηλώθηκε το δεύτερο κύμα της παγκοσμιοποίησης. Ακόμα χειρότερα, όταν δειλά ξεκίνησε μια συζήτηση, αυτή αναζητούσε καταφύγιο σε θεωρίες που νομιμοποιούσαν την αδράνεια, την ακινησία. Γιατί όλοι ήταν ευχαριστημένοι από τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης της δεκαετίας του 2000 που εξασφαλιζόνταν μέσα από τα δημόσια και ιδιωτικά δάνεια.

Η αλήθεια είναι ότι η συζήτηση αυτή που έγινε μετά την ένταξη στην ΟΝΕ – και την γνωρίζει ιδιαίτερα καλά ο Υπουργός των Οικονομικών, καθώς συμμετείχε σε αυτήν- προσπαθούσε να εξηγήσει αν συνιστά πρόβλημα για την οικονομία ο υψηλότερος ρυθμός πληθωρισμού σε σχέση με αυτόν, των ανταγωνιστριών χωρών.

Η απάντηση που δόθηκε τότε, κύριε Υπουργέ, ήταν ότι δεν πρόκειται να δημιουργήσει πρόβλημα κι ότι αυτό είναι το αποτέλεσμα των συνεπειών της πραγματικής σύγκλισης, καθώς χώρες του Νότου όπως η Ελλάδα προσεγγίζουν σε πραγματικούς όρους τις χώρες του Βορρά και είναι φυσιολογικό το επίπεδο των τιμών να συγκλίνει.

Όμως, η αλήθεια είναι ότι εκεί ήταν η αφετηρία της σταδιακής απώλειας ανταγωνιστικότητας, που οδήγησε το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών το 2007, στο μοναδικό μεταπολεμικό επίπεδο του 15% του ΑΕΠ. Η χώρα άρχισε να έχει μετά την ένταξη στην ΟΝΕ και εντονότερα μετά την τέλεση των Ολυμπιακών Αγώνων και -αν θέλετε να έχει μεγάλη απώλεια στην αγωνιστικότητα- έλλειμμα το οποίο διογκώνονταν, αλλά κανείς δεν αντιδρούσε.

Σήμερα και αφού η διεθνής χρηματοοικονομική κρίση ανέδειξε την κρίση του παραγωγικού προτύπου, τη δημοσιονομική και την κρίση ρευστότητας, ερχόμαστε να ανοίξουμε μια συζήτηση για το τι είδους ανάπτυξη επιθυμούμε. Το αναπτυξιακό υπόδειγμα των προηγούμενων χρόνων που στηρίζονταν στην αύξηση της δημόσιας και ιδιωτικής κατανάλωσης, μέσω της αύξησης του δημοσίου και ιδιωτικού χρέους κατέρρευσε. Σήμερα γίνεται κατανοητό πόσο σημαντικό είναι να μειωθεί το διογκωμένο και μη ανταγωνιστικό τμήμα της οικονομίας, να αποδεσμευθούν κεφαλαία και εργαζόμενοι από το μη ανταγωνιστικό τμήμα που θα κατευθυνθούν προς το μικρό ακόμη, αλλά ανταγωνιστικό της τμήμα.

Επομένως, πρέπει να αναζητήσουμε μια ανάπτυξη, που να στηρίζεται σε επενδύσεις, στην ενίσχυση των εξαγωγών, αλλά και στην αύξηση της εγχώριας παραγωγής, προκειμένου να υπο-

κατασταθούν οι εισαγωγές.

Από την Αντιπολίτευση που δεν άκουσα κάποια εναλλακτική πρόταση για τις πηγές ανάπτυξης και την προσέλκυση των επενδύσεων. Να δεχτώ ότι μπορεί αυτή η συγκεκριμένη πρόταση να έχει συντηρητικό ιδεολογικό υπόβαθρο, αλλά θα ήθελα να ακούσω ποια είναι η αντιπρόταση, για να συγκρίνω ποια είναι η προοδευτική και ποια η συντηρητική. Προφανώς, στο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ μιλάνε για την ανάγκη διαλόγου, αλλά οι ίδιοι επιλέγουν το μονόλογο. Ούτε άκουσα τίποτα συγκεκριμένο, πέρα από τις αφηγήσεις τους για τις αποκρατικοποιήσεις ακόμη και τον όταν αυτές δεν αφορούν επιχειρήσεις στρατηγικού χαρακτήρα ή ιδιαίτερης σημασίας για την οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό γίνεται την ώρα που ένα σημαντικό μεγάλο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας βιώνει τις δυσκολότερες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες, που έχουν διαμορφωθεί μετά τον πόλεμο. Στη σημερινή συζήτηση οφείλουμε να πούμε δύσκολες αλήθειες στους πολίτες. Είμαστε πλέον, σε ένα οριακό σημείο ανοχής για την οικονομία, αφού η χώρα πληρώνει βαρύ τίμημα από τις τεράστιες καθυστερήσεις στην εκταμίευση των χρημάτων.

Με τον προϋπολογισμό του 2013 συνεχίζεται μια σκληρή και απότομη δημοσιονομική προσαρμογή του, η οποία ξεκίνησε πριν από δύομισι χρόνια προκειμένου να τεθεί υπό έλεγχο η δημοσιονομική πορεία της χώρας, η οποία είχε εκτροχιαστεί το 2009. Και όπως επιβεβαιώνεται από τα στοιχεία του προϋπολογισμού, η χώρα κάλυψε περίπου τα 2/3 της απόστασης από το στόχο.

Αυτό δεν το πέτυχαν οι κυβερνήσεις του Γεωργίου Παπανδρέου, του ΠΑΣΟΚ και του Λουκά Παπαδήμου, το πέτυχαν οι Έλληνες με τις θυσίες που ανέλαβαν όλα αυτά τα χρόνια. Εάν κάποιος ηγέτης στην Ευρώπη μιλούσε σήμερα με ευαισθησία για τους Έλληνες, είναι γιατί αυτά τα 2 χρόνια οι Έλληνες έδωσαν - και με το παραπάνω- τον αγώνα τους για να σταθεί η χώρα όρθια.

Έχει αναρωτηθεί κανείς -από αυτούς που είχαν μέχρι σήμερα διαφορετική άποψη- που θα βρισκόταν η χώρα τώρα, αν δεν είχαν γίνει όλες αυτές οι προσπάθειες; Η συντηρητική Ευρώπη υποτίμησε από την αρχή το μέγεθος του προβλήματος και προσέγγισε με ιδεοληψίες τα αίτιά του.

Η Ελλάδα είχε τεράστιες ευθύνες για το γεγονός ότι δεν αντιμετώπισε εγκαίρως τα δημοσιονομικά της προβλήματα και την απώλεια αγωνιστικότητας κατά την τελευταία δεκαετία. Η στάση της Ευρώπης όμως, επηρέασε αρνητικά την εξέλιξη της κρίσης και επιδείνωσε ακόμη περισσότερο το πρόβλημα της Ελλάδος.

Ο Επίτροπος για τις οικονομικές υποθέσεις κ. Ρεν δήλωσε ότι η Ελλάδα εξακολουθεί να έχει πρόβλημα με τη βιωσιμότητα του χρέους της. Αυτό σημαίνει ότι ακόμη και μετά το «κούρεμα» δεν κατορθώσαμε να λύσουμε το μεγάλο αυτό πρόβλημα, το οποίο διατηρεί υψηλά τα επιτόκια και καθιστά την Ελλάδα έναν χώρο που δεν είναι ιδιαίτερα -αν θέλετε- ικανοποιητικός για να προσελκύσει επενδύσεις.

Λέω, λοιπόν, ότι όσες διαρθρωτικές αλλαγές και αν κάνει η χώρα, όσο και να μειώσει τα ελλείμματά της και να δημιουργήσει πλεονάσματα, δεν πρόκειται να προσελκύσει επενδύσεις που θα ανοίξουν νέες θέσεις εργασίας αν δεν απομακρυνθεί ο κίνδυνος της χρεοκοπίας και ο κίνδυνος της εξόδου από το ευρώ.

Εδώ που φτάσαμε οφείλει η Ευρώπη να αναγνωρίσει τα λάθη που έγιναν, τόσο στη διάγνωση του προβλήματος, όσο και στην καθυστέρηση της αντίδρασης και να προχωρήσει σε διορθωτικές κινήσεις, όσο ακόμα υπάρχουν περιθώρια. Πρέπει να δώσει μια πολιτική απάντηση στο πρόβλημα του χρέους και της ύφεσης όχι μόνο για το καλό της Ελλάδας αλλά για το μέλλον όλης της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική οικονομία δεν έχει πρόβλημα μόνο με τα δημόσια οικονομικά. Το μεγαλύτερο πρόβλημα της μετά την εκδήλωση της δεύτερης φάσης της παγκοσμιοποίησης είναι ότι δεν μπορεί να ενταχθεί αποτελεσματικά στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας, ώστε να εξασφαλίσει επενδύσεις, θέσεις εργασίας και ικανοποιητικά εισοδήματα για τους πολίτες.

Ακόμα και αν μέσα από τη συζήτηση, που θα μπορούσε να γίνει σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, καταλήγαμε σε μια κοινή άποψη

για το μετασχηματισμό του παραγωγικού προτύπου της χώρας, ο μετασχηματισμός αυτός δεν θα είναι ούτε εύκολος, ούτε γραμμικός. Θα βρεθεί αντιμέτωπος με ανυπέρβλητες δυσκολίες, με αντιστάσεις από όσους θίγονται. Γι' αυτό επιμένουμε ότι οι διαρθρωτικές αλλαγές αλλά και το νέο φορολογικό πλαίσιο είναι αυτά που θα διαμορφώσουν τα κίνητρα, αλλά και τα αντικίνητρα και θα διευκολύνουν αυτόν τον κοινωνικο-οικονομικό μετασχηματισμό.

Προϋπόθεση για την ανασύνταξη της οικονομίας είναι η ολοποίηση των συνθηκών ρευστότητας στην οικονομία. Η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών έχει καθυστερήσει εξαιτίας της καθυστέρησης στην εκταμίευση των χρημάτων από τους δανειστές. Άμεση προτεραιότητα θα πρέπει να είναι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, αφού διασφαλιστεί το δημόσιο συμφέρον.

Θέλω να αναφερθώ εδώ σε ένα σχόλιο το οποίο γίνεται πολλές φορές από πολλούς συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Λένε ότι η ανακεφαλαιοποίηση δεν οδηγεί άμεσα στη διασφάλιση ρευστότητας για την οικονομία. Εν μέρει αυτό είναι αλήθεια. Αλλά χωρίς ανακεφαλαιοποιημένες τράπεζες δεν μπορούν οι τράπεζες να αποκτήσουν πρόσβαση στις διεθνείς αγορές, για να μπορέσουν να χρηματοδοτήσουν την οικονομία. Αν κάποιος έχει διαφορετική άποψη από το ΣΥΡΙΖΑ, να έρθει και να μας καταθέσει την άποψή του για το πώς ακριβώς μπορούν να λειτουργήσουν οι τράπεζες, οι οποίες δεν έχουν υγιή κεφαλαιακή θωράκιση.

Άμεση προτεραιότητα είναι η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών να γίνει με έναν τρόπο που διασφαλίζει το δημόσιο συμφέρον. Γιατί δεν μπορεί να ζητάμε από τους Έλληνες φορολογούμενους να δανειστεί η χώρα 50 δισεκατομμύρια για την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος και αυτό να γίνει σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου και του δημόσιου συμφέροντος.

Αναμφίβολα η αλλαγή του παραγωγικού προτύπου της χώρας θα πρέπει να συνδυαστεί και με αλλαγές στο πολιτικό επίπεδο στον τρόπο λειτουργίας του πολιτικού συστήματος αλλά και στον τρόπο λειτουργίας και απονομής της δικαιοσύνης. Ο εναγκαλισμός του κράτους με τμήματα της οικονομίας και με μικρές ή μεγάλες ομάδες της κοινωνίας υπήρξε, όπως αποδεικνύεται από την πρόσφατη κρίση, καταστροφικός. Δεν μπορεί να συνεχιστεί η λειτουργία του κράτους ως φορέα παροχής προνομίων και θεσμικών ρυθμίσεων που διατηρούν εξασφαλισμένες προσόδους σε τμήματα της οικονομίας και που συντηρούν στρεβλώσεις στις αγορές υπηρεσιών και αγαθών.

Τα τελευταία δύομισια χρόνια έγιναν σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές. Άλλαξε το θεσμικό πλαίσιο άσκησης της δημοσιονομικής πολιτικής. Καθιερώθηκε η δημοσιοποίηση των υπουργικών αποφάσεων. Ψηφίστηκαν διατάξεις για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, όπως η άρση του τραπεζικού απορρήτου, η δημιουργία των φορολογικών δικαστηρίων και θεσμοθετήθηκε ο οικονομικός εισαγγελέας. Έγιναν αλλαγές στην αυτοδιοίκηση, στο ασφαλιστικό σύστημα, στην εκπαίδευση, στο χώρο υγείας με στόχο τη μείωση δαπανών για τα φάρμακα.

Παρά όμως το μεγάλο εύρος των διαρθρωτικών αλλαγών το κόστος της προσαρμογής της οικονομίας υπήρξε τεράστιο. Κι αυτό γιατί σε πολλούς τομείς, ειδικά στην αγορά αγαθών και υπηρεσιών, δεν προχώρησαν οι αναγκαίες αλλαγές. Αυτή είναι πραγματικά μια ήττα της πολιτικής, μια ήττα της κοινωνίας. Τα τελευταία δύομισια χρόνια είδαμε τις σφοδρές αντιδράσεις κάθε φορά που μια μεταρρυθμιστική πρόταση ήταν να τεθεί σε εφαρμογή. Το τίμημα της προσαρμογής από τη σταθεροποίηση της οικονομίας και την έξοδο από την κρίση έγινε μεγαλύτερο γιατί δεν καταφέραμε να μειωθούν οι τιμές, ώστε και τα προϊόντα μας να γίνουν πιο ανταγωνιστικά, αλλά και το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων να μη μειωθεί τόσο πολύ. Ας διδαχθεί, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση από τα δικά μας λάθη στον τομέα αυτό και ας θέσει ως άμεση προτεραιότητα τη μάχη για τη μείωση των τιμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από τέσσερις μήνες πήραμε μια δύσκολη απόφαση παρά το γεγονός ότι το ΠΑΣΟΚ βγήκε βαθιά τραυματισμένο από τις εκλογές του Μαΐου και του Ιουνίου.

Αποφασίσαμε να στηρίξουμε μια Κυβέρνηση με προοπτική τετραετίας, για να ολοκληρωθούν οι αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα, ώστε να επιταχυνθεί η έξοδος από την ύφεση. Αποφασίσαμε, παρά τις ιδεολογικές διαφορές που έχουμε με τη Νέα Δημοκρατία και παραγνωρίζοντας την αρνητική στάση που τήρησε κατά τη διάρκεια της προηγούμενης διετίας, να συγκροτήσουμε από κοινού με τη ΔΗΜΑΡ μια Κυβέρνηση και να προχωρήσουμε μαζί στα εύκολα και στα δύσκολα.

Δεν ξεχνάμε τις ιδεολογικές μας διαφορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Απλώς, υποχωρούμε μπροστά στην κοινή αγωνία για το μέλλον της χώρας. Κάνουμε μια υπέρβαση που θέλει τόλμη και θάρρος. Σήμερα αποδεικνύουμε ότι εμείς έχουμε θάρρος, γιατί αναλαμβάνουμε ως τρίτο κόμμα τις ίδιες ευθύνες που αναλάβαμε πριν από δύομισια χρόνια και ως πρώτο κόμμα. Γιατί το ΠΑΣΟΚ υπάρχει, για να υπηρετεί τις ανάγκες των πολιτών και της χώρας.

Είμαι σίγουρος ότι οι ιστορικοί στο μέλλον θα αφιερωθούν στη μελέτη αυτής της δύσκολης περιόδου που συνταράζει τα θεμέλια της κοινωνίας. Θα περιγράψουν με μεγάλη προσοχή κοινωνικές και πολιτικές τάσεις, αντιλήψεις και αντιδράσεις. Είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι θα τους απασχολήσει το ερώτημα της πορείας του ΠΑΣΟΚ, μιας μεγάλης δημοκρατικής παράταξης που είχε την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας στο μεγαλύτερο τμήμα των τελευταίων σαράντα χρόνων.

Δεν ξέρω αν θα σταθούν για να καταγράψουν την ηρωική στάση και την αγωνία των Βουλευτών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ του 2009, αλλά και αυτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του 2012, αυτών των Βουλευτών που κλήθηκαν να σηκώσουν το τεράστιο βάρος σημαντικών αποφάσεων για την πορεία της χώρας. Όσοι από εμάς τους Βουλευτές της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ, μετά τις εκλογές του 2012, ξανασυναντηθήκαμε στη Βουλή κοιτούσαμε ο ένας τον άλλον και νιώθαμε ότι είμαστε ό,τι απέμεινε από μια άνιση μάχη. Παρομοιάζαμε τους εαυτούς μας με τους στρατιώτες που γύρισαν ηττημένοι από τις μάχες του 1922.

Σήμερα, είμαστε ξανά αντιμέτωποι με μια διπλή ιστορική ευθύνη για την πορεία της χώρας, αλλά και τη βαριά κληρονομιά που μας αφήθηκε να πάρουμε εμείς οι νεώτεροι, τις δύσκολες για την κοινωνία αποφάσεις, αποφάσεις που κάθε φορά ολοένα και περισσότερο αποδυναμώνουν την παράταξη και της δημιουργούν προβλήματα στις σχέσεις με τους πολίτες που τόσα χρόνια τη στήριζαν.

Ενώ πολύ θα μας διευκόλυne να καθόμαστε απέναντι από τη Νέα Δημοκρατία και να την πετροβολάμε, να της υπενθυμίζουμε τι έλεγε πριν τις εκλογές, στηρίζουμε την Κυβέρνηση, γιατί μόνο έτσι διασφαλίζουμε ότι θα δοθεί λύση στο μεγάλο πρόβλημα της βιωσιμότητας του χρέους και της παραμονής στην Ευρωζώνη, για να διεκδικήσουμε το κοινωνικό και αναπτυξιακό πακέτο, που ενταγμένα και τα δύο σε ένα εθνικό σχέδιο για την ανασυγκρότηση της χώρας θα δώσουν ελπίδα και προοπτική στον τόπο.

Την ίδια στιγμή θα δώσουμε με τους δημοκράτες και σοσιαλιστές από κοινού τη μάχη στην Ευρώπη, για να διορθώσουμε τις αντινομίες που προκάλεσαν οι νεοφιλελεύθερες επιλογές που κυριάρχησαν κατά την τελευταία εικοσαετία. Αυτό είναι το όραμά μας. Γι' αυτό το όραμα θέλουμε να εργαστούμε και θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε την Κυβέρνηση έως ότου πετύχουμε να βγάλουμε τη χώρα από την κρίση. Ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό που κατέθεσε η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, η Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής εκ μέρους του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή κ. Ηλίας Παναγιώταρος.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ωραία η γραβάτα του κυρίου Κουκουλόπουλου! Να την λανσάρετε για το κόμμα. Είναι πολύ καλή η γραβάτα σας!

Μετά την πολύ σημαντική χθεσινή «επιτυχία» της συγκυβέρνησης –πλάκα σας κάνω!– που με πολύ κόπο και πίεση που ασκήθηκε στους Βουλευτές της καταφέρατε να ψηφίσετε το πολυπό-

θητο μνημόνιο 3, σήμερα καλούμαστε να μιλήσουμε και την Κυριακή να ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό του 2013, που είναι σε άμεση σχέση με το χθεσινό πολυνομοσχέδιο που ψηφίστηκε μέσα σε ένα άρθρο.

Είναι ένα νομοσχέδιο εθνοκτόνο, τραγικό, που επιβάλλει δραστητικές περικοπές, άνισα κατανεμημένες όμως, παντού, αλλά κυρίως στους μικρομεσαίους, στους συνταξιούχους, στους μισθωτούς, στους αγρότες, στους ελεύθερους επαγγελματίες, που αφήνει άθικτους σχεδόν τους υπερέχοντες και παντελώς άθικτους τους παρανόμως κατέχοντες και τους πάσης φύσεως διαπλεκόμενους.

Είδαμε εγκληματικές, τραγικές τακτικές του παρελθόντος που προσπαθείτε, όπως είπατε, με το χθεσινό νομοσχέδιο να τις εξαλείψετε, αλλά που διαβάζοντάς το κάποιος προσεκτικά έβλεπε, βλέπει και θα συνεχίσει να βλέπει -γιατί το ψάχνουμε πολύ αναλυτικά- ότι περάσατε και πολλές διατάξεις και άρθρα άσχετα με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των τριών κανόνων, μόνο και μόνο ή για να εξυπηρετήσετε κάποιους εγχώριους μεγαλοπαράγοντες ή για άλλους λόγους. Και αυτό που είναι σίγουρο και δεδομένο είναι ότι με τις ενέργειές σας αυτές οδηγείτε τη χώρα μια ώρα νωρίτερα στο τελείωμα του αδιέξοδου δρόμου τον οποίο έχετε διαλέξει. Εσείς θα πείτε τα δικά σας, η Αντιπολίτευση λέει τα δικά της. Στο τέλος ποιος θα επιβεβαιωθεί θα το δείξει ο χρόνος, ο οποίος θα είναι μάλλον πολύ σύντομος. Μόνο που οι περισσότεροι της συγκυβέρνησης δεν θα είναι σε αυτήν την Αίθουσα για να παραδεχθούν τα τραγικά σφάλματά τους, για να δουν την αποτυχία των ενεργειών τους των τωρινών, απόρροια των ενεργειών τους παρελθόντων ετών, και θα αφήσετε την πολύ δύσκολη δουλειά σε άλλους.

Ξεγλάσατε τον ελληνικό λαό, όταν πριν από λίγους μήνες στις εκλογές υποσχθήκατε τα ακριβώς αντίθετα από όσα ψηφίσατε χθες, από όσα βγαίνατε στα μπαλκόνια και τάζατε στους Έλληνες πολίτες. Είναι αυτά τα περίφημα δεκαοκτώ μέτρα της Νέας Δημοκρατίας, που απλώς χθες τα αναφέραμε, αλλά σήμερα καλό είναι να τα ξαναδιαβάσουμε μία ακόμα φορά για να σας υπενθυμίζουμε, για την αύξηση των χαμηλών συντάξεων, πολυτεχνικών επιδομάτων, ειδικών μισθολογίων. Επίδομα ανεργίας από ένα σε δύο έτη. Επίδομα ανεργίας και σε μη μισθωτούς. Μείωση φόρων που εκκρεμούν. Όχι άλλες μειώσεις μισθών. Σταδιακή αύξηση του φορολογητού στις 10.000 ευρώ. Τέλος στο χαράτσι. Προστασία δημοσίων υπαλλήλων. Μείωση όλων των φορολογικών συντελεστών. Αναστολή «Τειρεσία». Ενίσχυση ρευστότητας της αγοράς. Ασφάλεια πολίτη. Αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης. Το μόνο το οποίο τηρείτε είναι το 15 και το 16 -αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου και προώθηση αποκρτικοποίησης- ή τουλάχιστον προσπαθείτε, γιατί και αυτό ακόμα δεν το έχετε καταφέρει, που τόσο πολύ το θέλετε εσείς.

Ο εν λόγω προϋπολογισμός βασίζεται στη δραματική και άνιση μείωση μισθών και συντάξεων. Και μια παρατήρηση που κάναμε σαν Χρυσή Αυγή και είδαμε ότι αργά χθες το βράδυ τη διορθώσατε μερικώς, όταν λέγατε ότι η μείωση μισθού θα είναι από 2.000 ευρώ και άνω 15% και είπαμε ότι δεν μπορεί από 2.000 μέχρι όσο πάει να είναι 15%. Είδαμε ότι βάλατε ότι στις 3.000 ευρώ μισθό θα υπάρχει 20% μείωση κ.λπ., που θα μπορούσε να γίνει κλιμακωτά -προς τα πάνω πάντα, όχι προς τα κάτω- και να είναι πολύ πιο έντονη και να αφήσετε απείραχτους τους πολύ μικρούς μισθούς και τις συντάξεις.

Είδαμε επίσης αδικίες -το είπαμε και θα το ξαναπούμε, γιατί μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση- ο γενικός γραμματέας κάποιου Υπουργείου και οι ειδικοί γραμματείς να παίρνουν διπλούς μισθούς από τους Αρχηγούς ΓΕΕΘΑ, από στρατηγούς κ.λπ.. Όλα αυτά θα φέρουν ένα περαιτέρω -και πολύ πιο γρήγορα- αρνητικό ντόμινο οικονομικών και κοινωνικών γεγονότων. Σήμερα είδαμε όλοι - σίγουρα το είδατε και εσείς- ότι τα δάνεια τα οποία δεν εξυπηρετούνται είναι 45 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σήμερα είδαμε και ακούσαμε -είδατε κι εσείς σίγουρα, το ξέρατε πριν από εμάς- ότι η ανεργία ξεπέρασε το 25%. Επίσημως είναι 25,4% η ανεργία, όταν εσείς στον προϋπολογισμό του 2013 υπολογίζετε ότι η ανεργία θα είναι στο 22,8%.

Με όλα αυτά τα οποία κάνετε, κανείς δεν θα πληρώσει φόρους

γιατί πολύ απλά δεν έχει. Οι εφορίες, με τις οποίες τόσο τους κυνηγάτε, είναι συνεχώς άδειες. Και στο τέλος του χρόνου θα γεμίσουν όχι τόσο για να πληρώσουν αλλά για να καταθέσουν και άλλες πινακίδες κυκλοφορίας και στιδήποτε άλλο μπορεί να ξεφορτωθεί ο ελληνικός λαός τον οποίο παλαιότερα πείθατε να πάει να αγοράσει, όπως κάνατε πριν πέσετε που τους λέγατε πάρτε αυτοκίνητα μεγάλου κυβισμού, δεν θα υπάρχουν κάποιοι συγκεκριμένοι φόροι και αμέσως μετά τους φορολογήσατε.

Στον προϋπολογισμό σας μιλάτε για κάποια έσοδα που θα προέλθουν από την πληρωμή ρυθμίσεων, ληξιπρόθεσμων οφειλών. Μα, ποιος θα τα αναπληρώσει, όταν δεν έχει τίποτα στην τσέπη του και δεν μπορεί να εκπληρώσει ούτε τις βασικές ανάγκες της οικογένειάς του; Ποιος θα πληρώσει τέλη κυκλοφορίας; Ξέρετε πολύ καλά τι γίνεται την τελευταία τριετία που υπήρξε αύξηση των τελών, ή δεν πληρώνουν ή καταθέτουν πινακίδες.

Εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία ποιος θα πάει να πληρώσει, όταν δεν έχει; Χρήμα που λέτε ότι θα πέσει στην αγορά, πρώτον, δεν το πιστεύουμε, αλλά και να έπεφτε για ποια αγορά μιλάτε, αφού δεν υπάρχει τίποτα; Όλα είναι κλειστά, ρηγμαγμένα, καταχρεωμένα.

Οι ελεύθεροι επαγγελματίες είναι ένα άλλο μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας μας το οποίο δεν υπολογίζεται στο 25,4% της ανεργίας, που αν υπολογιζόταν και αυτό με κάποιο τρόπο, το ποσοστό θα είχε εκτοξευτεί πάνω από το 35%, κοντά στο 40%. Διότι, και κάποιοι που παλεύουν τώρα στην ελεύθερη αγορά, παλεύουν πρώτα με τα χρέη τους, που πάνε να τους πνίξουν κάθε μέρα όλο και περισσότερο, και μετά με το αν θα μπορέσουν κάποια από τα λεφτά, που θα έπρεπε να δώσουν στο κράτος υπό μορφή φόρων ή κάποιας άλλης εισφοράς, να τα πάρουν για το σπίτι τους.

Αυξάνετε τους φόρους, αυξάνονται οι συντελεστές, περαιτέρω μείωση εμπορικής δραστηριότητας. Κάντε μία βόλτα -σας προκαλώ καλοπροαίρετα- και πηγαίστε στο εμπορικό τρίγωνο της Αθήνας και μιλήστε με τους καταστηματάρχες, μην μιλάτε με αυτούς που σας λένε νούμερα, να δούμε τι θα σας πουν. Και αν έχετε τη δυνατότητα, κάντε το και κρυφά, να δείτε τι επικρατεί στην εμπορική αγορά της Αθήνας.

Ελεύθερη αγορά, κανείς δεν θα πληρώσει εισφορές. Το είπαμε αυτό και το ξαναλέμε. Ρύθμιση στη ρύθμιση, να πάρουμε τη θεώρηση των βιβλίων και μετά την αφήνουμε μέχρι να ξαναχρειαστούμε βιβλία κ.λπ.. Χρήμα δεν κυκλοφορεί, μαύρη εργασία φυσικά και θα αυξηθεί όταν ο άλλος αδυνατεί να πληρώσει το ΙΚΑ του υπαλλήλου του ή κάποιου άλλου. Κανείς δεν είπε ότι είναι καλό, αλλά έτσι συμβαίνει. Αυτά είναι γεγονότα.

Αγροτική παραγωγή. Βλέπουμε κάποια αύξηση στις τιμές του ντιζελ, μείωση επιστροφών, αύξηση εισφορών. Μα, έτσι θα μπορέσουμε να ανταγωνιστούμε τους ανταγωνιστές μας, όπως για παράδειγμα τους Ιταλούς που έχουν κατακλύσει την ελληνική αγορά με τέλεια προϊόντα; Και αναρωτιόμαστε πώς είναι δυνατόν φρέσκα σαλάτα συσκευασμένη να είναι σε εξευτελιστική τιμή, όχι γιατί το προϊόν δεν είναι καλό αλλά μάλλον γιατί οι Ιταλικές κυβερνήσεις ιδίας αποχρώσεως με τη δική σας σε προηγούμενα έτη πήραν κάποιες σωστές πρωτοβουλίες στη τιμή του ντιζελ, στο ΦΠΑ στα αγροτικά προϊόντα. Κι έχουν τη δυνατότητα οι Ιταλοί να εξάγουν αγροτικά προϊόντα αρίστης ποιότητας σε πολύ χαμηλές τιμές, άκρως ανταγωνιστικές και εμείς να μην μπορούμε να κάνουμε τίποτα γιατί έχουμε μία πολιτική θαλασσοταραχής.

Ας κάνουμε και προστατευτισμό. Η Χρυσή Αυγή επιμένει ότι θα πρέπει να απαιτήσουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αυτές τις τραγικές στιγμές που ζούμε να προστατεύσουμε τα ελληνικά προϊόντα και τους Έλληνες ανθρώπους που εργάζονται ή παράγουν αυτά.

Όσον αφορά τη ναυτιλία, εσείς βρήκατε την εύκολη λύση της φορολογίας και φυσικά πολλοί πλοιοκτήτες έχουν την πιο εύκολη λύση να αλλάξουν τη σημαία τους και να μην εισπράξετε τίποτα. Είναι πάρα πολύ απλό. Αντί να καθίσετε κάτω και να δείτε ότι ο πρώτος στόλος στον κόσμο που είναι ελληνικής ιδιοκτησίας και που κάποτε απέφερε τεράστια έσοδα στην πατρίδα μας, να το ξανακάνετε, να ξαναφέρει έσοδα.

(Στο σημείο αυτό την προεδρική έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ)

Κάποτε οι εφοπλιστές έδιναν όλα τους τα πλοία για τον αγώνα του 1821, για τους Βαλκανικούς Πολέμους, για το 1940, για όλα. Έχουν τη θέληση, αρκεί να βρουν και την κατάλληλη ανταπόκριση.

Υπάρχει δυνατότητα να ζητήσετε συγκεκριμένα πράγματα, πώς ο ελληνόκτητος στόλος θα έχει ξανά Έλληνες ναυτικούς μέσα, πώς θα μπορέσουν να γίνουν κάποιες κινήσεις ώστε να υπάρξει όφελος και του ελληνικού κράτους και της ελληνικής κοινωνίας από αυτό και όχι μόνο να λέτε «βάζω φόρο» και τελειώνει η υπόθεση. Έχουμε επτά σελίδες προτάσεις πάνω στα ναυτιλιακά. Μπορούμε να σας τις καταθέσουμε άμεσα κιάλας κάποια στιγμή.

Όσον αφορά στον τουρισμό είχαμε δεκατέσσερα εκατομμύρια τουρίστες και καυχόμαστε γι' αυτό, όταν η Τουρκία έχει σαράντα πέντε. Από αυτά τα δεκατέσσερα εκατομμύρια τουρίστες τα έσοδα για το ελληνικό κράτος ή για κάποιους Έλληνες πολίτες είναι ελάχιστα και όσο περνάει ο καιρός γίνονται λιγότερα. Μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες είναι ξένων συμφερόντων. Όλα τα πακέτα προπληρώνονται στο εξωτερικό κι εδώ δεν μένει τίποτα. Και αυτό που λέγαμε κάποτε -άλλο ειρωνικά, άλλο όχι ειρωνικά- ότι θα υπήρχε λόγω του τουρισμού μείωση της ανεργίας, γιατί θα δούλευαν Έλληνες πολίτες και αυτό οι ίδιοι με διάφορα δικά σας μέτρα το καταργείτε, όταν από τον ΟΑΕΔ επιδοτούνται εκατοντάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας σε αλλοδαπούς. Αυτό που έγινε φέτος το καλοκαίρι δεν έχει προηγούμενο -τα νούμερα είναι τραγικά- δηλαδή από τις πενιχρές εισφορές, τις εισφορές που πληρώνονται με δυσκολία από τους Έλληνες, αφεντικά και εργαζόμενους να επιδοτεί ο ΟΑΕΔ αλλοδαπούς να δουλεύουν σε επιχειρήσεις στην Ελλάδα.

Όσον αφορά στη βιομηχανία, εκεί τι να πούμε; Μιλάμε για την απόλυτη καταστροφή. Είπατε ότι με τα μέτρα που παίρνετε θα υπάρξουν επενδύσεις. Μα, εδώ όλες οι εταιρείες προσπαθούν να φύγουν. Ήδη μεγάλα ονόματα μεταφέρουν τις έδρες τους. Όσες ήταν στη βόρεια Ελλάδα και είχαν τη δυνατότητα να μεταφέρουν όλη την παραγωγή τους σε όμορα κράτη -και αυτό πάλι λόγω δικών σας νόμων- το έκαναν. Δεν έγινε τίποτα. Πρέπει να γίνει επανεκκίνηση της ελληνικής βιομηχανίας, να προστατευθεί ο Έλληνας παραγωγός, ο εργαζόμενος, όλοι, αλλιώς δεν γίνεται τίποτα.

Θα έπρεπε -και δεν το είδαμε πουθενά αυτό- να είχατε κάνει έλεγχο στα ζητήματα της ατιμωρησίας. Θα έπρεπε σε όλες τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, που έχουν στην κυριολεξία «ρουφήξει» εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από το ελληνικό δημόσιο για άσχετους λόγους, να γίνει έλεγχος που πήγαν αυτά τα λεφτά και να απαιτηθούν πίσω και κάποιοι υπαίτιοι να τιμωρηθούν.

Τα παραδείγματα είναι κραυγαλέα. Θα αναφέρω ένα τώρα, όπου επιδοτήθηκε μία μη κυβερνητική οργάνωση με εκατομμύρια ευρώ για την αποναρκοθέτηση των συνόρων, την ίδια ώρα που -εμείς διαφωνούμε με αυτό, αλλά αφού θέλατε να το κάνετε- υπάρχει ειδική μονάδα του στρατού η οποία θα το έκανε χωρίς να πληρωθεί. Θα πληρωνόταν αυτά τα οποία πληρώνεται και θα μας έμεναν και τα λεφτά στην τσέπη και θα τα πηγαίναμε κάπου αλλού. Ας τα δίνετε στην τοπική κοινωνία, 5 εκατομμύρια ευρώ για κάποιους που κανείς δεν ξέρει τι είναι.

Θα έπρεπε να υπάρχει κατάχρηση και φορολόγηση όλων των παρανόμως εξαχθέντων στο εξωτερικό και παρανόμως αποκτηθέντων χρημάτων. Το κράτος πάνω σ' αυτό το θέμα λειτουργεί με ρυθμούς χελώνας. Είναι τεράστια τα ποσά. Τα νούμερα είναι αστρονομικά, δεν είναι απλώς κάποια νούμερα που ούτε μία τρούπα δεν θα μπάλωναν.

Ακόμα και τώρα, σχεδόν εννιά χρόνια μετά, δεν έγινε λογιστικός έλεγχος για το 2004, απολογισμός, τι έγινε με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, όπου ήταν το τελευταίο μεγάλο πάρτι και η ταφόπλακα της ελληνικής οικονομίας. Εκατοντάδες δισεκατομμύρια κατασπαταλήθηκαν οπουδήποτε αλλού εκτός από εκεί που χρειαζόταν. Τα στοιχεία υπάρχουν. Οι ένοχοι συνεχίζουν και κυκλοφορούν απείραχτοι και ο Έλληνας πολίτης καλείται τώρα να «πληρώσει τη νύφη» και γι' αυτούς.

Θα έπρεπε να υπάρξει -εφόσον τα πράγματα είναι τραγικά όπως λέτε και είναι, αλλά και να μην ήταν θα έπρεπε να υπάρξει- αυστηρότατος έλεγχος των περιουσιακών στοιχείων όλων των

κρατικών υπαλλήλων, λειτουργών, κυβερνητικών κ.λπ. και όχι να κοροϊδεύουν.

Θα έπρεπε να υπάρχει αυστηρότατος έλεγχος και όχι να κοροϊδεύουν, γιατί για δεκαετίες τώρα κάποιοι λυμαινόνταν τα λεφτά του ελληνικού λαού και τα έκαναν ποσά δόθηκαν τζίπ, ιστιοπλοϊκά και τα έστελναν στο εξωτερικό τα περιουσιματά τους.

Έλεγχος όλων των επιδοτήσεων-χρηματοδοτήσεων από πάνω προς τα κάτω. Όλοι ξέρουμε -εσείς το ξέρετε καλύτερα- πολύ σημαντικές περιπτώσεις όπου τεράστια ποσά δόθηκαν υπό τη μορφή επιδοτήσεων ή χρηματοδοτήσεων για επενδύσεις, οι οποίες ήταν φούσκες ή έγιναν αντί για επένδυση έμβασμα σε κάποιο προσωπικό λογαριασμό.

Παραδειγματική τιμωρία των τώες και δεν ξέρουμε και κάποιων νυν συναδέλφων σας πολιτικών, οι οποίοι αποδεδειγμένα έκλεβαν γιατί ήταν απατεώνες του κοινού Ποινικού Δικαίου, και εάν εξαιρέσουμε τον κ. Τσοχατζόπουλο, κάποιοι άλλοι δεν πήγαν μέσα και κάποιοι άλλοι κοροϊδεύουν ολόκληρο το πολιτικό σύστημα -πρόσφατα είναι τα γεγονότα- γιατί νομίζουν ότι θα μείνουν απείραχτοι.

Θα πρέπει κάποια στιγμή, από το 2013 που θα έχετε τη δυνατότητα αλλαγής του Συντάγματος, να καταργηθεί αυτός ο ελεεινός και τρισάθλιος νόμος περί ευθύνης Υπουργών και να θεσπιστεί καινούργιος, ο οποίος θα έχει και αναδρομική ισχύ, ώστε όλα αυτά τα λαμόγια, τα οποία εκθέτουν το πολιτικό σύστημα δεκαετίες τώρα, να πάρουν τη θέση που τους αρμόζει.

Θα έπρεπε να είχε υπάρξει έλεγχος των δανειών όλων των τραπεζών προς τρίτους ή και προς ιδιώτες και όλες αυτές οι δικαστικές αποφάσεις οι τελεσιδικίες, που είναι υπέρ των πολιτών και όχι υπέρ των τραπεζών, να γίνουν νόμος του κράτους και να μην πελαγοδρομεί ο κάθε φουκαράς ιδιώτης που θα ήθελε να έχει μία δικαστική διαμάχη με μία μεγάλη τράπεζα, αλλά να τα βρίσκει έτοιμα από το ελληνικό κράτος, γιατί αυτός είναι ο ρόλος του κράτους, να προστατεύει τον πολίτη και όχι τις τράπεζες.

Θα έπρεπε να υπάρχουν πραγματικά αυστηρές ποινές για το λαθρεμπόριο. Είδαμε μέσα στο πολυνομοσχέδιο τις ποινές για το λαθρεμπόριο πετρελαίου, που τόσο πολύ φωνάζετε ότι σας περιορίζει έσοδα, ότι χάνετε έσοδα. Πρόστιμο μέχρι 50.000 ευρώ και φυλάκιση μέχρι τριών ετών εξαγοράσιμη. Τίποτα δεν είναι αυτό για ένα λαθρέμπορο καυσίμων. Τίποτα απολύτως δεν είναι αυτό. Γι' αυτό και θα συνεχίζουν να πουλάνε λαθραίο πετρέλαιο παντού και ειδικότερα, μετά την απολύτως αποτυχημένη κίνησή σας, να εξισορροπήσετε τις τιμές μεταξύ του πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης, λες και αυτό θα σώσει την κατάσταση, όχι το transit στο οποίο γίνονται τα μεγάλα όργια.

Έλεγχος και έρευνα για συγγενικές σχέσεις μεταξύ κρατικών λειτουργών και οικονομικών παραγόντων ιδιωτικού-δημόσιου τομέα. Τα παραδείγματα είναι πάρα πολλά. Και ας μην υπήρχε κανένα μεμπτό στο οικονομικό αυτό αλισβερσίτο το οποίο έκαναν. Είναι εντελώς αθέμιτο και ανήθικο. Δεν μπορεί σύζυγος τώες Υπουργού να είχε προμηθεύσει για πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα με αυτοκίνητα όλο το δημόσιο. Τι είναι αυτό; Δεν μπορεί αδελφός Πρωθυπουργού να είναι στέλεχος σε κρατική τράπεζα και την ίδια ώρα, την εποχή της κερδοσκοπίας των cds, να κερδοσκοπεί μέσω άλλων εταιρειών. Μέχρι και το καφενείο της Βουλής το λειτουργούσε μέχρι πρόσφατα συγγενής κάποιου Βουλευτή και άφησε και απλήρωτους και τους εργαζόμενους.

Αυτά είναι αίσχη! Αυτά δείχνουν ότι είμαστε σε πολύ λάθος δρόμο και εάν δεν διορθωθούν, δεν πρόκειται να πάμε μπροστά σε κανένα θέμα. Τι άλλο να πούμε για τέτοια θέματα; Εμείς θα έπρεπε να δίνουμε το παράδειγμα, εσείς οι παλαιότεροι. Όταν μάλιστα κάποιος συνάδελφός σας Βουλευτής είχε την πολύ σωστή ιδέα να χρησιμοποιηθούν αυτοκίνητα υβριδικά, όλοι οι Βουλευτές διάλεξαν το μεγαλύτερο μοντέλο και το πιο ακριβό που υπήρχε. Η κατακραυγή του κόσμου ήταν μεγάλη, όμως, είχατε κάνει σύμβαση και έπρεπε να τα πληρώνετε, πληρώνετε και αυτά και πήρατε και μικρότερα. Και το πάρκινγκ της Βουλής και πεντακόσια αυτοκίνητα από κάτω.

Αναφορικά με τους μισθούς -αυτό που είπαμε χθες- δεν μπορεί άλλοι να παίρνουν επτακόσια ευρώ κι άλλοι να παίρνουν χιλιάδες ευρώ μισθό και να είναι απείραχτοι κι αλώβητοι.

Θα έπρεπε οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους να είναι αυστηροί και να μάθουν ποιοι είναι οι «μαϊμού» ανάπηροι, ώστε να μπορέσουμε στους πραγματικά ανάπηρους να μη κόψουμε τα επιδόματα και να πετσοκόψουμε αυτούς που τα έπαιρναν αδικώς. Και γιατί τα έπαιρναν; Γιατί ήταν απατεώνες και αυτοί και οι γιατροί που υπέγραφαν.

Δεν μπορεί στον προϋπολογισμό να έχετε μειώσεις δραματικές στα Υπουργεία Άμυνας και Δημοσίας Τάξεως. Πώς θα λειτουργήσει το κράτος όταν ο αστυνομικός δεν έχει να φάει και την ίδια ώρα βγάξετε κονδύλι για να αποπληρώσουμε το C41, ένα σύστημα, το οποίο δε λειτούργησε ποτέ, το χρυσοπληρώσαμε το 2004 και δεν λειτούργησε με υπαιτιότητα όχι δικιά μας αλλά των κατασκευαστών και συνεχίζουμε να το πληρώνουμε. Και μετά μιλάμε για μειώσεις και περικοπές; Βλέπετε, όμως, το C41 άνηκε σε αυτές τις εταιρίες οι οποίες καταδυναστεύουν τον τόπο εδώ και πολλά χρόνια και λειτουργούν και εγώ δεν ξέρω ως τι ακριβώς, ας μην πω καλύτερα ως τι.

Τι έγινε με τα αντισταθμιστικά οφέλη; Προμηθευόμασταν για δεκαετίες ολόκληρες πανάκριβα εξοπλιστικά συστήματα δικαίως. Κακώς, βέβαια, που τα πληρώναμε τρεις και τέσσερις φορές πάνω, γιατί όλα τα υπόλοιπα ήταν μίζες και από αντισταθμιστικά οφέλη δεν είχαμε τίποτα. Να τα απαιτήσουμε. Είναι πάρα πολλά.

Δεν απαιτήσαμε ποτέ να γίνει συμπαραγωγή, αυτό που κάνουν όλες οι χώρες με πρώτη και καλύτερη την Τουρκία. Εμείς ό,τι αγοράζουμε το εισάγουμε, ενώ αυτοί το κατασκευάζουν εκεί. Γιατί; Γιατί το απαιτούν. Αυτοί είναι πιο έξυπνοι από εμάς;

Είδαμε στον προϋπολογισμό ότι δίνονται κονδύλια για τους λαθρομετανάστες για διάφορους λόγους. Να μη δοθούν κονδύλια στους λαθρομετανάστες. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν κέτερινγκ για τους λαθρομετανάστες και ο αστυνομικός που είναι στο δρόμο με το ζόρι να μπορεί να πάρει κάτι στην οικογένειά του, γιατί ο μισθός του πια δε φτάνει για τίποτα.

Κάνετε μειώσεις στην παιδεία. Αυτό είναι τραγικό λάθος. Κάνετε μειώσεις στο μέλλον της πατρίδας μας; Να κάνετε ελέγχους στα πανεπιστήμια για κάτι λαμόγια που τα τρώνε αποδεδειγμένα, όπως στο Αριστοτέλειο στη Θεσσαλονίκη και αλλού, με κάτι κονδύλια απίστευτα και που αυτοί είναι ακόμη στη θέση τους και κοροϊδεύουν όλο το πολιτικό σύστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε δυο λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

Από εκεί να κάνετε οικονομία. Να κάνετε οικονομία απ' όλους αυτούς τους μπαχαλάκιδες που σπάνε τα πανεπιστήμια όποτε θέλουν και ποτέ δεν έχει κληθεί ένας από αυτούς ή ένας πρότανης για να πληρώσει. Και είναι γεγονός ότι τα έχουν βρει με κάποιον τρόπο μεταξύ τους.

Να κάνετε έλεγχο στα μέσα μαζικής μεταφοράς για τους λαθρεπιβάτες που μπαίνουν μέσα και να μειωθεί το εισιτήριο για τους νόμιμους που ταξιδεύουν ή και να είναι ακόμη και δωρεάν για πολλές κατηγορίες ανθρώπων. Να σταματήσει ο ΟΑΕΔ να επιδοτεί αλλοδαπούς και να επιδοτήσει Έλληνες, ελληνικές οικογένειες και Έλληνες εργατές.

Να κόψετε τις αισχρές συντάξεις που δίνετε σε αλλοδαπούς με τριακόσια ένσημα, όμορον κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που το έχουν κάνει σύστημα Βούλγαροι και Ρουμάνοι και αυτά τα λεφτά να τα δώσετε σε συντάξεις των Ελλήνων.

Στα νοσοκομεία κόψατε τριακόσια εβδομήντα εννιά εκατομμύρια από επιδόματα και από άλλα θέματα. Να ελέγξετε, ποιοι μπαίνουν μέσα και δεν πληρώνουν και που δεν το δικαιούνται. Αυτά τα λεφτά να τα ρίξετε πίσω στα νοσοκομεία και να υπάρξει σωστή υγεία και περίθαλψη για τους Έλληνες πολίτες.

Να ελέγξετε τους αμαρτωλούς Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στους οποίους γινόταν πάρτι εδώ και δεκαετίες. Να ζητήσετε λεφτά πίσω. Υπάρχουν δήμοι, όπως ο Δήμος των Άνω Λιοσίων, που έχουν πάρει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ και είναι καταχρεωμένοι και κατάχρεοκοπημένοι.

Το ΕΣΠΑ να πηγαίνει στην παραγωγή και όχι σε αναπλάσεις με υπερτιμολογημένα και υπερκοστολογημένα κιόλας τιμολόγια. Να πηγαίνει στην πραγματική παραγωγή, αφού το έχουμε αυτό το ΕΣΠΑ συνεχώς. Αυτό είναι κάτι που θα μας μείνει και να μπο-

ρέσουν να γυρίζουν τα χρήματα του ΕΣΠΑ πίσω.

Τη «SIEMENS» γιατί τη φοβάστε; Είναι ο νταβατζής αυτής της χώρας; Επειδή πάνω από εκατόν πενήντα χρόνια κάνει δουλειές στην Ελλάδα, θα πρέπει να σκύβουμε συνεχώς το κεφάλι; Όχι. Πρέπει να απαιτήσουμε τα πρόστιμα που επιβλήθηκαν όλα, να τα ζητήσουμε. Πρέπει να ζητήσουμε τις μίζες που έδιναν στους διάφορους πολιτικούς, όπως στον κ. Τσουκάτο που τα πήγαινε στο ΠΑΣΟΚ με βαλίτσες κι όπως στον κ. Μαντέλη, ο οποίος το παραδέχθηκε.

Πρέπει να πάρουμε όλα τα λεφτά υπέρ του κράτους και όχι από το φουκαρά, τον ανώνυμο μικρομεσαίο, το συνταξιούχο, τον ηλικιωμένο, που με τις φαινές ιδέες του κ. Λοβέρδου και άλλων τώρα δεν μπορεί να πάρει κανείς φάρμακο από κανένα νοσοκομείο, από κανένα φαρμακείο, από πουθενά. Έχουν μπλέξει όλοι σε έναν κυκλώνα.

Επανέρχομαι στη «Siemens». Δεν είστε καλοί παίχτες, γιατί αν το διαπραγματευόσασταν σωστά, η «Siemens» μας έχει ανάγκη, όχι εμείς τη «Siemens». Ό,τι και να τους λέγαμε θα το έκαναν, όσο και να τους λέγαμε να μας πληρώσουν, θα μας πληρώνανε, γιατί έχουν ανάγκη να κάνουν δουλειές με μία χώρα, γιατί είμαστε κράτος ολόκληρο, δεν είμαστε τίποτα «πουθενάδες».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Αν έχετε την καλοσύνη συντομεύετε, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Θα έπρεπε να πάψει να συμμετέχει η Ελλάδα σε πάσης φύσεως επιχορηγήσεις, κ.λπ., προς τρίτες χώρες. Είμαστε σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης, το έχουμε ξαναπεί αυτό και αν κάποτε ήμασταν large τώρα δεν είμαστε, δεν έχουμε αυτή τη δυνατότητα. Μπορούμε να τους ενημερώσουμε ότι «Κύριοι, γιοκ» ή να γίνουμε πιο έξυπνοι απ' την Τουρκία και από δωρήτριες χώρες να γίνουν λήπτριες χώρες. Να σταματήσουν να δίνονται και να μοιράζονται χωρίς έλεγχο τεράστια κονδύλια, όπως γίνεται στο Υπουργείο Πολιτισμού και αλλού, τα παραδείγματα είναι πάρα πολλά. Να μην γίνουν αποκρατικοποιητές οργανισμών, όπως είναι ο ΟΠΑΠ και άλλοι, που είναι η «χλίνα με τα χρυσά αυγά». Παράγουν χρήμα αυτοί οι οργανισμοί, πολύ χρήμα και κλείνουν τρύπες και μπορούν να δοθούν και λεφτά. Θα τα πουλήσετε. Ωραία, πουλάμε τον ΟΠΑΠ και παίρνουμε κάποια λεφτά. Μετά από δύο χρόνια ή ενάμισι χρόνο που θα έχουν τελειώσει τα λεφτά, τι θα κάνουμε; Τόσο κοντόφθαλμη πολιτική έχουμε;

Έχουμε τεράστιο ορυκτό πλούτο, το ξέρουμε, το ξέρουν στο εξωτερικό, το ξέρουν οι πάντες και αυτό είναι διαπραγματευτικό χαρτί πολύ σοβαρό για συνεργασίες, μέχρι και για δάνεια, για το σιδήππε, αλλά δεν κάνετε τίποτα γι' αυτό. Ακόμη κι αυτό θα τους το δώσουμε με συμβάσεις ραγιά.

Το κατοχικό δάνειο, όπως προείπε κι άλλος συνομιλητής πριν, είναι από μόνο του ένα τεράστιο ζήτημα, είναι υπαρκτό. Οι δόσεις δεν ήταν δύο. Οι δόσεις πληρώνονταν μέχρι και το '44 που έφυγαν οι Γερμανοί από την Ελλάδα και μετά δεν ζητήθηκαν ποτέ, γιατί λόγω του NATO και επειδή οι Γερμανοί ήταν στο NATO, μας ζητούσαν να μην τους σιγκλήσουμε, γιατί είναι καλοί μας σύμμαχοι και οι άλλοι τα πήραν τα λεφτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Κύριε συνάδελφε, αν έχετε την καλοσύνη τελειώνετε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Παρακαλώ, σε ένα λεπτό τελειώνω. Είναι σοβαρό το θέμα και θα μιλάμε πέντε μέρες. Δεν έχουμε δευτερολογία, δεν έχουμε τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοί σας να συμπληρώσουν.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Είναι πραγματικό το κατοχικό δάνειο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαργκιαννάκης): Ακούσατε τι είπε ο Πρόεδρος στην αρχή.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Τελειώνω σε μερικά δευτερόλεπτα, κύριε Μαργκιαννάκη.

Λογιστικός έλεγχος του χρέους. Κανείς δεν ξέρει τι είναι τα 360 ή τα 340 δισεκατομμύρια. Να μάθουμε πόσο είναι, γιατί -και είμαστε σίγουροι γι' αυτό- τα στοιχεία αυτά δείχνουν ότι είναι πολύ μικρότερο το χρέος.

Σχετικά με τη θέσπιση της ΑΟΖ, χρειάζονται κινήσεις πολύ γρήγορες και να μην φοβόμαστε κανέναν. Φοβόμαστε τους Τούρκους που αυτή τη στιγμή είναι σε πλήρη διάλυση;

Η ανεργία εκτοξεύτηκε. Έχουμε αυτοκτονίες, τα ψυχιατρεία είναι γεμάτα. Ο ελληνικός λαός καταστρέφεται και δεν βλέπουμε καμία ανάπτυξη πουθενά με τα μνημόνια 1 και 2. Το τρίτο θα είναι η ταφόπλακά μας αν εφαρμοστεί πλήρως. Αν συνεχίσετε έτσι θα έχετε κακό τέλος και το πρόβλημα δεν θα είστε εσείς και η Κυβέρνησή σας, γιατί ο ελληνικός λαός δεν πολυκαίγεται και ενδιαφέρεται γι' αυτό, εκτός από κάποιες ποινικές ευθύνες που μπορεί να έχουν κάποιες, αλλά η πατρίδα μας ενδιαφέρει. Και θα μας αφήσετε πάλι πολλή δουλειά μέχρι να την καταστήσουμε και πάλι μεγάλη, υπερήφανη και τρανή.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Το λόγο έχει η κ. Νίκη Φούντα, γενική εισηγήτρια της Δημοκρατικής Αριστεράς.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, κύριε Πρόεδρε, συζητάμε σήμερα τον κρατικό προϋπολογισμό του 2013 σε μια περίοδο περαιτέρω υποβάθμισης της ζωής των πολιτών και βαθιάς, επιταχυνόμενης ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, συνέπεια της αναποτελεσματικότητας των πολιτικών που εφαρμόστηκαν ή που κυρίως δεν εφαρμόστηκαν.

Θα μου επιτρέψετε μόνο να αναφέρω ένα-δύο στοιχεία που θα ήθελα να επισημάνω για τη χθεσινή συνεδρίαση. Θα αναφερθώ, λοιπόν, στην αδυναμία λόγου, λόγω έλλειψης χρόνου για τους Βουλευτές και στις εικόνες εντυπωσιασμού που διαδραματίστηκαν μέσα στην Αίθουσα από κάποια κόμματα και πάλι σε βάρος της ουσίας.

Οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε το βάρος των αποφάσεων που λαμβάνονται σε τέτοιες στιγμές μεταφέροντας κάποια στιγμή στον Έλληνα πολίτη την ίδια αίσθηση. Δυστυχώς, ήταν μια συνεδρίαση με λόγους και πρακτικές παλιάς κοπής, με εξάρσεις και ύβρεις, με απειλές και με πολιτικούς λόγους που προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν κάποιες στιγμές τα αδικαιολόγητα.

Αν όμως η μέρα αυτή ήταν δυσκολότερη για κάποιους, ήταν για τη νέα γενιά. Μια νέα γενιά που σίγουρα δεν θα αλλάξει άποψη για το πολιτικό σύστημα, για όλους μας, με την εικόνα που παρουσιάστηκε, εικόνες με λέξεις όπως «πραξικόπημα», «εμφύλιος», «κατάλυση δημοκρατίας», «συνθήκες γαλέρας», λέξεις πολύ βαριές για να ξεστομίζονται αβασάνιστα.

Κάποιοι σε αυτήν εδώ την Αίθουσα κατακεραυνώνουν το σύστημα στο οποίο με μεγάλες προοπτικές, όπως δηλώνουν, συμμετέχουν απαξιωνόντάς το διαρκώς. Ο καθένας μας είναι εδώ μέσα εκπροσωπώντας κάτι, κουβαλώντας πίσω τη δική του ιστορία, μικρή ή μεγάλη. Κανένας δεν προέρχεται από παρθενόγεννηση. Όταν αυτή η ιστορία είναι μεγάλη, τα πράγματα σαφώς γίνονται χειρότερα σε ένα σύστημα που είναι γεμάτο παθογένειες. Αυτό άραγε ελπίζουμε να αλλάξει; Θα βάλουμε σε αυτή την αλλαγή ποτέ την ταμπέλα «τύπου κατεπείγοντος»;

Αλλαγή. Η σκέψη μας ήταν στραμμένη σε αυτήν την αλλαγή, συμμετέχοντας σε μια Κυβέρνηση που μας βάζει να αναμετρηθούμε με τις αντοχές μας, που μας βάζει να κάνουμε τις δικές μας υπερβάσεις. Αντοχές πολιτικές, ιδεολογικές, κοινωνικές, σε μια Κυβέρνηση, που έχει ίσως το δυσκολότερο έργο μπροστά της στα επόμενα βήματά της, στα πρώτα της βήματα.

Εμείς, όμως, η Δημοκρατική Αριστερά, είμαστε εδώ για να στηρίξουμε μέσα από αποφάσεις, που άλλοτε θα είναι εύκολες και άλλοτε θα εμπεριέχουν πολιτικό κόστος, μια αλλαγή μέσα από τη συμμετοχή, αλλά που διαρκώς θα γίνεται με ουσιαστική προσπάθεια για το καλό του τόπου.

Στο κεντρικό θέμα μας, κάνοντας μια αναδρομή στο χρόνο, βασική ιδέα των προγραμμάτων διάσωσης της ελληνικής οικονομίας που εφαρμόστηκαν μετά το 2009 ήταν η λεγόμενη δημοσιονομική εξυγίανση. Σήμερα, τέσσερα χρόνια μετά, η αποκατάσταση των δημοσιονομικών δεν υπήρξε, με εξαίρεση το αναγκαίο πρόσφατο PSI, παρά μόνο μια παρατεταμένη και βαθιά ύφεση και το οξύτατο πρόβλημα των κοινωνικών συνεπειών της.

Γι' αυτό, η ανάγκη μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής εξόδου είναι αδήριτη και υπαγορεύει τον επανασχεδιασμό της ακολουθούμενης πολιτικής ύφεσης και λιτότητας. Μια στρατηγική εξόδου που οφείλει να επιμερίσει δίκαια τα βάρη, να προσπίσει την κοινωνική συνοχή, να ανανεώσει και να ανασυγκροτήσει τη χώρα θεσμικά, δημοκρατικά και να συμβάλει άμεσα στην επανεκκίνηση

της αναπτυξιακής διαδικασίας. Υπάρχουν δυνατότητες επιλογών. Γι' αυτό το λόγο άλλωστε συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε ότι πρέπει άμεσα να υπάρξει πολιτική διαπραγμάτευση με τους Ευρωπαίους, προκειμένου να πείσουμε για τη βελτίωση του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής.

Οι δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η χώρα μας σήμερα, μέσω των δανειακών συμβάσεων, δημιουργούν άμεσα τη ζητούμενη αναπτυξιακή προοπτική, ώστε να είναι ορατή η ανάπτυξη και η υποχώρηση της ύφεσης. Οι όποιες αμφιβολίες, αλλά και προσδοκίες, ιδιαίτερα για τη βιωσιμότητα του χρέους, τη σταθεροποίηση της οικονομίας και την υποχώρηση της ύφεσης διαπερνούν και το εν λόγω σχέδιο του προϋπολογισμού του 2013.

Η πολιτική που ακολουθήσαμε ως Δημοκρατική Αριστερά και η στήριξη που έχουμε δώσει στην Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης έγινε γιατί αποτελεί τη δυνατότητα για να μείνει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, έγινε με την προοπτική να γίνει εφικτή μια πορεία επανεκκίνησης της πραγματικής οικονομίας.

Πιστεύουμε πως το πλαίσιο της συγκυβέρνησης, όπως διαμορφώθηκε με την προγραμματική συμφωνία, είναι ρεαλιστικό και συμβάλαμε σε πολλά σημεία, ώστε να είναι και προοδευτικό, αρκεί να εφαρμοστεί σε βάθος τετραετίας. Προωθεί μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να είχαν γίνει χθες και προοδευτικές διαρθρωτικές αλλαγές στο πολιτικό σύστημα. Προωθεί την αναδιοργάνωση του κράτους, τις στρατηγικές επιλογές της οικονομικής ανασυγκρότησης της χώρας στον πρωτογενή τομέα, στον τουρισμό, στην ενέργεια, στις μεταφορές.

Θέτει στόχους και προτεραιότητες, όπως τη διεκδίκηση της επιμήκυνσης της δημοσιονομικής προσαρμογής για άλλα δυο χρόνια, την άμεση διαμόρφωση ενός εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης της χώρας με νέο αναπτυξιακό και παραγωγικό πρότυπο, με επανακαθορισμό των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων στους κρίσιμους τομείς, με την αξιοποίηση κάθε επενδυτικού πόρου και δυνατότητας.

Το νέο φορολογικό σύστημα οφείλει να γίνει με τη θέσπιση περιορισολογίου και «πόθεν έσχες», με τη δίκαιη και αναλογική κατανομή των φόρων, με διεύρυνση της φορολογικής βάσης, με την αποκατάσταση των θεσμών.

Η Ελληνική Δημοκρατία έχει άμεση, ζωτική ανάγκη ενός νέου πλαισίου για την εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής με μέτρα για τους νέους, τους ανέργους, τους φτωχούς, τους χαμηλοσυνταξιούχους. Τα μέτρα αυτά πρέπει να συνδυαστούν με την πολιτική καταπολέμησης της ανεργίας και την υπεράσπιση του κοινωνικού κράτους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ο χώρος όπου θα διεκδικήσουμε και θα διαπραγματευθούμε. Εκεί θα φτιάξουμε συμμαχίες με χώρες του Νότου και με πολιτικές δυνάμεις που αντιλαμβάνονται τη σημασία της αλληλεγγύης και γι' αυτό θέλουμε να αξιοποιήσουμε προς όφελος της χώρας μας τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αντιμετώπιση της κρίσης ζητώντας, μεταξύ άλλων, να εφαρμοστεί και για τις ελληνικές τράπεζες η απευθείας ανακεφαλαιοποίηση από τον μηχανισμό στήριξης. Άλλωστε είχαμε επισημάνει ότι η αναδιαπραγμάτευση δεν θα γίνει σε μία στιγμή, σε μία σύνοδο κορυφής ή αποκλειστικά στις πρώτες επισκέψεις της τρόικας. Θα είναι μια συνεχής και επίπονη διαδικασία, μια σκληρή διαπραγμάτευση. Η Ελλάδα άλλωστε έπρεπε κατ' αρχάς να ανακτήσει την αξιοπιστία της.

Είναι πεποίθησή μας -και αποτελεί και ελπίδα μας- ότι οι παραπάνω στόχοι είναι αναγκαίοι και εφικτοί και γι' αυτό ο προϋπολογισμός του 2013 εισηγητικά τουλάχιστον έπρεπε να τους αξιοποιεί και να τους προσεγγίζει, ώστε να μην ασφυκτιά από τη λογική της ακραίας λιτότητας, που ανατροφοδοτεί την ύφεση. Για την επιτυχία των παραπάνω στόχων η Δημοκρατική Αριστερά ως υπεύθυνη δύναμη κατέθεσε ένα ολοκληρωμένο κείμενο συμβολής για την εξεύρεση μέτρων για περικοπή δαπανών που θα είναι κατά το δυνατόν λιγότερο επώδυνα για τους πολλούς.

Η δημοσιονομική πολιτική στο πλαίσιο του μνημονίου με τον γενικότερο περιοριστικό χαρακτήρα της γνωρίζουμε ότι δεν είναι μονόδρομος ούτε βέβαια κι εύκολη υπόθεση. Υπάρχει τρόπος να ελαχιστοποιηθούν οι απώλειες των εισοδημάτων, εάν η προσπάθεια στηριχθεί στην εξεύρεση ισοδύναμων δημοσιονομικών μέτρων. Μεγάλο μέρος της προσπάθειας της Δημοκρατικής Αρι-

στεράς εξαντλήθηκε στην εισαγωγή στον προϋπολογισμό αυτών των ισοδυνάμων. Έχουμε προτείνει μέτρα ισοδύναμου δημοσιονομικού αποτελέσματος, διότι αναγνωρίζουμε την αναγκαιότητα επίτευξης της δημοσιονομικής προσαρμογής.

Για να έχει όμως πιθανότητες επιτυχίας, αλλά και βιώσιμο κοινωνικά αποτέλεσμα η δημοσιονομική προσαρμογή, πρέπει ταυτόχρονα να ενταχθεί σ' ένα γενικότερο αναπτυξιακό πλαίσιο. Σημαντική διάσταση για να ξεδιπλωθούν τα ισοδύναμα μέτρα είναι αυτή του χρόνου, της διάρκειας του εγχειρήματος. Άρα, ζητούμενο είναι και οι ευνοϊκότεροι διακανονισμοί, σε σχέση με το χρόνο κάλυψης του στόχου μηδενικού ελλείμματος. Σήμερα ασκείται τρομακτική πίεση για τη λήψη επιπρόσθετων μέτρων για την κάλυψη των αποκλίσεων, ώστε να γίνει δυνατή η επάνοδος της χώρας στις χρηματοδοτήσεις των διεθνών αγορών. Η πίεση αυτή οδηγεί στη λήψη επώδυνων μέτρων που, όπως ήδη επισημάναμε, οδηγούν σε περαιτέρω επιδείνωση της ύφεσης. Να σημειώσουμε μόνο ότι τα δημοσιονομικά μέτρα που επιβλήθηκαν στη χώρα μας το διάστημα 2010-2012 ανήλθαν στα 49 δισ. ευρώ, ενώ σε άλλα κράτη του μηχανισμού στήριξης, όπως η Ιρλανδία, το ύψος των δημοσιονομικών μέτρων ήταν μικρότερο και το χρονικό διάστημα πολύ μεγαλύτερο.

Όσον αφορά στην εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας, δυστυχώς για έκτη συνεχή χρονιά θα συνεχιστεί η ύφεση στη χώρα, σύμφωνα με τις προβλέψεις και του προϋπολογισμού. Ενδεικτικά να αναφέρω ότι το ελληνικό ΑΕΠ κατά την περίοδο 2011-2012 μειώθηκε κατά 12,3 δισ., δηλαδή κάθε μήνα χανόταν από την ελληνική οικονομία 1 δισ. ευρώ.

Αντίστοιχα, κατά το 2013 - 2014 αναμένεται να υπάρξει περαιτέρω μείωση 4,5%, κοντά στα 11 δισ. ευρώ. Είναι βέβαια κοινά αποδεκτό ότι το ξέσπασμα της διεθνούς οικονομικής κρίσης βρήκε μία ελληνική οικονομία με ήδη τεράστια προβλήματα διαρθρωτικής φύσης: Ασθενή παραγωγική βάση, επιχειρήσεις χαμηλής ανταγωνιστικότητας σε σχέση με τα διεθνή στάνταρντ, μια δημόσια διοίκηση αναποτελεσματική υπό τη συνεχή πίεση του πελατειακού κράτους, μια οικονομία που χαρακτηριζόταν από το θανατηφόρο συνδυασμό υψηλού χρέους και μόνιμων ελλειμμάτων. Ο συνδυασμός αυτών των δύο στοιχείων δημιουργούσε έναν φαύλο κύκλο, ο οποίος δυστυχώς δεν κατάφερε να σπάσει ούτε κατά την περίοδο ισχυρής ανάπτυξης της οικονομίας το 1994-2004 ούτε κατά την επόμενη περίοδο 2005-2008.

Τώρα, οι βασικές παραδοχές και προβλέψεις για τον προϋπολογισμό. Είναι γεγονός ότι η πρόβλεψη για την αποδοτικότητα των φορολογικών εσόδων σε σχέση με την αύξηση των συντελεστών είναι μικρότερη του αναμενόμενου, με αποτέλεσμα τη μικρότερη απόδοση των μέτρων για τη δημοσιονομική προσαρμογή.

Το φαινόμενο οφείλεται σε αρκετούς λόγους, όπως η ύφεση, η μείωση του εισοδήματος των φορολογουμένων, η φοροδιαφυγή, η περιορισμένη ρευστότητα των επιχειρήσεων και των ιδιωτών και η καθυστέρηση έκδοσης αποφάσεων από το δικαστήριο.

Καταμερισμός της υστέρησης σε έναν από τους παραπάνω παράγοντες είναι δύσκολο να γίνει. Αν όμως ληφθεί υπόψη οι ελαστικότητες φορολογικών εσόδων, όπως αυτές εκτιμώνται από τους Διεθνείς Οργανισμούς, προκύπτει, σύμφωνα και με εκτιμήσεις της Τράπεζας της Ελλάδας, ότι τα 2/3 της υστέρησης του συνόλου των εσόδων από άμεσους και έμμεσους πόρους αποδίδονται στην ύφεση της οικονομικής δραστηριότητας.

Στο προσχέδιο του προϋπολογισμού αναφέρονται και δύο εκτιμήσεις σε σχέση με την εξέλιξη των μεγεθών το 2013. Η πρώτη δεν υπέθετε τη λήψη επιπλέον μέτρων, τα περίφημα 7,6 δισεκατομμύρια σε αντίθεση με τη δεύτερη. Με τη λήψη των επιπλέον μέτρων έδειχνε να μειώνονται τα έσοδα κατά 2,4 δισεκατομμύρια και οι δαπάνες κατά 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτό έχει ως συνέπεια ένα αρνητικό αποτέλεσμα, την αφαίρεση επιπλέον 2,6 ποσοστιαίων μονάδων από το ΑΕΠ και ένα θετικό, την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος. Τα τακτικά έσοδα μειώνονται κατά 5,6%, ενώ τα μη τακτικά αυξάνονται και το σύνολο μειώνεται κατά 1,8%. Οι δαπάνες στο σύνολό τους μειώνονται κατά 33%.

Στο επίκεντρο του οικονομικού προβλήματος, όπως και ειση-

γητικά αναφέρεται, παραμένει η αντιμετώπιση της ύφεσης. Ο στόχος για τη μείωσή της δεν μπορεί να γίνει εφικτός, όταν αυτή αντιμετωπίζεται με μειώσεις εισοδημάτων και αυξήσεις της φορολογίας χαμηλόμισθων, αφού αυτές οι λύσεις περικόπτουν εισοδήματα που ευθέως αντιστοιχούν σε κατανάλωση και έτσι αφενός ανατροφοδοτείται η ύφεση και αφετέρου μειώνονται τα έσοδα του κράτους. Αντίθετα, η κύρια προσοχή πρέπει να δοθεί στην εκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας.

Ο προϋπολογισμός αναγνωρίζει το πρόβλημα της ύφεσης, αφού άλλωστε κάνει πολλές φορές αναφορές στο κείμενο γι' αυτόν. Τα μέτρα του 2013 που προβλέπονται δυστυχώς αποτελούν το μεγαλύτερο μέρος του πακέτου, περίπου το 63% του συνολικού προγράμματος προσαρμογής. Αυτό σημαίνει ότι η λήψη τους είναι εξαιρετικά εμπροσθοβαρής και εκεί πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας, για να αποφύγουμε το να ακυρωθεί στην πράξη, τόσο η ρήτρα ισοδυνάμων, όσο και η πιθανολογούμενη επέκταση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής.

Κατά δεύτερο λόγο, πρόβλημα αποτελεί ότι και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων παραμένει εξαιρετικά μικρό για τις ανάγκες των περιστάσεων και η υλοποίηση του ΕΣΠΑ δεν είναι και πάλι η αναμενόμενη. Οι εκτιμήσεις των βασικών μεγεθών της οικονομίας είναι, ένα μήνα μετά, δυσμενέστερες αυτού του προσχεδίου.

Οι προβλέψεις για την ύφεση και την ανεργία του επόμενου έτους αναθεωρήθηκαν σε 4,5% και 22,8% αντίστοιχα, ενώ προβλέπεται και μεγαλύτερη μείωση στην ιδιωτική κατανάλωση, 7% αντί για 5,9%, λόγω της μείωσης του διαθέσιμου εισοδήματος και της αύξησης της ανεργίας.

Η συμβολή όμως του εξωτερικού τομέα αναμένεται θετική, με τις εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών να προβλέπεται ότι θα αυξηθούν κατά 2,6% και τις εισαγωγές να μειώνονται κατά 5,2%. Να σημειωθεί ότι, σε απόλυτα νούμερα, η μείωση του ΑΕΠ από τα 194 δισεκατομμύρια ευρώ το 2012 στα 183 δισεκατομμύρια ευρώ το 2013 αποτυπώνει ποσοστιαία μείωσή του κατά σχεδόν 6% το επόμενο έτος.

Ο ετήσιος πληθωρισμός για το 2012 εκτιμάται στο 1,1%, ενώ αναμένεται να μειωθεί σημαντικά το 2013, επηρεαζόμενος κυρίως από τη χαμηλή εγχώρια ζήτηση και τις διαρθρωτικές αλλαγές που βελτιώνουν τη λειτουργία των αγορών. Συγκεκριμένα, η μείωση του εναρμονισμένου δείκτη τιμών καταναλωτή το 2013 εκτιμάται στο μείον 0,8%, δηλαδή η οικονομία θα βιώσει έντονο αποπληθωρισμό.

Επιπροσθέτως, ο νέος στόχος για το πρωτογενές πλεόνασμα μειώθηκε στο 0,4% του ΑΕΠ στο τελικό σχέδιο του προϋπολογισμού έναντι του αρχικού στόχου για 1,1%. Το δημόσιο χρέος εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 189% του ΑΕΠ έναντι προηγούμενης πρόβλεψης για 179%.

Η ανατροπή των δυσίωνων πολιτικών μόνο με συστράτευση και ισχυρή πολιτική βούληση μπορεί να επιτευχθεί. Εμείς έχουμε κηρύξει προς όλες τις κατευθύνσεις τη μάχη για την πάταξη της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, της παραοικονομίας, της άμεσης είσπραξης των εσόδων του κράτους που έχουν φοροδιαφύγει για την αξιοποίησή τους ως ισοδυνάμων μέτρων.

Η στρατηγική της οικονομικής πολιτικής που προτείνει ο προϋπολογισμός βασίζεται σε δύο πυλώνες: στην εφαρμογή μέτρων και πολιτικών που εστιάζουν τόσο στον περιορισμό του εύρους και της παρεμβατικότητας του δημόσιου τομέα, όσο και στη βελτίωση της αποτελεσματικής λειτουργίας του, ώστε να αυξηθεί η αποδοτικότητα των σχετικών δαπανών και στην προώθηση και υλοποίηση ενός μεγάλου εύρους πολιτικών και μέτρων για την τόνωση της ρευστότητας στην πραγματική αγορά.

Βασικός τομέας της οικονομικής πολιτικής είναι η ανάπτυξη. Η πολιτική και οικονομική προσέγγιση που επικράτησε στη διαμόρφωση του προϋπολογισμού είναι ότι βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη αποτελεί η σταθεροποίηση της οικονομίας, γιατί χωρίς αυτή δεν μπορεί να υπάρχει δυνατότητα μεταστροφής προς την ανάπτυξη.

Έτσι, η ανάπτυξη έρχεται σε δεύτερο πλάνο ή σχηματικά η οικονομική ανάπτυξη είναι αποτέλεσμα της σταθεροποίησης της οικονομίας. Υπάρχει όμως και η άλλη προσέγγιση στα πράγματα, ακριβώς αντίστροφα, ότι η σταθεροποίηση της οικονομίας είναι

αποτέλεσμα της ανάπτυξης. Το ερώτημα είναι η εσωτερική τους ιεράρχηση.

Στην πραγματικότητα, αυτοί οι δύο στόχοι πρέπει να επιδιώκονται παράλληλα. Είναι λάθος η προσέγγιση: πρώτα να βγούμε από την ύφεση και μετά θα έχουμε ανάπτυξη. Στη δυσμενέστερη εξέλιξη της ελληνικής οικονομίας η συνεχιζόμενη ύφεση οφείλεται πλέον κατά κύριο λόγο στην έλλειψη ανάπτυξης.

Η ανάσχεση της ύφεσης προβλέπεται στον προϋπολογισμό να προέλθει από την εγχώρια ζήτηση και κυρίως από τις επενδύσεις, ενώ για τις προβλέψεις αυτές λήφθηκαν υπ' όψιν τα δημοσιονομικά μέτρα του αναθεωρημένου μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής και η συμβολή των εταίρων για την ανάκαμψη της οικονομίας.

Για την επίτευξη αυτού του μάλλον αισιόδοξου στόχου απαιτείται ένα νέο σχέδιο εθνικό ανασυγκρότησης της χώρας, με νέο αναπτυξιακό και παραγωγικό πρότυπο. Στην κατεύθυνση αυτή είναι η αξιοποίηση κάθε επενδυτικού πόρου και δυνατότητας όπως του ΕΣΠΑ ή της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, αλλά και η διεκδίκηση συμπληρωματικών αναπτυξιακών πόρων σε εφαρμογή των διακηρύξεων του Συμβουλίου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Περιμένουμε άμεσα, οι προσδοκίες όλων μας στο εσωτερικό και οι δηλώσεις των εταίρων μας για ένα πρόσθετο πρόγραμμα πόρων και μέτρων επανεκκίνησης της ανάπτυξης να αποτυπωθούν πραγματικά σε οικονομικά μεγέθη και χρηματοδοτικά εργαλεία. Συνοψίζοντας, δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει να γίνει, αλλά με τέτοιο τρόπο που δεν θα καθλώνει την ανάπτυξη.

Όσον αφορά την κοινωνική πολιτική, αυτή όπως παρουσιάζεται στον προϋπολογισμό εστιάζεται σε τρία επίπεδα: πρώτον, στην ανάπτυξη πολιτικών απασχόλησης για την αναχαίτιση της μεγάλης ανεργίας, δεύτερον, στην αποκατάσταση της εύρυθμης λειτουργίας της αγοράς εργασίας και, τρίτον, στον εξορθολογισμό του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας.

Στο πλαίσιο αυτό σχεδιάζονται διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που αφορούν στις εργασιακές σχέσεις, με πολλές από τις οποίες διαφωνεί η Δημοκρατική Αριστερά, που όμως καθορίζονται σε διαφορετικό επίπεδο εδώ, σε σχέση με το Μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Ειδικότερα, σε σχέση με τα πρόσθετα εργασιακά μέτρα, μεταξύ των άλλων πρέπει να επισημάνουμε ότι η μείωση του κόστους εργασίας δεν αποτελεί το σημαντικότερο παράγοντα ανταγωνιστικότητας. Για παράδειγμα, όπως αναφέρεται και στον ίδιο τον προϋπολογισμό, οι εξαγωγές σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης μειώθηκαν, παρά το γεγονός ότι το κόστος εργασίας σε αυτές τις χώρες ήταν υψηλότερο. Αντίθετα, οι εξαγωγές αυξήθηκαν σε χώρες χαμηλότερου κόστους εργασίας.

Όσον αφορά την ανεργία, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, αναμένεται να αυξηθεί περαιτέρω και να ανέλθει στο 22,4%, σε αντίθεση με το 24,7% του προσχεδίου, κυρίως λόγω κάμψης της οικονομικής δραστηριότητας. Με ύφεση της τάξης του 4,5% και χωρίς δημόσιες επενδύσεις, αλλά και αμφίβολες ιδιωτικές επενδύσεις, το σενάριο αυτό φαίνεται αισιόδοξο. Εξάλλου, σε διάφορες μελέτες που γίνονται –ενδεικτικά, της ΓΣΕΕ– το ποσοστό ανεργίας εκτιμάται στο 27%-28% για το 2013. Ένα τέτοιο ποσοστό ανεργίας σημαίνει ότι οι ελληνικές οικογένειες θα βρεθούν χωρίς δυνατότητα να καλύψουν τις βασικές ανάγκες διαβίωσης σε θέρμανση και διατροφή.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση είναι πράγματι αντικοινωνική η μείωση του ποσού του προϋπολογισμού, που δίνεται για τα επιδόματα ανεργίας.

Αντίθετα, πρότασή μας είναι η συνδυαστική επίδραση αυξημένων ποσών Προϋπολογισμού προοριζόμενα για επιδόματα μαζί με την ταχύτατη προώθηση των ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης, αυτές που αφορούν την κατάρτιση, την επιδότηση της απασχόλησης κ.λπ..

Μέσω της αντιμετώπισης της ύφεσης, της προώθησης της ανάπτυξης και της αναβάθμισης των προσόντων του ανθρώπινου δυναμικού θα αντιμετωπισθεί το πρόβλημα της ανεργίας και θα δημιουργηθούν θέσεις εργασίας με διατηρησιμότητα και ποιότητα χαρακτηριστικά. Για την προώθηση τέτοιων αναπτυξιακών και κοινωνικών πολιτικών είναι αναγκαίο να υπάρχει ένα περισ-

σότερο ενισχυμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων συνεχίζει να είναι εξαιρετικά μειωμένο και πρέπει να ενισχυθεί. Σύμφωνα με τα στοιχεία του προϋπολογισμού, θα μειωθεί σε σχέση με το αντίστοιχο του 2012 κατά 6,2% και θα διαμορφωθεί στο 3,5% του ΑΕΠ.

Πρέπει να τονισθεί ότι, σύμφωνα με εκτιμήσεις του ΟΑΣΑ, ο πιο σημαντικός πολλαπλασιαστής ισοδύναμος της ελληνικής οικονομίας είναι οι δημόσιες επενδύσεις. Σε βάθος διετίας, κάθε ευρώ που δαπανάται από το συγκεκριμένο πρόγραμμα παράγει 2 ευρώ εισόδημα, 0,8 ευρώ κατά τον πρώτο χρόνο και 1,2 ευρώ κατά το δεύτερο.

Με βάση τα παραπάνω, προτείνουμε την ενίσχυση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα την αυτόματη μείωση της ύφεσης κατά 1% τον πρώτο χρόνο και κατά 1,3% το δεύτερο.

Ειδική αναφορά θα ήθελα να κάνω στο ΕΣΠΑ. Το συντριπτικό ποσοστό των πόρων του Προγράμματος προέρχονται από επενδύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης μέσω των διαρθρωτικών ταμείων. Γι' αυτό είναι εξαιρετικά σημαντική η αξιοπιστία της χώρας στο εξωτερικό. Μέχρι σήμερα η υστέρηση στο στόχο της απορρόφησης των πόρων που προβλέπονταν στον προϋπολογισμό είναι σημαντική και είναι σχεδόν βέβαιο ότι δεν θα επιτευχθεί ως το τέλος του χρόνου.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα σημερινά δεδομένα, υπολογίζεται ότι η υστέρηση απορρόφησης κοινοτικών πόρων στο τέλος του 2012, σε σχέση με τους στόχους θα είναι πολύ μεγάλη. Ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τους στόχους, του μνημονίου, η υστέρηση υπολογίζεται να φθάσει τα 2,5 με 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ, χωρίς να είναι γνωστές οι επιπτώσεις από τη μη τήρησή του. Σύμφωνα με μια πρόσφατη αποτίμηση, έργα ύψους 7,5 δισεκατομμυρίων ευρώ κινδυνεύουν να μείνουν ανεκτέλεστα έως το τέλος του 2015 και να επιβαρύνουν περαιτέρω τον κρατικό προϋπολογισμό.

Για τους λόγους αυτούς και την επίτευξη της υλοποίησης και απορρόφησης, κατατέθηκε από εμάς πριν από είκοσι περίπου μέρες προς έγκριση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η πρόταση αναθεώρησης του ΕΣΠΑ, με την οποία οριστικοποιείται η μεταφορά πόρων από τις υποδομές προς την επιχειρηματικότητα στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα, ενώ μεταφέρονται πόροι από τα τομεακά προγράμματα με χαμηλή απορρόφηση, όπως η ψηφιακή σύγκλιση, η διοικητική μεταρρύθμιση, σε άλλα πιο αποδοτικά, καθώς και σε προγράμματα ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Θα ήθελα να πάω στα σημαντικά, για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όλα όσα μας λέτε είναι σημαντικά, κυρία συνάδελφε.

ΝΙΚΗ ΦΟΥΝΤΑ: Τι επισημαίνει και τι έχει πετύχει η Δημοκρατική Αριστερά με τις προτάσεις που έχει κάνει, ειδικότερα για τα μέτρα του πακέτου; Να μην υπάρξει αύξηση των αναγκών ενσκήμων για την ελάχιστη σύνταξη από τα 4.500 στα 6.000 ένσημα, τη ρήτρα αντικατάστασης ισοδυνάμων. Διότι δεν αποφύγαμε μεν τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, αλλά με την εφαρμογή της ρήτρας αυτής και την επιμήκυνση θα καταφέρουμε, όπως θα ήθελα να αναλύσω πριν, να αντικαταστήσουμε τα δύσκολα μέτρα. Καταφέραμε να ενισχυθούν οι περικοπές στα λειτουργικά έξοδα, καταφέραμε να μην κοπούν τα αναπηρικά επιδόματα, καταφέραμε να μην υπάρξουν δίδακτρα στα μεταπτυχιακά προγράμματα και άλλα.

Άμεσα, ακόμα και προεκλογικά, η πρότασή μας για τα ισοδύναμα μέτρα είχε ένα βαθιά κοινωνικό πρόσημο. Ως προς τις συντάξεις, για τις κλιμακωτές μειώσεις ύψους ενός δισεκατομμυρίου, θα θέλαμε να αντικατασταθούν οι μειώσεις αυτές το ταχύτερο, ξεκινώντας από τις χαμηλότερες.

Για την κατάρτιση των δώρων των συνταξιούχων, που αφορά σε 2,3 δισεκατομμύρια, θέλουμε ομοίως να αντικατασταθεί αυτή η κατάρτιση, ξεκινώντας από τα χαμηλότερα στρώματα. Ζητάμε την ενίσχυση των οικογενειακών επιδομάτων, ζητάμε την επέκταση των επιδομάτων ανεργίας και την ενίσχυση του ύψους τους.

Για τη μισθολογική δαπάνη, ομοίως ζητάμε αντικατάσταση των

μειώσεων των μισθών και των δώρων στο δημόσιο, ξεκινώντας από τα χαμηλότερα. Ζητάμε την κάλυψη των αναγκών σε προσωπικό σε εκπαίδευση, υγεία και πολιτισμό.

Δυστυχώς, ο χρόνος δεν αρκεί να αναλύσουμε και τους άλλους τομείς ανάπτυξης ή ύφεσης, να αναπτύξουμε ενστάσεις ή επισημάνσεις. Αυτό, άλλωστε, θα το κάνουν οι Βουλευτές του Κόμματος της Δημοκρατικής Αριστεράς.

Τα όσα αναφέρθηκαν παραπάνω δεν είναι παιχνίδια με τις λέξεις. Είναι αναγκαία επανιεράρχηση των προτεραιοτήτων μας. Επιμεριάζω τα βάρη και γιατί, πότε κάνω κάτι και πώς το κάνω, ο τρόπος και οι προτεραιότητες. Τα νούμερα έχουν, φυσικά, την αξία τους και δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια σ' αυτά, όπως κάνει η Αντιπολίτευση, αλλά την ίδια στιγμή τα νούμερα δεν εξαντλούν την πραγματικότητα. Τη διαμορφώνουν ώστε να γίνει μία προσπάθεια να την ανατρέψουν. Κι εμείς εκεί θα ριζούμε το βάρος μας. Θυσίες οφείλουν, δυστυχώς, να γίνουν και εισοδήματα να μειωθούν. Η κοινωνία πιθανώς να μπορέσει ακόμα λίγο να κάνει υπομονή. Αρκεί, όμως, όλα αυτά να έχουν νόημα, με αίσημα κοινωνικής δικαιοσύνης και βλέμμα προς το μέλλον.

Η Δημοκρατική Αριστερά υπερψηφίζει, λοιπόν, τον κρατικό προϋπολογισμό με βλέμμα προς το μέλλον. Όπως έγινε αναφορά και στον κόσμο που υπήρχε εκεί έξω εχθές στην απεργία, κάποιος από εμάς αποφασίσαμε να είμαστε μαζί του από μέσα και όχι απέναντι απ' αυτόν, αλλά δίπλα στην ευθύνη, με συμμάχους τις λέξεις «συμμετοχή», «όραμα» και «ελπιδοφόρο αποτέλεσμα», σίγουρα μέσα από μία συνεχή προσπάθεια μεταρρυθμιστικής πολιτικής, με κατά το δυνατόν και βάσει της δυναμικότητάς μας αριστερό πρόσημο, αλλά και προοδευτικό χαρακτήρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, μαθητές και μαθήτριες από δύο Δημοτικά Σχολεία του Νομού Ιωαννίνων. Συγκεκριμένα, πρόκειται για τριάντα έναν μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 18^ο Δημοτικό Σχολείο Ιωαννίνων και επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Παρακάλαμου Ιωαννίνων.

Η Βουλή σας καλωσορίζει και σας εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει τώρα ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν υπάρχει σε κανέναν η αμφιβολία ότι η σημερινή συζήτηση είναι συνέχεια της χθεσινής, από τη στιγμή που ο κρατικός προϋπολογισμός για το 2013 εντάσσεται στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής, το οποίο επικυρώθηκε από την κοινοβουλευτική πλειοψηφία εχθές.

Η χθεσινή μέρα χαρακτηρίστηκε από την αγωνιώδη προσπάθεια της Κυβέρνησης –μία συγχρονισμένη προσπάθεια, οφείλουμε να ομολογήσουμε- να καταφύγει για ακόμα μία φορά με πρώτο εκπρόσωπο τον κύριο Πρωθυπουργό, αλλά και τα υπόλοιπα μέλη της συγκυβέρνησης, στο εμπόριο φόβου και ελπίδας.

Σήκωσε για ακόμα μία φορά το φόβητρο της δόσης, ότι δηλαδή αν δεν ψηφιστούν και δεν πάρουμε τις δόσεις, «έρχεται ο μπαμπούλας» της φτώχειας για το λαό. Μα, σ' αυτήν τη φτώχεια και την εξαθλίωση δεν έχετε καταδικάσει το λαό, με τα μέχρι τώρα μέτρα και μ' αυτά που δρομολογείτε με τις χθεσινές αποφάσεις να πάρετε.

Ταυτόχρονα, καταφύγατε και στο εμπόριο της ελπίδας, ότι για παράδειγμα αυτός που θα ξεπεράσουμε χθες είναι ο τελευταίος

κάβος και μετά θα πλέουμε στα ήρεμα νερά της ανάπτυξης, θα αρχίσει η ανάκαμψη, δεν θα υπάρχει ανάγκη να πάρουμε άλλα μέτρα, τη στιγμή που λέτε συνειδητά ψέματα! Δεν πρέπει να σας πιστέψει ο ελληνικός λαός, γιατί αυτό το έργο, αυτήν την παράσταση την έχουμε ξαναδεί!

Πολύ περισσότερο, ούτε εσείς οι ίδιοι δεν μπορείτε να κρύψετε την ανησυχία σας. Ποια είναι αυτή; Η ανησυχία σας είναι εμφανής για την πορεία της οικονομίας. Στον ίδιο τον προϋπολογισμό λέτε «όλα αυτά που λέμε είναι υπό αίρεση», διότι μπορεί η κρίση στην Ευρωπαϊκή Ένωση να είναι ακόμα βαθύτερη που θα επηρεάσει και τη δική μας!

Άρα, λοιπόν, η ρήτρα αποκατάστασης που έβαλε η κυβερνώσα Αριστερά της ΔΗΜΑΡ θα σημαίνει και νέα μέτρα που θα πρέπει να ληφθούν, για να καλυφθεί το δημοσιονομικό κενό.

Στο κάτω-κάτω της γραφής, ποιος είπε ότι τα ήδη υπάρχοντα μέτρα δεν είναι επώδυνα για το λαό και ότι έχουν διάρκεια μόνο δύο ή τρία χρόνια; Δηλαδή, τα 509 ευρώ κατώτερος μισθός για τους νέους εργαζόμενους κάτω των είκοσι πέντε χρόνων -που στην πραγματικότητα δεν είναι έτσι, γιατί δουλεύουν με 2 κατοστάρικα, λόγω του ότι η πλειοψηφία τους είναι ωρομίσθιοι και γιατί δουλεύουν δύο μέρες την εβδομάδα- είναι ένα μέτρο μόνο για τα επόμενα δύο χρόνια;

Αυτά τα μέτρα τα οποία παίρνετε και οι ανατροπές στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα είναι μέτρα τα οποία πρόκειται να σημαδέψουν τη ζωή της νέας γενιάς, της εργατικής τάξης και της λαϊκής οικογένειας, για τις επόμενες δεκαετίες, αν ο ίδιος ο λαός δεν πάρει την υπόθεση στα χέρια του και δεν τα ανατρέψει.

Όμως και η επίσης λογική της ανταγωνιστικότητας στην οποία υποκλίνεστε, είναι μια υπόθεση διαχρονική, μια υπόθεση σε εξέλιξη που επιβάλλει να λαμβάνετε μέτρα, που είναι σε βάρος των λαών, προκειμένου να θωρακιστεί η ανταγωνιστικότητα και η κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων.

Εκβιάζετε, λοιπόν, το λαό για να σκύψει το κεφάλι και με το «καρότο» του εμπορίου της ελπίδας και με το «μαστίγιο», αφού επιτεθήκατε χθες στους απεργούς διαδηλωτές με χημικά, με αντλίες και με κάθε τρόπο, αξιοποιώντας τους διάφορους παρακρατικούς μηχανισμούς, αλλά και με τη φθορά των συνειδησών.

Σήμερα βγήκαν όλοι αυτοί οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης, που είναι υπηρετικό προσωπικό της Κυβέρνησης, αλλά και της άρχουσας τάξης, οι καναλάρχεις, λέγοντας ότι να, οι υπάλληλοι της Βουλής που είναι προνομιούχοι, χθες τα κατάφεραν, σε αντίθεση με το λαό που αγωνίζεται και απεργεί και στο τέλος πληρώνει τη ζημιά.

Θέλετε, δηλαδή, για μια ακόμα φορά να πάτε στη λογική του «διαίρει και βασίλευε», στοχοποιώντας τμήματα της εργατικής τάξης, ακόμα κι αν πρόκειται για την εργατική αριστοκρατία, τους οποίους χρησιμοποιούσε το κεφάλαιο και το πολιτικό προσωπικό και τους είχε και υψηλά αμειβόμενος για να τους κάνει τα χατίρια. Και όλα αυτά, για να καλέσετε το λαό να αποδεχθεί τα βάρβαρα και αντιλαϊκά μέτρα, αλλά και πάνω απ' όλα, όχι μόνο να αποδεχθεί τα βάρβαρα και αντιλαϊκά μέτρα, αλλά και να αποπροσανατολιστεί από το βασικό υπεύθυνο που δεν είναι βέβαια οι «βολεμένοι υπάλληλοι» της Βουλής, που δεν είναι ο αυτοαπασχολούμενος που φοροδιαφεύγει, αλλά είναι ο κεφαλαιοκράτης, το κεφάλαιο, οι επιχειρηματικοί και μονοπωλιακοί όμιλοι, είναι αυτοί που κάνουν τη ζωή της εργατικής τάξης και του λαού καθημερινά κολαστήριο. Αυτούς θέλετε να απαλλάξετε, αυτούς θέλετε να αθώσετε και γι' αυτό προχωράτε σ' αυτή τη λογική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το σχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού που συζητάμε για το 2013 και το οποίο κατέθεσε η συγκυβέρνηση μαζί με το επικαιροποιημένο μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής για το 2013-2016 αποτυπώνει την οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης και τις βασικές της στοχεύσεις, σε συνθήκες παρατεταμένης και βαθιάς καπιταλιστικής κρίσης. Αποτελεί το βασικό εργαλείο υλοποίησης της κυβερνητικής πολιτικής, το οποίο βεβαίως σηματοδοτεί την κλιμάκωση της πιο βάρβαρης αντιλαϊκής επίθεσης που πρόκειται να δεχθεί η εργατική τάξη και τα πλατιά λαϊκά στρώματα.

Άλλωστε, διαχρονικά και πολύ περισσότερο σε συνθήκες κρίσης ο κρατικός προϋπολογισμός πάντοτε λειτουργούσε ως μέσο, ως εργαλείο αναδιανομής του κοινωνικά παραγόμενου

πλούτου προς όφελος του μεγάλου κεφαλαίου και σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων, γιατί πάντοτε αποτελούσε μέσο για τη διασφάλιση και τη θωράκιση των εκάστοτε αναγκών των μονοπωλιακών ομίλων.

Έτσι, λοιπόν, με τον κρατικό προϋπολογισμό η Κυβέρνηση στοχεύει να υλοποιήσει τη δημοσιονομική της στρατηγική. Ποια είναι αυτή; Πρώτον, τα βάρη της δημοσιονομικής εξυγίανσης να τα πληρώσουν αποκλειστικά τα λαϊκά στρώματα. Αυτό το επιβεβαιώνει απράνταχτα και αδιάψευστα το νέο πακέτο μέτρων της λεγόμενης δημοσιονομικής προσαρμογής. Από 7,8 δισεκατομμύρια ευρώ, όπως είχατε βάλει στο προσχέδιο, στο σχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού σήμερα ανέρχεται στα 11 δισεκατομμύρια ευρώ, για την ακρίβεια 10,9 δισεκατομμύρια τα οποία θα κληθούν να πληρώσουν οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι και τα λαϊκά στρώματα μέσα από τις τεράστιες περικοπές στους μισθούς και τις συντάξεις.

Από τα 10,9 δισεκατομμύρια συνολικά, τα 7,1 δισεκατομμύρια ευρώ θα προέλθουν από αυτές τις περικοπές. Πλάι όμως σε αυτές τις περικοπές των μισθών και των συντάξεων έχουμε νέες περικοπές στα κοινωνικά επιδόματα, νέες μειώσεις στην υγειονομική περίθαλψη, νέες μειώσεις στην παιδεία, νέες περικοπές στα οικογενειακά επιδόματα, μειώσεις των επιστροφών φόρων στους αγρότες, φορολόγηση των τεχνικών παιχνιδιών. Ταυτόχρονα, έρχεται και το «κερασάκι στην τούρτα». Λέτε ότι θα πάρετε 80 εκατομμύρια ευρώ από τους εφοπλιστές. Μας κοροϊδεύετε;

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Κύριε συνάδελφε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ογδόντα εκατομμύρια ευρώ από τους εφοπλιστές. Για το 2013 μιλάμε. Αυτό λέει το πακέτο μέσα και διαβάστε το.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΣΤΑΜΠΟΥΛΗ: Προχθές είπατε εκατόν σαράντα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το πακέτο για τον προϋπολογισμό. Αυτό είναι για το μεσοπρόθεσμο. Για τον προϋπολογισμό μη με διορθώνετε, ξέρω πολύ καλά τι λέω. Δεν έχω ανάγκη συνηγόρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Μη διακόπτετε τον ομιλητή, παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Λέω, λοιπόν, ογδόντα εκατομμύρια προβλέπει για το 2013. Μας κοροϊδεύετε; Γιατί το λέμε αυτό; Τόσα πολλά θα βάλουν, λοιπόν, αν θα τα βάλουν;

Και ταυτόχρονα, τι έχουμε με αυτό που βάλατε; Έχουμε και το πολιτικό στριπτιζ της Χρυσής Αυγής. Αποκαλύφθηκαν ότι είναι τα τσιράκια των εφοπλιστών, οι ψευτοπαλικαράδες τραμπούκοι της Χρυσής Αυγής. Να σήμερα τι βγαίνουν και λένε. Προσοχή, μη πειράξουμε τα συμφέροντα των εφοπλιστών. Χθες, λοιπόν, χτυπούσαν τους μετανάστες. Σήμερα, την ημέρα της απεργίας, σήκωσαν τα χέρια να χτυπήσουν απεργούς, εργαζομένους μαθητές, που καλούσαν και άλλους συμμαθητές τους εργάτες από τα ΕΠΑΛ να μπουν στην απεργία. Να, λοιπόν, που είναι το μακρύ χέρι του συστήματος και η προστασία των κεφαλαιοκρατών, παρ' όλες τις λαϊκιστικές κορώνες τις οποίες βγάζουν για να καλύψουν αυτό το άγριο πρόσωπό τους.

Αυτό βεβαίως, που είναι το πλέον αποκαλυπτικό της ταξικότητας της πολιτικής σας είναι η φορολογική πολιτική. Το 2012 το αποτέλεσμα το λέει πεντακάθαρα. Αυξήθηκαν σε συνθήκες κρίσης με μειώσεις στους μισθούς και στις συντάξεις 20% τα έσοδα από τα φυσικά πρόσωπα και ταυτόχρονα τα έσοδα από τα νομικά πρόσωπα παρουσιάζουν μείωση 40,4% σε σχέση με το 2011. Και το νέο φορολογικό νομοσχέδιο που θα κάνετε θα είναι ακόμη πιο αντιλαϊκό, γιατί θα είναι υποταγμένο στη λογική της φορολογικής ανταγωνιστικότητας και της προσέλκυσης επενδύσεων, άρα μέσω του φορολογικού ανταγωνισμού και της μείωσης των φορολογικών συντελεστών.

Και ταυτόχρονα λέτε ότι πατάξετε τη φοροδιαφυγή; Όποιος λέει στις σημερινές συνθήκες ότι θα αντιμετωπίσει τη φοροδιαφυγή, λέει ψέματα γιατί τον πλούτο σε συνθήκες ελευθερίας κίνησης κεφαλαίων όπως είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε συνθήκες φορολογικών παραδείσων, σε συνθήκες offshore εταιρειών, δεν πρόκειται να τον φορολογήσετε. Αυτούς που θα φορολογείτε είναι αυτοί που έχουν πέντε, δέκα ευρώ μεροκάματο. Από αυτούς θα τα παίρνετε. Οι πλούσιοι έχουν όλους τους τρόπους να τα διώχνουν τα λεφτά τους.

Και μπορεί να μιλάμε εδώ για τα εξακόσια, τα τριακόσια, τα τετρακόσια –πόσα είναι- δισεκατομμύρια που έχουν κατευθυνθεί σε τράπεζες του εξωτερικού. Σε παγκόσμιο όμως επίπεδο, αυτό λένε οι καλοκαιρινές μελέτες, κύριε Υπουργέ. Βγήκε μία μελέτη και λέει ότι είναι 17 τρισεκατομμύρια δολάρια όχι σε τράπεζες, αλλά «παρκαρισμένα» σε φορολογικούς παραδείσους σε όλο τον κόσμο σε παγκόσμιο επίπεδο. Να, λοιπόν. Ποιος τους φορολογεί αυτούς; Η Ελλάδα δεν μπορεί. Οι υπόλοιποι δεν μπορούν εκεί; Φαίνεται ότι ούτε εκεί μπορούν. Είναι πραγματικό αυτό το γεγονός. Δεν μπορεί, λοιπόν, να υπάρξει αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και φορολόγηση του πλούτου, όσο δεν αμφισβητούνται αυτές οι συνθήκες.

Δεύτερο σκέλος της δημοσιονομικής στρατηγικής της Κυβέρνησης είναι να διευκολύνει την αναπαραγωγή του συσσωρευμένου κεφαλαίου, της επέκτασης της δράσης σε νέους τομείς, μέσα από την απελευθέρωση των αγορών, την περαιτέρω απελευθέρωση, μέσα από το άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών, την ολοκλήρωση των ιδιωτικοποιήσεων, την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας. Να ενισχύσει η Κυβέρνηση την επιχειρηματική δραστηριότητα και την επενδυτική δραστηριότητα μέσα από νέες φοροαπαλλαγές, μέσα από νέα κρατικά και κοινοτικά πακέτα στήριξης του μεγάλου κεφαλαίου. Σε αυτή την κατεύθυνση βεβαίως αξιοποιούνται το ΕΣΠΑ, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, οι διάφοροι αναπτυξιακοί νόμοι και μετά τις ιδιωτικοποιήσεις θα έχετε έσοδα 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ.

Και αυτά θα προέλθουν από την ολοκληρωτική ιδιωτικοποίηση των ποσοστών που διακρατεί σήμερα το κράτος από τις πρώην ΔΕΚΟ, όπως είναι ο ΟΠΑΠ, τα ΕΠΕ, ΔΕΠΑ, ΔΕΣΦΑ, την ιδιωτικοποίηση μιας σειράς άλλων επιχειρήσεων και την εκποίηση της ακίνητης περιουσίας. Βεβαίως, σταθερά προσηλωμένα είστε στην κύρια ταξική επιδίωξη. Δηλαδή, στην θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και τη στήριξη της κερδοφορίας των μεγάλου κεφαλαίου μέσα από την ακόμα μεγαλύτερη μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και της κατάργησης, ουσιαστικά, των εργασιών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Έτσι, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, η εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού θα αποτελέσει εκτέλεση στην κυριολεξία για τα λαϊκά στρώματα. Θα αποτελέσει ένα ακόμα πλήγμα στα λαϊκά συμφέροντα, συντριπτικό αυτή τη φορά, οδηγώντας ευρύτερα λαϊκά στρώματα στη φτώχεια και την εξαθλίωση στο όνομα της σωτηρίας των μονοπωλίων.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάποιος κάνουν αγωνιώδη προσπάθεια, όχι μόνο από την Κυβέρνηση, αλλά και από τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης να δείξουν ότι είναι μια ιδιομορφία αυτή η κατάσταση της Ελλάδας, ότι φταίνε οι παθογένειες του ελληνικού συστήματος, ο μεγάλος δημόσιος τομέας, οι οπατάλες. Αν έτσι ήταν τα πράγματα –όπως τα λέτε και ισχυρίζεστε- στην Ιρλανδία γιατί υπάρχει αντίστοιχη κατάσταση; Η Ιρλανδία ήταν «ο πιο καλός μαθητής», αυτός που ήταν μπροστά σε όλους τους δείκτες της ανταγωνιστικότητας μέχρι πριν από λίγα χρόνια. Ξαφνικά, όλα αυτά κατέρρευσαν σαν οικοδόμημα χτισμένο στην άμμο. Αν είναι ζήτημα –όπως σας κατηγορεί η Αντιπολίτευση- αδυναμίας να διαχειριστείτε την κατάσταση, τότε γιατί υπάρχουν αντίστοιχες καταστάσεις στη Γαλλία, στην Πορτογαλία, στην Ισπανία, στην Ιταλία; Και εκεί ανίκανο είναι το πολιτικό προσωπικό; Δηλαδή, η αστική τάξη δεν μπορεί να βρει κάποιο ικανό πολιτικό προσωπικό να διαχειριστεί τα συμφέροντά της πουθενά; Είναι δυνατόν να ισχυρίζεστε τέτοια πράγματα;

Αλήθεια, είναι το χρέος το πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε και πού θα βρούμε τα λεφτά; Έτσι ισχυρίζεστε. Δηλαδή η Ισπανία που έχει χρέος κάτω από 50%; Το χρέος της Ισπανίας είναι λιγότερο από 50% του ΑΕΠ της και σε συνθήκες κρίσης. Γιατί έχει αντίστοιχα προβλήματα και είναι έτοιμη να μπει στο μνημόνιο; Δεν έχει το 180%, το δυσθεώρητο, το μη βιώσιμο χρέος που έχουμε εμείς. Και το χρέος στο κάτω-κάτω της γραφής ποιος το δημιούργησε; Μας έπεσε από τον ουρανό; Δεν είναι αποτέλεσμα δεμένο με την καπιταλιστική ανάπτυξη, που εμφανίζεται σε όλες τις αναπτυσσόμενες καπιταλιστικές οικονομίες σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό;

Το θέμα είναι ποιος δημιούργησε το χρέος. Θα απαντήσουμε; Θα κάνουμε μια συζήτηση πάνω σ' αυτό το επίπεδο; Δηλαδή, η

διαχρονική δημοσιονομική πολιτική όλων των κυβερνήσεων που στήριξαν τα συμφέροντα του κεφαλαίου και στο σκέλος των εσόδων και στο σκέλος των δαπανών δεν έπαιξε ρόλο; Δεν έπαιξε ρόλο η στήριξη των επιχειρηματικών ομίλων με μια σειρά χρηματοδοτικά πακέτα, προγράμματα δημοσίων επενδύσεων, κοινοτικά πλαίσια στήριξης, δάνεια για να εκτελεστούν έργα με εγγύηση του ελληνικού δημοσίου, κρατικές προμήθειες υπερτιμολογημένες μια, δυο, τρεις, πέντε, δέκα φορές; Ποιον εξυπηρέτούσαν; Τα συμφέροντα των επιχειρηματικών ομίλων. Και μέσα απ' αυτή τη διαδικασία βγήκαν οι μίζες και η διαφθορά. Δεν έπαιξαν ρόλο οι νατοϊκοί εξοπλισμοί που είναι ακατάλληλοι, δεν σχετίζονται, υποβαθμίζουν –αν το θέλετε– την αμυντική θωράκιση και τη διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας μας; Δεν έπαιξαν ρόλο οι στόχοι της πλουτοκρατίας, που ασθμαίνοντας τις βαφτίσατε εθνικούς στόχους, όπως ήταν οι Ολυμπιακοί Αγώνες και τα τεράστια χρέη και φέσια που άφησε στον ελληνικό λαό;

Άρα, πάνω απ' όλα δεν παίζει ρόλο, κύριε Υπουργέ, η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Παίζει ρόλο σε δυο πολύ σημαντικούς παράγοντες. Αποτέλεσε σημαντικό παράγοντα συρρίκνωσης της παραγωγικής βάσης της ελληνικής οικονομίας η συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η συνθήκη του Μάαστριχτ -που την ψήφισαν όλα τα άλλα κόμματα πλην του ΚΚΕ- με την απελευθέρωση κίνησης κεφαλαίων, εμπορευμάτων, υπηρεσιών και την κατάρηση των δασμών; Όχι ότι εμείς έχουμε στραμμένο το βλέμμα μας στο παρελθόν, αλλά λέμε ότι ήταν παράγοντας.

Επίσης, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν παίζει σοβαρό ρόλο, δεν αποτελεί παράγοντα επιδείνωσης της καπιταλιστικής κρίσης; Δεν είναι ο βασικός υπεύθυνος;

Αντί, λοιπόν, να μας θωρακίσει η συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αποτελεί παράγοντα ακόμη πιο βαθιάς και πιο οξυμένης εκδήλωσης της καπιταλιστικής κρίσης στην Ελλάδα.

Όμως, και η δημοσιονομική διαχείριση δεν έπαιξε ρόλο στη διόγκωση του χρέους; Τα πακέτα που δόθηκαν με διάφορους τρόπους, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά παντού, στους επιχειρηματικούς ομίλους για τη σωτηρία τους, δεν αύξησαν το δημόσιο χρέος; Συνεπώς, το πρόβλημα δεν είναι το δημόσιο χρέος. Αποτελεί έκφραση του προβλήματος. Το πρόβλημα, όμως, είναι ο καπιταλισμός και η κρίση του.

Εδώ επανέρχονται πάλι ξεπερασμένες αντιλήψεις. Παλιά μιλούσαν για καζίνοκαπιταλισμό. Χθες ο κ. Δραγασάκης μίλησε για μαφιόζικο καπιταλισμό. Ξέρετε τι μου θυμίζει; Μου θυμίζει, όταν ο πατέρας μεταφέρει στο παιδί του το έγκλημα που έχει κάνει, για να αθωωθεί ο ίδιος. Αυτό είναι. Ο υπεύθυνος είναι ο καπιταλισμός. Τώρα, εάν έχει μαφιόζικα χαρακτηριστικά ή άλλα δεν έχει σημασία, γιατί αυτός είναι ο βασικός υπεύθυνος. Αυτή είναι η πηγή του προβλήματος και όχι το πώς κάθε φορά εκφράζεται.

Επίσης, δεν είναι ζήτημα διαχείρισης του συστήματος, όπως είπε ο εισηγητής, ο κ. Μαριάς, το ότι επικράτησε ο νεοφιλελευθερισμός. Είτε νεοφιλελευθερισμό είχαμε είτε κενυσιανισμό είναι αποτυχημένες μορφές διαχείρισης. Δηλαδή, ο κενυσιανισμός πέτυχε να αντιμετωπίσει τη μεγάλη κρίση του 1929; Απέτυχε παταγωδώς. Ο πόλεμος αντιμετώπισε την κρίση, ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος, με εκατομμύρια νεκρούς, με τεράστιες καταστροφές. Μήπως ο κενυσιανισμός δεν ήταν αυτός που οδήγησε στην κρίση του 1973 και στη θέση του ήρθε το φιλελεύθερο μοντέλο διαχείρισης, για να τον υποκαταστήσει;

Άρα, λοιπόν, και η μια και η άλλη πλευρά είναι σε βάρος του λαού. Δεν υπάρχει διαχείριση σε αυτά τα πλαίσια, πολύ περισσότερο που σήμερα ο καπιταλισμός σαπίζει. Έχει εξαντλήσει τα ιστορικά του όρια και αυτό τι επιβεβαιώνει; Επιβεβαιώνει πολύ γρήγορα ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση θέλει να αποκτήσει σοσιαλοδημοκρατικά χαρακτηριστικά. Έτσι, λοιπόν, βγάζει φλας αριστερά και στρίβει δεξιά, με κίνδυνο να προκαλέσει ένα πολύ μεγάλο ατύχημα, με θύμα το λαό.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, η κρίση γενικεύεται. Αυτή η ανησυχία της γενίκευσης της καπιταλιστικής κρίσης εκφράζεται από όλες τις πρόσφατες μελέτες των ιμπεριαλιστικών διεθνών οργανισμών και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και από τα πρό-

σφατα στοιχεία που έδωσε χθες στη δημοσιότητα η EUROSTAT.

Η κρίση στην Ευρωπαϊκή Ένωση εκδηλώνεται με ιδιαίτερα μεγάλη οξυμύτη, με ανισότιμη μορφή, που αυτό έχει ως αποτέλεσμα να οξύνονται οι αντιθέσεις, να ισχυροποιείται ακόμη περισσότερο η Γερμανία και η θέση της, να υποβαθμίζεται η θέση της Γαλλίας και να έχουν συνθήκες βαθιάς κρίσης όχι μόνο η Ελλάδα, αλλά και η Ισπανία, η Ιταλία, η Πορτογαλία για αρκετά χρόνια. Άρα, η όποια ανάκαμψη υπήρξε τα προηγούμενα χρόνια ήταν αναμικτή. Ήταν αναμικτή ανάκαμψη και οδηγεί σε νέα συγχρονισμένη κρίση.

Έτσι, λοιπόν, αυτές οι αντιθέσεις οδηγούν και σε προσωρινούς συμβιβασμούς και οι διαπραγματεύσεις που γίνονται μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αφορούν το λαό. Δεν γίνονται για λογαριασμό του λαού αυτές οι διαπραγματεύσεις. Αγωνιούν οι εκπρόσωποι των κυβερνήσεων για το πώς καλύτερα θα προστατεύσουν τα συμφέροντα των κεφαλαίων τους, των μονοπωλιακών τους ομίλων και όχι των λαών τους. Γι' αυτό, λοιπόν, η επιτυχημένη συμμαχία του Νότου πήρε όλα αυτά τα πακέτα των μέτρων, στα οποία αναφερθήκαμε και χθες αναλυτικά, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στην Ισπανία. Είναι αντιλαϊκά μέτρα. Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν γίνεται καλύτερη. Δεν πρόκειται ποτέ να γίνει Ευρώπη των λαών, θα είναι πάντα η Ευρώπη της λυκοσυμμαχίας των ιμπεριαλιστών.

Από αυτήν την άποψη, οι δυο επιλογές, τις οποίες θέλετε να παρουσιάσετε στο λαό, που εκχυδαϊσμένα λένε ότι είτε θα συμπαταχθούμε με τη Γερμανία για να γίνουμε μερκελιστές είτε θα συμπαταχθούμε με τον Ολάντ και τη συμμαχία του Νότου, είναι επιλογές βαθιά αντιλαϊκές. Γιατί η διαφορά της Μέρκελ με τον Ολάντ και τον Ομπάμα, που στηρίζει τον Ολάντ, ποια είναι; Είναι διαφορά για τους όρους και τις προτεραιότητες στην ευνοϊκή στήριξη των μονοπωλιακών τους ομίλων και δεν έχει καμία σχέση με τις ελαφρύνσεις προς τους εργαζόμενους. Είναι διαφορές οι οποίες σχετίζονται με το μοίρασμα των αγορών, των πλουτοπαραγωγικών πηγών και των εδαφών. Ιδιαίτερα αυτή η διαπάλη εκφράζεται σε ολόκληρη τη λεκάνη της Ανατολικής Μεσογείου.

Και έτσι, λοιπόν, για να μην παραδώσουμε τον ορυκτό μας πλούτο στους δανειστές, όπως είπε χθες ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να σκεφτούμε να τον δώσουμε, όπως είπε σήμερα ο κ. Μαριάς, στους Αμερικάνους του Ομπάμα που φιλοτιμήθηκαν να μας πουν ότι «θα σας διαγράψουμε το χρέος»; Δηλαδή τι μας καλείτε; Τι μας ζητάτε; Ζητάτε από τον ελληνικό λαό και την εργατική τάξη να επιλέξει ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο; Αν θα πάμε πίσω από τη Μέρκελ ή αν θα πάμε πίσω από τον Ολάντ; Αυτό ζητάτε να κάνουμε σε δύο επιλογές βαθύτατα αντιλαϊκές; Να επιλέξουμε ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο; Αυτές, λοιπόν, οι δύο βαθύτατα αντιλαϊκές επιλογές τι αντανακλούν; Αντανακλούν και τις δύο βασικές επιλογές που ανοίγονται μπροστά στην αστική τάξη; Ή θα συνεχιστεί η εσωτερική υποτίμηση -η πολιτική που ακολουθείτε και είναι αντιλαϊκή- ή θα πάμε σε ασύντακτη χρεοκοπία -που και αυτή αντιλαϊκή είναι- και σε έξοδο από το ευρώ. Είναι επιλογές όμως που δεν έχουν να κάνουν με το λαό.

Να κάνω μια παρένθεση εδώ πέρα. Χρησιμοποιείτε πάρα πολύ συχνά, κύριε Υπουργέ, όχι μόνο εσείς, αλλά και ο Πρωθυπουργός, την φράση ότι θέλετε να αντιμετωπίσετε τις παθογένειες, γιατί λέτε «ζούσαμε πάνω από τις δυνατότητες», «καταναλώναμε περισσότερα από όσα παράγουμε». Δηλαδή; Δεν είναι αυτό, κύριε Υπουργέ, η σύγχρονη έκφραση της θεωρίας της Ψωροκώσταινας; Είναι η σύγχρονη έκφραση της θεωρίας της Ψωροκώσταινας; Καλείτε, λοιπόν, το λαό σήμερα να βολευτεί με αυτά που παράγονται στην Ελλάδα, να βολευτεί δηλαδή με τη φτώχεια, τη μίζερια και την εξαθλίωση.

Και στο κάτω-κάτω της γραφής, κύριε Υπουργέ, ποιος καθορίζει τις δυνατότητες; Δεν πρέπει τις δυνατότητες να τις καθορίζουν οι λαϊκές ανάγκες; Δεν πρέπει τις δυνατότητες να τις καθορίζει η ικανοποίηση αυτών των σύγχρονων και διευρμένων αναγκών; Δηλαδή, είναι πολυτέλεια σήμερα να έχει εμβόλιο το παιδί ή να πηγαίνει στο σχολείο; Είναι πολυτέλεια; Δεν τις καθορίζει αυτές τις παραγωγικές δυνατότητες το επίπεδο ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων, κύριε Υπουργέ, δηλαδή το επίπεδο

της εργατικής τάξης; Δεν τις καθορίζουν τα εργαλεία, οι μηχανές, οι υποδομές, η τεχνολογία, η έρευνα και η καινοτομία; Δεν τις καθορίζουν οι πλουτοπαραγωγικές πηγές;

Αυτά υπάρχουν στη χώρα μας, κύριε Υπουργέ; Υπάρχουν. Γιατί, λοιπόν, δεν αξιοποιούνται; Ποιος είναι ο λόγος που δεν αξιοποιούνται και έχουμε 25% ανεργία; Ποιος είναι ο λόγος; Και όχι μόνο τώρα, και σε συνθήκες ανάπτυξης δεν αξιοποιούσατε πολλές πλουτοπαραγωγικές δυνατότητες στην Ελλάδα; Γιατί δεν αξιοποιούνται; Γιατί δεν θέλουν οι κεφαλαιοκράτες, οι ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής. Αυτοί δεν θέλουν, γιατί εκτιμούν ότι μέσα από τη χρησιμοποίηση των μηχανών και των εργαλείων τους δεν θα έχουν κέρδος. Γι' αυτό μεταφέρουν τα κεφάλαιά τους αλλού και αφήνουν τα εργαλεία, τις μηχανές, τα κτήρια, τις υποδομές να σκουριάζουν, να εγκαταλείπονται. Να, λοιπόν, ποιο είναι το πρόβλημα. Πώς θα το αντιμετωπίσουμε, λοιπόν, αυτό το πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, που δεν θέλουν οι κεφαλαιοκράτες; Με νέα κίνητρα; Με ακόμη πιο φθηνή εργατική δύναμη για να έχουν κέρδη; Εμείς λέμε όχι. Θα το αντιμετωπίσουμε...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας για λίγο, κύριε Πρόεδρε. Θα ολοκληρώσω σε δυο λεπτά.

Δεν τις αξιοποιούν αυτές τις δυνατότητες, γιατί δεν θέλουν οι κεφαλαιοκράτες. Πώς θα τις αξιοποιήσουμε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ; Εμείς λέμε, με το να καταστήσουμε τους κεφαλαιοκράτες ανίκανους και ανίσχυρους να επιβάλλουν τη θέλησή τους. Αυτό σημαίνει λοιπόν -και ολοκληρώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- ότι απέναντι στον ελληνικό λαό ανοίγονται δύο δρόμοι αντικειμενικά: Ή θα συνεχίσει να είναι προσαρμοσμένος και υποταγμένος στην καπιταλιστική βαρβαρότητα και στις αλυσίδες του, να είναι υποταγμένος στη μιζέρια, στη φτώχεια και την εξαθλίωση και να μειώνει όλο και περισσότερο τις απαιτήσεις του ή θα προχωρήσουμε στη σοσιαλιστική απελευθέρωση, κύριε Υπουργέ. Τρίτος δρόμος δεν υπάρχει.

Και πώς θα γίνει αυτό; Με αλλαγή της εξουσίας, με αλλαγή του αστικού αυτού κράτους, με κοινωνικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, με αποδέσμευση από τη λυκοσυμμαχία, την ιμπεριαλιστική συμμαχία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μονομερή διαγραφή του χρέους και ανάπτυξη των εμπορικών σχέσεων της Ελλάδας με καπιταλιστικά κράτη και καπιταλιστικές οικονομίες. Αλλά σε ποια βάση; Στη βάση του τι μας λείπει, τι έχουμε ανάγκη. Όχι να εισάγουμε αυτά που παράγουμε και να εξάγουμε αυτά που έχουν ανάγκη οι άλλοι. Σε αυτήν τη βάση. Έτσι, λοιπόν, με κεντρικό σχεδιασμό, που θα έχει τον περιφερειακό και τον κλαδικό, για να μπορέσει να υπάρξει ισόρροπη ανάπτυξη για να αντιμετωπίσουμε τις ανισομετρίες σε κλάδους και σε περιφέρειες -με άλλο τρόπο δεν γίνεται- και βεβαίως με εργατικό και λαϊκό έλεγχο σε επίπεδο παραγωγής, οικονομίας, κοινωνίας και πολιτικής.

Αυτό, λοιπόν, το φάντασμα που πλανιέται πάνω από τα κεφάλια της αστικής τάξης θέλετε να το ξορκίσετε. Γι' αυτό εχθές ο κύριος Πρωθυπουργός, όχι τυχαία, επέλεξε να επιτεθεί και να χλευάσει το σοσιαλισμό που οικοδομήθηκε, μιλώντας για ολοκληρωτισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό θέλησε να χλευάσει. Να είναι, όμως, σίγουρος ότι όσο και αν προσπαθεί να συκοφαντήσει το σοσιαλισμό που γνώρισε η ανθρωπότητα με τις κατακτήσεις, αλλά και τα λάθη τα οποία έκανε -και πρέπει να βγάζουμε συμπεράσματα- εμείς θα καλέσουμε ακριβώς το λαό να μην υποταχθεί στις σιδερένιες αλυσίδες και στην καπιταλιστική σκλαβιά, να απελευθερωθεί, οργανώνοντας την πάλη του, όχι απλά και μόνο για να μην περάσουν κάποια μέτρα, αλλά για να περάσει στη λαϊκή αντιπάλωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Και από αυτήν την άποψη, κύριε Πρόεδρε, δεν πιστεύω να έχετε ερώτημα για το τι θα κάνουμε στον προϋπολογισμό, τι στάση θα κρατήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, μόνο να

μην ακούσω την ανυπακοή. Διότι, ξέρετε ότι είναι και ποινικό αδίκημα η ανυπακοή στους νόμους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς είπαμε να ανατρέψουμε τους νόμους και το νομικό οπλοστάσιο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός των Οικονομικών κ. Στουρνάρας.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών): Εγώ σέβομαι τις απόψεις του Κομμουνιστικού Κόμματος. Θα ήθελα να σας πω, όμως, ότι ο υπαρκτός σοσιαλισμός δεν μπόρεσε τελικά να δώσει λύση για ένα και μόνο λόγο: διότι αγνόησε τα κίνητρα. Αγνόησε το γεγονός ότι ο άνθρωπος που περιγράφεται στο Κομμουνιστικό Μανιφέστο του Μάρξ δεν είναι ακόμα υπαρκτός, δεν υπάρχει. Απέχουμε πολύ ακόμα. Άρα, λοιπόν, χρειαζόμαστε κίνητρα. Ακριβώς η έλλειψη κινήτρων ήταν αυτή που προκάλεσε την πτώση του υπαρκτού σοσιαλισμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Μια κουβέντα απλά και μόνο, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα το ανοίξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ λέω ότι είναι πολύ ενδιαφέρουσα αυτή η συζήτηση, να την ανοίξουμε. Δεν ξέρω αν πρέπει μέσα εδώ από τα έδρανα της Βουλής. Είναι άλλο πράγμα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Κύριε Καραθανασόπουλε, ίσα-ίσα που θα πρέπει να χρωστάτε στον κύριο Υπουργό ευγνωμοσύνη, διότι σας άφησε ανοικτό το παράθυρο για το μέλλον. Είπε, «δεν βρέθηκε ακόμα ο άνθρωπος». Άρα, στο μέλλον μπορεί να βρεθεί αυτός.

(Χειροκροτήματα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω.

Υπάρχουν δύο είδη κινήτρων, κύριε Υπουργέ: Το κίνητρο του καπιταλιστικού κέρδους, που σε αυτό αλληθώρισαν δυστυχώς οι χώρες του σοσιαλισμού, δηλαδή στην καπιταλιστική αγορά και στο κέρδος, και το κίνητρο της ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών που αυτό υποτιμήθηκε. Αυτό οδήγησε στην ανατροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε πολύ.

Τελειώσαμε με τον κατάλογο των γενικών εισηγητών και εισερχόμαστε στον κατάλογο των ειδικών εισηγητών.

Θα ήθελα απλά να επισημάνω ότι ο χρόνος σας είναι πλέον δεκαπέντε λεπτά για τον καθένα και θα παρακαλούσα επειδή δέχτηκε κάποια μικρή ανοχή στους γενικούς εισηγητές, οι ειδικοί εισηγητές να τηρήσουν επ' ακριβώς το χρόνο, διότι θα τελειώσουμε με τον κατάλογο απόψε και προβλέπεται να πάμε λίγο αργά. Γι' αυτό παρακαλώ πολύ να μην πλατιάζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει η κ. Φεβρωνία Πατριανάκου, ειδική εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, για δεκαπέντε λεπτά.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Το έλαβα το μήνυμα, κύριε Πρόεδρε. Και για να συνεχίσω τη συζήτηση από εκεί που την αφήσαμε, στην πορεία για τη σοσιαλιστική απελευθέρωση, θα ήθελα να αναφέρω και έναν αγαπημένο σας, τον Τζόζεφ Στίγκλιτς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι δικός μας.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Δεν είπα δικό σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στο ΠΑΣΟΚ.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Εδώ έδειξα. Είναι αγαπημένος και σε κάποιους από εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Όχι, έτσι. Παρακαλώ, κυρία Πατριανάκου. Να μην διακόπτουμε και να μην απαντάτε στις διακοπές.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Ναι, κύριε Πρόεδρε, αλλά αρκεί να θυμηθείτε ότι έχουν περάσει ήδη είκοσι ένα δευτερόλεπτα και θέλω να μου τα δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Να μην διακόπτουμε και να μην απαντάτε στις διακοπές.

ΦΕΒΡΩΝΙΑ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ: Αυτός, λοιπόν, είπα το 2010 ότι είναι βέβαιο πως κάποια πράγματα θα αλλάξουν. Η επιστροφή στον πριν από την κρίση κόσμο, αποκλείεται. Γι' αυτό το ανέφερα.

Έχουμε χάσει την αίσθηση του επείγοντος και ό,τι συνέβη μέχρι τώρα αποτελεί κακό οιωνό για το μέλλον. Μήπως πράγματι έχουμε χάσει την αίσθηση του επείγοντος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Η χθεσινή κουβέντα –συμφωνώ ότι η σημερινή είναι συνέχεια της χθεσινής- αυτό έδειξε.

Ο προϋπολογισμός του 2013 κατατίθεται σε συνθήκες ασφυκτικές για τη χώρα όσο αφορά και τις αντοχές του λαού, αλλά και τις αντοχές της εθνικής μας οικονομίας. Με τη δημοσιονομική κατάσταση παρά τις θυσίες των Ελλήνων, παρά τις προσπάθειες, διαρκώς στη ζώνη του κινδύνου. Με το διεθνές περιβάλλον να χαρακτηρίζεται από αστάθεια, από ανισότητες, από γενικευμένη αβεβαιότητα.

Η κατάσταση εντείνεται από την πολιτική ατολμία των ευρωπαϊκών κυβερνήσεων, από το φόβο του πολιτικού κόστους, από την έλλειψη έγκαιρης συνεννόησης για την από κοινού αντιμετώπιση της κρίσης. Η πορεία της παγκόσμιας οικονομίας παραμένει εύθραυστη. Οι οικονομικοί δείκτες συνεχώς αναθεωρούνται προς τα κάτω. Κάθε πρόβλεψη για τις οικονομικές εξελίξεις είναι παρακινδυνευμένη.

Στη ζώνη του ευρώ, η οικονομική ανάπτυξη αναμένεται υποτονική και η περιοριστική δημοσιονομική πολιτική, οι συνεχιζόμενες εντάσεις στις χρηματοπιστωτικές αγορές, η υψηλή ανεργία, η αυξημένη αβεβαιότητα επηρεάζουν αρνητικά την εμπιστοσύνη και το οικονομικό κλίμα.

Οι συνθήκες στην αγορά εργασιών έχουν επιδεινωθεί τα τελευταία τρίμηνα λόγω της μειωμένης οικονομικής δραστηριότητας. Η απασχόληση συνεχίζει να συρρικνώνεται, ενώ το ποσοστό της ανεργίας αυξάνεται σε ιστορικά υψηλά επίπεδα. Οι άνεργοι στις δεκαεπτά χώρες της ευρωζώνης ανέρχονται πλέον στα 18,5 εκατομμύρια. Το ψηλότερο ποσοστό ανεργίας της τάξεως του 25,8% καταγράφεται μεν στην Ισπανία, ακολουθεί πολύ κοντά η Ελλάδα τον Αύγουστο με 25,4% και ειδικότερα στους νέους από δεκαπέντε έως εικοσιτεσσέρων ετών το ποσοστό εκτινάσσεται στο εφιαλτικό 58%. Η δυναμική μείωσης της απασχόλησης, σε συνδυασμό με τα δυσμενή στοιχεία των ερευνών, καταδεικνύουν ότι η ανεργία θα αυξηθεί περαιτέρω στο μέλλον. Αποτελεί καμπανάκι κινδύνου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί τα αυστηρά δημοσιονομικά μέτρα και τα προγράμματα περικοπών να μειώνουν το δημοσιονομικό έλλειμμα στα κράτη της Ευρωζώνης, αλλά το δημόσιο χρέος αδυνατούν να το χαλιναγωγίσουν. Η κρίση χρέους επηρεάζει σημαντικά την οικονομική πολιτική των κρατών-μελών τόσο της Ευρωζώνης, όσο και των υπολοίπων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στη χώρα μας το ύψος του χρέους της γενικής Κυβέρνησης το 2013 προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 346 δισεκατομμύρια ή στο 189% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 13,5 ποσοστιαίες μονάδες έναντι του 2012. Το 2012 το χρέος μειώθηκε μόλις κατά 15 δισεκατομμύρια, παρά το όφελος της μείωσης των 106 δισεκατομμυρίων από το PSI. Η τελευταία έκθεση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου για το 2017, οπότε και σταματά το εύρος προβλέψεων, εκτιμά ότι το ελληνικό χρέος θα φτάσει στο 153% του ΑΕΠ.

Είναι σαφές ότι οι συγκεκριμένες εκτιμήσεις δημιουργούν ιδιαίτερη ανησυχία όσον αφορά τη βιωσιμότητα του χρέους, η οποία, σύμφωνα με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, εξασφαλίζεται όταν το χρέος το έτος 2020 μειωθεί στο 120% του ΑΕΠ. Κανόνας, βέβαια, με μεγάλο βαθμό αυθαιρεσίας.

Ουσιαστικά, με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις, για να επιτευχθεί ο στόχος βιωσιμότητας της χώρας, η συνεχιζόμενη κρίση χρέους, η αδυναμία πρόσβασης στις διεθνείς αγορές, αλλά και το έλλειμμα αξιοπιστίας, δημιουργούν ασφυκτικές συνθήκες στην άσκηση της αναγκαίας δημοσιονομικής πολιτικής. Η ελληνική οικονομία έχει περιπέσει στο γνωστό φαύλο κύκλο της ύφεσης, δημοσιονομική προσαρμογή-ύφεση-μη επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα χρόνια διαρθρωτικά και δημοσιονομικά προβλήματα της χώρας, η συνεχιζόμενη κρίση χρέους, η αδυναμία πρόσβασης στις διεθνείς αγορές, αλλά και το έλλειμμα αξιοπιστίας, δημιουργούν ασφυκτικές συνθήκες στην άσκηση της αναγκαίας δημοσιονομικής πολιτικής. Η ελληνική οικονομία έχει περιπέσει στο γνωστό φαύλο κύκλο της ύφεσης, δημοσιονομική προσαρμογή-ύφεση-μη επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων.

Κεντρικό σημείο αναφοράς αποτελεί η εντεινόμενη αβεβαιότητα. Βασικό χαρακτηριστικό των οικονομικών εξελίξεων το 2012 είναι η παραμονή της οικονομίας μας σε βαθιά ύφεση, που συνεχίζεται αμείωτη για πέμπτο συνεχόμενο έτος με τη συνολική συρρίκνωση του ΑΕΠ να ξεπερνά το 21% την τελευταία πενταετία.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν το 2013 εκτιμάται ότι θα ανέλθει μόλις στα 183 δισεκατομμύρια έναντι 233 δισεκατομμυρίων το 2008.

Αυτό ο φαύλος κύκλος μπορεί να διακοπεί μόνο εάν ενισχυθούν οι θετικές προσδοκίες για την οικονομία. Αν επιδείξουμε ισχυρή πολιτική βούληση διαφύλαξης του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Αν περιφρουρήσουμε την κυβερνητική σταθερότητα και επενδύσουμε στην αξιοπιστία. Αν προωθήσουμε με μεγάλη αποφασιστικότητα πολιτικές επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων. Αν προχωρήσουμε σε διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος. Αν κτίσουμε το εξωστρεφές νέο παραγωγικό μοντέλο της χώρας. Αν επανεκκινήσουμε την πραγματική οικονομία. Αν απελευθερώσουμε την αναπτυξιακή της δομή. Αν εντατικοποιήσουμε τις διαδικασίες αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας.

Σ' αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο έχουν αναληφθεί πρωτοβουλίες εντός του 2012. Ειδικότερα προωθείται μέσω του Ταμείου Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας -του γνωστού ΤΑΙΠΕΔ- ένα σημαντικό και στοχευμένο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων. Η υλοποίηση του προγράμματος αυτού θα ωφελήσει την οικονομία, γιατί μειώνεται το δημόσιο χρέος από τα έσοδα του προγράμματος, γιατί μειώνονται τα ελλείμματα, αφού παύει να υφίσταται οποιασδήποτε μορφής κρατική χρηματοδότηση και η αξιοποίηση τους με τη σειρά της θα ενισχύσει την οικονομική δραστηριότητα της χώρας, οδηγώντας σε δημιουργία θέσεων εργασίας, πρόσθετα φορολογικά έσοδα και καλύτερες υπηρεσίες στους πολίτες.

Στόχος της υλοποίησης του προγράμματος και της αξιοποίησης της περιουσίας του δημοσίου είναι η μετατροπή ενός μέρους του δυνητικού πλούτου της χώρας σε ενεργητικό πλούτο. Μέχρι το 2016 το ελληνικό δημόσιο αναμένεται να εισπράξει περί τα 11 δισεκατομμύρια.

Η Αντιπολίτευση δεν επιτρέπεται να κρύβεται πίσω από δογματισμούς και ιδεοληψίες και να μην αντιλαμβάνεται ότι φέρει διαχρονικές ευθύνες για την αντίδραση στον εκσυγχρονισμό του κράτους, σε ένα διαρκώς μεταβαλλόμενο γεωπολιτικό και οικονομικό περιβάλλον. Χαρακτηριστική περίπτωση επωφελούς για το δημόσιο αποκρατικοποίησης να θυμίσω ότι ήταν το μοντέλο της Ολυμπιακής Αεροπορίας και η ενοικίαση του εμπορευματοκιβωτίου στο λιμάνι του Πειραιά στην εταιρεία «COSCO», μετά από πολύμηνες και επώδυνες για την τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, προσπάθειες.

Τρία χρόνια μετά, ο Πειραιάς παρουσιάζει εμπορευματοκή κίνηση σε διεθνή πλέον επίπεδα, γίνεται το πρώτο λιμάνι της Μεσογείου και το περιοδικό «STERN» σε αρθρογραφία και ειδική ανταπόκριση από την Κίνα αναφέρει ότι η Καγκελάριος Μέρκελ αναγκάστηκε να αλλάξει την στάση της, διότι η στρατηγική συμμαχία της Αθήνας με την υπερδύναμη Κίνα δίνει ανάσες ζωής στην Ελλάδα και τρομάζει παράλληλα τους Ευρωπαίους που τρέμουν το ενδεχόμενο να σταματήσει να βοηθάει το Πεκίνο στη διάσωση του ευρώ.

Μία συμφωνία που πολεμήθηκε, για να προστατευθούν συντεχνιακά συμφέροντα, στην πορεία, πέραν του σημαντικού οικονομικού οφέλους ισχυροποίησε και πολιτικά και γεωστρατηγικά τη χώρα. Μια συμφωνία, που ακόμα και σήμερα που μιλάμε, η αντιπολίτευση δεν έχει το πολιτικό σθένος να αναγνωρίσει, αλλά απεναντίας καταδεικνύει ότι τίποτα δεν διδάχθηκε, γιατί ακόμη και σήμερα το «όχι» είναι αντιδραστικό, είναι «όχι» σε όλα. Απευθύνεστε με το χθες σε μια κοινωνία που πραγματικά διψάει για το αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας το είπα και στην επιτροπή, δεν είμαι οικονομολόγος. Από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, όμως, ασχολούμαι με τα μαθηματικά. Και το πρόβλημα του χρέους είναι κατεξοχήν μαθηματικό πρόβλημα. Είναι αποτέλεσμα

ενός κλάσματος. Αριθμητής το δημόσιο χρέος, δηλαδή τα δανεικά. Παρανομαστής το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, δηλαδή ό,τι παράγουμε. Όταν το αποτέλεσμα αυτού του κλάσματος ξεπέρασε το 120%, ποσοστό που διασφαλίζει κατά τους δανειστές μας τη βιωσιμότητα του χρέους, η χώρα μπήκε σε περιπέτεια.

Το 2009 το δημόσιο χρέος της χώρας ήταν 299 δισεκατομμύρια. Το αναθεωρημένο ΑΕΠ ήταν 231 δισεκατομμύρια. Αποτέλεσμα κλάσματος, 129%. Το 2012 το χρέος αυξήθηκε στα 340 δισεκατομμύρια, το ΑΕΠ συρρικνώθηκε στα 194 δισεκατομμύρια. Το ποσοστό λογικά εκτόξευθηκε στο 175%.

Ας κάνουμε μια υπόθεση εργασίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ας πούμε λοιπόν ότι τα τελευταία τρία χρόνια ο δανεισμός δεν αυξανόταν και ότι η οικονομία μας δεν παρήγαγε ελλείμματα, οι προϋπολογισμοί ήταν ισοσκελισμένοι. Και πάλι το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ θα είχε εκτοξευθεί από το 129% στο 154% για έναν και μόνο έναν λόγο, την ύφεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν έχετε πρόταση. Δεν προτείνετε πολιτικές που θα μειώνουν το αποτέλεσμα του κλάσματος. Τι υπερασπίζετε; Υπερασπίζετε περισσότερο κράτος. «Κλείνετε το μάτι» στους ανέργους. Το αντίδοτό σας στην ανεργία δεν είναι η επιχειρηματικότητα, αλλά οι κρατικοποιήσεις. Δεν υπάρχει συντεχνιακή ελίτ που να μην έχετε υιοθετήσει. Αντιδράτε στον περιορισμό των δαπανών. Λέτε «να» στην πολιτική που τρέφει τα ελλείμματα και οδηγεί σε νέο δανεισμό. Με άλλα λόγια, τι κάνετε; Αυξάνετε τον αριθμητή, αυξάνετε και το αποτέλεσμα κι άρα οδηγείτε τη χώρα σε πιο βαθιά κρίση χωρίς να απαντήσετε στο καίριο ερώτημα: Πού θα βρείτε δανειστές; Που θα βρείτε τα λεφτά; Αυτή είναι λεπτομέρεια, με αυτά θα ασχολούμαστε;

Λέτε «όχι» στις αποκρατικοποιήσεις, «όχι» στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, όχι στην προσέλκυση νέων επενδύσεων. Με άλλα λόγια τι κάνετε; Αντιδράτε σε κάθε τι που οδηγεί στην αύξηση του παρανομαστή και άρα μειώνει το αποτέλεσμα. Η πολιτική σας είναι πολιτική μηδενικής διεξόδου από την κρίση. Διότι πράγματι η απάντηση, όπως Τσακαλώτο, στο θέμα που θέσατε ήταν ότι δεν υπάρχει διαδικασία εξόδου από την Ευρωζώνη. Πράγματι, δεν υπάρχει θεσμική και θεσμοθετημένη διαδικασία. Υπάρχει, όμως, διαδικασία εξόδου από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτή προβλέπεται.

Βγείτε και πείτε ανοιχτά και καθαρά στον ελληνικό λαό κι απαντήστε: Πώς θα αυξήσετε το ΑΕΠ της χώρας; Θα το αυξήσετε με δασμολογημένες εξαγωγές, χωρίς αγροτικές επιδοτήσεις, χωρίς εγχώρια, βιομηχανική παραγωγή;

Κατά συνέπεια, έρχεται να προστεθεί στα άλυτα προβλήματα των μαθηματικών, στο Δήλιο πρόβλημα, στη γεωμετρική τριχοτόμηση της γωνίας, στον τετραγωνισμό του κύκλου και το άλυτο πρόβλημα της μείωσης του δανεισμού κατά ΣΥΡΙΖΑ. Δίπλα στα άλυτα προβλήματα των μαθηματικών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχεται να προστεθεί το άλυτο, αναπόδεικτο και επικίνδυνο για τον ελληνικό λαό «θεώρημα του Τσίπρα».

Χθες ψηφίσαμε κυβερνητική σταθερότητα. Χθες ψηφίσαμε, για να δώσουμε στον Πρωθυπουργό της χώρας τη δύναμη να διαπραγματευθεί. Χθες δώσαμε ανάσα στη χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τώρα πρέπει να δώσουμε ψήφο σε αυτόν τον προϋπολογισμό, γιατί αποτελεί ένα ρεαλιστικό στις προβλέψεις του δημοσιονομικό πλαίσιο, στην κατεύθυνση ανάκτησης της διεθνούς μας αξιοπιστίας και τη δεδηλωμένη βούληση του ελληνικού λαού για την παραμονή της χώρας στη ζώνη του ευρώ, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αποτελεί ευθύνη όλων μας, αποτελεί ευθύνη της πολιτικής ηγεσίας του λαού μας, να απελευθερώσει τις δημιουργικές του δυνάμεις, να περιφρουρήσει την τιμή του, να σεβαστεί την αξιοπρεπή του διαβίωση, να διαφυλάξει την κοινωνική συνοχή, να προστατεύσει τους θεσμούς και τη δημοκρατία, γιατί σύμφωνα με τον Γάλλο ευρωπαϊστή και αρχιτέκτονα του οικοδομήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ζαν Γκαμπριέλ Μονέ «Τίποτα δεν είναι δυνατό χωρίς τους ανθρώπους, τίποτα δεν είναι στέρεο χωρίς τους θεσμούς».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης): Ευχαριστούμε

πολύ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Δημήτριος Γελαλής.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν ήταν τα προβλήματα των εργαζομένων θεώρημα, θα είχαν λυθεί. Δυστυχώς, όμως, δεν είναι θεώρημα.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δύο μήνες βλέπουμε πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, φωτογραφικές διατάξεις, όλα με τη διαδικασία του επειγόντος και όλα «για τη σωτηρία της χώρας μας». Φτάνει πια! Δεν μας ψήφισε ο ελληνικός λαός για να βλέπουμε από αυτά εδώ τα έδρανα τα τρένα, ή μάλλον τα μέτρα να περνούν. Δεν είμαστε εδώ ως πρόσχημα για να υλοποιούνται οι απαιτήσεις των δανειστών της τρόικας.

Απαξιώνετε την Ελληνική Βουλή. Παραβαίνετε τους κανόνες της δημοκρατίας. Μετατρέπετε τη λειτουργία της σε διεκπεραιωτή στην υπηρεσία των δανειστών. Δεν δώσατε χρόνο στους Βουλευτές ούτε να διαβάσουν, ούτε να μελετήσουν τα μέτρα που φέρατε και όμως είχατε το θράσος -θα έλεγα- να τα ψηφίσετε.

Λέγατε ότι διαπραγματεύεστε με την τρόικα, αλλά τελικά διακαιωθήκαμε εμείς που λέγαμε ότι όποιος έχει συνυπογράψει τα μνημόνια δεν είναι δυνατόν να έχει διαπραγματευτική ικανότητα. «Νύχτα» περάσατε τα μέτρα. «Σε βαθύ σκοτάδι βυθίζετε τη χώρα μας» με τις πολιτικές επιλογές σας. Εκμεταλλεύεστε την αγωνία και το φόβο για ενδεχόμενη άτακτη χρεοκοπία. Πού οδηγείτε τη χώρα με την πολιτική σας, αγαπητοί συνάδελφοι της συγκυβέρνησης;

Η χώρα φαίνεται ότι χάνει το τρένο της ανάπτυξης και οδηγείται στη χειρότερη μορφή φτώχειας, ανυποληψίας και μείωσης της εθνικής κυριαρχίας. Διακόπτονται τα σχολεία λόγω υποσιτισμού των παιδιών, ενώ ψωμί με δόσεις αγοράζουν άνεργοι και υποαπασχολούμενοι στις γειτονίες της Αθήνας. Κάνετε ζούγκλα τον αγώνα για την καθημερινή διαβίωση, επιβίωση για τον ελληνικό λαό που υποφέρει.

Ο προϋπολογισμός δείχνει πως δεν υπάρχει πάτος στο βαρέλι με τα μέτρα, την πολιτική της απόλυτης λιτότητας. Η απότομη δημοσιονομική προσαρμογή μέσα σε δύο μόνο χρόνια οδηγεί την οικονομία σε ακόμα χειρότερα μεγέθη. Η αποτυχία της πολιτικής σας αποτυπώνεται στο σχέδιο του προϋπολογισμού, από το οποίο γίνεται φανερό η μείωση των εσόδων που θα προέλθει από την περαιτέρω μείωση των μισθών και συντάξεων, την πτώση της κατανάλωσης καθώς και τη δραματική επίδραση στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Με δικά σας λόγια το σχέδιο αποτυπώνει ξεκάθαρα το φαύλο κύκλο της λιτότητας και της ύφεσης, την αρνητική επίδραση που έχουν τα μέτρα της λιτότητας στην ανάπτυξη. Αυτά είναι μέσα από το σχέδιο του προϋπολογισμού.

Παρά τα πρωτοφανή μέτρα που λαμβάνονται εναντίον των πολιτών, η βελτίωση στο επίπεδο των ελλειμμάτων είναι πολύ περιορισμένη και σε κάθε περίπτωση δυσανάλογη με το ύψος των θυσιών. Η συνεχιζόμενη για έκτη χρονιά ύφεση θα έχει σαν αποτέλεσμα η χώρα να χάσει από το 2009 μέχρι το 2013 το 25% του ΑΕΠ της.

Η αναθεώρηση του μεσοπρόθεσμου τον Ιούνιο του 2011 προέβλεπε για το έτος αυτό επιπρόσθετα μέτρα ύψους 6,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, προκειμένου να αντιμετωπίσει τον εκτροχιασμό των εξόδων εξαιτίας της ύφεσης. Το αποτέλεσμα όπως, ομολογείται με τον προϋπολογισμό, είναι η απόκλιση του ελλείμματος σε σύγκριση με το στόχο σε 2,1 ποσοστιαίες μονάδες λόγω της επιβράδυνσης της οικονομίας. Προκάλεσε, επίσης, την κατακόρυφη αύξηση του ποσοστού ανεργίας στο 17,3% σε σύγκριση με το 12,5% του 2010.

Με το συμπληρωματικό προϋπολογισμό του Φεβρουαρίου του 2012 η ύφεση υπολογιζόταν σε -4,5%, όπως υπολογίζεται και για το 2013. Η λήψη μέτρων 49 δισεκατομμυρίων ευρώ την περίοδο 2010-2012 οδήγησε σε επιδείνωση της πραγματικής ύφεσης για το 2012 από 6,7% με 7% και αναμένεται να διαμορφωθεί υψηλότερα από το 7%.

Άγρια λιτότητα προβλέπει και ο προϋπολογισμός του 2013 με μέτρα ύψους 11 δισεκατομμυρίων ευρώ, εκ των οποίων τα 9 δισεκατομμύρια αφορούν τις δαπάνες και 2 δισεκατομμύρια στα

έσοδα. Η καθαρή απόδοση αυτών των μέτρων εκτιμάται στα 9,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Μετά από όλα τα παραπάνω με ένα μαγικό τρόπο η ύφεση για το 2013 προβλέπεται να πάει στο 4,5%. Η μείωση αναμένεται να προέλθει από την εγχώρια ζήτηση, η συμβολή της οποίας προβλέπεται στις -6,9 εκατοστιαίες μονάδες, με την ιδιωτική κατανάλωση να μειώνεται κατά 7%, τη δημόσια κατανάλωση κατά 7,2% και τις επενδύσεις κατά 3,4%.

Το ποσοστό της ανεργίας προβλέπεται, μαγικά και αυτό, ελαφρά αυξημένο κατά 0,4% σε σχέση με φέτος. Τα πραγματικά μεγέθη προβλέπονται να είναι δραματικότερα και συμφωνούν οι οικονομικοί αναλυτές, καθώς η αναμενόμενη μείωση του ΑΕΠ, υπό το βάρος των νέων μέτρων της μεταφερόμενης αρνητικής επίδρασης από τα οικονομικά μέτρα του 2012 και των γνωστών ως πολλαπλασιαστών δημοσιονομικής πολιτικής, αναμένεται να διαμορφώσει την ύφεση σε υψηλότερα επίπεδα.

Το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής πολιτικής στο κεφάλαιο περί γενικών κινδύνων, αναφέρει τις διεθνείς εξελίξεις σχετικά με το εκτιμώμενο μέγεθος των πολλαπλασιαστών, η επιρροή των οποίων μπορεί να επιδεινώσει τα προβλεπόμενα δημοσιονομικά μεγέθη. Και ενώ οι δημοσιονομικοί πολλαπλασιαστές που ελήφθησαν υπ' όψιν για τις εκτιμήσεις είναι κοντά στο 0,5%, οι νεότερες μελέτες στη μετά κρίση περίοδο δείχνουν αύξηση αυτών σε ένα επίπεδο από 0,9% έως και 1,7%. Καταλήγει επί λέξει ότι αν αυτό επαληθευτεί, υπάρχει περίπτωση να υπάρξει απόκλιση της πραγματικής μακροοικονομικής επίδοσης της οικονομίας για την περίοδο 2013-2016 σε σχέση με το μακροοικονομικό σενάριο.

Αφήνεται, λοιπόν, ένα μεγάλο παράθυρο για εξελίξεις πολύ χειρότερες, κύριε Υπουργέ, λόγω της αρνητικής επίδρασης των μέτρων στο ΑΕΠ. Η ανάπτυξη μόνο με ένα θαύμα φαίνεται ότι μπορεί να επιτευχθεί. Η ελληνική οικονομία στερείται τα απαραίτητα κεφάλαια για να στηριχθεί η επανεκκίνησή της και η απαχόληση. Δεν υπάρχουν ούτε διαθέσιμες καταθέσεις, ούτε τραπεζικές δανειοδοτήσεις, ούτε ιδιωτικά κεφάλαια, ενώ και όσοι είχαν επενδύσει, επιδιώκουν να μεταφερθούν στο εξωτερικό ή ήδη έχουν μεταφέρει την έδρα τους, όπως οι πολυεθνικές εταιρείες της «ΦΑΓΕ» και της «3Ε».

Τι αναφέρει το σχέδιο του προϋπολογισμού; Ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής του νομισματικού μεγέθους, έγινε προοδευτικά περισσότερο αρνητικός και διαμορφώθηκε σε μείον 18,9% τον Αύγουστο του 2012, έναντι 16,4% το Δεκέμβριο του 2011. Ο ρυθμός μείωσης των καταθέσεων διάρκειας μίας ημέρας διαμορφώθηκε σε 22,5% τον Αύγουστο του 2012 από 18% τον Δεκέμβριο του 2011, ενώ ο ετήσιος ρυθμός μείωσης των καταθέσεων προθεσμίας έως δύο ετών σε 16,3% τον Αύγουστο του 2012, από 15,3% το Δεκέμβριο του 2011.

Τα παραπάνω στοιχεία αποκαλύπτουν τη συνεχιζόμενη φυγή των εγχώριων καταθέσεων που ξεκίνησαν τον Οκτώβριο του 2009, αλλά και την αδυναμία αντιστροφής του κλίματος, καθώς και οι καταθέσεις των νοικοκυριών εξαφανίζονται λόγω της μείωσης των εισοδημάτων και της υπερφορολόγησης.

Δεν θέλετε να λύσετε το πρόβλημα της εξαγωγής των καταθέσεων σε τρίτες χώρες, ειδικά στην Ελβετία. Αφήνεται τη λίστα Λαγκάρντ έξω απ' αυτή τη διαδικασία. Αφήνεται τις πενήντα τέσσερις χιλιάδες καταθετών στο εξωτερικό, που είναι ήδη στο ΚΕΠΥΟ, έξω απ' αυτή τη διαδικασία. Δεν ελέγχετε ποιες είναι νόμιμα έξω και ποιες όχι. Επομένως, ούτε αντιστροφή του κλίματος θέλετε, ούτε αύξηση των εσόδων του προϋπολογισμού, παρά μόνο επιμένετε στη μονομερή μείωση των δαπανών.

Την έξοδο των κεφαλαίων προς το εξωτερικό επιβεβαιώνει με το χειρότερο τρόπο και το ισοζύγιο εξωτερικών συναλλαγών. Από πλευράς επενδύσεων χαρτοφυλακίου, σημειώθηκε καθαρή εκροή ύψους 76 δισεκατομμυρίων ευρώ το 2012, έναντι καθαρής εκροής 13,3 δισεκατομμύρια ευρώ στην αντίστοιχη περίοδο του 2011. Δηλαδή, έχουμε έξι φορές περισσότερα κεφάλαια τοποθετημένα στο εξωτερικό.

Τι άλλο λέει ο προϋπολογισμός; Ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής του υπολοίπου της συνολικής χρηματοπιστωτικής οικονομίας για τα εγχώρια νομισματικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα γινόταν σχεδόν αδιάλειπτα περισσότερο αρνητικός από τον Ιούνιο του

2011, ώστε τον Αύγουστο του 2012 να διαμορφωθεί σε μείον 3,5%. Το Δεκέμβριο του 2011 ήταν στο μείον 2%. Αποκαλύπτεται η αδυναμία των τραπεζών να χρηματοδοτήσουν την οικονομία και για λόγους μειωμένης κεφαλαιακής επάρκειας και λόγω της έντονης και παρατεταμένης κάμψης της οικονομικής δραστηριότητας και του κλίματος αυξημένης αβεβαιότητας.

Η κεφαλαιακή επάρκεια των τραπεζών δεν θα καλυφθεί ούτε με τα 25 δισεκατομμύρια που θα δοθούν από το πακέτο στήριξης και επομένως, πάλι δεν θα μπορούν να βοηθήσουν στην αναθέρμανση της οικονομίας. Πολύ σύντομα θα χρειαστούν και άλλα χρήματα, τα οποία δεν γνωρίζουμε από πού θα βρεθούν και αποδεικνύεται ότι το βαρέλι είναι χωρίς πάτο. Αυτό είναι η στήριξη για τις τράπεζες, ένα βαρέλι χωρίς πάτο.

Επιβεβαιώνεται και από το ΔΝΤ η κακή οικονομική πολιτική που ακολουθείτε, που δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας για βιωσιμότητα του χρέους, ενώ παράλληλα υποδεικνύει την άμεση ανάγκη για αλλαγή πολιτικής. Σήμερα το ΔΝΤ διαπιστώνει ότι δεν έγινε καλή εκτίμηση της επίπτωσης των μέτρων λιτότητας στην επιδείνωση της ύφεσης και των συνεπειών της στις οικονομίες με δημοσιονομικό έλλειμμα. Καλεί μάλιστα τις κυβερνήσεις να εγκαταλείψουν τους στόχους για μείωση των ελλειμμάτων στην περίπτωση που οι ρυθμοί του ΑΕΠ αποδεικνύονται απογοητευτικοί.

Εδώ, λοιπόν, στη χώρα μας γίνεται το «πείραμα» και τα χρήματα συμπεράσματα που προκύπτουν θα χρησιμοποιηθούν για τη διάσωση άλλων χωρών που δεν βιάστηκαν να προστρέξουν στο μηχανισμό στήριξης, ενώ η χώρα μας θα έχει καταστραφεί προσπαθώντας να εφαρμόσει πιστά ένα κακό και αδιέξοδο οικονομικό πρόγραμμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ**)

Το πιο πιθανό λοιπόν είναι μετά τις νέες θυσίες του 2013 να χρειαστούν και άλλες, ενώ ο κατήφορος στο σπινάκι της ύφεσης, της ανεργίας, της ανέχειας δεν έχει τέλος. Το Ινστιτούτο της ΓΣΕΕ εκτιμά την εκτίναξη του ποσοστού της ανεργίας το 2013 στο 29%. Σε πραγματικούς αριθμούς διαμορφώνεται στο 34% - 35% κι αυτό αντιστοιχεί σε ένα εκατομμύριο επιτακτικές πενήντα χιλιάδες ανέργους. Θα ήθελα όμως να πω -έφυγε η κ. Πατριανάνου- ότι την ανεργία δεν την ανεβάσαμε εμείς σ' αυτά τα επίπεδα. Κάποιοι άλλοι είναι που την ανέβασαν. Αυτοί είναι οι υπεύθυνοι και θα πρέπει να λογοδοτήσουν και στον ελληνικό λαό.

Πρέπει να πούμε την αλήθεια στο δοκιμαζόμενο λαό, να σκεφθούμε τα νέα παιδιά που βγήκαν ή πρόκειται να βγουν στην αγορά εργασίας και βλέπουν πως ακόμη κι αν σταθούν τυχεροί και βρουν δουλειά, θα εργάζονται σε συνθήκες σκλαβιάς, με ελάχιστα απολαβές. Αυτή η γενιά, η γενιά της τρούικας είναι ένα καζάνι που βράζει, με άγνωστες συνέπειες.

Αν το πρόγραμμα αυτό δεν μπορεί να βγάλει τη χώρα από την κρίση, πρέπει να αλλάξετε πολιτική. Δεν παλεύουμε εδώ για την ευημερία της Γερμανίας ούτε των ξένων επενδυτών, που κι αυτοί ακόμη είναι απρόθυμοι να έρθουν πλέον στην Ελλάδα.

Μεγαλύτερη είναι η επίδραση στο δημόσιο χρέος, το οποίο αυξάνεται συνεχώς, ενώ χάνονται όλο και περισσότερες θέσεις εργασίας. Πλέον είναι φανερό ότι δεν είναι διαχειρίσιμο το χρέος και είναι ανέφικτος ο στόχος για μείωση του στο 120% του ΑΕΠ το 2020.

Το δημόσιο χρέος προβλέπεται να αυξηθεί στο 189,1% του ΑΕΠ το 2013 από 175,6% το 2012 ή σε απόλυτα νούμερα, θα έχει σημειωθεί μία αύξηση κατά 5,6 δισ. ευρώ. Η σύνδεση της οικονομίας με τις δεσμεύσεις του μνημονίου δεν επιτρέπει τη μείωση του χρέους, παρά το βαρύ φορτίο στις πλάτες του λαού, τις θυσίες, την απαξίωση των κοινωνικών θεσμών και την κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων. Να θυμίσουμε ότι το περίφημο «κούρεμα» ήταν 105 δισ., εκ των οποίων 50 δισ. δόθηκαν για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Αν προσθέσουμε και τα 29,5 δισ. τα οποία κάλυψαν προκαταβολές υποχρεώσεων της χώρας μας βλέπουμε -κι είναι γνωστό πλέον- ότι η μείωση λόγω «κούρεματος» περιορίστηκε στα 27 δισ. Απάτη του αιώνα δηλαδή η εφαρμογή του PSI! Είχε τεράστιες οικονομικές επιπτώσεις τόσο στο τραπεζικό σύστημα όσο και στις ασφαλιστικές εταιρείες, ενώ

χρεοκόπησε κυριολεκτικά τα συνταξιοδοτικά ταμεία και τους Έλληνες ιδιώτες που όχι μόνο «κουρεύτηκαν» τα ομόλογά τους κατά 80%, αλλά έπαψαν και να εμπιστεύονται το ελληνικό κράτος για τις αποταμιεύσεις τους.

Το αποτέλεσμα είναι να χρειάζονται όλο και περισσότερα χρήματα για την ανακεφαλαιοποίηση του τραπεζικού συστήματος, τα οποία αυξάνουν το δημόσιο χρέος. Τα δημόσια ταμεία χρηματοδοτούνται με αυξημένα κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό, με παράλληλη μείωση των συντάξεων και των παροχών. Μην ξεχνάμε την ευθύνη του κράτους για τη σημερινή ζοφερή κατάσταση των ταμείων σαν αποτέλεσμα της χρησιμοποίησής τους ως υποζύγια δανεισμού. Τα φυσικά πρόσωπα που εμπιστεύθηκαν το κράτος και αγόρασαν τίτλους με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου έχασαν τις οικονομίες τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα προσπαθήσω να τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Μόνο η προσπάθεια να είναι επιτυχημένη!

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Στον τομέα των φορολογικών εσόδων την περίοδο 2011-2013 η εκτιμώμενη στο σχέδιο του προϋπολογισμού σωρευτική συρρίκνωση του ΑΕΠ ανέρχεται στο 18,7%, ενώ η μείωση των φορολογικών εσόδων στο 14,2%. Ως εκ τούτου τα φορολογικά έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στο 24,2% το 2013 έναντι 23,5% το 2011.

Να σημειώσουμε ότι οι φορολογικές επιβαρύνσεις έχουν πέσει κυρίως στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων, ενώ οι προνομιούχες τάξεις έχουν συνεισφέρει λιγότερα σε σχέση με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Μεγάλη είναι επίσης η μείωση της τάξης του 40% την περίοδο 2011-2012, που παρουσιάζονται τα έσοδα από τη φορολογία νομικών προσώπων εξαπτίας της μειωμένης κερδοφορίας, όπως και η μείωση των φορολογικών συντελεστών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΕΛΑΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Από τις ιδιωτικοποιήσεις υπολογίζατε 50 δισεκατομμύρια ευρώ έσοδα. Τελικά ο λογαριασμός είναι 9,5 δισεκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2016 και το συνολικό πρόγραμμα αναμένεται να διαρκέσει και πέραν του 2020, προκειμένου να φτάσετε τα 50 δισεκατομμύρια.

Με το μεσοπρόθεσμο ανακοινώσατε συγκεκριμένο τετραετές χρονοδιάγραμμα ξεπουλήματος με το που ξεκινά από το 2013 με σειρά επιχειρήσεων. Ο ετήσιος πληθωρισμός το 2012 εκτιμάται στο 1,1%, επηρεαζόμενος κυρίως από τη χαμηλή εγχώρια ζήτηση. Για εκατομμύρια, όμως, δοκιμαζόμενα νοικοκυριά, οι τιμές ειδικά στα είδη ευρείας κατανάλωσης θεωρούνται ακριβές, λαμβάνοντας υπ' όψιν τα μειωμένα εισοδήματά τους και το ότι παρά την κρίση οι τιμές, ιδιαίτερα στα τρόφιμα, παραμένουν σε υψηλά επίπεδα.

Δεν θα ψηφίσουμε τον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι ένας άδικος, αντιαναπτυξιακός, ακραίος προϋπολογισμός. Δεν θα φορτώσουμε όλα αυτά τα βάρη στον ελληνικό λαό. Μαζί με τον ελληνικό λαό θα είμαστε απέναντι σε αυτήν τη διαδικασία.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Γερμενής, ειδικός εισηγητής της Χρυσής Αυγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Από τους τελευταίους μήνες του 2008 μέχρι σήμερα η ελληνική κοινωνία ζει στον παλμό της οικονομικής κρίσης και από το 2010 επίσημα στο ρυθμό της μνημονιακής πολιτικής.

Είναι σαφές ότι οι στιγμές που ζούμε είναι ιστορικές και πως από το Μάιο του 2010 η Ελλάδα έχει περάσει σε μία νέα φάση της ιστορίας της. Τα πεπραγμένα των σημερινών κυβερνήσεων θα καθορίσουν το μέλλον πολλών γενεών Ελλήνων. Όλοι εμείς εδώ μέσα θα κριθούμε πολύ αυστηρά και με κριτήριο εάν ο καθένας μας στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Πιστέψτε με, δεν θα είναι η Χρυσή Αυγή αυτή που θα κατηγορήσει ο ελληνικός λαός.

Βεβαίως, οι καιροί μπορεί να είναι κρίσιμοι, όμως η αντιμετώπιση της κρίσης από την πολιτική ηγεσία του τόπου δεν είναι η

δέουσα. Απουσιάζει η πολιτική βούληση με γνώμονα το εθνικό συμφέρον. Αντί να στρέψετε τα βέλη σας εναντίον των δανειστών μας, επιτίθεστε στον ελληνικό λαό, ενοχοποιώντας κάθε άτομο που προσπαθεί να αντισταθεί.

Προσπαθείτε να μας πείσετε ότι οι απλοί Έλληνες πολίτες είναι οι ένοχοι για την κατάσταση των οικονομικών του κράτους και πρέπει να τιμωρηθούν γι' αυτό. Ακόμα και σήμερα απουσιάζει η σαφής κατεύθυνση αναφορικά με την πολιτική που πρέπει να ακολουθηθεί.

Κρίσιμα νομοσχέδια συντάσσονται όπως θέλουν οι ξένοι παράγοντες. Οι πολιτικοί ταγοί του κράτους αλληθωρίζουν μπροστά στις ηγεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Αμερικής, χωρίς να δίνουν σημασία στην αληθινή βούληση του ελληνικού λαού.

Μιλάτε για βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος που αποσκοπεί στη μετατροπή της χώρας μας σε έναν παράδεισο για το μεγάλο κεφάλαιο και στην παρακμή για το απλό Έλληνα. Σε αυτόν, λοιπόν, το λεγόμενο παράδεισο θα εκλιπαρούν οι Έλληνες για μια θέση στην ουσία δουλοπάροικου.

Ο Υπουργός Οικονομικών προσπαθεί να δικαιώσει την απόφαση του σχετικά με την ιδιωτικοποίηση πολλών φορέων του δημοσίου και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας με όρους της ελεύθερης αγοράς, επικαλούμενος το παράδειγμα του σκανδιναβικού μοντέλου.

Λησμονεί όμως να αναφέρει ότι στην περίπτωση της Ελλάδος δεν συντρέχουν τα υπόλοιπα ιστορικά, κοινωνικά, πολιτικά, οικονομικά δεδομένα των σκανδιναβικών χωρών. Το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας σε εξευτελιστικές τιμές θα απογυμνώσει το κράτος από κάθε δυνατότητα για έσοδα και οικονομική ανάπτυξη, ενώ το ελάχιστο αντίτιμο θα ριχθεί στη μαύρη τρύπα του χρέους.

Με τις φορολογικές μεταρρυθμίσεις που εισάγονται, δεν καταπολεμείται η δυνατότητα που έχουν οι οικονομικά ισχυροί να διαφεύγουν της φορολόγησής με νόμιμους ή νομιμοφανείς τρόπους. Το μόνο που επιτυγχάνεται είναι ότι θα πρέπει οι φτωχοί Έλληνες και πρώην μικρομεσαίοι να καταβάλουν ως φορολογία ακόμα και όσα χρήματα τούς είναι αναγκαία για να επιβιώσουν. Οι περισσότεροι από αυτούς τους ανθρώπους θα κληθούν ανελέητα από το μνημονιακό κράτος-«τέρας» μέχρι να εξοντωθούν πλήρως.

Παρά το γεγονός ότι την περίοδο 2010-2012 όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις εφάρμοσαν πιστά και με τον πιο σκληρό τρόπο τις εντολές της τρόικας, τα αποτελέσματα είναι μηδαμινά. Τρανή απόδειξη της παραπάνω διαπίστωσης αποτελεί το γεγονός ότι τόσο το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2013-2016 όσο και η εισηγητική έκθεση προϋπολογισμού 2013 έχουν ένα σωρό αναφορές για το ότι η ασκούμενη οικονομική πολιτική όχι μόνο δεν έχει βγάλει τη χώρα από το αδιέξοδο, αλλά αντιθέτως την έχει οδηγήσει βαθύτερα σε αυτό.

Χαρακτηριστικά είναι τα παρακάτω αποσπάσματα: «Παρά την εφαρμογή του προγράμματος οικονομικής πολιτικής, η χώρα μας βρίσκεται για πέντε συνεχή χρόνια σε ύφεση, στη βαθύτερη ύφεση μετά τη μεταπολίτευση, βιώνοντας αρνητικούς ονομαστικούς ρυθμούς ανάπτυξης της τάξης του μείον 6,1% για το 2011 και του μείον 7% για το 2012. Όμως, οι καθυστέρησης στην εφαρμογή των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων και η αβεβαιότητα λόγω της παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου έχουν φέρει το πρόγραμμα εκτός πορείας» –σελίδα 25 του μεσοπρόθεσμου.

Ως προς την απόδοση των μέτρων για τη δημοσιονομική προσαρμογή, θα πρέπει να αναφερθεί η μικρότερη σε σχέση με την αύξηση των συντελεστών αποδοτικότητα για το 2011 των φορολογικών εσόδων. Το φαινόμενο οφείλεται σε αρκετούς λόγους, όπως είναι η ύφεση, η μείωση του εισοδήματος των φορολογούμενων, η φοροδιαφυγή, η περιορισμένη ρευστότητα των επιχειρήσεων και των ιδιωτών και η καθυστέρηση έκδοσης αποφάσεων από τα δικαστήρια.

Βασικό χαρακτηριστικό των οικονομικών εξελίξεων για το 2012 ήταν η παραμονή της οικονομίας σε βαθιά ύφεση, η οποία άρχισε το 2008 και συνεχίζεται αμείωτη για πέμπτο συνεχόμενο έτος, με τη συνολική συρρίκνωση του ΑΕΠ να ξεπερνά το 20% την τελευ-

ταία πενταετία.

Φαίνεται ότι η ελληνική οικονομία έχει περιπέσει σε ένα φαύλο κύκλο δημοσιονομικής προσαρμογής-ύφεσης, μη επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων με κεντρικό σημείο αναφοράς την εντεινόμενη αβεβαιότητα. Όλα αυτά είναι γραμμένα στις σελίδες 16-17 της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού.

Διαφαίνεται, λοιπόν, καθαρά ότι ο προϋπολογισμός του 2013 ακολουθεί την ίδια κατεύθυνση ως προς την ασκούμενη πολιτική και δεν απομακρύνεται στο παραμικρό από αυτή. Επιμένει στα απάνθρωπα μέτρα λιτότητας και περικοπών, ενώ ο συντάκτης του προϋπολογισμού και του μεσοπρόθεσμου αποδέχεται ότι έχει να αντιμετωπίσει τα ίδια ή και χειρότερα δεδομένα με εκείνα των τελευταίων ετών. Ακολουθεί τη φιλοσοφία της μνημονιακής πολιτικής και προκειμένου να στηρίξει το συμπέρασμά του, ότι οι επιλογές του θα αποδειχθούν επιτυχείς, χρησιμοποιεί αόριστες διακηρύξεις, οι οποίες δεν μπορούν να χαρακτηριστούν επιχειρήματα.

Αναφέρει, λοιπόν, χαρακτηριστικά ότι η νέα συνολική δημοσιονομική στρατηγική βασίζεται σε τέσσερις πυλώνες: την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης για τη μελλοντική παραμονή της Ελλάδας στο ευρώ, τη δημιουργία και διατήρηση υψηλών ρυθμών ανάπτυξης, τη δημιουργία συνθηκών βιώσιμης δημοσιονομικής σταθερότητας και, τέλος, τη διασφάλιση ενός βιώσιμου χρηματοοικονομικού τραπεζικού συστήματος. Όλα αυτά είναι γραμμένα στη σελίδα 25 του μεσοπρόθεσμου.

Το αδιέξοδο της πολιτικής σας έρχονται να επιβεβαιώσουν και δηλώσεις διεθνών οικονομικών παραγόντων. Σύμφωνα με όσα δηλώνει ο Άντριου Μπόσγουρθ, Διευθύνων Σύμβουλος της «PIMCO», μιας εκ των μεγαλύτερων διαχειριστών ομολόγων στον κόσμο, «η Ελλάδα είναι αφερέγγυα και θα οδηγηθεί στη χρεοκοπία, το ερώτημα είναι πώς και πότε θα συμβεί».

Είναι πια ξεκάθαρο ότι η οικονομική πολιτική που ακολουθείται οδηγεί στην πτώχευση και στην εκχώρηση της εθνικής μας κυριαρχίας. Υπεύθυνοι γι' αυτό είναι οι πολιτικοί που έχουν εφαρμόσει τις πολιτικές των μνημονίων, οι οποίοι εκτός των άλλων είναι και ποινικά υπόλογοι γι' αυτό.

Η χώρα μας καταστρέφεται πολιτικά, κοινωνικά, δημογραφικά. Πολλά νέα ζευγάρια επιλέγουν να μην αποκτήσουν παιδιά για οικονομικούς λόγους. Δεκάδες χιλιάδες επιστήμονες αναζητούν καθημερινά επαγγελματική διεξοδο στο εξωτερικό. Από την άλλη πλευρά, ο ελληνικός λαός έχει υποστεί μεγάλη κόπωση από τα γεγονότα των τελευταίων ετών. Παρακολουθεί τις εξελίξεις ηθικά μουδιασμένος και του έχουν μείνει πολύ λίγες δυνάμεις για να αντιδράσει σε αυτές.

Παρατηρούμε ότι η πολιτική που ασκείται από τη Μεταπολίτευση και μετά είναι η ίδια. Αυτό τι δείχνει; Μήπως ότι τα ξένα κέντρα, έχοντας τεράστια πολιτική και οικονομική ισχύ και με την απειλή της χρεοκοπίας και της πλήρους οικονομικής κατάρρευσης, επιβάλλουν στον ελληνικό λαό καθαρά δοτούς πολιτικούς ηγέτες, οι οποίοι λειτουργούν ως εντολοδόχοι αυτών των κέντρων;

Στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού γίνεται λόγος για χρόνιες στρεβλώσεις και χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Μα, καλά, κοροϊδεύμαστε; Εσείς δεν είστε οι ίδιοι που κυβερνάτε τα τελευταία τριάντα οκτώ χρόνια; Άρα, εσείς είστε και αυτοί που προκαλέσατε αυτές τις στρεβλώσεις και τώρα δεν μπορείτε να τις διορθώσετε. Ο λόγος είναι απλός: Είστε ανίκανοι να κυβερνήσετε. Είστε ανίκανοι να δώσετε λύσεις. Είστε ανίκανοι να τιμωρήσετε τους ενόχους και να δώσετε την καθαροση που απαιτεί ο ελληνικός λαός.

Βλέπουμε ότι και πάλι ο τεράστιος πλούτος ανήκει σε ελάχιστα άτομα. Απόδειξη ότι στο ξεπούλημα της κρατικής επιχείρησης «ΠΡΟΠΟ Α.Ε.» έπεσαν πάλι σαν τα κοράκια για να την αγοράσουν γνωστές ελληνικές οικογένειες. Γιατί ξεπουλάτε μια κρατική επιχείρηση που είναι κερδοφόρα; Μήπως γιατί είστε στενά συνδεδεμένοι με τα συμφέροντα των αγοραστών;

Ο Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή έχει συγκεκριμένη θέση για την οικονομική πολιτική που πρέπει να ασκηθεί, την οποία έχει διατυπώσει κατά την προεκλογική περίοδο. Ειδικότερα, η Χρυσή Αυγή καλεί τον ελληνικό λαό να αντισταθεί στο οργανωμένο σχέδιο ξεπουλήματος της χώρας. Πρώτο και κυριότερο, να

πάψει να πιστεύει τους πολιτικούς του μνημονίου και τα φερέφωνα τους, να πάψει να πιστεύει σε όλους εσάς.

Καταθέτω ενδεικτικά ένα μέρος από τις προτάσεις μας και συγκεκριμένα, κάποιες οικονομικές προτάσεις σχετικά με τον κρατικό προϋπολογισμό 2013. Πρώτον, σχετικά με την είσπραξη του ΦΠΑ, προτείνουμε να πιστώνεται αυτόματα το ποσό του ΦΠΑ σε ειδικό λογαριασμό του Υπουργείου Οικονομικών κατά τη διάρκεια της συναλλαγής και στο τέλος κάθε μήνα η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομικών, χωρίς τη μεσολάβηση των φορολογουμένων να διενεργεί αυτόματα εκκαθάριση.

Δεύτερον, σχετικά με την αύξηση της φορολόγησης της χωρητικότητας των πλοίων, που θα αποφέρει, όπως λέτε, πρόσθετα έσοδα 80 εκατομμυρίων ευρώ, προτείνουμε την αποκλειστική απασχόληση Ελλήνων ναυτικών, των οποίων ο κλάδος πλήττεται βάνουσα από την ανεργία, με αντισταθμιστικό όφελος για το κράτος τις αυξημένες εισπράξεις ασφαλιστικών εισφορών και φυσικά, τη μείωση της ανεργίας. Επίσης, προτείνουμε την αύξηση του φόρου στο ναυτιλιακό πετρέλαιο transit, που είναι σε ιδιαίτερα χαμηλή τιμή, με αντίστοιχη μείωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης.

Τρίτον, ως προς την απαράδεκτη αύξηση των φόρων στην ακίνητη περιουσία, που θα οδηγήσει στην πλήρη καταστροφή του τομέα της οικοδομής και θα αποτελειώσει όλα τα συναφή επαγγέλματα, προτείνουμε να φορολογηθούν αποκλειστικά και μόνο ακίνητα τα οποία αποφέρουν εισοδήματα και μάλιστα, για το χρόνο κατά τον οποίο αποφέρουν και όχι ανεκμετάλλευτη γη για τα αγροτεμάχια.

Κάνετε επιφύλαξη το όνειρο κάθε Έλληνα να αποκτήσει μια κατοικία για αυτόν και για τα παιδιά του.

Τέταρτον, προτείνουμε να φορολογηθεί το «μαύρο» χρήμα που διακινούν οι αλλοδαποί μέσω εταιρειών, όπως παραδείγματός χάριν, τα Western Union που έχουν ανοίξει παντού και να ζητηθούν άμεσα τα στοιχεία των καταθέσεων που έχουν σε Αλβανία, Βουλγαρία, Ρουμανία, σε αλλοδαπούς που ζουν στην Ελλάδα.

Πέμπτον, όσον αφορά τους ανέργους που επιδοτεί ο ΟΑΕΔ, αυτοί να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε θέσεις του δημοσίου τομέα, προκειμένου να μειωθεί το κόστος λειτουργίας του. Ακόμα και αν ο ΟΑΕΔ χρηματοδοτηθεί από 470 εκατομμύρια ευρώ, αυτά δεν θα φτάσουν, εφόσον η ανεργία θα πάει σε υψηλότερα επίπεδα.

Έκτον, προτείνουμε την ειδική φορολόγηση των ενεχυροδανειστηρίων και τη θέσπιση ειδικών κανόνων λειτουργίας τους, για το λόγο ότι διακινούν τεράστιες ποσότητες πολύτιμων μετάλλων και λίθων που έχουν αγοράσει σε εξευτελιστικές τιμές από τους εξεθλωμένους συμπολίτες μας και στη συνέχεια διοχετεύουν σε άγνωστες αγορές.

Έβδομον, ως προς την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, προτείνουμε ένα σταθερό φορολογικό σύστημα το οποίο θα έχει προοπτική δεκαετίας και φορολογικά κίνητρα για να γίνουν επενδύσεις στη χώρα μας. Επίσης, προτείνουμε την προσέλκυση επενδυτών με πλάνο τουλάχιστον εικοσαετίες. Ακόμα, προτείνουμε να δοθεί ώθηση ανάπτυξης στο γεωργικό και κτηνοτροφικό τομέα και επιτέλους την άμεση ανακήρυξη της ΑΟΖ, ενώ ταυτόχρονα να αντλήσουμε το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο.

Και φυσικά δεν έχω να σας κάνω μόνο προτάσεις, αλλά και αντιπροτάσεις πάνω στον προϋπολογισμό που εσείς καταθέσατε.

Όσον αφορά το Υπουργείο Δημοσίας Τάξεως, προτείνουμε να περικοπεί το κονδύλι που αφορά την περιθάλψη, τη δίτιση και τη διαμονή λαθρομεταναστών και με το ποσό αυτό να μη γίνουν περαιτέρω μειώσεις στις αποδοχές των ένστολων και των εν ενεργεία ανώτατων αξιωματικών, όσο και οι περικοπές των εισακτέων στις στρατιωτικές σχολές.

Δεύτερον, προτείνουμε να μην πιστωθεί το ποσό που προβλέπεται για τη λειτουργία του συστήματος C4-I, το οποίο δεν έχει λειτουργήσει ποτέ από το 2003, ενώ θεωρούμε απαράδεκτο να σπαταλάμε το πολύτιμο δημόσιο χρήμα προς όφελος των μεσαζόντων.

Τρίτον, προτείνουμε να μη δαπανώνται χρήματα για την πολιτική ασύλου και πρώτης υποδοχής υπηκόων τρίτων χωρών. Προ-

τεύουμε αυτό το κονδύλι να γίνει εισιτήριο επιστροφής στη χώρα τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όσον αφορά το Υπουργείο Εξωτερικών, θεωρούμε απαραίτητο να βοηθάμε τρίτες χώρες για την ανάπτυξή τους, από τη στιγμή που ζητάμε από τον ελληνικό λαό να κάνει αιματηρή λιτότητα. Σε όσες συμβάσεις δεσμευόμαστε, προτείνουμε να τις καταγγείλουμε. Τα έσοδα που θα εισρεύσουν στα ταμεία του κράτους απ' όλα τα παραπάνω θα καλύψουν τα έσοδα από την υπερφορολόγηση των μισθωτών και συνταξιούχων Ελλήνων συμπολιτών μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Και εμείς ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Νικόλαος Τσουκάλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ως Δημοκρατική Αριστερά είμαστε υποχρεωμένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκαθαρίσουμε για ποιο λόγο το κόμμα μας δίνει θετική ψήφο στο συγκεκριμένο προϋπολογισμό. Απαιτείται μια καθαρή εξήγηση.

Πριν, όμως, προχωρήσουμε σ' αυτές τις καθαρές εξηγήσεις, χρειάζεται να ξεκαθαρίσουμε και να διευκρινίσουμε κάποια πράγματα. Η όλη προβληματική που παρακολουθούμε από όλες τις πτέρυγες της Βουλής, αλλά και δυστυχώς σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, συγχέεται από δύο εμμονές, δύο ιδεοληψίες.

Η πρώτη είναι η εμμονή των οικονομολόγων, ούτως ώστε καθημερινά, συνεχώς και συστηματικά να επιβεβαιώνονται οι προβλέψεις ή, αν θέλετε, η επιμονή τους να αποδεικνύουν καθημερινά τι έφταξε και δεν πήγε καλά η προηγούμενη μέρα. Ο κ. Τσακαλώτος το γνωρίζει πάρα πολύ καλά αυτό.

Η δεύτερη είναι η πολιτική εμμονή και ιδεοληψία που προσπαθεί με κάθε τρόπο να προσαρμόσει αυτό που έχει ο καθένας στο μυαλό του σε μια αδήριτη πραγματικότητα.

Αυτό το σύμπλεγμα, η σύγχυση αυτών των ιδεοληψιών προκαλεί μια ανυπόφορη σύγχυση στους ίδιους τους πολίτες, οι οποίοι προσπαθούν απεγνωσμένα να κατανοήσουν ποιο είναι αυτό το σχέδιο το οποίο ίσως τους παρουσιάσει μια αχτίδα φωτός στο βάθος του τούνελ.

Στους χειμαζόμενους πολίτες πράγματι ο προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το κείμενο αυτό το οποίο προσδιορίζει το μοντέλο της κοινωνίας που κάθε πολιτική δύναμη θέλει να οικοδομήσει. Έχει πρόσημο είτε προοδευτικό είτε συντηρητικό. Όμως, αυτό το πρόσημο αρχίζει να συγχέεται όταν συζητάμε για προϋπολογισμούς ή για οικονομικές πολιτικές σε περίοδο κρίσης.

Υπάρχουν συνταγές τις οποίες μπορούμε να αξιολογήσουμε του παρελθόντος σε σχέση με τη διαχείριση των περιόδων αυτών. Όμως, οι προϋπολογισμοί σε αυτές τις περιπτώσεις είναι προϋπολογισμοί που επιδιώκουν σε πρώτη φάση τη σταθερότητα. Είναι απαραίτητο. Και από εκεί και πέρα, βεβαίως, είναι η ανάπτυξη σταδιακά του κοινωνικού μοντέλου που θέλουμε να προωθήσουμε.

Επαναλαμβάνω για άλλη μία φορά ότι ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός είναι η εξειδίκευση μιας οικονομικής συνταγής η οποία επιβάλλεται διά της βίας στην Ευρώπη λόγω των ιδεοληπτικών εμμονών, των εθνικιστικών αντιλήψεων της μεγαλύτερης οικονομικής δύναμης που είναι η Γερμανία. Το αναφέραμε και κατά τη χθεσινή συζήτηση. Ουσιαστικά οδηγεί σε αποσάθρωση, σε κατάρρευση ολόκληρου του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Κατόπιν αυτού, ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός έχει εγγενή προβλήματα και αν στην πορεία μέσα από τις προσπάθειες που πρέπει να κάνει η χώρα, δεν αλλάξει ο συνολικός προσανατολισμός της Ευρώπης, είναι προφανές ότι το αποτέλεσμα στο τέλος του κύκλου θα είναι αρνητικό. Αυτοί είναι οι όροι μέσα από τους οποίους η Δημοκρατική Αριστερά προσεγγίζει το συγκεκριμένο προϋπολογισμό.

Θέλω να αναφερθώ στην πάρα πολύ ενδιαφέρουσα εισήγηση που έκανε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσακαλώτος, προσέγγιση που με βρίσκει απολύτως σύμφωνο και σύμφωνη και τη Δημο-

κρατική Αριστερά σε ό,τι αφορά τις αξιολογήσεις, τις ιεραρχήσεις, αλλά και τις προοπτικές, τις προβλέψεις που μπόρεσε να κάνει. Οι προβλέψεις ποιες είναι; Στηρίζονται σε τρεις αστάθμητους παράγοντες.

Ο πρώτος αστάθμητος παράγοντας είναι οι διεθνείς εξελίξεις. Πάρα πολύ σωστά. Κανένας δεν γνωρίζει ποια θα είναι η προοπτική της παγκόσμιας οικονομίας το επόμενο διάστημα και θα έλεγα και της πολιτικής προοπτικής, οι προβλέψεις, οι πολιτικές, ποια θα είναι η ύφεση, ποιο θα είναι το ποσοστό ανάπτυξης, πώς θα διαμορφωθούν οι συσχετισμοί παγκόσμια, ποιος θα είναι ο ρόλος των αναδυόμενων οικονομιών. Κανένας δεν το ξέρει. Ό,τι πρόβλεψη και να κάνεις, δεν μπορείς να πέσεις μέσα. Εκτιμήσεις γίνονται μέσα σε αυτόν τον αστάθμητο παράγοντα.

Δεύτερον, η βιωσιμότητα του χρέους. Ποιος διαφωνεί ότι το χρέος είναι μη βιώσιμο; Η βιωσιμότητα όμως του χρέους έχει να κάνει σαφώς –και ας μη γελιόμαστε– με τη λήψη συνολικών αποφάσεων και κυρίως μέσα από δραστικές, ουσιαστικές, ριζικές αποφάσεις που πρέπει να πάρει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε κάνει προτάσεις και προς τα εκεί προσεγγίζει η ίδια η Ευρώπη. Είναι προτάσεις που θα υλοποιηθούν μέσα από τη διαδικασία ολοκλήρωσης της Ευρώπης, μέσω της διαδικασίας ομοσπονδποίησης της Ευρώπης, με το να μετεξελιχθεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα σε μία ομοσπονδιακή τράπεζα που θα αναλάβει τη διαχείριση ενός μεγάλου μέρους του χρέους του ποσοστού που είναι άνω του 60%. Είναι πρόταση. Το συζητά η Ευρώπη μέσω των εργαλείων που έχουν κατατεθεί, μέσα από δυσκολίες και εμπόδια. Εκεί θα φθάσουμε.

Τρίτον, οι ευρωπαϊκές εξελίξεις. Συντονισμός των μακροοικονομικών πολιτικών. Είναι προφανές, εκ των υν ουκ άνευ της ομοσπονδποίησης. Έτσι, λοιπόν, επιδιώκουμε το συντονισμό όλων των τραπεζικών συναλλαγών και του τραπεζικού συστήματος, τη διαφύλαξη των καταθέσεων, την ομογενοποίηση του κόστους χρηματοδότησης.

Είπε κάτι πριν από λίγους μήνες ο κ. Ανιέλι: «Πώς εγώ να ανταγωνιστώ την «VOLKSWAGEN», όταν χρηματοδοτείται με αρνητικό επιτόκιο και εγώ χρηματοδοτούμαι με 6%»; Είναι προφανές ότι τίποτα δεν μπορεί να κινηθεί μέσα σε αυτό το ευρωπαϊκό πλαίσιο, όπως επίσης και το χρέος.

Ένα άλλο ενδιαφέρον που αναφέρθηκε επίσης, ήταν το ποσοστό των πρωτογενών δαπανών. Πράγματι, το 38,4% των πρωτογενών δαπανών είναι το μικρότερο ποσοστό της Ευρώπης. Και υπάρχει μεγάλη απόκλιση και από τις αντίστοιχες δαπάνες της Πορτογαλίας και της Ισπανίας, για να πάρουμε τις χώρες του Νότου και βεβαίως, υπάρχει μεγάλη διαφορά από τις άλλες χώρες του Βορρά.

Όμως, θα πρέπει να συνειδητοποιήσουμε –γιατί αναφέρθηκε στη λειτουργία του κοινωνικού κράτους, που θα αναφερθώ πιο κάτω– ότι το ποσοστό είναι μικρό. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να αντιμετωπιστεί σε αυτήν τη συγκυρία, αυτό το ποσοστό; Υπάρχουν προτάσεις μέσω των χρηματοδοτικών εργαλείων και των προοπτικών, ούτως ώστε να φτάσει στο μέσο όρο τουλάχιστον, ή να προσεγγίσει τις άλλες χώρες του Νότου; Εδώ, οι προτάσεις είναι πάρα πολύ περιορισμένες.

Και θέλω να σταθώ και στο κοινωνικό κράτος, που είναι και ένα στοιχείο για την ίδια την Αριστερά. Το ποσοστό των δαπανών φέτος προβλέπεται να είναι 21,7%. Ίδιο ποσοστό περίπου ή και μεγαλύτερο από κάποιες άλλες χώρες της Ευρώπης, μεγαλύτερο, αν δεν κάνω λάθος, και από της Ισπανίας και από της Πορτογαλίας.

Αντιμετωπίζει τα ίδια προβλήματα η Πορτογαλία και η Ισπανία σε σχέση με την Ελλάδα στο κοινωνικό της κράτος; Είναι προφανές ότι όχι. Οι τεράστιες περικοπές που γίνονται στην Ισπανία και στην Πορτογαλία είναι περικοπές, οι οποίες ουσιαστικά λένε ότι δεν θα δοθούν αυξήσεις, δεν είναι περικοπές. Η Πορτογαλία τρέχει φέτος με ποσοστό ύφεσης 2%, αν δεν κάνω λάθος, κι εμείς τρέχουμε με 7%.

Τι συμβαίνει με τις κοινωνικές δαπάνες στην Ελλάδα; Ο εντελώς ανορθολογικός τρόπος κατανομής: οι κοινωνικές μεταβιβάσεις στην Ελλάδα είναι τόσο άδικες που θα έπρεπε ακόμα και η Αριστερά να τοποθετηθεί επ' αυτού. Είναι γνωστό ότι το 60% των κοινωνικών δαπανών απευθύνονται σε συμπολίτες μας που δεν

το έχουν ανάγκη.

Ποιο είναι, λοιπόν, το μεγάλο στοίχημα; Οι κοινωνικές μεταβιβάσεις να είναι τέτοιες, ούτως ώστε στοχευμένα να περιορίζουν ποσοστό φτώχειας, 2%, 3%, 4%; Να περιορίζουν το ποσοστό φτώχειας! Ίδού, λοιπόν, το μεγάλο στοίχημα για όλους: ο ανακαθορισμός των κοινωνικών δαπανών.

Θέλω να σταθώ στο θέμα της ύφεσης. Εδώ είναι το μεγάλο ζήτημα. Η αντιμετώπιση της ύφεσης, δεν είναι εύκολη λύση. Δεν μπορούμε να εφησυχάσουμε από τις προβλέψεις του προϋπολογισμού. Εδώ απαιτείται πολύ μεγάλη προσοχή, περίσκεψη και κυρίως, δράση. Είναι η έκτη χρονιά της ύφεσης με το ΑΕΠ να αναμένεται να συρρικνωθεί την επόμενη χρονιά κατά 4,5%. Μάλιστα, προβλέπεται ραγδαία μείωση της ιδιωτικής και δημόσιας κατανάλωσης, μείωση που θα συμβάλει στο ρυθμό ανάπτυξης με μεγαλύτερο συντελεστή βαρύτητας σε σχέση με τις πενιχρώς αυξανόμενες καθαρές εξαγωγές και με το δεδομένο βέβαια ότι ο τραπεζικός τομέας, μετά την ενδεχόμενη ανακεφαλαιοποίησή του θα προσπαθήσει –και εδώ είναι το μεγάλο ζητούμενο– να τηρήσει θετική την καθαρή κεφαλαιακή του θέση και όχι να προβεί σε χορήγηση επενδυτικών δανείων. Αυτή θα είναι η επιδίωξη των τραπεζιών.

Θα πρέπει, λοιπόν, να εξετάσουμε λεπτομερειακά ποιοι θα είναι οι οικονομικοί παράγοντες που θα συμβάλουν στην αύξηση του ΑΕΠ. Δεδομένου του αρνητικού ρυθμού μεγέθυνσης, το αρνητικό κλίμα δεν μας επιτρέπει να υπολογίζουμε στην ύπαρξη άμεσων ξένων επενδύσεων, παρά μόνο κυρίως στις επενδύσεις μέσω του ΕΣΠΑ και της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Και δεδομένης της χαμηλής απορροφητικότητας της ελληνικής οικονομίας οφείλουμε να είμαστε επιφυλακτικότεροι στις προβλέψεις μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά έχει αναγάγει την αντιμετώπιση αυτής της πτυχής του προβλήματος σε πρωταρχικό στόχο, με την μεγαλύτερη πρόκληση να βρίσκεται στη χάραξη των πολιτικών αυτών που θα οδηγήσουν στη μέγιστη αξιοποίηση των δυνατοτήτων της ελληνικής οικονομίας. Εδώ, λοιπόν, βρίσκεται το μεγάλο ζητούμενο για τη χώρα μας, πώς θα διαμορφώσει εκείνο το στρατηγικό σχέδιο ούτως ώστε η μόχλευση των λίγων πόρων που προσφέρονται στη χώρα, να έχει τη μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία.

Θέλω να σταθώ σε ένα κρίσιμο για μας ζήτημα, το οποίο συζητείται πάρα πολύ και αφορά και το εργασιακό κόστος. Αναφέρομαι στο θέμα της ανταγωνιστικότητας.

Είναι ένα ταμπού για την Αριστερά το οποίο κάποια στιγμή πρέπει να το ξεπεράσουμε γιατί και η ανταγωνιστικότητα έχει πρόσημο, θετικό ή αρνητικό, προοδευτικό ή συντηρητικό.

Θέλω να σταθώ σε μια πρόσφατη έρευνα του αυστριακού πρακτορείου εργασίας που προέκυψε μετά από προτάσεις που κατατέθηκαν και έρευνα που έγινε που αφορούσε τριακόσιους μεγάλους οικονομικούς παράγοντες από δεκατέσσερις χώρες της Ευρώπης και τις κατέτασαν σε κλίμα ανταγωνιστικότητας, δηλαδή σε περιβάλλον θετικό για επενδύσεις. Τα αποτελέσματα είναι ενδεικτικά και πρέπει να προβληματίσουν τους πάντες.

Πρώτα στη λίστα ιεράρχησης είναι τα ενεργειακά δίκτυα σε ποσοστό 74%. Δεύτερο στη λίστα είναι το καλά εκπαιδευμένο εργατικό δυναμικό σε ποσοστό 71%. Είναι χαρακτηριστικά τα στοιχεία αυτά. Τρίτη στη λίστα είναι η εξειδίκευση των εργαζομένων σε ποσοστό 65% και ακολουθούν κατά σειρά τα επικοινωνιακά δίκτυα, τα περιβαλλοντικά και εκπαιδευτικά πρότυπα, η χρηματοδότηση της έρευνας, οι επιδοτήσεις στην έρευνα, η πολιτική και οικονομική σταθερότητα. Προς το τέλος υπάρχει το εργασιακό κόστος σε ποσοστό 24% και αμέσως πιο κάτω η φορολογική επιβάρυνση σε ποσοστό 23%. Αναφέρεται και σε έναν άλλο πίνακα που έχω στη διάθεσή μου.

Ποιο είναι το μεγάλο ζητούμενο για τη χώρα, για την επόμενη χρονιά, την κρίσιμη χρονιά του 2013; Είναι πώς όλα αυτά τα οποία συγκροτούν το πρότυπο της ανάπτυξης, της ανταγωνιστικότητας, θα εξειδικευθούν και θα μετουσιωθούν σε ένα στρατηγικό σχέδιο για τη χώρα. Δεν νομίζω ότι υπάρχει πολιτική δύναμη σ' αυτήν την Αίθουσα που να μη θεωρεί ότι αυτοί οι παράγοντες είναι οι κρίσιμοι όχι μόνο για την ανακούφιση του χεμαζόμενου πολίτη, αλλά κυρίως, για την προοπτική της χώρας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθεί η Δημοκρατική Αριστερά και σύντομα θα παρουσιάσει εξειδικευμένο πρόγραμμα ανασυγκρότησης το οποίο θα θέσει για αξιολόγηση στους άλλους εταίρους της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η ειδική εισηγήτρια του ΚΚΕ κ. Διαμάντω Μανωλάκου.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Όλοι οι οικονομικοί δείκτες αναθεωρούνται προς τα κάτω. Ούτε ο προϋπολογισμός θα επαληθευτεί. Το ξέρετε, εξάλλου. Υλοποιεί βέβαια τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις, για να σωθεί η πλουτοκρατία από την οικονομική κρίση και να την πληρώσει αποκλειστικά και μόνο ο λαός.

Η κρίση στην Ελλάδα βαθιά. Όλες οι προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, του ΟΟΣΑ δείχνουν συνέχιση της συρρίκνωσης και μεταθέτουν συνεχώς τη σταδιακή έξοδο από την ύφεση. Είχαμε και χθεσινές δηλώσεις.

Εξάλλου, τα 53,8 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν φθάσει τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο. Επίπεδο ρεκόρ! Αποκαλύπτονται με στοιχεία από τη Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων.

Το βάθεμα της κρίσης πιστοποιούν και συγκεκριμένοι δείκτες. Το ΑΕΠ θα υποχωρήσει κατά 4,5% το 2013. Η βιομηχανική παραγωγή θα έχει περαιτέρω συρρίκνωση. Το έλλειμμα και το χρέος, παρά την εφαρμογή των μέτρων, επιδεινώνονται, όπως και η αύξηση της ανεργίας, ενώ η κάποια βελτίωση στο έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου οφείλεται στη μείωση κυρίως των εισαγωγών.

Κρατικός προϋπολογισμός και μεσοπρόθεσμο εγγυώνται περαιτέρω επιδείνωση των παραπάνω δεικτών. Εγγυώνται βάθεμα της οικονομικής κρίσης, όποιο και αν είναι το μείγμα καπιταλιστικής διαχείρισης και όποιος και αν την υλοποιεί, η συγκύβερνηση ή ο ΣΥΡΙΖΑ.

Δήλωσε χθες ο Επίτροπος Οικονομικών κ. Όλι Ρεν -και το γράφουν σήμερα οι εφημερίδες- ότι το ελληνικό χρέος δεν είναι βιώσιμο. Αυτό είναι αποδεκτό απ' όλους, εκτός από εσάς. Δήλωσε, μάλιστα, ότι εξετάζονται τρόποι αναδιάρθρωσής του. Ταυτόχρονα, υπέδειξε την ψήφιση των μέτρων και του προϋπολογισμού, για να υπάρχει η σιγουριά των εργαλείων της σκληρής, άγριας πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της συγκυβέρνησης.

Αυτό κάνουν και σήμερα, λοιπόν, η συγκυβέρνηση και η Δημοκρατική Αριστερά. Εντείνουν την επίθεση, τον πόλεμο, ενάντια στο λαϊκό εισόδημα και τις βασικές λαϊκές ανάγκες που κατακρεουργούνται με αυταρχισμό και κρατική καταστολή.

Ήταν χαρακτηριστική η χθεσινή μέρα. Με αυταρχισμό, χωρίς συζήτηση, με μέθοδο fast track περάσατε ένα πολυνομοσχέδιο βαρβαρότητας για το λαό και ταυτόχρονα έξω από τη Βουλή είχαμε κρατική βία και κυρίως ενάντια στο ΠΑΜΕ. Με τη σέσουλα τα χημικά κατά των χιλιάδων διαδηλωτών που φώναζαν «εδώ με αγώνα ταξικό γιατί εμείς δεν ζούμε με 400 ευρώ». Πραγματικά, δεν ζεις με 400 ευρώ, αλλά είναι ανάγκη να αγωνιστείς για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Τι κάνετε, λοιπόν, στον κρατικό προϋπολογισμό; Νέες άγριες μειώσεις που διαλύουν συντάξεις, μισθούς, κοινωνικά επιδόματα, υπηρεσίες, όπου απέμειναν. Αυξάνονται οι απολύσεις, έχουμε νέα ασήκωτα χαράτσια και βαριά φορολογία στο λαϊκό εισόδημα. Ο εκσυγχρονισμός σας είναι αυτός.

Είναι μέτρα καθαρά ταξικά και άγρια σε βάρος της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων, που θα αυξήσουν σε βάθος και έκταση τη φτώχεια και την εξαθλίωση, θα κατακρεουργήσουν όσα εργατικά δικαιώματα απέμειναν, για να γίνει τελειώς πάμφθηνη η αμοιβή της εργασίας.

Αυτό κάνει και η «COSCO» στον Πειραιά. Συνθήκες γαλέρας. Το ίδιο γίνεται και από κυβερνήσεις κρατών-μελών στην Ισπανία, την Πορτογαλία, την Γαλλία, τη Βρετανία, γιατί αυτή είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπέρ των μονοπωλίων.

Το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: Θα μειωθεί το χρέος; Όχι βέβαια. Θα αυξηθεί. Το 2014 θα φθάσει στο 191,6% του ΑΕΠ.

Αδιέξοδο, λοιπόν, στην καπιταλιστική διαχείριση, αλλά και νέα όξυνση της δημοσιονομικής κρίσης. Τι σημαίνει αυτό για τη ζωή του μισθωτή, του άνεργου, του χαμηλοσυνταξιούχου, του νέου της πλειοψηφίας του λαού; Κόλαση σημαίνει, γιατί θα ενισχυθεί περαιτέρω το χάσμα που απότομα διευρύνθηκε ανάμεσα στις σύγχρονες ανάγκες και στη μη ικανοποίησή τους.

Βέβαια, η συγκυβέρνηση επιχειρεί να εμφανίσει τα αντιλαϊκά σκληρά μέτρα σαν προϊόν πίεσης από Κομισιόν και τρόικα.

Κρύβει όμως τον ενεργό ρόλο της ελληνικής αστικής τάξης στην επιβολή τους. Φαίνεται και στον προϋπολογισμό, αφού μέσα από τις δραστικές περικοπές σε υγεία, παιδεία, πρόνοια, με απολύσεις, συγχωνεύσεις κ.λπ. θα επιβαρυνθούν τα λαϊκά στρώματα από τη μείωση των υπηρεσιών και θα κερδίσουν οι επιχειρηματίες που θα πουλάνε υπηρεσίες που ανήκαν στο δημόσιο και έτσι θα εξασφαλίσουν την κερδοφορία τους. Αυτό φαίνεται σε όλους τους τομείς. Και είναι χαρακτηριστικό παντού και στην υγεία και πρόνοια.

Τι λέει ο προϋπολογισμός; Ότι το 2016 κρατική χρηματοδότηση του ΕΟΠΥΥ θα μειωθεί κατά 92,3% σε σύγκριση με το 2009. Οι επιχορηγήσεις, τα ασφαλιστικά ταμεία μειώνονται μέχρι το 2016 κατά 29,6%. Η δραματική αυτή περαιτέρω μείωση της κρατικής χρηματοδότησης του ΕΟΠΥΥ και των ασφαλιστικών ταμείων και με δεδομένη τη μείωση εσόδων τους από την αύξηση της ανεργίας, της ανασφάλιστης δουλειάς, της μείωσης των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών, οδηγούν σε ένα νέο κύκλο περικοπών στις παροχές, όπως η συμμετοχή των ασφαλισμένων σε ποσοστό 30% στο νοσήλιο, στις ιδιωτικές κλινικές και 50% συμμετοχή αντίστοιχα για τους αγρότες. Θα δίνουν ένα ευρώ για κάθε συνταγή και 25 ευρώ για εισαγωγή σε νοσοκομείο. Δηλαδή, ένα ημερομίσθιο. Αλλά και περικοπή αποζημιώσεων, δαπανών των ασφαλισμένων και των οικογενειών τους σχεδόν στο σύνολο των υπηρεσιών.

Η Κυβέρνηση αυτήν την αγριότητα την αποκαλεί ορθολογισμό και περιστολή της σπατάλης. Δεν καίγεται καρφή για την επικίνδυνη κατάσταση που δημιουργείται στην υγεία του λαού προκειμένου να πετύχουν το στρατηγικό στόχο, δηλαδή, την απρόσκοπτη εξασφάλιση της καπιταλιστικής ανάπτυξης και κερδοφορίας. Αυτή είναι η αιτία που κινδυνεύουν στην κυριολεξία ασθενείς να πεθάνουν στο δρόμο, να μην μπορούν να αγοράσουν φάρμακα, να κάνουν τις απαραίτητες θεραπείες και εξετάσεις, να μένουν παιδιά χωρίς εμβόλια, να υπονομεύεται η δημόσια υγεία.

Θα περιοριστούν οι υπηρεσίες υγείας στους ανασφάλιστους, θα αυξηθούν τα έσοδα των δημοσίων νοσοκομείων μέσα από τις συμβάσεις που θα συνάψουν με τις ασφαλιστικές εταιρείες, που σημαίνει ενίσχυση της επιχειρηματικότητας των δημοσίων μονάδων υγείας, ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης, περιορισμός των διαθέσιμων δημοσίων κρεβατιών σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων.

Στην ουσία πρόκειται για ένα σύστημα υγείας που αποτελείται από δημόσιες και ιδιωτικές υπηρεσίες που θα εξασφαλίζουν τη βιωσιμότητά τους από την πώληση των υπηρεσιών. Ο καθένας θα αγοράζει υπηρεσίες ανάλογα με την οικονομική του κατάσταση.

Ποια ίση πρόσβαση μπορεί να έχει ο ασθενής που είναι ανασφάλιστος; Έχει τη δυνατότητα να εμβολιάσει ο άνεργος, ο ανασφάλιστος, ο μετανάστης τα παιδιά του; Ποιος εργαζόμενος έχει να πληρώσει εξετάσεις που δεν καλύπτονται από τον ΕΟΠΥΥ; Ποιος φτωχός αγρότης ή μικροεπαγγελματίας, που δεν μπορεί να πληρώσει τις εισφορές του στο ταμείο του, έχει τη στοιχειώδη ασφαλιστική κάλυψη; Να γιατί οξύνονται και βαθαιούνται οι ταξικές αντιθέσεις και ανισότητες.

Οι επιπτώσεις από τη μείωση των δαπανών θα επηρεάσει άμεσα τους εργαζόμενους στην υγεία. Θα ενταθεί η εντατικοποίηση της δουλειάς τους στα δημόσια νοσοκομεία, αφού προβλέπονται ελαχίστες προσλήψεις που δεν αναπληρώνουν ούτε και τα κενά που δημιουργούνται από τις αποχωρήσεις. Επεκτείνονται οι ελαστικές σχέσεις εργασίας οι προσλήψεις μέσω ΜΚΟ.

Σε ό,τι αφορά στην πρόνοια είναι άγρια η επίθεση στα φτωχά λαϊκά στρώματα, σε άνεργους, παιδιά, μονογονεϊκές και πολύτεκνες οικογένειες, ανάπηρους ηλικιωμένους. Στο ΙΚΑ η μείωση προνοιακών παροχών φτάνει στο 50% το 2013. Έχουμε μείωση

300 εκατομμύρια στα οικογενειακά επιδόματα, 30 εκατομμύρια στα επιδόματα των ΑΜΕΑ, αύξηση των ορίων των ανασφάλιστων υπερηλικών από τα εξήντα πέντε στα εξήντα επτά χρόνια για την επιδότησή τους.

Σε ό,τι αφορά αυτό το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι», θα παρέχεται ανταποδοτικά με πληρωμή μέσω της παρακράτησης μέρους των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων και μόνο για ΑΜΕΑ και ηλικιωμένους άνω των εβδομήντα επτά χρονών, αν είναι ζωντανό.

Τίθεται στόχος η περικοπή των αναπηρικών συντάξεων στο 10% των συνολικών. Αυτό σημαίνει ότι χιλιάδες ανάπηροι θα στερηθούν το δικαίωμα να προστατεύσουν την υγεία και τη ζωή τους. Καιάδας η κοινωνική πολιτική σας.

Στην παιδεία μειώσεις 13,3% από συγχωνεύσεις τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ χωρίς μειώσεις φοιτητών, περικοπές στο κόστος των βιβλίων, του μισθολογικού κόστους των αναπληρωτών καθηγητών, της κρατικής επιχορήγησης σε κρατικούς και μη κρατικούς φορείς από συγχωνεύσεις σχολικών μονάδων.

Η εξοικονόμηση, λοιπόν, συνδέεται άμεσα με τις απαιτούμενες αναδιαρθρώσεις για να συμβάλει η εκπαίδευση στην καπιταλιστική κερδοφορία, που είναι σε προτεραιότητα. Οι συνέπειες είναι τραγικές για το λαό και τα παιδιά του, λιγότεροι εκπαιδευτικοί για τα σχολεία και την ανώτατη εκπαίδευση, μείωση κονδυλίων για λειτουργικές δαπάνες σχολείων, ΤΕΙ και ερευνητικών κέντρων, μειωμένες αποδοχές των εκπαιδευτικών, αλλά και λιγότεροι σε αριθμό, ενώ ήδη οι εκπαιδευτικοί στα σχολεία δεν φτάνουν.

Στα ΤΕΙ η μείωση φτάνει τα 48 εκατομμύρια ευρώ. Ήδη σήμερα αδυνατούν να λειτουργήσουν και να καλύψουν στοιχειώδεις ανάγκες. Όμως και στον πρωτογενή τομέα, που υποτίθεται ότι θέλετε να αναπτύξετε, τσεκουρεύετε την αγροτιά και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Έργα υποδομής δεν γίνονται στη γεωργία για μείωση του κόστους παραγωγής. Αντίθετα με τη μείωση της επιστροφής του ΦΠΑ και αύξηση του αγροτικού πετρελαίου, τους εξοντώνετε. Η πολιτική σας θα ενισχύσει τη μείωση της αγροτικής παραγωγής, τη μείωση της παραγωγικότητας και την εξαθλίωση των φτωχών γεωργών και κτηνοτρόφων.

Σε ό,τι αφορά τις συντάξεις του ΟΓΑ, η απανθρωπιά σε όλο της το μεγαλείο. Στις πιο εξευτελιστικές συντάξεις, μειώσεις κατά 20% και αρπάζετε 783 εκατομμύρια από τους φτωχότερους συνταξιούχους.

Την ίδια στιγμή αυξάνονται δραματικά οι εισφορές στον ΟΓΑ. Όμως κόβονται και συντάξεις του ΟΓΑ, όχι γιατί είναι μαϊμού, αλλά γιατί αποφασίσατε ότι η φτωχολογιά δεν χρειάζεται δύο συντάξεις που είναι και οι δύο φιλοδωρήματα, αλλά μία και μόνο αποκλειστικά.

Τι σημαίνει αυτό; Όσοι παίρνουν δεύτερη σύνταξη από την ξενιτιά -μιλάμε για 100 ευρώ με 20 ευρώ το μήνα- τότε τους κόβετε αυτόματα τη σύνταξη του ΟΓΑ. Ντροπή. Το θέσαμε εδώ και τρεις ημέρες και δεν λέτε λέξη.

Σε ό,τι αφορά την τοπική διοίκηση, η μείωση μόνο στην τριετία 2009-2012 έφτασε το 60%. Οι δήμοι έχουν κηρύξει στάση πληρωμών. Χιλιάδες υπάλληλοι είναι για πολλούς μήνες απλήρωτοι στο Κερατσίνι, στον Κορυδαλλό, στη Σαλαμίνα και αλλού. Λειτουργικές ανάγκες συρρικνώνονται, υπηρεσίες κοινωνικής πρόνοιας, βρεφονηπιακοί σταθμοί, παιδικοί σταθμοί, σχολεία, ενώ η μεταφορά των μαθητών κινδυνεύει να καταργηθεί. Τα συνολικά έσοδα της τοπικής διοίκησης είναι μειωμένα κατά 41,2% σε σχέση με το 2011.

Για τις περιφέρειες προβλέπονται 226 εκατομμύρια ευρώ λιγότερα. Έτσι απομένει το εξευτελιστικό ποσό των 92 εκατομμυρίων για δεκατρείς περιφέρειες. Κατά τα άλλα χύνετε κροκοδείλια δάκρυα για τις θυσίες του λαού και ταυτόχρονα προσπαθείτε να πείσετε με αυταρχισμό και κρατική καταστολή. Δεν θα περάσει. Όπως λύση για το λαό δεν είναι να αναστηθεί ξανά η σοσιαλδημοκρατία των περασμένων δεκαετιών, που οδήγησε στις σημερινές συνθήκες, ούτε μπορείτε να αγνοείτε την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ρόλο της, τις αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς για τα προβλήματα στην Ελλάδα. Αγνοείτε, επίσης, το ρόλο των μονοπωλίων και τις ανισομετρίες μεταξύ των κρατών-μελών.

Οι προτάσεις σας, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, είναι εντός των τειχών

της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των μονοπωλίων που τσακίζουν αντί να ικανοποιούν τις ανάγκες των λαών.

Συνεπώς αντιλαϊκό το αποτέλεσμα.

Η χρονική αυτή περίοδος είναι κρίσιμη. Ο λαός μπορεί να αντικρούσει την αντιλαϊκή λαίλαπα εξοθλίωσης σε βάρος του, αρκεί να πιστέψει και να δείξει τη δύναμή του. Μπορεί να το κάνει, δίνοντας συνέχεια στις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις, ώστε να πάρει χαρακτηριστικά μαζικού ξεσηκωμού, που θα βάλει πλώρη για ανατροπή της εκμεταλλευτικής βαρβαρότητας -το σαπισμένο καπιταλιστικό σύστημα- εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, με μονομερή διαγραφή του χρέους, με εξουσία και οικονομία που θα συμφέρει το λαό και όχι τα κέρδη και την εξουσία των μονοπωλίων και του ανταγωνισμού του.

Η Ελλάδα έχει σήμερα μεγάλες αναξιοποίητες παραγωγικές δυνατότητες που μπορούν να απελευθερωθούν μόνο με την κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής από τη λαϊκή εργατική εξουσία, με κεντρικό επιστημονικό σχεδιασμό της παραγωγής. Η χώρα διαθέτει πλούτο και έχει ενεργειακές πηγές και ορυκτό πλούτο και βιομηχανική και βιοτεχνική παραγωγή και αγροτικό τομέα για να καλύψει μεγάλο μέρος των λαϊκών αναγκών. Ο λαός έχει κάθε συμφέρον έτσι να πορευτεί και θα βρει το δρόμο του και θα ακυρώσει τη βαρβαρότητά τους. Εμείς είμαστε αισιόδοξοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελευθέριος Αυγενάκης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός τον οποίο συζητάμε σήμερα απαντά στο θεμελιώδες ερώτημα: Είναι το μέλλον της πατρίδας μας μέσα στην Ευρώπη, την Ευρωζώνη και το ευρώ ή μήπως πρέπει να το αναζητήσουμε μέσα στα χαώδη ιδεολογήματα εκείνων που φαντάζονται την Ελλάδα σαν μία ανάδελφη χώρα, σαν ένα φτερό στον άνεμο, σαν ζητιάνο της προστασίας απροσδιόριστων τριτοκοσμικών δυνάμεων;

Ο προϋπολογισμός του έτους 2013 είναι ένας ρεαλιστικός προϋπολογισμός και αφήνει άρωμα αισιοδοξίας και βεβαιότητας για το μέλλον της χώρας μας. Αντιμετωπίζει παθογένειες και τολμά να σπάσει μέτωπα ισχυρών οικονομικών παραγόντων, αλλά κυρίως συνδικαλιστικών συμφερόντων. Ενοχλεί τους λίγους και προσπαθεί για τους πολλούς. Αυτός ο προϋπολογισμός δίνει την απάντηση ότι η οριστική εθνική μας επιλογή είναι η Ευρώπη, είναι η Ευρωζώνη, είναι το ευρώ.

Ωστόσο, χθες υπερψηφίστηκε από τις υπεύθυνες πολιτικές δυνάμεις του τόπου μας ένα επίπονο κατά ένα μέρος, αλλά και καινοτόμο κατά ένα μεγαλύτερο μέρος σχέδιο νόμου και πιο συγκεκριμένα το πακέτο μέτρων που ψηφίσαμε χθες, παρά τις αντιδράσεις και τους θεατρινισμούς πολλών συναδέλφων του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και πολλών από τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Το πακέτο μέτρων, που από χθες είναι και νόμος του κράτους, περιλαμβάνει κατ' αρχήν διαρθρωτικές παρεμβάσεις με βέβαιο θετικό αποτέλεσμα στην αγορά και κατ' επέκταση στην οικονομία και στην αναπτυξιακή τροχιά της Ελλάδας και από την άλλη συμπάζεμα της οικονομίας με περικοπές ακόμα και σε μισθούς και σε συντάξεις αλλά και επιδόματα, κάτι που βεβαίως και το υπερψηφίσαμε, διότι αντιλαμβανόμαστε ότι, όσο δυσάρεστο και σκληρό και αν είναι για φίλους, για συγγενείς, για συμπολίτες μας, είναι αναγκαίο για να διασφαλίσουμε τη σταθεροποίηση μιας ανοδικής πορείας για τη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τις ακραίες δυσκολίες που δημιουργήσαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και τα δικά μας διαχρονικά σφάλματα στη διαχείριση του κράτους μας, αλλά κυρίως η γενικευμένη οικονομική κρίση, στη δίνη της οποίας οι δικές μας διαρθρωτικές αδυναμίες αναδείχθηκαν και γιγαντώθηκαν, παρά τις ακραίες αυτές δυσκολίες, επαναλαμβάνω ότι η επιλογή είναι μία, είναι οριστική και αμετάκλητη. Είμαστε ισότιμο -που δεν σημαίνει βεβαίως και ισοδύναμο- μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης και νόμισμά μας είναι ένα: το ευρώ. Τη λύση των προβλημάτων μας -οικονομικών, διαρθρωτικών, λειτουργικών- την αναζητούμε, κατά συνέπεια, μέσα και αποκλειστικά μέσα σε αυτό το πλαίσιο.

Ο παρών προϋπολογισμός αποτελεί την επιβεβαίωση αυτής

της εθνικής μας επιλογής. Οι όροι και οι συνθήκες μέσα στις οποίες αναζητείται τα τρία τελευταία χρόνια η λύση της ελληνικής κρίσης είναι αναμφίβολα δυσμενείς. Οι εταίροι μας και δανειστές μας, μετά και τις δικές μας πρωτοβουλίες, αλλά και τις θυσίες κυρίαρχα του ελληνικού λαού, με όρους σκληρούς και μερικές φορές ακατανόητα ακραίους, απέτρεψαν από τη μια πλευρά την άτακτη χρεοκοπία και τον εξαναγκασμό αποχώρησης της Ελλάδας από την Ευρωζώνη και το ευρώ.

Δημιούργησαν, όμως, ένα εξαιρετικά δύσκολο πλαίσιο υποχρεώσεων για τη χώρα μας, μέσα στο οποίο είμαστε υποχρεωμένοι να οργανώσουμε τη διαχείριση του κράτους μας. Όχι, μόνο τη λογιστική διαχείριση αλλά κυρίως, τη γενικότερη διαρθρωτική και εκσυγχρονιστική επικαιροποίησή του, ώστε η λειτουργία του να εξασφαλίζει την αποτελεσματικότητα των οικονομικών δράσεών του, να δημιουργήσει ένα ευνοϊκό, θεσμικό και φορολογικό αλλά κυρίως, λειτουργικό περιβάλλον για την επιχειρηματικότητα και για τις επενδύσεις, δηλαδή για την πολυπόθητη ανάπτυξη. Αυτά, λοιπόν, περιέχει ο προϋπολογισμός που συζητάμε σήμερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά μετά και τη χθεσινή ψηφοφορία αλλά επίσης και μετά από τη ψηφοφορία της Κυριακής που είναι στην ουσία ψήφος εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, έχει ουσιαστικά εξασφαλίσει το βασικό αίτημα των Ελλήνων πολιτών, να παραμείνουμε στην Ευρώπη, να προχωρήσουμε το συντομότερο στην εκταμίευση της μεγάλης δόσης των 31,5 δισεκατομμυρίων ευρώ. Και επιπλέον με προσωπική δέσμευση του Πρωθυπουργού θα είναι και περισσότερα τα χρήματα.

Ακόμη να διεκδικήσουμε την επιμήκυνση του χρόνου προσαρμογής από τα δύο στα τέσσερα χρόνια και να αναζητήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολιτικές συμπαχίες για επιπλέον κούρεμα του ελληνικού χρέους που θα το καθιστά βιώσιμο και κυρίως, να πετύχουμε την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας μας μετά το διασυρμό που έχει υποστεί τα τελευταία χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε διανύσει τα 2/3 ενός δύσκολου και επίπονου δρόμου γεμάτου θυσίες αλλά και δυσκολίες. Μας μένει το 1/3 ενός μονόδρομου κυριολεκτικά που -πιστέψτε με- σφειλούμε συντονισμένα να το παλέψουμε για να πετύχουμε όλα τα παραπάνω, τα οποία αποτελούν εθνικούς στόχους.

Προφανώς, κάποιοι δεν αντιλαμβάνονται που θα οδηγήσει και τι ακριβώς σημαίνει μια άτακτη χρεοκοπία ακόμη και για εντελώς στοιχειώδη αγαθά από τις εισαγωγές, που θα πρέπει φυσικά να πληρώνονται σε «σκληρά» ευρώ ή δολάρια. Δεν μπορούμε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, να αυτοσχεδιάζουμε. Δεν μπορούμε να πειραματιζόμαστε.

Αλήθεια, υπάρχει πρόταση, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, εκτός από τις κραυγές και τα πανό εντός και εκτός Αιθούσης και τα βαρύ κατηγορώ σας; Τι προτείνετε;

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Να φύγετε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ: Ευχαριστούμε πολύ! Θα περιμένετε, όμως, για πολύ ακόμα.

Και πείτε μας, αν υπάρχει, κάτι απλά, αλλά και συγκεκριμένα. Γενικολογίες, συμπεράσματα, αυτά τα έχουμε ακούσει προ πολλού. Τα ακούσαμε και χθες από τον κ. Τσίπρα.

Θα δυσκολευτούμε, κύριοι συνάδελφοι όλοι, ή σχεδόν όλοι σε όλα τα επίπεδα της καθημερινής μας ζωής. Δεν υπάρχει, όμως, άλλη επιλογή ή μάλλον συνυπάρχει μια επιλογή και αυτή είναι ο πραγματικός μονόδρομος, να κινητοποιήσουμε επειγόντως όλες μας όλες τις δημιουργικές δυνάμεις του έθνους, την επινοητικότητα, την εργατικότητα, την ευφυΐα, αλλά και την υπερηφάνεια και το φιλότιμο των Ελλήνων, να πολλαπλασιάσουμε τις προσπάθειες σε όλα τα μέτωπα, στην παιδεία, στην επιχειρηματικότητα, στην αποτελεσματικότητα των δημόσιων λειτουργιών, στην αναζωογόνηση της γεωργικής αλλά και κτηνοτροφικής παραγωγής, στην ενίσχυση της μεταποιητικής δραστηριότητας, στην ανάδειξη του τουρισμού και του τουριστικού προϊόντος, στην ενίσχυση της πρώτης στον κόσμο εμπορικής μας ναυτιλίας, στην εξομείωση της αμύθητης πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Όλα αυτά και ακόμα περισσότερα μπορούν και πρέπει να γίνουν, ταυ-

τοχρόνως, αλλά και γρήγορα.

Και αυτό επιτυγχάνεται μέσα από τον προϋπολογισμό αλλά και τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις του χθεσινού πακέτου μέτρου που ψηφίσαμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν αποβάλλουμε τη ψυχολογία της μιζέριας, της κατάθλιψης, της παραίτησης αλλά και τον πειρασμό του λαϊκισμού και της ματαιοδοξίας και του λαθρεμπορίου απελπισίας όσων υποφέρουν, θα οδηγηθούμε όλο και γρηγορότερα στην έξοδο από την κρίση και θα χτίσουμε ένα ελπιδοφόρο μέλλον για εμάς και τα παιδιά μας.

Με αυτές τις σκέψεις, με αυτή την ελπίδα, με αυτή την απόφαση για μια Ελλάδα ξανά υπερήφανη, ξανά απελευθερωμένη από το δανειακό βάρος από τον αποκλεισμό από τις πηγές χρηματοδότησης θα ψηφίσουμε αυτό τον προϋπολογισμό. Στηρίζουμε την Κυβέρνηση, στηρίζουμε τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά.

Ο προϋπολογισμός αυτός είναι ελπιδοφόρος γιατί είναι ρεαλιστικός, γιατί για πρώτη φορά θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Αυτό δυστυχώς, απαιτεί θυσίες από όλους, οικονομική εξυγίανση, και φυσικά θεσμικές τροποποιήσεις σε όλους τους φορείς του δημοσίου, στους ΟΤΑ Α' και Β' βαθμού, στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και στις ΔΕΚΟ, για τους οποίους θα αναλύσω πολύ συνοπτικά πάντα σε σχέση με τον προϋπολογισμό.

Σε ό,τι αφορά τους ΟΤΑ Α' βαθμού, οι δήμοι αποτελούν τον πρώτο βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης και είναι αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Η κυριότερη πηγή εσόδων τους είναι οι Κεντρικοί Αυτοτελείς Πόροι –ΚΑΠ– οι οποίοι αποδίδονται μέσω του τακτικού προϋπολογισμού. Για το 2013, ο προϋπολογισμός προβλέπει μειωμένα έσοδα λόγω της ύφεσης, ενώ θεωρήθηκε αναγκαίο να προβλεφθεί ειδική επιχορήγηση ύψους 312,9 εκατομμυρίων ευρώ για την ενίσχυση των δήμων.

Από τους δήμους περνάμε στις περιφέρειες. Οι περιφέρειες αποτελούν τον Β' βαθμό τοπικής αυτοδιοίκησης και είναι αυτοδιοικούμενα κατά τόπο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Οι κυριότεροι πόροι των περιφερειών προέρχονται από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους. Κι εκεί οι προβλέψεις του προϋπολογισμού είναι γενναίες, σύμφωνα πάντα με τα οικονομικά δεδομένα της περιόδου που διανύουμε και όχι με τα δεδομένα των νομαρχιών τριών-τεσσάρτων χρόνων πριν.

Όσον αφορά τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, ο εξορθολογισμός των δαπανών στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης αρχίζει να εμφανίζεται τόσο ως ποσοστό του ΑΕΠ όσο και στη σύνθεση των εσόδων-εξόδων τους με στόχο τη μακροπρόθεσμη βιώσιμη λειτουργία τους. Οι αλλαγές στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης επικεντρώνονται κυρίως στην καταπολέμηση της εσφοροδιαφυγής. Περιορίζεται η ανασφάλιστη εργασία και εισπράττονται οι καθυστερημένες οφειλές, εκσυγχρονίζεται ο εισπρακτικός μηχανισμός των ταμείων και εξειδικεύονται οι διαδικασίες για ένα δίκαιο εισπρακτικό σύστημα. Παράλληλα, εναρμονίζεται το ύψος των εισφορών υγειονομικής περίθαλψης μεταξύ των συνταξιούχων όλων των ταμείων και, τέταρτον, εξορθολογίζονται οι δαπάνες.

Σχετικά με τον ΕΟΠΥΥ, ο εξορθολογισμός λειτουργίας του ΕΟΠΥΥ με στόχο την οικονομική εξυγίανση και την κάλυψη των αναγκών υγείας των ασφαλισμένων ευθύνης του αποτελεί προτεραιότητα μείζονος σημασίας του Υπουργείου Υγείας και για το σκοπό αυτό έχουν προγραμματιστεί αρκετές ενέργειες. Ενδεικτικά, θα αναφέρω κάποιες. Κατ' αρχάς, την ένταξη του συνόλου των ασφαλιστικών ταμείων –κλάδοι ασφαλείας υγείας– στον ΕΟΠΥΥ, αλλά και τον εξορθολογισμό των παροχών προς τους ασφαλισμένους απ' όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο, την αναδιοργάνωση του Οργανισμού, τη βελτίωση της οικονομικής του λειτουργίας και την ενίσχυση του ελεγκτικού ρόλου. Το 2012 προβλέπεται για το σύνολο των νοσοκομείων του ΕΣΥ ταμειακό πλεόνασμα ύψους 1 εκατομμυρίου ευρώ, ενώ το 2013 προβλέπεται ταμειακό πλεόνασμα 360 εκατομμυρίων ευρώ.

Σχετικά με τις ΔΕΚΟ, οι ΔΕΚΟ εξακολουθούν να παρουσιάζουν διαρθρωτικές ανισορροπίες. Τα έσοδά τους ανέρχονται σε 2.836.000 ευρώ. Οι αμοιβές προσωπικού συνεχίζουν και το 2012 να απορροφούν τη μεγαλύτερη δαπάνη, περίπου το 28% των εσόδων τους.

Όσον αφορά το Πράσινο Ταμείο, τα έσοδα του Πράσινου Ταμείου για το έτος 2013, τα οποία θα προέλθουν από τη ρύθμιση αυθαιρέτων -ενός βελτιωμένου νόμου- και, φυσικά, από τα τέλη διαδικασιών περιβαλλοντικής αδειοδότησης και λοιπά πρόστιμα προβλέπονται μειωμένα σε σχέση με το 2012. Η μείωση αυτή θα προέλθει κατά κύριο λόγο από τη χαμηλή εισροή εσόδων κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2012, ενώ είχαμε πρωτογενές έλλειμμα, πετύχαμε να μη ζητηθούν νέα μέτρα, εκτός από αυτά που προέβλεπε το μνημόνιο. Ενώ αρχικά στον περσινό προϋπολογισμό δεν προβλεπόταν η χορήγηση επιδόματος θέρμανσης, τελικά αποταμιεύονται από το 2012 περίπου 80 εκατομμύρια ευρώ, ενώ για το 2013 προβλέπονται 270 εκατομμύρια ευρώ. Καταβλήθηκε η εξισωτική αποζημίωση, παρά τις μεγάλες δυσκολίες που είχαμε να αντιμετωπίσουμε, ενώ αναμένεται εντός του 2012- ειπώθηκε χθες και από τον πρωθυπουργό της χώρας- να έχουμε την είσπραξη των 555 εκατομμυρίων ευρώ από τις ελληνικές τράπεζες, τα οποία προβλέπονται στον ψηφισμένο προϋπολογισμό του 2012.

Όμως, το πιο βασικό που θα καταφέρουμε με την πιστή εφαρμογή του Προϋπολογισμού του 2013 και αφού πετύχουμε τους στόχους μας, είναι ότι θα μπορούμε το 2014 πλέον να χαλαρώσουμε τα φορολογικά μέτρα και, συνεπώς, να αποσυμφορήσουμε τους Έλληνες φορολογούμενους και συνταξιούχους και εδώ υπάρχει ειδική ρήτρα, η οποία ψηφίστηκε χθες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πιο βασικό που θα πετύχουμε με την ψήφιση και τήρηση του προϋπολογισμού που συζητούμε είναι η επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας με δράσεις αναπτυξιακές, παράλληλα με αυτές της οικονομικής εξυγίανσης. Δημιουργούμε ένα περιβάλλον ελκυστικό για επενδύσεις και είμαστε βέβαιοι ότι το δεύτερο εξάμηνο του 2013 και εντονότερα το 2014 θα αρχίσει να καταγράφεται και αυτό θα πραγματοποιηθεί βασισμένο σε δύο θεμελιώδεις αρχές:

Πρώτον, με τον εμπλουτισμό της οικονομικής πολιτικής με μέτρα για ανάσχεση της ύφεσης.

Αναφέρω παραδειγματικά την επιτάχυνση της απορρόφησης των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ 2007-2013, όπως ανέφερε και ο γενικός εισηγητής του κόμματός μας κ. Αντώνης Μπέζας. Την αξιοποίηση των χρηματοδοτικών εργαλείων της ΕΤΕΠ. Ξεπάγωμα των μεγάλων επενδύσεων, ανάπτυξη μιας εθνικής στρατηγικής για τις εξαγωγές.

Δεύτερον, με την επιτάχυνση της υλοποίησης μιας σειράς διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων προγραμμάτων αποκρατικοποιήσεων. Αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του ελληνικού δημοσίου. Ενδυνάμωση του ανταγωνισμού στις αγορές υπηρεσιών και προϊόντων. Ενίσχυση της επιχειρηματικότητας, ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Και σήμερα υπάρχουν ενδείξεις αισιοδοξίας. Διαφαίνεται φως στο τούνελ. Ότι η οικονομία μας θα εισέλθει από την υφεσιακή κατάσταση σε αναπτυξιακή τροχιά.

Επιπλέον το γεγονός ότι έχει βελτιωθεί ποσοτικά, αλλά και ποιοτικά το κεφάλαιο της αξιοπιστίας της χώρας μας αποτελεί ένα πρώτο θετικό σημάδι ότι η χώρα μας διαμορφώνει μία νέα εικόνα ενός ισότιμου εταίρου, ο οποίος έχει θέση στην Ευρωζώνη και μπορεί να διαπραγματευτεί πλέον από διαφορετική θέση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ψηφίζοντας «ΝΑΙ» στον προϋπολογισμό του 2013 στηρίζουμε την Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας. Στηρίζουμε την Ελλάδα. Η ικανοποιητική πορεία εκτέλεσης του κρατικού προϋπολογισμού 2012 με το κυκλικό διορθωμένο πρωτογενές ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης, η μείωση του κόστους εξυπηρέτησης χρέους, με την παράλληλη μείωση επιτοκίων δανεισμού στις εκδόσεις εντόκων γραμματίων και τη μείωση αποδόσεων κρατικών τίτλων, αποδεικνύουν ότι η οικονομία θα αρχίσει πολύ σύντομα, βήμα-βήμα, να ορθοποδεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει η ειδική εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ κ. Όλγα-Νάντια Βαλαβάνη.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα αποφύγω να αναφερθώ στις διαφορές μεταξύ οικονομικών προβλέψεων για το τρέχον οικονομικό έτος 2012 και πραγματικότη-

τας σε σύγκριση με τα τρία προηγούμενα κείμενα προϋπολογισμού του 2012, γιατί θα ήταν σαν να κλέβω παγκάρι εκκλησιάς. Αντανακλούν ένα ολοκληρωτικό Βατερλώ της πολιτικής των δύο διαδοχικών, πριν την τρικομματική, κυβερνήσεων του μνημονίου. Και το ίδιο ισχύει για τους αντίστοιχους υπολογισμούς του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Θα περιοριστώ μόνο να σημειώσω τις πράγματι «γενναϊόδωρες» αλλαγές στα νούμερα, μεταξύ Προσχεδίου του κρατικού προϋπολογισμού 2013 και της εισηγητικής έκθεσης που συζητάμε τώρα, ένα μήνα αργότερα, διαφορές που έκαναν αγνώριστα κεντρικά μεγέθη, όπως το χρέος. Στην εισηγητική έκθεση διορθώνονται υψηλότερα, τόσο από τις προβλέψεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στο «WORLD OUTLOOK» του Οκτωβρίου 2012, όσο και απ' αυτές της φθινοπωρινής έκθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που δόθηκε στη δημοσιότητα χθες.

Οι περιέργως αυτές αλλαγές δεν προέκυψαν, επειδή ο Υπουργός Οικονομικών έλαβε υπ' όψιν του, ως όφειλε από τον Κανονισμό της Βουλής για την κατάρτιση του προϋπολογισμού, την ευρεία αμφισβήτηση των προβλέψεων του Προσχεδίου για τα βασικά μεγέθη της ελληνικής οικονομίας κατά τη συζήτηση του στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής. Οφείλεται στο ότι το Προσχέδιο κινιόταν στη σφαίρα της επιστημονικής φαντασίας, καθώς βασιζόταν στο πακέτο των 7,5 δισεκατομμυρίων «μέτρων» της συμφωνίας των τριών Αρχηγών.

Αντίθετα στην εισηγητική έκθεση ο Υπουργός Οικονομικών ενσωματώνει εκ των προτέρων το θηριώδες «πακέτο» των 10,9 δισεκατομμυρίων ευρώ της συμφωνίας Κυβέρνησης-τρόικας για το 2013, που ψηφίστηκε χθες, ως πύρρεια νίκη της Κυβέρνησης σε μία θαυμαστή αναστροφή, καθώς κατατίθεται ο προϋπολογισμός του του κράτους, βασιζόμενος σε μέτρα, τα οποία θεωρητικά θα μπορούσαν να καταψηφιστούν. Αλλά οι λεπτομέρειες των κοινοβουλευτικών δημοκρατικών διαδικασιών μάλλον αποτελούν «φιλά γράμματα» για τον Υπουργό Οικονομικών, όπως φάνηκε από την κατάθεση ενός ασφαλιστικού νομοσχεδίου στο πλαίσιο ενός πολυνομοσχεδίου, πράγμα που απαγορεύεται ρητά από το Σύνταγμα ή από την κατάθεση χθες, και μάλιστα ως «νομοτεχνική βελτίωση», της άρσης του αυτοδιοίκητου της Βουλής, για το οποίο χρειάζεται επίσης αναθεώρηση του Συντάγματος.

Καθώς η έκθεσή μου υπάρχει στην ειδική έκδοση της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων της Βουλής για τον προϋπολογισμό 2013, θα μου επιτρέψετε να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις με επίκεντρο το χρέος.

Πρώτον, παρά τις αλλαγές στους αριθμούς, η βασική παρατήρηση κατά τη συζήτηση του Προσχεδίου προϋπολογισμού 2013 εξακολουθεί να ισχύει: Τα «μεταφυσικά» οικονομικά του «ενάρρετου κύκλου της δημοσιονομικής σταθερότητας και ανάπτυξης», που ασπάζεται ο κύριος Υπουργός Οικονομικών στην εισαγωγική του επιστολή προς τους Βουλευτές –αλλά προφανώς ασπάζεται και η τρόικα-, αδυνατούν να εξαναγκαστούν να αντιμετωπίσουν την πραγματική ζωή.

Δεν μπορούν να εξηγηθούν διαφορετικά φαινόμενα, όπως το ότι η παγκόσμια οικονομία βρίσκεται στα πρόθυρα μιας νέας ύφεσης και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο διορθώνει για άλλη μία φορά προς τα κάτω όλες τις προβλέψεις του στον κόσμο και στην Ευρώπη στο «WORLD OUTLOOK» του Οκτωβρίου 2012. Το ίδιο κάνει και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στη χθεσινή Φθινοπωρινή της έκθεση. Επιπλέον το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο κάνει την πολύ σημαντική διαπίστωση με βάση τα εμπειρικά δεδομένα είκοσι οκτώ χωρών, ότι οι προβλέψεις του «έπεσαν έξω». Δηλαδή ενώ υπολόγιζε με δημοσιονομικούς πολλαπλασιαστές 0,5 ότι για κάθε ένα ευρώ μέτρων που θα έκοβε από την οικονομία των υπό επιτήρηση χωρών, αυτή θα συρρικνωνόταν κατά μισό ευρώ, από την ύφεση του 2009 και πέρα το ΑΕΠ τους μειωνόταν τελικά από 0,9% έως 1,7%. Η ζημιά δηλαδή, στην πραγματική οικονομία ήταν μέχρι και υπερτριπλάσια σε σύγκριση με τους βασικούς υπολογισμούς.

Από το «χαντάκωμα» αυτών των χωρών, παρ' όλα αυτά, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δεν καταλήγει ότι χρειάζεται να τερματιστεί η πολιτική της λιτότητας. Πολύ περισσότερο δεν καταλήγει σε αυτό το μοναδικό λογικό συμπέρασμα, όταν –όπως στην περίπτωση της Ευρωζώνης- σε όλες τις χώρες ταυτόχρονα εφαρ-

μίζονται οι λεγόμενες «περιοριστικές πολιτικές εσωτερικής υποτίμησης», και μάλιστα σε περιβάλλον με επιτόκια κοντά στο 0%.

Καθώς η κάθε χώρα δεν υποφέρει μόνο από τις επιπτώσεις της δικής της δημοσιονομικής λιτότητας, αλλά δέχεται και την επίδραση από τη διάχυση των «συντονισμένων» πλέον πολιτικών λιτότητας στο ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον –το φαινόμενο που τελευταία ονομάζεται «σύμφωνο αυτοκτονίας»- το ΑΕΠ της μειώνεται επιπροσθέτως από τα μέτρα που εφαρμόζονται στις υπόλοιπες χώρες του συμφώνου μέσω των εμπορικών ανταλλαγών. Σε αυτήν την περίπτωση εμφανίζεται το λεγόμενο «δημοσιονομικό παράδοξο»: Λόγω των συντονισμένων πολιτικών λιτότητας το χρέος των υπερχρεωμένων χωρών αντί να μειώνεται, αυξάνεται.

Δεύτερον, αν αυτό ισχύει στις υπερχρεωμένες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, ισχύει ενισχυμένα για την Ελλάδα όπου τα μνημόνια έχουν εκτινάξει το δημόσιο χρέος. Με μέτρα κατά την τριετία μεταξύ 2010-2012 συνολικού ύψους 49 δισεκατομμυρίων ευρώ, ίσα με απώλεια του 22,5%, του σχεδόν του ΑΕΠ –όπως πρωτοφανές στην ιστορία των αναπτυσσόμενων κρατών- το έλλειμμα μειώθηκε κατά 23 δισεκατομμύρια ή 9% του ΑΕΠ, ενώ το χρέος από 297 δισεκατομμύρια ή 129% του ΑΕΠ στο ξεκίνημα του 2010, προβλέπεται να φθάσει στο τέλος της φετινής χρονιάς, σύμφωνα με το αναθεωρημένο στην εισηγητική έκθεση χρέος, στα 340 δισεκατομμύρια ή 175,6% του ΑΕΠ, δηλαδή 5% περισσότερο από τον υπολογισμό της έκθεσης του Οκτωβρίου του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Και αυτό έγινε μετά τη μεσολάβηση, φέτος το Μάρτιο, ενός «κουρέματος» παγκόσμιας πατένας, του PSI, μέσα από το οποίο καταφέραμε τελικά ως χώρα να αυξηθούμε, αντί να μειώσουμε, το συνολικό ύψος του χρέους χάριν στη νέα δανειακή σύμβαση που χρειάστηκε να συναφθεί, καθώς μας επέβαλαν να «κουρέψουμε» πρωταρχικά τον «εαυτό μας». Καθώς από την αρχή υπήρξε πρόβλεψη ανακεφαλαιοποίησης αποκλειστικά για τις τράπεζες, πολλοί από τους ομολογιούχους έχασαν οικονομίες μιας ζωής, ενώ το κούρεμα των αποθεματικών των ταμείων είναι και ο κύριος λόγος –πέρα από την τρομακτική ανεργία- που σχεδόν το 40% του θανατηφόρου «πακέτου μέτρων» για το 2013 αποτελείται από περικοπές συντάξεων.

Οι ευθύνες των κυβερνήσεων του μνημονίου είναι, όμως, ακόμα πιο πολύπλευρες, καθώς κατά τη διετία 2010 έως το χρονικό σημείο του PSI, στην Ευρώπη βρισκόταν σε εξέλιξη δύο παράλληλες διαδικασίες: Οι διεθνείς τράπεζες –κατά προτεραιότητα οι γερμανικές και οι γαλλικές- ξεφορτώνονταν σχεδόν 110 δισεκατομμύρια ελληνικά ομόλογα. Και οι ελληνικές τράπεζες Ταμεία και ομολογιούχοι αναλάμβαναν 30 δισεκατομμύρια από αυτά ανεβάζοντας κατά τη διάρκεια της κρίσιμης περιόδου του πρώτου μνημονίου τη συνολική έκθεση της χώρας σε ελληνικά ομόλογα κατά 66%, από 56,9 δισεκατομμύρια το 2010 σε 86,2 δισεκατομμύρια την περίοδο μέχρι το PSI.

Θα πρέπει επιπλέον να σημειωθεί προειδοποιητικά ότι παρά την ελάφρυνση των τόκων για τα επόμενα χρόνια, το γεγονός ότι στη σύνθεση του νέου χαρτοφυλακίου το 55% του χρέους είναι με κυμαινόμενο επιτόκιο –δάνεια από το μηχανισμό στήριξης με τα χαμηλά επιτόκια της περιόδου που είναι πολύ ευκολότερο να κυμανθούν σε υψηλότερα παρά σε χαμηλότερα επίπεδα- δημιουργεί σοβαρό κίνδυνο σε σχέση με την εξέλιξή τους.

Και αν θέλετε μια μη συμβατική ερμηνεία για τη στάση απέναντι στη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, σκεφτείτε πάνω στην άποψη που εξέφρασε την προηγούμενη εβδομάδα ο οικονομολόγος-αναλύτης Gabriel Stern: «Η Βόρεια Ευρώπη δεν θέλει το ελληνικό χρέος να είναι πολύ βιώσιμο. Στο μυαλό τους χρειάζεται το χρέος στην Ελλάδα να είναι σχεδόν μη βιώσιμο, ώστε να υλοποιεί η χώρα τις μεταρρυθμίσεις.

Τρίτον, με την εισαγωγή του «πακέτου μέτρων» ύψους 10,9% στον προϋπολογισμό του 2013, το ύψος του χρέους προβλέπεται να εκτοξευτεί στο τέλος του 2013 στο αναθεωρημένο σε σχέση με το Προσχέδιο 189%, δηλαδή 8% πάνω από την πρόβλεψη του 2012 του ΔΝΤ. Και με το δεύτερο μέρος του «πακέτου μέτρων», 4,4 δισεκατομμύρια για το 2014, το χρέος προβλέπεται να κάνει δεύτερο «ιστορικό υψηλό» φτάνοντας το 191,6%, σχεδόν 11% πάνω από την πρόβλεψη του ΔΝΤ.

Αν τα νούμερα της τρικομματικής Κυβέρνησης αυτή τη φορά είναι κοντινότερα στην πραγματικότητα από ό,τι του ΔΝΤ, τότε το συνολικό θηριώδες πακέτο μέτρων που επιχειρείται να επιβληθεί σε έναν εξαντλημένο λαό, ύψους σχεδόν 20 δισεκατομμυρίων μέχρι το 2016, οδηγεί σε ένα εκτός ελέγχου χρέος 185% τη χρονιά αυτή, που μόνο με θεική παρέμβαση θα φτάσει το, συμβατικά θεωρούμενο από το ΔΝΤ, βιώσιμο χρέος του 120% το 2020. Είναι μια προοπτική κυριολεκτικού κοινωνικού ολοκαυτώματος.

Τέταρτον, εδώ αποκαλύπτεται και όλη η λογική γύρω από το, εξαιρετικά αμφισβητούμενο, πρωτογενές πλεόνασμα, που μετά από διάφορες αλλαγές σε σχέση και με το Προσχέδιο, προγραμματίζεται ως στόχος των «μέτρων» για πρώτη φορά το 2013 0,4% σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού 2013 ή όχι ακόμη πλεόνασμα, αλλά ισοσκελισμένο 0%, διαλέγετε και παίρνετε ό,τι θέλετε, σύμφωνα με το μεσοπρόθεσμο εμφανίζοντας μια περιέργη αυστηρά γραμμική αύξηση κατά μιάμιση μονάδα κάθε διαδοχικό χρόνο μέχρι το 2016.

Η γνώμη μου είναι ότι λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι η επίδραση των μέτρων στην ύφεση είναι υπολογισμένη με πολλαπλασιαστή 0,7, είναι εντελώς απίθανη η εμφάνιση πλεονάσματος. Αν παρ' όλα αυτά εμφανιστεί, θα έχει πληρωθεί κυριολεκτικά με το αίμα των Ελλήνων εργαζόμενων.

Προσοχή όμως: Από το μεσοπρόθεσμο φαίνεται ότι αν τελικά εμφανιστεί πλεόνασμα, υπάρχει έτοιμος μηχανισμός εφαρμογής πρόσθετων μέτρων για τον περιορισμό πλέον του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης, ώστε να αρχίσουν να πληρώνονται άμεσα και τοκοχρεολύσια από τα τακτικά έσοδα του προϋπολογισμού.

Κατά τ' άλλα, από το 2013 και βασισμένες στο πρωτογενές πλεόνασμα θα υπάρξουν, υποτίθεται και πολιτικές «ανάπτυξης», σύμφωνα με τους κυβερνητικούς εισηγητές του προϋπολογισμού. Προφανώς η Κυβέρνηση προσδοκεί ότι θα ενοικήσουν διάφορα διεθνή «vulture-funds», «εταιρείες-αρπακτικά», από αυτές που «ξεκοκκαλίζουν» τις δημόσιες επιχειρήσεις και τη δημόσια γη, για να τους εμπιστευτεί την ανάπτυξη της χώρας.

Πέμπτον, οι δίκαια μοιρασμένες θυσίες που για άλλη μια φορά προαναγγέλλονται μέσω του προϋπολογισμού 2013 και του μεσοπρόθεσμου, δεν είναι παρά το άλλοθι για τον ξεκάθαρο ταξικό χαρακτήρα του προϋπολογισμού.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ετήσιας μακροοικονομικής βάσης δεδομένων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που χρησιμοποιεί το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ, ενώ κατά την τριετία μεταξύ 2010 και τέλος της παρούσας χρονιάς θα έχει χαθεί το ένα τέταρτο του συνολικού εισοδήματος από την εργασία, δηλαδή του εισοδήματος μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων, το καθαρό λειτουργικό πλεόνασμα, δηλαδή τα κέρδη, οι τόκοι και οι πρόσδοδοι, το οποίο στη διετία 2010-2011 είχε απώλειες 4 δισεκατομμύρια ή 10% σε σχέση με το 2009, το 2012 θα παρουσιάζει πλεόνασμα και θα έχει επανέλθει στο επίπεδο του 2009. Είναι μια άνεργη ανάκαμψη κερδών εν μέσω της κρίσης, καθώς η ανεργία επίσημα μετριέται στο 25,4% τον Αύγουστο, ενώ το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ υπολογίζει την πραγματική ανεργία γύρω το 29% - 30%.

Αυτή η ανάκαμψη, που είναι υπόθεση των μεγάλων επιχειρήσεων και συνυπάρχει με τα λουκέτα στους μικρομεσαίους, εκτιμάται ότι θα συνεχιστεί εφόσον συνεχιστεί η σημερινή πολιτική, επειδή τα δύο πρώτα χρόνια η μείωση της αμοιβής εργασίας είχε σημαντικότερη επίπτωση ως μείωση της ζήτησης παρά ως μείωση του κόστους εργασίας, οδηγώντας σε μείωση της κερδοφορίας, παρά τις επιτυχημένες προσπάθειες των μεγάλων επιχειρήσεων να κρατήσουν ψηλά τις τιμές, ενώ εφαρμόζεται πολιτική εσωτερικής υποτίμησης και βαθαίνει η ύφεση και η κρίση. Το 2012, όμως, η εφαρμογή των ρυθμίσεων του δεύτερου μνημόνιου αλλάζει ριζικά θεσμούς και συσχετισμούς δυνάμεων «τσακίζοντας» την εργασία και αλλάζει τη στάση και την εικόνα. Έτσι, ώστε με διοικητική μεσολάβηση η πτώση των μισθών ως κόστος να γίνει πολύ σημαντικότερη από την πτώση των μισθών ως ζήτηση.

Έκτον, η ύφεση ως αποτέλεσμα των μέτρων αποτελεί το σημαντικότερο εργαλείο-στόχο της πολιτικής της εσωτερικής υπο-

τίμησης και των μνημονίων και ο έλεγχος της πρόβλεψής της είναι κρίσιμος. Κάθε αστοχία γύρω από το προβλεπόμενο ποσοστό της οδηγεί στο επόμενο κύμα τελευταίων μέτρων, βάσει και της ρήτρας απόκλισης και αναπλήρωσης που εμπεριέχεται στο πρώτο μνημόνιο.

Το σενάριο της εισηγητικής έκθεσης στηρίζεται σε μία εμφανέστατα εκτός πραγματικότητας πρόβλεψη για το 2013, ύφεση 4,5% στην Ελλάδα, στο φόντο των «διορθωμένων» προς τα κάτω προβλέψεων του ΔΝΤ για 3,6% παγκόσμια ανάπτυξη, που στηρίζεται κυρίως στις αναπτυσσόμενες οικονομίες, και σε μόλις 0,2% για την Ευρωζώνη, στο οποίο συνεισφέρει η Γερμανία με 0,9% έναντι αρχικής πρόβλεψης 1,4%.

Όταν η χθεσινή φθινοπωρινή έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπολογίζει πλέον την ανάπτυξη στην Ευρωζώνη σε μόλις 0,1%, πόση θα είναι η ανατροπή της πρόβλεψής τους για την Ελλάδα όταν όλες οι μέχρι τώρα προβλέψεις τους έχουν διαψευστεί πανηγυρικά, με τελευταία την πρόβλεψη για την ύφεση το 2012, που ξεκίνησε από το αναγραφόμενο στο μνημόνιο 2,5% για να κλείσει, απ' ό,τι φαίνεται, πάνω από το 6,5%;

Κρίνετε τώρα και την ειλικρίνεια των δεσμεύσεων της Κυβέρνησης απέναντι στον λαό, σύμφωνα με μία αποστροφή της χθεσινής ομιλίας του κυρίου Πρωθυπουργού: «Τέλος, προσέξτε το αυτό: Για πρώτη φορά τα χρήματα που θα μπουν στην οικονομία την επόμενη χρονιά θα είναι περισσότερα από εκείνα που θα βγουν, από εκείνα που θα αφαιρεθούν από την οικονομία λόγω λιτότητας. Έτσι θα συγκρατηθεί η ύφεση και η άνοδος της ανεργίας. Θα αντιστρέψουμε την ελεύθερη πτώση των τελευταίων ετών. Αυτό δεν είναι ευχή ή υπόθεση, δεν είναι «θα», είναι μετρημένα κουκιά».

Τι σημαίνει αυτό; Ότι ο κύριος Πρωθυπουργός δεσμεύεται ότι το 2013 το ΑΕΠ θα είναι για πρώτη φορά θετικό, ότι μετά από μία μείωση έξι χρόνων σωρευτικά της τάξης του 22,5%, θα υπάρχει για πρώτη χρονιά ανάπτυξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτή είναι μία «ανέκδοτη» εκδοχή του προϋπολογισμού του 2013 με θετικό πρόσημο, καθώς η εισηγητική έκθεση αναφέρει το ήδη αμφισβητούμενο μείον 4,5%. Άρα ή ο Πρωθυπουργός ξέρει κάτι που δεν αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση, έχει υπ' όψιν του άλλες προβλέψεις ή η Κυβέρνηση δουλεύει «ψιλό γαζί» τον ελληνικό λαό από το Βήμα της Βουλής!

Επειδή έχει τελειώσει ο χρόνος μου, επιτρέψτε μου να αφήσω διάφορα άλλα πράγματα που ήθελα να πω και να κλείσω με το εξής: Η τρικομματική Κυβέρνηση με την καθοδήγηση της τρόικας επιδίδεται στην επιδείνωση των σαδομαζοχιστικών οικονομικών, αν μου επιτραπεί να παραφράσω το πρόσφατο «tweet» του Ρουμπινί: «Η λιτότητα ως ο δρόμος που διάλεξε η Ευρώπη για την ευημερία, δεν είναι παρά τα οικονομικά του Μαρκησίου ντε Σαντ».

Επιπλέον προχθές και χθες, υφαρπαχθηκε η ψήφος των Βουλευτών τόσο για το «κατεπείγον», που φίμωσε τους Βουλευτές που ήθελαν να μιλήσουν, όσο και για την ίδια τη θέση που πήραν με το εκβιαστικό επιχείρημα ότι όλα αυτά θα πρέπει να έχουν τελειώσει μέχρι Κυριακή βράδυ, για να εγκριθεί η εκταμίευση της δόσης τη Δευτέρα. Πέρα απ' όλα τα άλλα και γιατί τα αποθέματα μάς τελειώνουν για άλλη μία φορά, οριστικά όμως αυτήν τη φορά, στις 16 Νοεμβρίου.

Κι ενώ ακούγαμε από μέρους σας ότι μπορεί να μην εγκριθεί η δόση τη Δευτέρα,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Κυρία Βαλαβάνη, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Αυτό το έχετε πει τέσσερις φορές.

ΟΛΓΑ - ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ:...σήμερα μαθαίνουμε -με αυτό τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- ότι το «έρμο» το κλίμα έχει αλλάξει και πάλι στη Γερμανία κι ο Ντράγκι μας ξεκαθαρίζει να μην περιμένουμε τίποτα από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αλλά μόνο από τις εθνικές κυβερνήσεις, για τα κέρδη τους από το PSI σε σχέση με τη μείωση του χρέους. Και μαθαίνουμε πριν από λίγο ότι τελικά τη Δευτέρα δεν θα συζητηθεί καν το ελληνικό θέμα, αλλά αυτό θα παραπεμφθεί αργότερα το Νοέμβριο, μετά τη δημοσίευση της έκθεσης της τρόικας, γιατί μένουν και άλλα «προ-

απαιτούμενα» που δεν συμπεριλαμβάνονταν στο πολυνομοσχέδιο. Να υποθέσω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις που έχουν δοθεί, μετά απ' όλα αυτά θα βιώσουμε τελικά την «άτακτη χρεοκοπία» με το τέλος των αποθεματικών στις 16 Νοεμβρίου; Και ότι για τη χρεοκοπία αυτή υπεύθυνη θα είναι η δική σας Κυβέρνηση;

Δεν έχω χρόνο να πω κάτι άλλο. Θα σας πω μόνο ότι είναι φανερό γιατί καταφιζόμαστε αυτόν τον προϋπολογισμό κι ότι δεν χρειάζεται μόνο ένας άλλος προϋπολογισμός, αλλά και μια άλλη κυβέρνηση, για να υπάρξει αναστροφή της καταστροφής της πορείας του τόπου και παραγωγική και πολιτιστική ανασυγκρότηση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Άκουσα την ειδική εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ να μιλάει για αγνώριστα μεγέθη στο χρέος και για περιέργες αλλαγές στο χρέος μεταξύ προσχεδίου και προϋπολογισμού. Αν βλέπω σωστά τους αριθμούς, στη σελίδα είκοσι εννέα του προσχεδίου το χρέος για το 2012 είναι 340,6 δισεκατομμύρια, όσο είναι και στον προϋπολογισμό, σελίδα εκατόν είκοσι εννέα, και για το 2013 είναι 346,2, δηλαδή όσο είναι και στον προϋπολογισμό. Απορώ πού είδατε εσείς τα αγνώριστα μεγέθη, τις περιέργες αλλαγές. Προφανώς αγνοείτε ή λησμονείτε ότι στο μεσοδιάστημα, 22 Οκτωβρίου, η ΕΛΣΤΑΤ ήρθε και αναθεώρησε τα στοιχεία για τον παρονομαστή, για το ΑΕΠ.

Καταθέτω τους σχετικούς πίνακες στα Πρακτικά εις γνώσιν σας.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Παράλληλα είπατε για φανταστικά νούμερα του προϋπολογισμού κι αναφέρατε μάλιστα και τις φθινοπωρινές εκτιμήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Είναι πολύ ηπιότερες οι δικές μας εκτιμήσεις και πολύ πιο συνηρητικές. Έχουμε υψηλότερη ύφεση προβλέπει απ' αυτά που προβλέπει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη χώρα: 6,5% λέμε εμείς για το 2012, 6% λέει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Εμείς προβλέπουμε 4,5% για το 2013, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει 4,2%. Προβλέπουμε για του χρόνου πρωτογενές πλεόνασμα 0,4% και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προβλέπει κυκλικό διορθωμένο πρωτογενές πλεόνασμα 0,7%. Αυτή είναι η αξιοπιστία των προβλέψεων του προϋπολογισμού!

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Χρήστος Γκιόκας.

ΟΛΓΑ – ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ. Δεν έχω τη δυνατότητα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Όχι βέβαια.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν θα απαντήσει; Κύριε Πρόεδρε, της έκανε ερώτηση ο κύριος Υπουργός και δικαιούται να απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ορίστε, κύριε Γκιόκα, έχετε το λόγο.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο Υπουργός δεν θέλει να ακούσει την απάντηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ο Υπουργός κάνει άλλη δουλειά απ' αυτήν που κάνω εγώ.

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ο Υπουργός όμως έκανε μία ερώτηση. Δεν θέλει την απάντηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ήταν ρητορική η ερώτησή.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ: Δεν ήταν ρητορική, γιατί υπάρχει απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΠΑΣΟΚ κ. Γκιόκας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΚΟΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το σχέδιο του προϋπολογισμού για το 2013 που και κρίσιμος είναι αλλά κυρίως μοναδικός ως προς τις ιδιαίτερες συνθήκες της χώρας μας. Η χώρα υφίσταται τις συνέπειες μιας πρωτοφανούς προσπάθειας δημοσιονομικής και διαρθρωτικής προσαρμογής κι ο ελληνικός λαός βιώνει επώδυνα την κρίση αλλά και την αγωνία και την ελπίδα για την υπέρβασή της.

Αυτήν την κρίση δυστυχώς η χώρα μας κλήθηκε να τη διαχειριστεί απροετοίμαστη, με ένα παρωχημένο αναπτυξιακό και παραγωγικό μοντέλο, με μια αναποτελεσματική Δημόσια Διοίκηση, με μια κοινωνία εφησυχασμένη μη λαμβάνοντας τα δυσόλινα μηνύματα από το πολιτικό σύστημα που ήταν υπεύθυνο γι' αυτό.

Σ' αυτήν τη σκληρή πραγματικότητα και κρίσιμη καμπή ψηφίστηκε χθες το νομοσχέδιο για την έγκριση του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2013-2016 και των μέτρων εφαρμογής του ν. 4046/2012. Με τη χθεσινή μας απόφαση δώσαμε απάντηση στο κρίσιμο δίλημμα για την πορεία της χώρας.

Η δυσκολία αυτής της απόφασης ξεπερνά κάθε προηγούμενο, γιατί ψηφίσαμε μέτρα που δυσκολεύουν τη ζωή των δικών μας ανθρώπων, επώδυνα μέτρα για τους συνταξιούχους, ιδιαίτερα τους συνταξιούχους αγρότες, τους εργάτες, τους επαγγελματίες, τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, μέτρα που θα φέρουν ύφεση κατ' αρχήν.

Κανείς δεν θα ήθελε να χρειαστεί με την ψήφο του να στηρίζει ένα τόσο σκληρό πρόγραμμα. Όλοι θα θέλαμε να μη βρεθεί η χώρα μας στη δίνη της κρίσης, όπως αυτή την παρέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το 2009, μια κρίση που έφερε την ανάγκη για μέτρα και συμφωνίες με τους δανειστές και τους εταίρους στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όλοι θα θέλαμε να υπήρχαν καλύτερα αποτελέσματα μέχρι σήμερα και οι νέοι Βουλευτές θα ήθελα να μη βρεθούν απέναντι στο δίλημμα της ψήφισης αυτών των μέτρων, όταν δεν συμμετείχαν μέχρι σήμερα στη διαχείριση των πραγμάτων.

Όμως ήταν μία απόφαση εθνικής ευθύνης, απόφαση που μέσα στη φτώχεια διατηρεί την ελπίδα και τη δυνατότητα να αναστρέψουμε την πορεία. Σταθήκαμε όπως πρέπει πάντα να στεκόμαστε, με ειλικρίνεια απέναντι στους Έλληνες πολίτες, γιατί πρέπει να ανακτήσουμε την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος μέσα από την αλήθεια, μέσα από καθαρές σχέσεις και καθαρές πράξεις. Εμείς, ως ΠΑΣΟΚ, μιλήσαμε τη γλώσσα της αλήθειας και πριν και μετά τις εκλογές και τώρα.

Αυτήν την εποχή αυτό μας έλαχε. Πρέπει να διαχειριστούμε την κρίση και πρέπει να το κάνουμε αποτελεσματικά. Σε άλλες εποχές η ευθύνη ήταν η διαχείριση ενός άλλου οικονομικού επιπέδου, καλύτερου, άσχετα αν δεν πατούσε σε στέρεα παραγωγική βάση, αλλά στα δανεικά, στις επιδοτήσεις ή σε φούσκες.

Ο καθένας μας είχε πολύ περισσότερους από έναν λόγους να μην ψηφίσει αυτά τα μέτρα, γιατί κανένας δεν υπολείπεται σε πατριωτική και κοινωνική ευαισθησία. Υπάρχει όμως το μείζον θέμα της πολιτικής και πατριωτικής ευθύνης. Να υπηρετήσουμε το εθνικό συμφέρον και την προοπτική της κοινωνίας μας. Να υπηρετήσουμε τη δυνατότητα να βρει δουλειά ο άνεργος που είναι κορυφαίο πρόβλημα, τη δυνατότητα για τον κόσμο της εργασίας, εργαζομένους και επιχειρήσεις να συνεχίσουν να έχουν εισοδήματα και να προκύπτουν έσοδα για το κράτος. Τη δυνατότητα να γίνουν νέες επενδύσεις, τη δυνατότητα να αποκαταστήσουμε αδικίες που σίγουρα δημιουργούν τα μέτρα με την εφαρμογή τους. Τη δυνατότητα αυτά τα μέτρα να είναι τα τελευταία.

Για να συμβεί αυτό, έχουμε μπροστά μας ένα δύσκολο δρόμο με προσπάθεια και πολλή δουλειά. Αυτό είναι το νόημα της χθεσινής απόφασης, με ένα μήνυμα αποφασιστικότητας και ελπίδας από τις υπεύθυνες δυνάμεις του ελληνικού Κοινοβουλίου, με μηνύματα και προς το εξωτερικό.

Για να πετύχει το πρόγραμμα πρέπει με πολιτική διαπραγμάτευση στο υψηλότερο επίπεδο να διεκδικήσουμε και να πετύχουμε την εκταμίευση της δόσης, βάθος χρόνου, τη βοήθεια για την ανάπτυξη, αλλά και τη βιωσιμότητα του χρέους. Αυτό πρέπει αυτήν τη φορά να το καταλάβουν καλά και οι εταίροι μας. Τα όρια και οι αντοχές του λαού εξαντλήθηκαν. Σε αυτήν τη διαπραγμάτευση πρέπει να συμμετέχουν όλοι όσοι πραγματικά πι-

στεύουν ότι η θέση μας είναι στο ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρέπει να υπάρχουν όμως και μηνύματα προς το εσωτερικό για αλλαγές, με σχεδιασμό και υλοποίηση της στήριξης και της ανασυγκρότησης της πραγματικής οικονομίας και της παραγωγής, με ρευστότητα για επενδύσεις και επιχειρήσεις, αλλά και για ρυθμίσεις δανειακών υποχρεώσεων μέσα από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Με καθαρή στήριξη από όσες πολιτικές δυνάμεις πιστεύουν ότι πρέπει να απομακρύνουμε τους κινδύνους κυβερνητικής αστάθειας, που πιστεύουν ότι πρέπει να γίνουν οι διαρθρωτικές αλλαγές που χρειάζονται στο κράτος και την οικονομία, στους θεσμούς και το πολιτικό σύστημα.

Τα κόμματα που θα αποφασίσουν να συνεχίσουν να στηρίζουν την Κυβέρνηση συνεργασίας, αλλά και να δικαιώσουν τις προσδοκίες που αυτή δημιούργησε, θα πρέπει να το κάνουν χωρίς αναστολές, για να δικαιωθούν και οι τελευταίες κρίσιμες επιλογές για τους Έλληνες.

Και η Κυβέρνηση όμως οφείλει να συνεργαστεί διαφορετικά, επιδιώκοντας και η ίδια ουσιαστική συμμετοχή στη διαμόρφωση των νομοθετικών πρωτοβουλιών όλων των κομμάτων που θα την στηρίζουν. Αυτά ισχύουν από τη μια πλευρά, την πλευρά των δύσκολων αλλά υπεύθυνων επιλογών.

Από την άλλη πλευρά, ποια ήταν η πρόταση ή η εναλλακτική λύση; Γιατί όλοι μας, αλλά πολύ περισσότερο ο ελληνικός λαός που παρακολουθεί αυτές τις μέρες με αγωνία τις εξελίξεις, αναρωτιόμασταν μήπως υπάρχει αυτή η εναλλακτική λύση και δεν τη βλέπουμε ή δεν θέλουμε να τη δούμε; Πραγματικά ήθελα να δω μήπως αυτό επιφυλάσσεται σαν έκπληξη για τη συζήτηση στην Ολομέλεια.

Ποια ήταν η απάντηση; Καμμία ή μάλλον μία, γνωστή και χλιοειπωμένη –αυτή τη φορά προήλθε από την Αξωματική Αντιπολίτευση- η απάντηση «εκλογές». Τώρα, αυτήν τη στιγμή, μετά από πρόσφατες διπλές εκλογές, που απλά έφεραν ακόμη χειρότερα μέτρα. Και αυτό μετά τις γνωστές αντιφάσεις για εκλογές ή όχι εκλογές, δραχμή ή ευρώ, ετοιμότητα διακυβέρνησης ή μη, από την ίδια πλευρά.

Όσον αφορά τις επιπτώσεις της εσωτερικής υποτίμησης, ας σκεφτούμε τις επιπτώσεις μιας πιθανής εξωτερικής υποτίμησης στην περίπτωση που γίνουν εκλογές, ανατεθεί η διακυβέρνηση στον Αρχηγό της Αξωματικής Αντιπολίτευσης κα προχωρήσει σύμφωνα με αυτά που μας είπε χθες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απογοήτευση και η περιθωριοποίηση που δικαιολογημένα υπάρχει μαζί με τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, δεν πρέπει να αφήσουμε να γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης από ακραίες συμπεριφορές και πολιτικές σκοπιμότητες.

Τώρα που δόθηκε η απάντηση ευθύνης και προοπτικής και το σωστό μήνυμα την πιο κρίσιμη στιγμή, πρέπει να οδηγήσουμε σωστά το καράβι, να προχωρήσουμε οργανώνοντας το δικό μας σχέδιο ανασυγκρότησης, για να στηρίξουμε την παραγωγή μας με βασικό μοχλό τον πρωτογενή τομέα, αλλά και τις δευτερογενείς δραστηριότητες ως συνέχειά του, όπως και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα στον τριτογενή τομέα. Για να έχουμε αναπτυξιακές δραστηριότητες και επενδύσεις, να αποκαταστήσουμε αδικίες, να υλοποιηθούν οι μεγάλες δυνατότητες στον τομέα της ενέργειας –ανανεώσιμες πηγές και ορυκτός πλούτος.

Μέσα στις συνθήκες που υπάρχουν, μπορεί αυτά να αμφισβητούνται. Όμως αυτό είναι το στοίχημα και η πρόκληση. Έχουμε μπροστά μας ένα δύσκολο έργο. Η Κυβέρνηση καλείται να δράσει και να δώσει λύσεις κάτω από συνθήκες πίεσης και παρατεταμένης οικονομικής ύφεσης που για το 2012 εκτιμάται στο -6,5% και το 2013 στο -4,5%, με το ποσοστό ανεργίας για το 2012 να ξεπερνά το 25%.

Πρέπει όμως να αναγνωρίσουμε ότι το παρόν σχέδιο του προϋπολογισμού κινείται στη βάση ενός ρεαλιστικού σχεδίου. Είναι σημαντικό πως ο προϋπολογισμός αυτός διαμορφώθηκε στο πλαίσιο ενός κυβερνητικού σχηματισμού, του πρώτου που γνωρίζει μεταπολιτευτικά το πολιτικό σύστημα της χώρας. Η υπερψήφισή του από τη Βουλή είναι βέβαιο πως θα στείλει ισχυρό μήνυμα αποφασιστικότητας τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό.

Ο νέος προϋπολογισμός στοχεύει σε δυο άξονες: στην επίτευξη της δημοσιονομικής προσαρμογής με ταυτόχρονη ανάταξη της ελληνικής οικονομίας.

Σύμφωνα με τον πρώτο άξονα, στόχος είναι η συνέχιση της δημοσιονομικής εξυγίανσης μέσα από την υλοποίηση πρόσθετων δράσεων και πολιτικών και την περαιτέρω περιστολή της δημόσιας σπατάλης, τον περιορισμό των διαρθρωτικών ελλειμμάτων, την υλοποίηση των αναγκαίων θεσμικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Κορυφαία ενέργεια σε αυτές τις προσπάθειες πρέπει να είναι η ριζική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, ώστε να συνεισφέρουν όλοι οι Έλληνες πολίτες ανάλογα με τις πραγματικές τους δυνατότητες και να αποκατασταθούν αδικίες από το παρελθόν.

Ο δεύτερος άξονας της οικονομικής πολιτικής περιλαμβάνει την υλοποίηση πολιτικών και ενεργειών που συμβάλλουν αποφασιστικά στην αναθέρμανση και την επανεκκίνηση της οικονομίας. Τέτοιες είναι δράσεις για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και τη διάχυση της ρευστότητας στην αγορά, ενίσχυση της απασχόλησης, άρση διοικητικών εμποδίων για προσέλκυση επενδύσεων, επιτάχυνση αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης δημόσιας περιουσίας, αύξηση της απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων, επιτάχυνση και απλοποίηση των διαδικασιών του ΕΣΠΑ, ενεργοποίηση αντίστοιχων χρηματικών εργαλείων και η αναδιάρθρωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, καθώς και πολλές άλλες.

Με την εκτέλεση του προϋπολογισμού προβλέπεται να επιτευχθεί για μια ακόμη συνεχόμενη χρονιά σημαντική δημοσιονομική προσαρμογή της τάξης του 1,4% του ΑΕΠ ή 3,4 δισεκατομμυρίων ευρώ. Υπευθυμίζω πως η προσπάθεια ξεκίνησε με ένα πρωτογενές έλλειμμα της τάξης των 24 δισεκατομμυρίων το 2009 και θα καταλήξει σε πρωτογενές πλεόνασμα κατά 748 εκατομμύρια το 2013.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι δημοσιονομικοί στόχοι του προϋπολογισμού του 2013 είναι αυτονόητο πως πρέπει να επιτευχθούν.

Ταυτόχρονα όμως οφείλουμε να εφαρμόσουμε και εκείνες τις πρωτοβουλίες και τις πολιτικές που θα επιτρέψουν στην ελληνική οικονομία να βγει από την παρατεταμένη ύφεση και να μπει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Καταλυτικό ρόλο προς αυτήν την κατεύθυνση έχει το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, το οποίο αποτελεί εργαλείο άσκησης αναπτυξιακής πολιτικής και από τους βασικούς μοχλούς της οικονομικής ανάπτυξης.

Βασικός σκοπός του είναι ο εμπλουτισμός της οικονομικής πολιτικής με μέτρα και δράσεις που στοχεύουν στην άμεση επανεκκίνηση της οικονομίας, όπως ενδεικτικά είναι η επιτάχυνση της απορρόφησης του ΕΣΠΑ, η δημιουργία ελληνικού επενδυτικού ταμείου, η αξιοποίηση χρηματοδοτικών εργαλείων μέσω Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, αλλά και άλλες δράσεις, όπως η ενίσχυση ιδιωτικών επιχειρήσεων και επιχειρηματικότητας, η επένδυση στη γνώση και την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού, η ενεργοποίηση αναθεωρημένων συμβάσεων για την κατασκευή των μεγάλων αυτοχρηματοδοτούμενων έργων, όπως είναι οι οδικοί άξονες του αυτοκινητοδρόμου Αιγαίου, η Ολυμπία Οδός, η Ιονία Οδός, ο Ε65, αλλά και η συνέχιση της κατασκευής των μεγάλων περιφερειακών δημοσίων έργων, οδικών, αεροδρομίων, λιμανιών, περιβαλλοντικών έργων κ.λπ. Επίσης και τα έργα αξιοποίησης των ενεργειακών πόρων.

Με βάση τον προϋπολογισμό που έχει κατατεθεί για το 2013, το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων προβλέπεται να χρηματοδοτήσει τις αναπτυξιακές ανάγκες της ελληνικής οικονομίας με ποσό 6,85 δισεκατομμύρια, το οποίο είναι στα ίδια επίπεδα με το 2012. Αυτό είναι σημαντικό, γιατί γίνεται σε μια χρονιά που έχουμε τα γνωστά προβλήματα στην οικονομία. Θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο ή θα θέλαμε να είναι; Βεβαίως και θα θέλαμε να είναι. Όμως αυτές είναι σήμερα οι δυνατότητες.

Το σημαντικό όμως θέμα δεν είναι τόσο το ύψος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, αλλά η αλλαγή του τρόπου που η χώρα παράγει πλούτο, ξεφεύγοντας από ένα ξεπερασμένο παραγωγικό και αναπτυξιακό μοντέλο.

Επίσης θέλω να πω σε αυτό το σημείο ότι είναι αυξημένοι οι κοινοτικοί πόροι που συνεισφέρουν στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων κατά 300 εκατομμύρια και αυτό ως το αξιολογή-

σοιμε θετικά.

Για να ξεφύγουμε όμως από το σημερινό παραγωγικό και αναπτυξιακό μοντέλο χρειάζονται ριζικές αλλαγές, γιατί βρισκόμαστε σε ένα περιβάλλον απαξίωσης της εργασίας και των προϊόντων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια σωστή, μια ρεαλιστική ιεράρχηση των αναπτυξιακών μας αναγκών μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και το ΕΣΠΑ είναι αυτό που χρειαζόμαστε περισσότερο αυτήν τη στιγμή. Θέλω να πιστεύω πως η ανάπτυξη στην οποία προσβλέπουμε μέσα από την υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων θα αποτελέσει κινητήρια δύναμη η οποία θα συμπαρασύρει και τον ιδιωτικό τομέα που πλήττεται από την έλλειψη ρευστότητας και τις δανειακές υποχρεώσεις που δεν μπορεί να καλύψει. Το συνολικό ύψος των πιστώσεων για έργα περιφερειακών προγραμμάτων προβλέπεται να ανέλθει στο 1,16 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2013, ελαφρά αυξημένο σε σχέση με το 2012, που ήταν 1,15 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι αποκεντρωμένες αυτοδιοικήσεις, με τις αρμοδιότητες που έχουν, οφείλουν να αναλάβουν δράση, να αξιοποιήσουν δημιουργικά τους πόρους αυτούς, που δίνονται σε μια δύσκολη συγκυρία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ένα εξίσου σημαντικό εργαλείο που έχουμε στη διάθεσή μας, όπως αναφέραμε και πριν, που μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στη βελτίωση του οικονομικού περιβάλλοντος, είναι το ΕΣΠΑ. Είναι γεγονός ότι τον Οκτώβριο του 2009 είχε απορροφητικότητα μόλις 3%. Τα δύο τελευταία χρόνια, με την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου και συντονισμένες πρωτοβουλίες, έχουν επιταχυνθεί οι ρυθμοί υλοποίησης, με αποτέλεσμα να διαφαίνονται σημαντικά σημάδια μεταστροφής της αρνητικής πορείας του. Έχουμε απορρόφηση 45% έναντι 41% του μέσου κοινοτικού όρου.

Για την ενίσχυση της απόδοσης του ΕΣΠΑ βασικές προτεραιότητες είναι, πρώτον, η επιτάχυνση των ρυθμών απορρόφησης, δεύτερον, η απλοποίηση των διαδικασιών αξιοποίησης των δράσεων, τρίτον, η αναθεώρηση του προγράμματος, γιατί σχεδιάστηκε το 2005 με 2006 σε ένα πολύ διαφορετικό περιβάλλον, τέταρτον, η υποστήριξη της υλοποίησης των εκατόν ογδόντα ενός έργων προτεραιότητας έργα προβληματικά, όπως το Κτηματολόγιο, έργα διαχείρισης αποβλήτων κ.λπ., που θα πρέπει να βρεθεί τρόπος να προωθηθεί η εξέλιξή τους.

Πέμπτον, η ολοκλήρωση ημιτελών έργων της περιόδου 2000-2006 και της εξασφάλισης των σχετικών κοινοτικών κονδυλίων και έκτον, η διαπραγμάτευση για την προγραμματική περίοδο 2010-2020. Προς αυτήν την κατεύθυνση κινείται και ο νέος επενδυτικός νόμος που ψηφίστηκε στις αρχές του 2011, θέτοντας ως βασικό πυλώνα δράσης την ενίσχυση της υγιούς επιχειρηματικότητας, της καινοτομίας και της απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να πω, όπως τόνισα και στην αρχή, ότι η κρίση που βιώνουμε είναι πρωτόγνωρη. Ο δρόμος προς την έξοδο μόνο εύκολος και βατός δεν είναι. Εμείς όμως δεν πρόκειται να ακολουθήσουμε κανέναν σε αδιέξοδες λογικές ιδανικές για επιδειξη λαϊκισμού, γιατί η ευθύνη απέναντι σε μια χώρα και ένα λαό επιτάσσει να προτάξουμε το συλλογικό και όχι το ατομικό συμφέρον. Περιθώρια δεν υπάρχουν. Το έλλειμμα πρέπει να μειωθεί, το χρέος να γίνει βιώσιμο και να πάμε σε πρωτογενή πλεονάσματα. Το κλειδί της λύσης το έχουμε εμείς, αρκεί να συνειδητοποιήσουμε ως έθνος, ότι ο δρόμος από εδώ και πέρα δεν μπορεί να είναι άλλος από την αξιοποίηση των δυνατοτήτων και των δυνάμεων της χώρας μας, για να δημιουργήσουμε νέο πλούτο. Χωρίς παραγωγή νέου πλούτου πάντα θα είμαστε εξαρτημένοι από δανεικά.

Καθένας μας ξεχωριστά ή συλλογικά, μικροί και μεγάλοι, παραγωγοί, βιοτέχνες και επαγγελματίες, νέοι άνθρωποι με όρεξη και ελπίδα όλοι οφείλουμε να κινητοποιήσουμε πόρους, γνώση και δεξιότητες προς μια παραγωγική και δημιουργική κατεύθυνση. Αυτή είναι η μόνη πραγματική και βιώσιμη λύση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ειδικός επισημητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συζητούμε τον προϋπολογισμό του κράτους για το 2013. Πρόκειται για ένα έτος κρίσιμο, αλλά και κομβικό στην πορεία που ακολουθεί η χώρα τα τελευταία χρόνια, από την προσφυγή της σε συνθήκες κρίσης δανεισμού στο μηχανισμό στήριξης, με την οικονομία σε μια διαρκή ύφεση, με συνέπεια να διαιωνίζεται ο φαύλος κύκλος και να αποδυναμώνεται η κάθε προσπάθεια ανάκαμψης.

Στο πλαίσιο αυτό, η χώρα ακολουθεί σε συνεργασία και συμφωνία με τους εταίρους της, ένα πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής για την επίτευξη συγκεκριμένων δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών αλλαγών. Όλη αυτή η προσπάθεια πραγματοποιείται μέσα σε ένα ρευστό και δυσμενές ευρωπαϊκό, αλλά και παγκόσμιο περιβάλλον, με χαρακτηριστικά την επιβράδυνση της οικοδομικής δραστηριότητας στην Ευρωζώνη, την τάση εφαρμογής αυστηρής δημοσιονομικής πολιτικής στα κράτη-μέλη, αλλά και τη δημιουργία συνθηκών πίεσης, για να προσφύγουν στο μηχανισμό στήριξης.

Μέσα σ' αυτές λοιπόν τις συνθήκες η Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας χάραξε μια στρατηγική με βασικό άξονα τη σύζευξη της δημοσιονομικής προσαρμογής και της επανεκκίνησης της πραγματικής οικονομίας, προκειμένου η χώρα να καταφέρει να ξεφύγει από το φαύλο κύκλο των ελλειμμάτων και της ύφεσης.

Οι Έλληνες σε όλη αυτήν τη διαδρομή έκαναν μεγάλες θυσίες. Τις μεγαλύτερες στη νεότερη ιστορία του έθνους μας. Βίωσαν και βιώνουν με έντονο τρόπο όλη αυτήν τη διαδικασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δοκιμάστηκε και δοκιμάζεται πολύ η Ελλάδα και οι Έλληνες. Αυτή όμως η προσπάθεια, η δύσκολη και πρωτόγνωρη για την ελληνική οικονομία, μετά από τις χρόνιες στρεβλώσεις και τα διαχρονικά διαρθρωτικά προβλήματα πρέπει να αποδώσει. Αναφέρομαι σε στρεβλώσεις και προβλήματα, όπως είναι η διαχρονική αδυναμία βιώσιμης διαχείρισης των δημοσίων οικονομικών, όπως είναι η εκτεταμένη φοροδιαφυγή και η περιορισμένη φορολογική βάση, η αδυναμία εξορθολογισμού των δημόσιων δαπανών και το έλλειμμα ανταγωνιστικότητας της χώρας μας.

Ας δούμε όμως σε ποιο περιβάλλον και κάτω από ποιες συνθήκες σχεδιάστηκε αυτός ο προϋπολογισμός. Πρώτα-πρώτα, σε μια Ευρώπη όπου στην πλειονότητα των χωρών της κυριαρχεί η ανάγκη μια αυστηρής συσταλτικής δημοσιονομικής πολιτικής. Σε ποια περίοδο; Σε μια περίοδο όπου στη χώρα μας γίνεται μια πρωτόγνωρη προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής κάτω από έναν έλεγχο ασφυκτικό, που απαιτεί αυστηρούς περιορισμούς στην άσκηση αυτής της οικονομικής πολιτικής, με ελάχιστα περιθώρια κινήσεων, με ένα πρωτοφανές έλλειμμα αξιοπιστίας διεθνώς. Και κυρίως με τα ταμειακά της διαθέσιμα σε ένα οριακό ακραίο σημείο.

Στόχοι της Κυβέρνησης είναι η δημοσιονομική εξυγίανση και σταθερότητα, η δομική ανασυγκρότηση, η λειτουργική αποτελεσματικότητα της οικονομίας με την εξάντληση όλων των περιθωρίων κοινωνικής δικαιοσύνης. Με αυτές τις αρχές και κατευθύνσεις και στο συγκεκριμένο περιβάλλον και συνθήκες που προανέφερα, συντάχθηκε αυτός ο προϋπολογισμός του 2013, ένας προϋπολογισμός στον οποίο προβλέπονται σαν έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης το 5,5% του ΑΕΠ, ύφεση στο 4,5% και ανεργία στο 22,8%.

Δεν θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ λεπτομερώς σε αριθμούς, αλλά θα σταθώ σε κάποια σημεία που είναι συστατικά των παραπάνω επιδιώξεων. Όπως είναι η πολιτική έλεγχου των δημοσίων δαπανών. Βασική προϋπόθεση για την τήρηση του προϋπολογισμού και την επίτευξη των υπόλοιπων στόχων είναι η άμεση ενεργοποίηση μηχανισμών θωράκισης εναντίον της σπατάλης των δημοσίων πόρων.

Δίνεται λοιπόν από εδώ και πέρα μεγάλο βάρος στο δημοσιονομικό έλεγχο, προκειμένου αυτός να είναι αποτελεσματικός, να λαμβάνει έκταση και βάθος, να ασκείται στον κατάλληλο χρόνο και τόπο και να υπεισέρχεται στην ουσία των δαπανών, χωρίς να παραμελεί την κανονικότητά τους. Ήδη προωθήθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών όλες οι νομοθετικές παρεμβάσεις για την περιστολή των δημοσίων δαπανών και τη ρύθμιση θεμάτων

δημοσιονομικών ελέγχων προς την κατεύθυνση της ελεγκτικής θωράκισης. Θεσπίστηκε η επιτροπή συντονισμού ελέγχων, συστήθηκαν μονάδες εσωτερικού ελέγχου ανά Υπουργείο πια και ανά αποκεντρωμένη διοίκηση. Συνδυαστικά θεσπίστηκε ο θεσμός των γενικών διευθύνσεων οικονομικών υπηρεσιών, ως επιτελικών μονάδων τού κάθε Υπουργείου.

Για την παρακολούθηση και την εκτέλεση των προϋπολογισμών όλων των φορέων της Κυβέρνησης εφαρμόζονται πια συγκεκριμένοι μηχανισμοί και συστήματα παρακολούθησης. Ενισχύονται οι έλεγχοι των δαπανών μισθοδοσίας και πρόσθετων αμοιβών προσωπικού του δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, των ΟΤΑ και των νομικών προσώπων που επιχορηγούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ενισχύεται ο έλεγχος των συγχρηματοδοτούμενων από την Ευρωπαϊκή Ένωση προγραμμάτων. Η παύση της οικονομικής αιμορραγίας στις δημόσιες δαπάνες είναι η αρχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την επίτευξη της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Γι' αυτό και όλα τα μέτρα που έχουν ληφθεί, πρέπει και θα λειτουργήσουν.

Πέρα από την περιστολή των δημοσίων δαπανών, απαραίτητη για τη δημοσιονομική εξυγίανση είναι μια σειρά από διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις σε συνδυασμό με μια σειρά από αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, προκειμένου να επιτευχθεί η λεγόμενη επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας. Ή με άλλα λόγια η επιστροφή στην ανάπτυξη. Και εδώ πια είναι καθοριστικός ο ρόλος του αρμόδιου για αυτόν τον τομέα Υπουργείου, που οφείλει αλλά και που κινείται σε τρεις άξονες: Πρώτον στην ενίσχυση της ρευστότητας, δεύτερον στην επανεκκίνηση των μεγάλων έργων και τρίτον στις διαρθρωτικές αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις.

Οι παραπάνω πολιτικές αποτελούν τα εργαλεία για να σπάσουμε το φαύλο κύκλο της ύφεσης και των ελλειμμάτων. Θα πρέπει να γίνει σαφές προς όλους, σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής, ότι χωρίς συμφωνία με τους εταίρους μας δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη σε αυτήν τη χώρα.

Όσον αφορά λοιπόν την ενίσχυση της ρευστότητας, η ανακεφαλοποίηση του τραπεζικού συστήματος αποτελεί τη βάση για να υπάρξει ρευστότητα στην αγορά. Το Υπουργείο Ανάπτυξης και Υποδομών από την πλευρά του κάνει ό,τι μπορεί για να αξιοποιήσει τα εργαλεία που έχει στη διάθεσή του και κινείται σε συγκεκριμένους άξονες. Όπως είναι η συμφωνία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, η ενίσχυση με ποσό 1,44 δισεκατομμύρια ευρώ για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Όπως είναι η αξιοποίηση του ΕΣΠΑ πάνω από το μέσο όρο απορροφήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σήμερα. Ας μην ξεχνάμε ότι το ΕΣΠΑ επηρεάζει τη ρευστότητα, αλλά επηρεάζεται ταυτόχρονα και από την έλλειψη της ρευστότητας.

Έτσι αυτό που απαιτείται και γίνεται τελικά, είναι: πρώτον η επιτάχυνση των ρυθμών απορρόφησης. Στο πρώτο εξάμηνο του 2012 με στόχο απορροφήσεων 1,2 δισεκατομμύρια επετεύχθη η απορρόφηση μόνο 700 εκατομμυρίων ευρώ.

Ωστόσο παρά τις δυσκολίες στον έλεγχο της ρευστότητας, η απορροφητικότητα του ΕΣΠΑ είναι ήδη μεγαλύτερη από τον μέσο κοινοτικό όρο.

Δεύτερον, είναι η απλοποίηση των διαδικασιών του ΕΣΠΑ, που θα πρέπει με αλλαγές του θεσμικού πλαισίου που αφορούν τη διαδικασία διαχείρισής του, να μπορέσουμε να πετύχουμε τα καλύτερα αποτελέσματα.

Τρίτον, είναι η αναθεώρηση των προγραμμάτων αυτής της τρέχουσας περιόδου 2007-2013, η εκτέλεση των εκατόν ογδόντα ενός έργων προτεραιότητας, η ολοκλήρωση των ημιτελών έργων της περιόδου 2000-2006.

Και τέλος η διαπραγμάτευση για την επόμενη προγραμματική περίοδο 2014-2020.

Πρέπει να ενεργοποιηθεί και προβλέπεται πια η ενεργοποίηση του ΕΤΕΑΝ ώστε να ξεμπλοκάρουν τα κονδύλια ύψους ενός δισεκατομμυρίου ευρώ που θα αφορούν την ενίσχυση των μικρών και πολύ μικρών επιχειρήσεων.

Στον τομέα της επανεκκίνησης των μεγάλων έργων, η επανέναρξη των τεσσάρων αυτοκινητοδρόμων, το μετρό της Αθήνας, το τραμ, το μετρό της Θεσσαλονίκης, η σιδηροδρομική σύνδεση του λιμανιού του Πειραιά, όπως και άλλων λιμανιών, που θα απο-

τελέσουν μια εξέλιξη που θα δώσει δύναμη στην «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» και που θα αλλάξει σημαντικά την εικόνα στις σιδηροδρομικές και εμπορικές μεταφορές της χώρας μας. Δεκατέσσερα έργα στην περιφέρεια τους τελευταίους τέσσερις μήνες δημοπρατήθηκαν και ήδη εκτελούνται. Δεκατέσσερα έργα περιφερειακής κλίμακας. Τέλος επτά έργα ΣΔΙΤ για τη διαχείριση των απορριμμάτων.

Στον τομέα των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων μιλάμε για ένα νέο πλαίσιο για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις, την αξιοποίηση των περιφερειακών αεροδρομίων, την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, μέσα από αποκρικοποιήσεις που γι' αυτές πρόσφατα έγινε μεγάλη συζήτηση στη Βουλή και που συνοπτικά στο πλαίσιο αυτού του νέου προϋπολογισμού, προβλέπεται η αξιοποίηση ακινήτων υποδομών διαθέσιμων για χρήση, ενέργειας και άλλων περιουσιακών στοιχείων, προκειμένου να πετύχουμε μια άμεση μείωση του δημοσίου χρέους, μείωση της κρατικής χρηματοδότησης προς αυτά και εκσυγχρονισμό της λειτουργίας τους με νέες θέσεις εργασίας, με περισσότερα έσοδα και με πολύ καλύτερες υπηρεσίες προς τους πολίτες. Ο στόχος που έχει προϋπολογιστεί από το ΤΑΙΠΕΔ κατά προσέγγιση ανέρχεται στα 2.500.000.000 ευρώ.

Η αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας. Εδώ πολύς λόγος έχει γίνει. Αξίζει όμως, να σημειωθεί μόνο ένα στοιχείο, για να κατανοήσουμε την ανάγκη αυτών των διαρθρωτικών αλλαγών. Από το σύνολο των εκατόν είκοσι χιλιάδων περίπου ακινήτων τού δημοσίου το ΤΑΙΠΕΔ έλεγξε τα ογδόντα μία χιλιάδες ακίνητα. Από αυτά είκοσι οκτώ χιλιάδες βρέθηκαν καταπατημένα.

Εκσυγχρονισμός του συστήματος υπηρεσιών όπου τα ατελείωτα πάρτι πια λαμβάνουν τέλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα τα παραπάνω μαζί με τις διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, που σχετίζονται με την διοικητική μεταρρύθμιση ή με την τοπική αυτοδιοίκηση, την άμυνα, την παιδεία, το περιβάλλον, την ενέργεια, την υγεία, όλα αυτά αλλάζουν τη χώρα.

Όλες αυτές οι μεταρρυθμίσεις όμως απαιτούν αποφάσεις δύσκολες. Δύσκολες γιατί δεν είναι ευχάριστες. Γιατί υλοποιούνται μέσω επώδυνων μέτρων. Γιατί αγγίζουν με έντονα επιβαρυντικό τρόπο κάθε πολίτη αυτής της χώρας, δυσχεραίνοντας ακόμα περισσότερο την καθημερινότητά του και μερικές φορές και την επιβίωσή του. Αλλά και γιατί ακόμη απαιτούν πολιτική τόλμη για να ληφθούν, πρωτόγνωρη.

Όμως οφείλουμε ως πολιτικό σύστημα εδώ και τώρα να διορθώσουμε όλα αυτά που οδηγούν ολοένα και πιο βαθιά στο τέλμα και στην καταστροφή. Πολλές από αυτές τις αλλαγές έπρεπε από παλιά να έχουν γίνει, χωρίς να περιμένουμε κανέναν να μας τις προτείνει ή να μας τις επιβάλει. Χρησιμοποιήστε όποια λέξη θέλετε, όποια λέξη το κομματικό σας λεξικό χρησιμοποιεί.

Η προσήλωση στις παλιές τακτικές που στην ουσία ο ΣΥΡΙΖΑ προτείνει και που με πάθος υπηρέτησε όλα αυτά τα χρόνια, είναι ο ευχάριστος και ο σίγουρος δρόμος προς το αδιέξοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλα τα στοιχεία του προϋπολογισμού και όλα όσα ψηφίστηκαν με το πολυνομοσχέδιο χθες, δοκιμάζουν τις αντοχές της κοινωνίας, τις αντοχές της κοινωνικής συνοχής, τα όρια του κάθε Έλληνα ανεξάρτητα από ηλικία, ανεξάρτητα από επάγγελμα, από φύλο, από κοινωνική θέση.

Για το λόγο αυτό χρειάζονται και πρωτοβουλίες που θα ανακουφίσουν αλλά και θα ικανοποιήσουν τους πολίτες. Οι πρωτοβουλίες αυτές έχουν να κάνουν με την αποτελεσματική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, την καταπολέμηση της ακρίβειας, το τέλος της ατιμωρησίας, τη δημιουργία ενός κράτους δικαίου, ευνομίας και ίσων ευκαιριών προς όλους. Και οφείλει αυτή η Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά, που στηρίζεται σε τρία κόμματα με διαφορετικές αφητηρίες, διαφορετικές θεωρήσεις -αλλά με μια κοινή στόχευση, δηλαδή την παραμονή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την προσήλωση στο ευρωπαϊκό ιδεώδες- να αγωνιστεί με συγκεκριμένες επιλογές, ώστε να αποδείξει ότι υπάρχει προοπτική και μάλιστα ορατή, εξόδου από την κρίση. Και αυτό ακριβώς κάνει και αυτό αποτυπώνεται σ' αυτόν τον προϋπολογισμό. Το κάνει με συνέπεια, με αγώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο του προϋπολογισμού για το 2013 της Κυβέρνησης, όπως αναφέρεται και στην εισηγητική έκθεση, κινείται σε δυο επίπεδα. Από τη μια στην εδραίωση

της δημοσιονομικής εξυγίανσης, πειθαρχίας και στον περιορισμό της δημόσιας δαπάνης. Από την άλλη, στην προώθηση πολιτικών και μέτρων που θα περιορίσουν την ύφεση και θα βοηθήσουν την οικονομία να ανακάμψει.

Ο προϋπολογισμός του 2013 είναι ένα σχέδιο σαφές, ένα σχέδιο συγκεκριμένο με μέτρα δύσκολα για τη χώρα μας, αλλά αναγκαία, όμως και με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες ανάπτυξης και προόδου.

Αν κάτι τελικά χαρακτηρίζει αυτόν τον συζητούμενο προϋπολογισμό, είναι ο απόλυτος ρεαλισμός και η αποφυγή ωραιοποίησης της κατάστασης. Εδράζεται στην ειλικρίνεια τόσο των προθέσεων όσο και των δεδομένων.

Εισηγούμαι λοιπόν την υπερψήφιση του προϋπολογισμού για το έτος 2013.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο ειδικός εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Στέφανος Σαμοΐλης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Όλα αυτά τα χρόνια η χώρα υποτίθεται ότι πέρασε καλές μέρες με πολλά χρήματα. Καταφέρατε τώρα ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία να την έχετε βυθίσει στην καταστροφή. Τώρα λοιπόν με εκθέσεις ιδεών έρχεστε με ωραία λόγια –πραγματικά σας θαυμάζω– να υπόσχεστε ότι οι αριθμοί αυτοί βγαίνουν, ενώ είναι η πέμπτη συνεχής χρονιά που οι αριθμοί σας δεν βγαίνουν. Τα μνημόνια δεν βγαίνουν. Απαιτείται περίσσιο θράσος, πραγματικά. Ο ελληνικός λαός σας παρακολουθεί και σας βλέπει.

Το τελευταίο πακέτο που υπερψηφίσατε, οι περισσότεροι χωρίς να το έχετε μελετήσει, οδηγεί ακόμα σε μεγαλύτερο βάθεμα και γενίκευση της φτώχειας και της λιτότητας στη χώρα. Μέσα σε λίγους μήνες η τρικομματική Κυβέρνηση, Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και Δημοκρατική Αριστερά, έχει απομονωθεί από το λαό. Από τους εκατόν εβδομήντα εννέα Βουλευτές χθες, φτάσατε να υπερψηφίσουν μόνο οι εκατόν πενήντα τρεις. Ψηφίσατε με οριακή πλειοψηφία τα μέτρα, αλλά η αίσθηση που απομένει, είναι η ασύντακτη διάλυσή σας, οι διαγραφές αντιφρο-νούντων Βουλευτών, οι ανεξαρτητοποιήσεις και η συντριβή της μνημονιακής κομματικής πειθαρχίας.

Τα πάντα πλέον για εσάς κρέμονται από μια κλωστή. Χθες η πλατεία Συντάγματος για ακόμα μια φορά έγραψε τη δική της ιστορία: την ιστορία της αλληλεγγύης, της αντίστασης και της συλλογικής δημιουργίας. Για μια στιγμή η δημοκρατία επανασταθεί στον πυρήνα της κοινωνίας. Μέσα στο χάος των αδιέξοδων περικοπών ο ελληνικός λαός κρατάει ζωντανή τη σπίθα της ελπίδας και της ανατροπής. Ό,τι και να κάνει η Κυβέρνηση Σαμαρά δεν μπορεί να αποφύγει το αναπόφευκτο.

Ας κάνετε όσους επικοινωνιακούς ανασχηματισμούς θέλετε. Για τον κόσμο της δουλειάς δε σημαίνει τίποτα. Θα παραμείνει άνεργος, με μισθούς πενάς, με αναξιοπρεπείς συντάξεις, χωρίς φάρμακα και χωρίς βιβλία. Η κυβέρνηση της Αριστεράς είναι πλέον στο προσκήνιο. Είναι μια εικόνα από το μέλλον, ένα κομμάτι δημοκρατίας και ζωής με αξιοπρέπεια που όλοι μαζί μπορούμε να το διαβούμε.

Όσο και να προσπαθήσετε να υποκρίψετε το μέγεθος της κοινωνικής καταστροφής που παράγει η πολιτική σας, ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο δεν πρόκειται να σας κάνει αυτήν τη χάρη. Θα μας βρίσχετε μπροστά σας με τον πιο αποφασιστικό τρόπο, γιατί δεν έχουμε άλλη επιλογή εκτός από το να σας σταματήσουμε, να βάλουμε ένα φρένο στους προϋπολογισμούς και στους νόμους-εκτρώματα που ψηφίζετε χωρίς να διαβάσετε τις περισσότερες φορές και να κάνουμε την κυβέρνηση της Αριστεράς τον πιο ρεαλιστικό ορίζοντα για την κοινωνία.

Για να μιλάμε πιο συγκεκριμένα, ας περάσουμε σε αυτά που προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2013. Είναι ένας προϋπολογισμός που δεν έχει να επιδείξει κανένα κατόρθωμα παρά μόνο δυσοίωνες προβλέψεις, που στο πέρασμα του χρόνου επιβεβαιώνονται ως ακόμη πιο δυσχερείς.

Οι γενικές σας προβλέψεις αποδεικνύουν του λόγου το αληθές. Το χρέος αναμένεται να φθάσει το 2013 στο 189% του ΑΕΠ. Το παραμύθι ότι μπήκαμε στο ΔΝΤ για να ελέγξουμε το υπέρογκο δημόσιο χρέος, έχει καταρρεύσει με τον πιο αυταπόδεικτο

τρόπο. Το μόνο που σας απομένει πλέον είναι να προσεύχεστε για εκ νέου κούρεμα αυτού. Γιατί αλλιώς κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πού θα σταματήσει η ανεξέλεγκτη πορεία.

Θυμήθηκα τώρα ότι ο Σόιμπλε διαμήνυσε ότι πριν από τα τέλη του Νοέμβρη δεν έχει χρήματα.

Τα χρήματα λοιπόν πού θα τα βρείτε, κύριε Υπουργέ; Επειδή μας ρωτάτε συνεχώς. Και δεν ξέρουμε αν θα είναι τα 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ που θα πάρουμε. Μας χρωστάνε όπως είπαν και δικοί σας ομιλητές, 7 δισεκατομμύρια συν 5 δισεκατομμύρια και πάει λέγοντας.

Η πολιτική σας δηλαδή είναι μία πολιτική απαιτείας προς τη Μέρκελ, η οποία όμως αν θέλει, θα σας δώσει. Είναι πολιτική ντροπής για τον ελληνικό λαό αυτή.

Η ύφεση για το 2012 ανέρχεται στο -6,5% του ΑΕΠ και η πρόβλεψη για το 2013 φθάνει στο -4,5% του ΑΕΠ. Εκ των υστέρων μας λέτε ότι υποεκτιμήσατε το μέγεθος της ύφεσης κατά δύο μονάδες και γι' αυτόν το λόγο τα δημόσια έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού υπολείπονται κατά 5,5% σε σχέση με το 2011.

Για μία ακόμη φορά το συμπέρασμά σας για την υστέρηση των εσόδων είναι η εισαγωγή νέων οριζόντων φορολογικών μέτρων για όλους αυτούς που βλέπουν το βιοτικό τους επίπεδο να κατακρημνίζεται.

Κάθε χρόνο μας μιλάτε για ανάπτυξη και κάθε χρόνο μένετε, τάχα μου, έκπληκτοι από το μέγεθος της ύφεσης. Μέσα σε δύο χρόνια από το 2010 έως το 2012 πήρατε 49 δισεκατομμύρια ευρώ, μέτρα στο βωμό των περικοπών και της λιτότητας. Το αποτέλεσμα είναι πως την ίδια περίοδο το 22,5% του παραγόμενου πλούτου της χώρας κάνει φτερά. Παραδέχεστε και οι ίδιοι άλλωστε ότι η πολιτική σας δεν οδηγεί πουθενά. Στηνδέκατη έβδομη σελίδα του προϋπολογισμού αναφέρεται αυτολεξεί πως η ελληνική οικονομία έχει περιπέσει σε ένα φαύλο κύκλο δημοσιονομικής προσαρμογής και μη επίτευξης των δημοσιονομικών στόχων.

Πώς γίνεται να παραδέχεσαι πως η πολιτική που ασκείς, οδηγεί σε αποτυχία και παράλληλα να τη συνεχίζεις ακάθεκτα; Μόνο εσείς το κατανοείτε. Δηλώνετε περήφανοι που καταφέρατε να περιορίσετε το ύψος του δημοσιονομικού ελλείμματος από 9,4% στο 6,6% για το 2012. Βέβαια εκτίμηση είναι αυτή για το 2012. Είναι ένα έλλειμμα που μειώθηκε εξαιτίας των ισοπεδωτικών μέτρων για την πλειοψηφία της κοινωνίας μέσα από το πρόγραμμα εσωτερικής υποτίμησης που προσηλωθήκε με στόχο τη συντριβή των μισθών και του κοινωνικού κράτους.

Οι μισθοί και οι συντάξεις του δημοσίου υποτιμήθηκαν έως και 50%. Οι πιο κρίσιμες για το δημόσιο επιχειρήσεις ξεπουλιούνται σε ιδιώτες. Η ιδιωτική κατανάλωση των νοικοκυριών από το 2011 έως το 2013 εκτιμάται ότι θα μειωθεί στο 22%. Η δημόσια κατανάλωση αντίστοιχα θα μειωθεί στο 19%. Τα κοινωνικά επιδόματα σε πολίτες με ζωτικές ανάγκες συρρικνώνονται κατά 210 εκατομμύρια ευρώ. Η τοπική αυτοδιοίκηση έχει χάσει το 50%. Κόβετε και άλλα χρήματα από αυτήν και μαζί βάζετε το οικονομικό παρατηρητήριο να βλέπει τι;

Θα κλείσουν οι δήμοι, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει περίπτωση.

Τον Ιούλιο του 2012 η ανεργία σύμφωνα με την ελληνική στατιστική υπηρεσία ανήλθε στο 25,1%. Έχουμε 54,2% ανεργία στους νέους, 29% στις γυναίκες και 22,3% στους άντρες.

Κύριε Υπουργέ, μέσα σε δύο χρόνια οι εργαζόμενοι-λάστιχο αυξήθηκαν κατά 13.000%. Σπείρατε την επισφάλεια και τον εργασιακό μεσαίωνα σε κάθε γωνιά της παραγωγής. Θα θερίσετε και θερίζετε κοινωνικές θύελλες.

Να, πώς φθάσαμε έως εδώ. Να, πώς καταφέρατε να μειώσετε το έλλειμμα. Διαλύσατε το βιοτικό επίπεδο της κοινωνίας. Φορολογήσατε χωρίς έλεος τους κοινωνικά ασθενέστερους και εξαπλώσατε τη φτώχεια σε κάθε πτυχή της καθημερινής βιοπάλης των απλών ανθρώπων.

Έρχομαι στις συντάξεις, στην υγεία, στα κοινωνικά επιδόματα. Μόνο για το 2013 προβλέπονται περικοπές στις συντάξεις 4,6 δισεκατομμυρίων. Είναι, επειδή προεκλογικά ο κ. Σαμαράς έλεγε «δεν θα πειράξουμε τις συντάξεις». Αυτοί όμως που την πληρώνουν, είναι οι συνταξιούχοι και οι μισθωτοί. Έχουμε μειώσεις στους μισθούς του δημοσίου τομέα 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Η επίθεση που εξαπολύετε στην αξιοπρέπεια των συνταξιούχων, είναι άνευ προηγουμένου.

Στον ίδιο χρόνο 850 εκατομμύρια περικόπτονται από τη δημόσια υγεία, με τα μισά νοσοκομεία και κέντρα υγείας της χώρας να βρίσκονται υπό συνθήκες κατάρρευσης. Μας έλεγε προηγουμένως ο ειδικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ότι θα καταφέρουμε να έχουμε και περίσσευμα στα νοσοκομεία. Ναι, με το μισό ελληνικό λαό έτοιμο να πεθάνει. Αυτό καταφέρνεται και όχι περίσσευμα.

Έχουμε περικοπές 210,5 εκατομμυρίων ευρώ στα κοινωνικά επιδόματα. Καταργείτε τα οικογενειακά επιδόματα. Φορολογείτε το επίδομα ανεργίας και εξισώνονται οι εισφορές παλαιών και νέων εργαζομένων του ΙΚΑ. Είναι 12,5 εκατομμύρια ευρώ από τις συντάξεις ανασφάλιστων ηλικιωμένων, 86 εκατομμύρια τα οικογενειακά επιδόματα και 30 εκατομμύρια ευρώ τα ειδικά επιδόματα ανεργίας.

Έχουμε επίσης περικοπή 82 εκατομμυρίων ευρώ στις αποζημιώσεις μετακίνησης για ασθενείς και μειώσεις 25 εκατομμυρίων ευρώ στα ειδικά προγράμματα γεωργίας. Μειώσεις προβλέπονται ακόμη με την κατάργηση επιδομάτων εορτών, Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδειάς που καταβάλλεται σε όλους τους συνταξιούχους από το δημόσιο ή τα ασφαλιστικά ταμεία. Περικοπές χωρίς τέλος και έλεος γι' αυτούς που έχουν άμεση ανάγκη υποστήριξης από τις κοινωνικές δομές του κράτους.

Στην ελεύθερη αγορά το φαινόμενο της εκκαθάρισης δεν ισχύει μόνο για τις αγορές, αλλά και για το προσδόκιμο της ζωής. Σας θυμίζουμε πως επί μνημονίου 1 ο κ. Παπανδρέου είχε δηλώσει ανοιχτά ότι η αύξηση του συντάξιμου χρόνου εργασίας γίνεται εξαιτίας του υψηλού προσδόκιμου ζωής. Υπενθυμίζουμε επίσης αυτολεξεί τη δήλωση του πρώην Υπουργού Υγείας κ. Λοβέρδου ότι «οι άνθρωποι δεν πεθαίνουν κιόλας, ζουν πολλά χρόνια μετά τη συνταξιοδότησή τους». Αν συνυπολογίσει κανείς τα ποσοστά ανεργίας, την έκταση της μαύρης εργασίας, το φαινόμενο της απασχόλησης-λάστιχο και τη γενίκευση της φτώχειας, το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο. Οι εργαζόμενοι καλούνται να δουλεύουν μέχρι να πεθάνουν και θα χρειάζονται άλλα δέκα χρόνια εργασίας, για να βγουν στη σύνταξη. Με άλλα λόγια, οι γενναίες διαρθρωτικές αλλαγές σας καλούν την κοινωνία να πεθάνει μία ώρα νωρίτερα.

Στην παιδεία υπάρχει χάος. Περικόπτονται 122 εκατομμύρια ευρώ από την παιδεία. Το παζάρι κλεισίματος και συγχωνεύσεων νηπιαγωγείων, παιδικών σταθμών, σχολείων και πανεπιστημίων έχει ανοίξει με τους πιο σοβαρούς όρους. Ευτελίζονται οι μισθοί των εκπαιδευτικών, των πανεπιστημιακών, ενώ παράλληλα όλες οι βαθμίδες της εκπαίδευσης αδυνατούν να καλύψουν ακόμα και τα στοιχειώδη λειτουργικά τους έξοδα, τα οποία περικόπτονται κατά 72 εκατομμύρια ευρώ.

Τα σχολικά βιβλία παύουν να χορηγούνται δωρεάν. Στο εξής θα χρεώνονται οι γονείς των μαθητών και σε περίπτωση μη επιστροφής πληρώνουν την αξία τους.

Ο πολιτισμός και ο αθλητισμός περνούν στο περιθώριο. Αφαιρούνται 50,6 εκατομμύρια ευρώ από δαπάνες για αθλητικές ομοσπονδίες, δημόσια κέντρα άθλησης, μουσεία, θέατρα και πολιτιστικά προγράμματα.

Το σχέδιό σας για την ανάπτυξη του σύγχρονου αναπτυξιακού προχωρά ακάθεκτο. Η νεολαία, εκτός από άνεργη, πρέπει να μείνει και αμόρφωτη, να υποτάσσεται ακρίτως στη σκοτεινή κοινωνία που της ετοιμάζουν. Κατά τα άλλα, η πολιτική ζωή συνεχίζεται.

Η Χρυσή Αυγή δηλώνει έτοιμη να δειρεί αλλοδαπά παιδάκια έξω από παιδικούς σταθμούς. Ο κ. Στυλιανίδης της δίνει τη απαραίτητα στοιχεία. Ο κ. Δένδιας ξεσκεπάσει τις κουκούλες και δημοσιοποιεί φωτογραφίες μαθητών γυμνασίου. Κατηγορείται μάλιστα σε διεθνές επίπεδο για συλλήψεις και βασανιστήρια. Ο κ. Σαμαράς ορίζει ως υπαίτιο για την ανάπτυξη της φασιστικής ακροδεξιάς το ΣΥΡΙΖΑ. Η αστυνομία της σκέψης αναλαμβάνει δράση και το ψέμα πρέπει πάση θυσία να το κάνετε αλήθεια.

Ο Μπέρτολτ Μπρεχτ είχε πει: «Ο φασισμός είναι ο πιο γυμνός, ο πιο θρασύς, ο πιο πνιγηρός, ο πιο απατηλός καπιταλισμός». Αυτό θα πρέπει να μας προβληματίσει όλους.

Όσον αφορά τις δημόσιες επενδύσεις, η κοινωνική σας πολιτική δεν έχει τελειωμό. Οι δημόσιες επενδύσεις βρίσκουν

πάτο, καθώς μειώνονται για δέκατη φορά μέσα σε δύο χρόνια. Παρουσιάζετε ένα πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων μειωμένο κατά 7,3 δισεκατομμύρια το '12 και 6,8 δισεκατομμύρια για το '13, που δεν έχει να ελπίζει σε τίποτα παρά μόνο στην αργόσυρτη και αναποτελεσματική απορρόφηση των κοινωνικών πόρων, που έτσι κι αλλιώς τα βασικότερα προγράμματα του ΕΣΠΑ λήγουν το '13 και μαζί μ' αυτά και τα ψέματα. Γιατί έρχεστε και μας λέτε «Το ΕΣΠΑ και το ΕΣΠΑ. Τι θα γίνει το ΕΣΠΑ, η ανάπτυξη στη χώρα». Ξεχασμένα πακέτα είναι αυτά και μεταφορές χρημάτων από το προηγούμενο πακέτο ό,τι έμεινε. Και δεν υπάρχουν ούτε έτοιμες μελέτες ούτε για να γίνουν νέα έργα. Αυτή είναι η κατάσταση της χώρας, κύριε Υπουργέ, κι όχι ότι το ΕΣΠΑ θα αναπτύξει τη χώρα.

Χαρακτηριστικά σας αναφέρουμε πως η συμμετοχή των εθνικών πόρων στις δημόσιες επενδύσεις το '08 έφτανε τα 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Σήμερα οι προβλέψεις που δίνετε για το '13 παρουσιάζουν το δημόσιο να διαθέτει μόλις 850 εκατομμύρια ευρώ. Μέσα σε λίγα χρόνια καταφέρατε να υποτιμήσετε τις δημόσιες επενδύσεις περίπου στο 100%. Πρακτικά για την πολιτική σας θεωρούνται αχρείαστες.

Να πούμε και για τα δώρα στους πλουσίους από την άλλη πλευρά. Μετά από πολλή προσπάθεια και διαπραγματεύση αντί για τα πολυπόθητα γενικά ισοδύναμα που πάλευε και η Δημοκρατική Αριστερά, υποτίθεται, μας παρουσιάζετε τα πραγματικά ταξικά ισοδύναμα. Την ίδια στιγμή που η κοινωνία βουλιάζει στη φτώχεια, μειώνεται ο συντελεστής φορολόγησης των μεγάλων επιχειρήσεων στα διανεμόμενα και μη κέρδη στο 19%. Το Υπουργείο Οικονομικών ανακοινώνει ρύθμιση, στην οποία προβλέπει ότι οι μεγάλοι ιδιοκτήτες ακινήτων θα καταβάλουν μέχρι 60% μειωμένο χαράτσι, ενώ επιταχύνεται το ξεπούλημα των κομβικών δημόσιων επιχειρήσεων.

Η εικόνα της ταξικής σας πολιτικής μπορεί να φανεί ανάγλυφα από τη διαχείριση της άμεσης φορολογίας, όπου η άμεση φορολόγηση 20,8 είναι η μισή αλήθεια, είναι ένα μεγάλο ψέμα. Τα παραπάνω έσοδα προέρχονται στην πλειοψηφία τους από τη μείωση του αφορολόγητου από τα 12.000 ευρώ στα 5.000 ευρώ, δηλαδή από την κλιμακούμενη φορολόγηση πολιτών που έχουν στη διάθεσή τους το τεράστιο ποσό των 300 ευρώ μηνιαίως.

Ό,τι και να πείτε, την αυταπόδεικτη αλήθεια δεν πρόκειται να την αποφύγετε. Φορολογείτε αυτούς που παλεύουν μέρα με τη μέρα για να τα βγάλουν πέρα και αφήνετε ανέγγιχτα τα μεγάλα πορτοφόλια. Ο λαός έχει καταλάβει καλά τι κάνετε και να είστε σίγουροι πως η στιγμή που θα κληθείτε να απολογηθείτε γι' αυτό, δεν θα αργήσει να έρθει. Η πολιτική που κηρύσσει τον πόλεμο στους κοινωνικά αδύναμους και δίνει τα πάντα στους πλουσίους, πρέπει να σταματήσει εδώ και τώρα. Άλλος τρόπος για να υπερασπιστεί κανείς τα συμφέροντα των καταπιεζομένων δεν υπάρχει. Για να υπερασπιστεί τους φτωχούς, πρέπει να επιτεθείς στους πλουσίους και ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ δεν έχει άλλη επιλογή, εκτός από το να αναλάβει το ιστορικό φορτίο του αναλογεί.

Η σαθρή συγκυβέρνησή σας κρέμεται πλέον από μία κλωστή και η Αριστερά είναι έτοιμη να δείξει ένα διαφορετικό δρόμο για το πώς οι εργαζόμενοι μπορούν να ζήσουν με αξιοπρέπεια, περηφάνια και θέληση για τη δημιουργία μιας κοινωνίας που θα βασίζεται στις ανάγκες των πολλών και όχι στα κέρδη των ολίγων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Το λόγο έχει ο κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μία συμβατικού τύπου ρητορική θα μου επέβαλε να μιλήσω για την τιμή που αισθάνομαι, ως νέος Βουλευτής, για το γεγονός ότι συγκαταλέγομαι μεταξύ των ειδικών εισηγητών του κρατικού προϋπολογισμού. Η ευθύνη όμως κυριαρχεί έναντι της τιμής ως συναίσθημα, ιδιαίτερα όταν απευθύνεται κανείς στην Εθνική Αντιπροσωπεία και κατά μία ευρεία έννοια στους Έλληνες πολίτες.

Ο κρατικός προϋπολογισμός αποτελεί την πιο κρίσιμη και βαρύνουσα κοινοβουλευτική διαδικασία.

Τα προηγούμενα χρόνια αυτή η κορυφαία διαδικασία είχε μετατραπεί σε μια τυπική διεκπεραίωση. Το χειρότερο ήταν ότι συνοδευόταν από ισχυρές δόσεις δημιουργικής, όπως λέμε, λογιστικής, που κάλυπτε προβλήματα, καλλιεργούσε αυταπάτες και δημιουργούσε μια εικονική πραγματικότητα. Αυτές οι πρακτικές, οι αβελτηρίες και οι στρεβλώσεις του παρελθόντος μάς οδήγησαν στα σημερινά αδιέξοδα. Αλήθειες, λοιπόν, πλέον. Αλήθειες στον πολίτη, που δικαιούται να ξέρει την πραγματική εικόνα: τι κάνουμε, τι στόχους βάζουμε, τι πετυχαίνουμε, τι παλεύουμε, πού πηγαίνουμε και το τελευταίο ευρώ από το δημόσιο χρήμα, πώς το διαχειριζόμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το είπα στην Επιτροπή Οικονομικών, θα το επαναλάβω και σήμερα στην Ολομέλεια: η χώρα έχει ελλπίδες και στέκεται ακόμα όρθια χάρη στις θυσίες των Ελλήνων πολιτών. Αυτές οι θυσίες δεν θα πάνε χαμένες. Αυτή είναι η δική μας ευθύνη και η υποχρέωση. Η Ελλάδα πρέπει να αλλάξει. Να αλλάξει τις δομές για τη διάρθρωση της οικονομίας της, να γίνει πάλι μία χώρα φιλική προς την επιχειρηματικότητα και την καινοτομία. Πρέπει να μειώσει το δημόσιο τομέα, που η συντήρησή του κοστίζει στον πολίτη. Η συντήρηση ενός δημόσιου τομέα αντιπαραγωγικού και με υπερφυσικές διαστάσεις μεταφράζεται σε υψηλό κόστος και τίμημα.

Πρέπει να αρχίσει να κινείται και πάλι η οικονομία, να γίνουμε μια χώρα που θα παράγει και όχι μια χώρα που μόνο θα καταναλώνει ή θα έχει μια οικονομία μονοδιάστατη, ανεμική, μία οικονομία σοβιετικού τύπου, μία οικονομία που τροφοδοτείται από δανεικά, στηρίζεται μόνο στον τομέα των υπηρεσιών και όχι της παραγωγής, με συντεχνίες που επιβάλλουν τη θέλησή τους, υποκαθιστούν το κράτος και επιβάλλουν συνδιοίκηση. Αυτή η Ελλάδα τελείωσε. Η συντήρησή της απειλεί να τελειώσει και την ελληνική κοινωνία και αυτό οφείλουν να το κατανοήσουν όλοι. Είναι καιρός να αλλάξουμε και να αλλάξουμε μόνοι μας και όχι γιατί μας το επιβάλλουν οι άλλοι, να αποκτήσουμε δικό μας εθνικό μνημόνιο των μεγάλων αλλαγών, των μεταρρυθμίσεων και της ανάπτυξης.

Η λέξη μνημόνιο είναι αρνητικά φορτισμένη. Συνδέθηκε με κάτι που μας επέβαλαν, έφερε ύφεση και ανεργία. Καιρός να αποκτήσουμε το δικό μας εθνικό μνημόνιο, που θα το έχουμε γράψει και θα το έχουμε συμφωνήσει εμείς. Μπορούμε να προτάξουμε το αυτονόητο, την Ελλάδα της αξιοπιστίας και της νέας βιώσιμης ανάπτυξης, την Ελλάδα που βάζει στόχους και τους επιτυγχάνει, την Ελλάδα της προσπάθειας, της δουλειάς, της προόδου. Η αξιοπιστία μας έχει σταδιακά αποκατασταθεί τους τελευταίους τέσσερις μήνες. Είναι ορατό από όλους. Το κλίμα στην Ευρώπη είναι διαφορετικό. Οι κίνδυνοι της εξόδου από το ευρώ εκμηδενίζονται. Καιρός είναι να χτίσουμε και ένα αξιόπιστο κράτος, μια νέα σχέση εμπιστοσύνης με τον πολίτη.

Η αξιοπιστία του κράτους αντανακλάται στον κρατικό προϋπολογισμό για το έτος 2013. Είναι το πρώτο βήμα, η πρώτη επιβεβαίωση μαζί με τις αναγκαίες και τολμηρές διαρθρωτικές αλλαγές σε θεσμικό επίπεδο, αλλά και την ορθολογική αντιμετώπιση προνομιακών καταστάσεων. Για το 2013 τα καθαρά έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού προβλέπεται να φτάσουν τα 46.322.000.000 ευρώ έναντι 44.650.000.000 ευρώ που θα είναι οι πρωτογενείς δαπάνες. Παρά τη συνεχή ύφεση για έκτη συνεχή χρονιά, για πρώτη φορά το 2013 θα υπάρχει πρωτογενές πλεόνασμα. Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης υπολογίζεται στα 9,4 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή στο 5,2% του ΑΕΠ. Σταδιακά προσεγγίζουμε το μεγάλο στόχο της μείωσης του δημοσιονομικού ελλείμματος. Κλείνει μία περίοδος που χαρακτηρίστηκε από έναν απόλυτο καθοδικό ρυθμό της οικονομίας. Στην κατεύθυνση αυτή πολύτιμο εργαλείο, μαζί με τον εξορθολογισμό των δαπανών, είναι και τα έσοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα έσοδα συνδέονται κατά απλό λόγο με τη φορολογική πολιτική. Μας πιέζει προφανώς η ανάγκη άμεσων αποτελεσμάτων σε ένα χρονικό ορίζοντα τριετίας. Αυτό όμως δεν αναιρεί την επιλογή ενός δίκαιου, διαφανούς και αποτελεσματικού φορολογικού συστήματος. Τι κάνουμε; Σημαντικό γεγονός είναι ότι θα υπάρχει μόνιμος Γενικός Γραμματέας Φορολογικών και Τελωνιακών Θεμάτων, αποκλειστικά αφιερωμένος και προσανατολισμένος στην επίτευξη του στόχου, που

αφορά τα δημόσια έσοδα.

Κορυφαία μεταρρύθμιση και καθολικό αίτημα ετών είναι η κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Απλοποιούμε τις πολυδαίδαλες διαδικασίες που ταλαιπωρούσαν χιλιάδες επαγγελματίες και επιχειρηματίες. Επιτυγχάνουμε την απλοποιημένη και ακριβή αποτύπωση των συναλλαγών. Απλοποιούμε το φορολογικό σύστημα και διευρύνουμε τη φορολογική βάση. Μια γρήγορη ματιά στα στοιχεία των τελευταίων χρόνων αποδεικνύει ότι το βάρος των φορολογικών εσόδων το επωμίζονταν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, γιατί ήταν οι μόνοι που δεν μπορούσαν να αποκρύψουν εισοδήματα. Εμείς επιλέγουμε τη διέυρυνση της φορολογικής βάσης, για να πληρώνουν και αυτοί που δεν πλήρωναν μέχρι σήμερα ή πλήρωναν ελάχιστα σε σχέση με τα πραγματικά εισοδήματα που απέκρυπταν.

Ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, που θα αντιμετωπίζει τη φοροδιαφυγή, είναι η επιλογή που θα μας επιτρέψει αργότερα, όταν η πορεία των εσόδων θα έχει βελτιωθεί, να μειώσουμε τους φορολογικούς συντελεστές και να δώσουμε μια ώθηση στην οικονομία, να αποκαταστήσουμε τις αδικίες που έχουν γίνει με τις οριζόντιες περικοπές.

Προχωράμε, λοιπόν, σε αλλαγές στο φόρο εισοδήματος νομικών και φυσικών προσώπων. Συνδέουμε τις φοροαπαλλαγές με κοινωνικά και εισοδηματικά κριτήρια. Οι φοροαπαλλαγές πρέπει να απευθύνονται και να αφορούν αυτούς που πρέπει. Με το ηλεκτρονικό περιουσιολόγιο θα υπάρχει για πρώτη φορά αποτύπωση της οικονομικής και περιουσιακής κατάστασης των φορολογουμένων. Θα διευκολύνονται οι μηχανισμοί ελέγχου, θα υπάρχει η σύγκριση του επιπέδου διαβίωσης με το εισόδημα που δηλώνεται.

Αλλάζει το καθεστώς αντιμετώπισης των offshore εταιρειών. Στόχος είναι να ανιχνευθεί το πραγματικό κέντρο διοίκησης και ελέγχου αυτών των εταιρειών που συστήνονται, όχι μόνο για φορολογικούς λόγους αλλά και για να συσκοτιστούν διαδρομές και προελεύσεις χρημάτων και περιουσιακών στοιχείων.

Σε αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και οι νέες ρυθμίσεις για τη ροή και τον έλεγχο κεφαλαίων και συναλλαγών. Στόχος είναι η σύλληψη, ο περιορισμός της φοροδιαφυγής και της εκροής κεφαλαίων στο εξωτερικό. Ενεργοποιείται σύστημα ελέγχου και διασταύρωσης συναλλαγών για τον εντοπισμό εισοδημάτων που δεν δηλώθηκαν. Θεσπίζεται ειδική νομοθεσία για τη φοροδιαφυγή, ένταση των ελέγχων και αυστηροποιημένο πλαίσιο για τη φοροδιαφυγή που γίνεται κατ' εξακολούθηση από πρόθεση και σε μεγάλη έκταση.

Αξιοποιούμε όλες τις διακρατικές συμφωνίες και συνεργασίες για τη σύλληψη της φοροδιαφυγής και τη διενέργεια φορολογικών ελέγχων. Κάποιοι αισθάνονται ασφαλείς έχοντας εξαγάγει χρήματα που δεν μπορούν να δικαιολογήσουν στις ελβετικές τράπεζες ή σε άλλες χώρες του εξωτερικού. Δεν είναι όμως έτσι. Αυτά τα χρήματα μπορούν να φορολογηθούν. Το ελληνικό κράτος πρέπει να λειτουργεί συγκροτημένα, αθόρυβα, με σοβαρότητα, να αξιοποιήσει όλες τις διεθνείς διακρατικές συμφωνίες και το νομικό και θεσμικό υπόβαθρο που υπάρχει.

Θα αναφερθώ σε ένα μόνο παράδειγμα. Η γερμανική κυβέρνηση είχε συμφωνία με το ελβετικό τραπεζικό σύστημα και το ελβετικό κράτος αποκομίζοντας φορολογικά έσοδα 2 δισεκατομμυρίων ευρώ από παρόμοιες περιπτώσεις. Το ίδιο έκανε και η κυβέρνηση της Μεγάλης Βρετανίας. Μέσα από τα μέτρα της καταπολέμησης του λαθρεμπορίου καυσίμων και την εξίσωση πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης το δημόσιο κερδίζει πολύτιμα έσοδα.

Στον τομέα των εσόδων καταργείται το ειδικό τέλος ακινήτων που εισπραττόταν από τους λογαριασμούς της ΔΕΗ και ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Θεσπίζεται ένας ενιαίος πλέον φόρος, δίκαια κατηγοριοποιημένος και κατανομημένος, με μικρότερη επιβάρυνση για τους ιδιοκτήτες μιας μικρής ακίνητης περιουσίας.

Επιταχύνεται η διαδικασία επίλυσης φορολογικών διαφορών. Αρχικά θα δημιουργηθούν επιτροπές επίλυσης φορολογικών διαφορών και στη συνέχεια θα αντικατασταθούν από ένα νέο θεσμικό φορολογικό διατηρητήριο. Στόχος είναι να αποσυμφωρηθούν τα φορολογικά δικαστήρια και να επιλύονται ταχύτερα οι υποθέ-

σεις, ώστε να υπάρχουν έσοδα.

Γίνεται, επίσης, προσδιορισμός της επιστροφής φόρων σε ληξιαρχικές οφειλές και θεσπίζονται αρχές για τη διεκπεραίωσή τους. Κορυφαίες παρεμβάσεις και μεταρρυθμίσεις θεωρούνται η ενοποίηση και η αναβάθμιση των ελεγκτικών μηχανισμών και η αναδιοργάνωση λειτουργίας των ΔΟΥ.

Κομβικός παράγοντας είναι η αναβάθμιση των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων. Πρακτικά αυτό σημαίνει ενιαίο κέντρο φορολογικών ελέγχων, αύξηση του αριθμού των ελεγκτών, αναδιοργάνωση της φορολογικής διοίκησης με ενίσχυση του ΣΔΟΕ, των αρμοδιοτήτων των ΔΥΟ, με συνεχή και διαρκή αξιολόγηση.

Σε αυτήν την πρώτη φάση τα κέντρα εξυπηρέτησης φορολογουμένων θα παίξουν κίριο ρόλο στην εξυπηρέτηση των πολιτών στον τόπο της κατοικίας τους μέχρι να οδηγηθούμε σε μια αυτοματοποιημένη εκδοχή του συστήματος. Υπολογίζεται ότι από τον εξορθολογισμό του φορολογικού συστήματος θα προκύψει εξοικονόμηση πόρων ύψους 1.781.000.000 ευρώ συνολικά. Στον τομέα των εσόδων πάντα σημαντικά είναι τα έσοδα που θα προκύψουν από τις αποκρατικοποιήσεις μέσα στο 2013. Υπολογίζουμε 2.586.000.000 ευρώ, στόχος ρεαλιστικός και πραγματικός.

Το κέρδος, εκτός από αυτά τα έσοδα, θα είναι η απαλλαγή του δημοσίου από δαπάνες συντήρησης και λειτουργίας αλλά και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Παράλληλα -και για πρώτη φορά- το Υπουργείο Οικονομικών έχει ξεκινήσει την καταγραφή και ένταξη σε ενιαίο μητρώο όλων των ακινήτων του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Οικονομικών έχουν ήδη αναρτηθεί ογδόντα μία χιλιάδες ακίνητα που ανήκουν στο δημόσιο αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και η λίστα των ακινήτων διαρκώς εμπλουτίζεται. Μέχρι το τέλος του χρόνου θα έχει ολοκληρωθεί αυτή η διαδικασία.

Πέρα από ιδεοληψίες και προκαταλήψεις, από ξεπερασμένες νοοτροπίες και στείρες αντιπαραθέσεις, η ακίνητη περιουσία του δημοσίου παρέμεινε μέχρι σήμερα πλήρως αναξιολογητή. Δεν απέδιδε έσοδα στο κράτος. Αντίθετα, η συντήρηση και οι λειτουργικές της ανάγκες απομυζούσαν δαπάνες. Δεν υπάρχει στο δικό μας λεξιλόγιο και στη δική μας λογική η λέξη ξεπούλημα. Υπάρχει η αξιοποίηση, που θα αποφέρει έσοδα για τη μείωση του χρέους και των ελλειμμάτων και θα προσδώσει υπεραξία σε αυτά τα ακίνητα.

Κυρίως θα μειωθεί η επιβάρυνση των πολιτών. Θα υπάρξει αύξηση εσόδων, που θα προέλθει από την αύξηση του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων, αύξηση από τη μείωση των φοροπαλλαγών, την αύξηση κατά 10% της φορολογίας στα τυχερά παιχνίδια και την αύξηση κατά 80 εκατομμύρια ευρώ του φόρου στα πλοία του ελληνικού εμπορικού στόλου. Τα έσοδα από φόρους στην ακίνητη περιουσία θα αυξηθούν κατά 15%, χωρίς να υπάρχει επιπρόσθετη επιβάρυνση. Αυτά σε ό,τι αφορά τους άμεσους φόρους.

Στους έμμεσους φόρους θα έχουμε μια συνολική μείωση κατά 6,8% σε σχέση με το 2012. Προβλέπουμε μείωση των εσόδων του ΦΠΑ κατά 9,1% λόγω της ύφεσης, μείωση κατά 2,5% των φόρων συναλλαγών, κάτι που οφείλεται και στην κρίση της αγοράς των ακινήτων. Επίσης προβλέπεται μείωση 3,5% των φόρων κατανάλωσης, ενώ τα μη φορολογικά έσοδα κυμαίνονται στο επίπεδο του 2012.

Σε ό,τι αφορά τα μη τακτικά έσοδα, εδώ προβλέπεται αύξηση 28,7% και, όπως είπα και πριν, αναμένεται να εισπράξουμε 2.428.000.000 ευρώ. Τα φορολογικά έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ ανέρχονται στο 24,2% και τα έσοδα συνολικά στα 26,9%.

Όπως όλα δείχνουν, αρχίζουμε να προσεγγίζουμε σταδιακά τα έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ των αναπτυγμένων χωρών της Ευρωζώνης. Αύξηση απορροφητικότητας έχουμε ήδη και στο ΕΣΠΑ. Κινούμαστε πάνω από τον κοινοτικό μέσο όρο. Φτάνει στο 45% έναντι του 40% του κοινοτικού μέσου όρου. Πρόσφατα έδωσε τα εύσημα στη χώρα μας και ο αρμόδιος Επίτροπος για την Περιφερειακή Πολιτική κ. Γιοχάνες Χαν.

Διαφορετικό είναι πλέον και το μοντέλο λειτουργίας των ΔΕΚΟ και των δημόσιων οργανισμών, κάτι που αποτυπώνεται και στους προϋπολογισμούς αλλά και στη διαχείρισή τους.

Σε ό,τι αφορά το σκέλος των δαπανών γίνεται εντατική προσπάθεια. Για πρώτη φορά εφαρμόζεται μια πολιτική ελέγχου. Οι συνολικές δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού διαμορφώνονται στα 55.802.000.000 ευρώ, μειωμένες κατά 9,8% σε σχέση με το 2012. Οι πρωτογενείς δαπάνες αυξήθηκαν αντίστοιχα στα 44.650.000.000 ευρώ, μειωμένες κατά 6,2% σε σύγκριση με το 2012. Αυτό οφείλεται σε μια ολοκληρωμένη πολιτική ελέγχου των δαπανών με συγκεκριμένους άξονες και κατευθύνσεις.

Υπάρχει αναδιάρθρωση και μείωση με καταργήσεις και συγχωνεύσεις των φορέων και των οργανισμών του δημοσίου, εξορθολογισμός των φαρμακευτικών δαπανών και των υπηρεσιών υγείας, που συνιστούσαν μεγάλη πληγή για τα ασφαλιστικά ταμεία και τον προϋπολογισμό. Κάποιοι έπαιρναν παράνομα συντάξεις και επιδόματα. Το ίδιο το κράτος δεν ήξερε, καθώς δεν είχε απογράψει ποτέ τους συνταξιούχους του. Εξορθολογίζεται το λειτουργικό κόστος του δημοσίου. Οι καταναλωτικές δαπάνες μειώνονται κατά 18,8% και 491 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με πέρυσι. Μειώνονται οι μισθολογικές δαπάνες με τις συνταξιοδοτήσεις και την εφαρμογή του κανόνα μία πρόσληψη για κάθε θέση αποχωρήσει δημοσίων υπαλλήλων.

Υπάρχουν και λειτουργούν συστήματα διαχείρισης και ελέγχου των δαπανών σε όλους τους φορείς του δημοσίου. Πλέον όλοι οι φορείς της γενικής κυβέρνησης οφείλουν να καταρτίζουν έγκαιρα τους προϋπολογισμούς τους -μέχρι την 31η Ιανουαρίου κάθε έτους- και πρέπει να παρακολουθούνται αυτοί οι προϋπολογισμοί σε μηνιαία βάση, να θεσπίζονται τριμηνιαίοι στόχοι και να αντιμετωπίζεται άμεσα και αυτοματοποιημένα κάθε απόκλιση από τους στόχους αυτούς. Αν υπάρχουν αποκλίσεις, που υπερβαίνουν το 10% και δεν λαμβάνονται διαρθρωτικά μέτρα, αυτόματα θα περικόπεται ο προϋπολογισμός αυτών των φορέων.

Με την ολοκλήρωση και υλοποίηση του εθνικού συστήματος ηλεκτρονικών δημοσίων προμηθειών θα πραγματοποιούνται ηλεκτρονικοί διαγωνισμοί, κάτι που μεταφράζεται σε μείωση δαπανών για τις προμήθειες του δημοσίου.

Όλα αυτά επιτυγχάνονται σε ένα δύσκολο και πιεστικό από κάθε άποψη δημοσιονομικό περιβάλλον. Υπερβαίνοντας αυτές τις δυσκολίες καταφέραμε να δώσουμε τις εξισωτικές αποζημιώσεις. Χορηγήθηκε, παρά το γεγονός ότι δεν προβλεπόταν στο φετινό προϋπολογισμό, επίδομα θέρμανσης. Για το 2013 θα υπάρξει ένα ακόμη μεγαλύτερο διαθέσιμο ποσό, που θα απευθύνεται σε δικαιούχους με βάση εισοδηματικά, γεωγραφικά και υψομετρικά κριτήρια.

Διατηρούνται, μέσα από σκληρή διαπραγμάτευση, τα αναπηρικά και τα πολυτεχνικά επιδόματα, που πλέον θα χορηγούνται με κοινωνικά, εισοδηματικά κριτήρια σε αυτούς που πραγματικά τα δικαιούνται.

Μετά την ανακεφαλαιοποίηση επιστρέφονται στο δημόσιο τα 550 εκατομμύρια ευρώ που οφείλουν οι τράπεζες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δύο μέρες η Βουλή ψήφισε το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2013-2016, στο οποίο εντάσσονται και η εκτέλεση αλλά και οι στόχοι του προϋπολογισμού. Κάποιοι αρνούνται την πραγματικότητα. Ζητούν εκλογές, ενώ θα έπρεπε να ζητούν λύσεις για τη χώρα. Πριν από πέντε περίπου μήνες οι Έλληνες πολίτες αποφάσισαν με ξεκάθαρο και εμφαντικό τρόπο ότι η επιλογή τους είναι να μείνει η χώρα στο ευρώ, να συνεχίσει να αποτελεί μέρος της ευρωπαϊκής οικογένειας. Είναι ώρα να κοιτάξουμε μπροστά, να δούμε και να πούμε αλήθειες, όσο σκληρές και να είναι, να αναλάβουμε ευθύνες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Το τελευταίο πράγμα που με απασχολεί είναι η επανεκλογή μου. Να εκλεγεί κάποιος Βουλευτής σε μία χώρα χρεοκοπημένη, εξαρτημένη και βαθιά διαιρεμένη είναι κάτι που δεν με αφορά. Το «να» το δικό μας βαραίνει περισσότερο. Η πολιτική της ευθύνης είναι ο δύσκολος δρόμος. Είναι, όμως, ο δρόμος που θα ακολουθούν όλοι στο μέλλον, όταν η χώρα βγει από τα δύσκολα.

Δεν είναι κανείς μας ανάληπτος για να συναινει σε επώδυνα και άδικα μέτρα. Είμαι Βουλευτής. Έχω την τιμή να σας μιλάω σήμερα από το Βήμα του ελληνικού Κοινοβουλίου, αλλά το ση-

μείο αναφοράς μου είναι ο τόπος μου, η οικογένειά μου, οι φίλοι μου, οι πολίτες της Ημαθίας που με εμπιστεύτηκαν. Με αυτούς ζω, εκεί ζω και εκεί θα συνεχίσω να ζω. Αυτούς σκεφτόμουν την ώρα της χθεσινής κρίσιμης ψηφοφορίας, σ' αυτούς επιστρέφει ως έργο και αποτέλεσμα η πολιτική μου δραστηριότητα και οι επιλογές μου.

Οι τυχοδιωκτικές επιλογές, η υπεράσπιση ενός μοντέλου που κατέρρευσε και μας οδήγησε στη χρεοκοπία -χρεοκοπία όχι μόνο οικονομική αλλά και κοινωνική, σε επίπεδο αξιών- δεν είναι λύση. Η λύση είναι μέσα στην ασφάλεια του ευρωπαϊκού πλαισίου, στην πίστη, στις δυνατότητες και στα συγκριτικά πλεονεκτήματα του τόπου μας και των ανθρώπων.

Σέβομαι την καθαρή στάση του ΚΚΕ, αν και διαφωνώ βέβαια. Σέβομαι και ακούω κάθε άλλη εναλλακτική άποψη και πρόταση. Υπάρχει, όμως; Είναι εναλλακτική πρόταση η διεθνής απομόνωση της Ελλάδος με την καταγγελία της δανειακής σύμβασης; Είναι εναλλακτική πρόταση να στερηθεί η χώρα της χρηματοδότησης από την Ευρώπη, να είναι εκτός Ευρώπης τώρα που δρομολογούνται οι μεγάλες αλλαγές, η μόνη και βιώσιμη αντιμετώπιση του προβλήματος του χρέους; Είναι εναλλακτική λύση η επιστροφή στην Ελλάδα του παρελθόντος, των δανεικών, του οράματος του διορισμού στο δημόσιο, της συνδιοίκησης του κράτους με παρακαμιακούς συνδικαλιστές; Είναι εναλλακτική λύση να συντηρούμε το ίδιο μοντέλο της Ελλάδας που δεν παράγει, της Ελλάδας που διώχνει επενδύσεις και που η οικονομία της εξακολουθούσε έως σήμερα να έχει δομές που προσεγγίζουν τις δομές μιας οικονομίας σοβιετικού τύπου, είκοσι και πλέον χρόνια μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης;

Αυτά που σήμερα παρουσιάζονται ως εναλλακτικές λύσεις είναι σίγουρα λύσεις που οδηγούν στην Ελλάδα της δραχμής, της εξαθλίωσης, της διεθνούς απομόνωσης. Αυτή, όμως, είναι μια Ελλάδα που οι Έλληνες πολίτες έχουν αφήσει πίσω τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έξω στην κοινωνία υπάρχει και πόνος και οργή, υπάρχει όμως και ανάγκη για ζωή, ελπίδα, προκοπή. Από μεθαύριο το πρωί, μετά τις αποφάσεις και τις πρωτοβουλίες που θα αναληφθούν σε ευρωπαϊκό επίπεδο, πρέπει να

κλείσει ο κύκλος της μιζέριας. Το πρώτο εξάμηνο του 2013 θα είναι και αυτό δύσκολο. Πρέπει να λέμε την αλήθεια στους πολίτες. Γι' αυτό και στο κέντρο του ενδιαφέροντος και της προσοχής μας είναι η διατήρηση της κοινωνικής συνοχής και της εθνικής ενότητας. Από εκεί και πέρα, όμως, η ανάκαμψη και η ελπίδα πρέπει να είναι ορατές απ' όλους. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα για εμάς, το μεγάλο διακύβευμα για τη χώρα: να επανεκκινηθεί η οικονομία, να αξιοποιηθεί η δημόσια περιουσία, να διαμορφωθεί ένα φιλικό και ασφαλές επενδυτικό κλίμα που θα μεταφραστεί σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Η σφυρηλάτηση μιας νέας αξιοπιστίας για τη χώρα, η εφαρμογή ενός εθνικού σχεδίου ανάπτυξης και η αποκατάσταση της σχέσης εμπιστοσύνης με τους πολίτες είναι οι δικοί μας στόχοι. Οι στόχοι αυτοί αποτυπώνονται στον προϋπολογισμό, τον οποίο υπερψηφίζω κι καλώ και εσάς να τον υπερψηφίσετε, με τα μάτια στραμμένα στο αύριο, στην Ελλάδα της ανάπτυξης και όχι της καταστροφής -στην οποία δυστυχώς κάποιοι επενδύουν- στην Ελλάδα της ελπίδας, της αλήθειας και της προοπτικής, σε μια Ελλάδα ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Νάκος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ολοκληρώθηκαν οι ομιλίες των γενικών και ειδικών εισηγητών. Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Παρασκευή 9 Νοεμβρίου 2012 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συζήτηση της συζήτησης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

